

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion Cincinnati, Ohio Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College - Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

1

8

2

[נא'ר ומ'נה (אזרח חייס)]

'ערק חייס ל'מח

Paper. 21x15 (14.3x9) cm. 136 leaves (116^b, 131^b-136 blank).
 29 lines, custos to a page. Italian cursive, neat
 hand (headings and some prayers, as 100-101, 105-106, 110,
 111^b-113a, in square). Printed first Constantinople 1726.
 Worm eaten. Leather binding, back damaged at top.
 Mentioned in Catalogue Kauffmann?

7

No. 93

4

דך השכמות הבקר

חרב ולדה לקוים ק"ב

מעטן ע גרה מאונש בבית הכססה היה חומר מעור זלהם אחינו מועיל לא אס כן
 ירעללש ולא כפוקעש צולצם משש ומתקללש במקום אחר
 וס הוא לא היה מעשרה הרמאונש כי כג מוכרת לתפוח נגרו אהיה חולף וס כרי לך
 לבית הכססה מעטק בטלת ובקפלק לא כג יכול לעשות זה בלה לבית א בית
 הכססה קודם עלה בשחר קולס חוב טלה וקפלק להדיות איכר מתי מאונש
 טוב לבית מעינת לבית הכססה מעטק בטלת ובקפלק
 קודם תמה הללה אץ לחור אום סלמחה ולא י' מלוח בשום פנש בעולס חוץ
 מלל יוס ככפוח

תיקן אורח חצות ק"ג

אורח חצות הללה מבדימן למעלה אידיו בשמות ר' ליקי להבם לבבחה למחריקן
 אץ קודם תלה אז עיל קצה סוף עק ומשקיעשעש לפאמורה אל סידקיס ופין
 שעשוע מר הוא אחרים הישמות עלות שס בסוד וכן וקצו משהעשעע בדה ואחכ ירעס
 להבם: חמש סוד אסוקבחו מנחה מורה העשקיס כה דיק חחר תלה הללה חמש
 הוא כסוד צונג אל תחת וזח יעקב עפ לזה יך חול בקריחה עקרת רבדה חין לה עונ חול
 כאל קלה ללה היא עקרת ואומב חל קציה על חפץ כי מקדשא כשה קול ברמה כמעט חול ורן
 וסין היי כמדת מניחה ודורחות כל קלה זה סוד מה אחריו אל סוקר כף אהי קבל
 ותי לך כי חול בקריחה אלמים ובקריחה אל וחמה מחרשה ואוקמת ודומיה כל חללה לבח
 לפי י' ולכן חזני לזה להעקק עבמו כה ולשמות כמעט אלסן אכך חזום לבכות ולענק
 בכל ללה על נלות אכסה עדיח כמדת בחול וחרכן כי מקדשא וחחכ לעסוק אספיק חוד
 סוד דוד המלך עכל ללה היה עסק סגידות וכמתיחות למתח אה מאכסה חק סוד ולא
 אחר חיה אלה עשי סודן ומיתק בלה כפדמס כחודר ק"ל

והנה כודע כי תיודי הכשמות הם סבריות כסא חכבוד וכפף זה סוד נן עשן מעלסן
 כמבואר חלפנו כי נן עשן העלסן ככנר כריחה עדיח ככה נן עלסן כסג סקודה
 יסוד אכך קפלק בעשיה יסוד דמלכות וס' מה אחריו אל אקודשא כה ככיס לך

ענין להשתעשע בפעולות הצדיקים אחר תלתי בלתי **אופן** כי למה קיים **אין** מהי' מזדוועה
 בעקב אך רחל חן לה עשוע בעבתי היא חלח בפעולת הצדיקים **גלו** סוד ויהי בחכ' הללה
 ויחדר החי' והיה חכה אוכבת מרנ' לחץ ביקוה חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת
 בצדו אך אחר תלה אוכבת מרנ' לחץ למטה מגג כי ירדה החת מרנ' לוקין במקום כבריאה
 ולכן ויחדר החש ולפת' וצואת בקולמר כי פדחת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת
 והי' לח סן החידר היו מפי' בפי' כפורע' נ' פירשנו לעיל כי אחר בסוד אעשוע אל
 הקכה בפעולת הצדיקים צואת העלמת בפעולתם בסוד **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת
 סללה האחרונה לעקת וקוראה לבעלה כי היא עמדת בחן **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת
 וזה סוד לקיים אל רחש לך **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת
 חקוב למעלה ופחתו למטה ומוט על חסר **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת
 והנה רחשונה יכוין כי תלתי הללה בליתו לען יחשוב וכוין לעלה בשמותו בסוד דודי מעלה
 ובסוד חן כה לעול' חכה למה עש' יעקב ובסוד חנה ללה אז כבב אינו ארך חזו **אין** חלקת **אין** חלקת
 מיין סוקתן ולכן יח' כונה עש' וסוד להשתעל כעבד על רחל כי כונה דהיא סוד
 ירדה למטה בפחמה ולכן אז יכבה חכשעם חו יוקר על טפחה רחל ונירשיה קלחת
 ועל החרבן וכפכה חכה שרתי לבוין חזו כי כיון שאנו חננים השליכו את הפעולה סק
 הקלחת והכחמו את רחל היא הפכה שהרד לענה סללה לפניה קלחת לקינו חוכה
 הפעולות כי זה סוד אל רפת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת
 בליתו ואנו נרמנו לה זה וכן הזקנים מוכי' זלזה מתד על זה ותכפ שחר חזקת הללה
 ייגשו בתורה עד אור הבקר וכוין לקח פחת רוח **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת
 העמדת בחן וזה תבין על ידי הנהיגה אחר חכה עשק בה אז כרי שהפי' מתקני
 פעולה הזחר לעלות במעלות בתעלה אחרית להזדוונ עש' בעלה על ידי הכת שהוספת
 בה בללה וזה חכה בקד'ת אופכת דמארת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת **אין** חלקת
 בעליה ולתקנה ואמר חיות טוב הוא להיות עסק כל מלת הללה עש' אלק לפעול
 כל עוס הפסק אך חס לא הוא לעצמן הרקון פוח אחר שתעשה סוד חכמה על
 החרבן השטוק אחר קל'ת נ' כן בתורה ואחר השן והזהר לקום חס עשה קודם
 לעלה הזחר והישימון בתורה כה שקודם שיכת הזחר שח רחל עתה ללעולה ימלאך
 אז אחר מנבחה חדה ורעלה אורה עש'

סדר התיקון של אחר חצות

היה אחר מערי זלזה הקרובה בקומנו בלילה ואחכ בזיס היה מהשטן כעסה ומטח לקוטנים קטב
כפולן ואחכ היה מעתיל לקינן ואלהי אלהינו זוכרנו ונ

אחר מכות הלילה אל מולתי עברתי לח כיה תורי זלזה מתחריך בבבית יורה משאר לקוטנים דק קי
בללות מוח היה עשה כשאר הלילות לבר כעדיין הנשעב גסתי קיימה אפילו
במיתה הנשעב ממבואר אלפנו ואפילו שכתב כחרכ הבית חין לעשות וקב חין לעשות
ינצ משעב הלילה חן הנעפ שחמרינו :

לא היה תורי זלזה אמר חותם הפסוקים סמ בזוהר כתיבת יד בפולק לומר לקוט
במלכות אקס יי ליה חרה חרומוך ונ וכמעט איה מושגם אמיפ רבדי פונע

בקימת כחם בלילה היה אמר מונה מלזה אלריך להאחרל בתורה כל חלוקה חלילה אחר לקוטנים קמ ב
אקס ולא יחור לפן וחס לא יוכל לפתוח עשה הסדר ואחכ יעטוק בתורה ופן
ויחר שקוה שיחר היוס ויעלה נעטוד השחר איקוס משפתי לעומק כשחבא רחל לעלה
נש יורה למר הבקר שחמלוחו יעבר חקו מונרה עמד מימשורי השחר :

צריך לקום כחם הלילה לעשות הסדר בעק ואחכ ורפי נכול ובכמה תשר יום א לפתח
ואחכ יעטוק בתורה כל ממש שיוכל להיות בלעיה ולבר עחם עשה קוה פשח יעטוק
אם יקום לכל הקץ סמוך לבקר עמו הלילה קצרה חין עהיה לעשות התיקון ואחכ
לעטוק בתורה יורה טוב שינעה הרקן מעפאלח כשאר זמן לעמוך אחכ בתורה
בראשי חשים ורמיס עחן בהם בעלי הפש חין לבוה ולקח חו רק יתחילתו
עממע כלחה כל רחיל השמן ליי החין ומלחה לקום יומנו בלילה חוקר

ובימים שיש בהם נפלת אפים יעשה בסדר זה

דע כי אחר חלוקה הלילה כעשה ט רבחס אחר הוא זונג לזה ועקב והעט הוא לבכות
על רחל אדרה כבהאה בסוד שכינה בלילת היורדה למעק בעה חזקה ממש
ולכן לביך אפלי והשב אלל הפתח סמוך אל המזמה אהיה סוד השכינה פתח העלמן
והפיר מעלן והשאר יחל הדתלים והקענף ראשך כחבל והרבה בבבית כפי סחך
ותקח חשב מקלה והפיש על מלחך כמקום הכחה הקשן נש הסוק כחשך והסלק פשך
כקרקע ממש והכונן ליה על ארפת הקורה אפעיה מפב ונש על מה אכהוב בשער
כוח הקודש חין תינס שחרכ הבית ואפופה הקורה כממרו סוואהיה ורזיה למיטעפ
וזה טק זילות היורה : אחכ יאמר על בנהרות ככל ונ יכונן לבכות על החרבן

וחזק יחזק מחזור למסקן : להם כמו לני ולגיבנה על התהליכים : וחזק : חזק זכור
 כי מנה היה לנו קטנה ורחוק מה דרפסנו אל עב טעם ויחזור לומר פאצנו לך וני
 ויחזקו הצנו מעתה ורחוק וני // כחן מקום הקינות // חזק ובעו מעתה וראה כי חזק
 חזקו וני למטה הרעם כי מודריך וני למעט ידע וני ואחש כי חזקו חזקו לקנות
 כי עב מחזק עני קדוץ היו מודבר עין מדבר וני ביה קדושו ותפארתו וני על לב
 הקצק כי וני וחזק יחזק פ דיממה ולו פ הקנשי מעשב קומי שני ירושלים
 על מותו וני ירושלים וני פאצנו כי מינו ופירוט קפוטו וני כי מחמסני חלוננו
 חזק הקוס הקום וני כי דע עבדך חש חזק וני פונה ירושלים כי מנה ירושלים חזק
 ומינפ סחל : פחל העדו וני : לוי החזן ומלמה וני : יעק כי ביום צדק וני פאצנו
 יחזקו וני : וחס הוא למען העמד עין לבן חז כהנה וראה על אהרן כלל כנז כמקומו
 חזק חלנה חזק כי סכל לבב וני : (מאצט טזמור לידו פכוח כהן נכפא לעבע
 חנה פכיה בעון מופט פירוש הקוס הקום עין הקנה מומה ירושלים : חזק
 הקוס ממקומך וילך למקום חזק לעמק כהנה נע עלוה חזק :
כלילה לחקרה מקרה לפי אהיה סור העשיה וני חלנה עלמה העשיה וני
 לעד הדע וילאש יא קרה מעמה לשיוול לקרוח מקרה כי
 הוא מבין לעבה והרחמים מרעוררים :

תפלת הוותיקן כוונות דק באורך

ענין היגלה דותיקן אהיו טהורים לומר קדיש אמענ קווא קיץ החמה הקטע סווח
 כי אין המותין אפחו סחנה חלנה מוסה לקיים דק חזק הוה ווס דרור ולפן רחשו
 יתמרו הקדיש אמענ על היום קודם קיץ החמה אין סגריח להחזק הטוחין כי כמעט
 עלם עבר כנש מעט מועט אפס לקו ולפן פקל יוכלו להחזק ולפן היו אומה ס
 הוותיקן קחה אמענ קווא פנן החמה ווח לח היו עהפס לעמיה קף אפ פעמים חך
 אסחטו אחן חטן ממהם קף עב חזק קיץ החמה חרבה בנלי חז כבד סטה לקו
 המוחין לנמה ולח סחור בהם דכקוה בדשית דזעב ולפן חטן עהכיס כ קף
 פדי להחזק מרדע חזק מרדע חך כפי מטהן הוותיקן לח היו עהכיס
 חך קף חזר לפי עהמוחן פאע חז חזק חלנה חסס חן עכך לערוח להחזיק
 ופמעט מעעלמוס ממהם וכפאממהם קף חטן ממשכים חמהם חדשים יודו
 עליוש חך עבה חטן עהכיס כ קף חזר להמאכס וקף חזקה להמשך

היו רוב עלונו **גורם** סוד עסקנו ק"ש של קרבות לטע אצונו ביהונו כוהנו כוהקין . אך רחמינו לשונו
 זלנה אפילו כשזונו אנו **השלה** כוהקין עש כל זה היה אומה ב ק"ש . והטעם בנס
 כן כריך **הנא** אחרי קצונו קטנה פללה ק"ש עש הנון החמה יהיו חסידים (מוריס אהרונס
 ממשכרם לקיים **מנוח** המוחן על אמר חמה שיחזרו טעמם ומן כל חנה רחמי ליה :
 בטח וערב אנס **ק"ש** חסידים ב ק"ש הנה נשחקה מעלה **השלה** וביקין במקומה
 ביהונו על **השלה** ק"ש אחרי הנון החמה מקטעטע אעדין הרצונו קיים וכוהקין בק"ש עלו יחסינו

קרוב לבל קורחנו ונן הפסוק הזה סידקה כפול ב כל קורחנו לבל אשר יקרמוהו
 בלמה **ברחה** עקבל אחרי ועוד למה בהשלה אמר קורחנו בלעזן קורה .
 ואחרי **קורחנו** בלעזן טעם : וחס חן הם מלקים היה לא למען ולכל אשר יקרמו קורנו
 בנן והענין כי לשכל החשיש אנוס כי יש תשיח חסידים אשר טרם יקראו ידע הקרה
 אכונתם לקורנו וענה ארש **השלה** : ויש חסידים חסידים אצל סודי ק"ש **השלה**
 והוא בלעזן **השלה** מן עשה חוהם חמת עשירי חסידים ואח **השלה** ונן קרוב הן לכל
 לבל קורחנו . וכן למורה זכבר קורחנו אהנו הוא קרוב להם ועסק יחיה וחסו מקפיד
 חס הם רחום אולם כי קרוב הוא לבלי אכל עש בחיבה אחיה והוא כי נס קרוב הן להם
 טרם עיקר חוהו רק עקם חולם לקרנה אהנו ועדין לא יקרמוהו ונס הוא קרוב להם והו
 חזר יקרמוהו בלעזן עבר ואמנם לו עקמה קרוב להם קווא עיקר חוהו חן כס זה
 כעשה חן לטע אריחו לכן ומקבל בכונה וקורנו בחמה לשיה ונן לבל אשר יקרמוהו לעבד
 חן זה לריך חסדו איהיה קריחהם בחמה חבל סר רחמנה זהם לבל קורחנו אעתי
 אצונו בחמה ואינן רחום נוס כל זה קרוב הוא להם אחר עקורחים אהנו ולכן לא אמר בן
 ולכל אשר יקרמוהו כי הם כחמה חלוקות במעלה אהנו זה מזה

אלהינו וחלה אכונה ונן **הפקודה** שועה ולה **הפקודה** רעשה : מטל כמקד ונן
 ומן למור וכל חסידיו ונן כי אינו פסוק ומשפיק בין הנון **השלה** :

פרשת התמיד או חק בכי שרל עבה אנו בעלש העשה אהנו בחינה אצל חוה
 כנשט או חוה או חרבט שרל . וכמו אהנו צוודי עקליחה
 הפחותות בעשה הם קאים וריך לאורפם באז ולכן אמרו חן לו לא עש קלעב
 העשה הפקודת או לפי עופקה משרל חוה : וכמה אמר עלה הפקוד העשויה ונן
 חוהו במלה עלה כי הוא חוד עש אכונה בלעזן כנשט עלה כי הוא חסד קמחיר ככל
 כקר ונן וכבר יועת כי עש זה בחסד ואמנם להיו **השלה** כנקהו עקווא עש מזה

דין עדין סוד קדוש שכתובות לכן נקראו הנלעכ כמו הנלעכ שנת ואמנם להיות מנעם הנכונות
כקדוש ידעל על שמו כמג אל הנלעכ יעקב וכו' כי הם משלם האמות והנלעכ הנלעכ
הנכה ומכנה ומתקב את קעץ הקצה והחוק ולמנס יש בקלעוב הנלעכ הנלעכ ומכנה
הכל וכל בקר מהעברי אמת הנלעכ לבלתי העלם חן והשנה בדיחמו מנלך אור החסד
כמג נאם אצלם בבקר זה נעשה על ידי עלוב הקדוש שדור ידעל מתקדוש איה נכנע
אמת הנלעכ הנלעכ :

היתני כוונת לומר חסד פנינה הקדוש פ' פמן ועשרה קדושה ומעט מור זלדה מלל אחרים
מעט הקדושה המעט כחשד אמרם : צמח מכאן שאמיל קדושה אמן רשע לאמרם
אלה כדכה הלגה שהיחיד טוב לאמורם :

עין כוסת הקלה והסוד שלה אנה כוכב כח הסוד הנדון על כל קדושה על הספרים
מקדושים כל כדכמה ראשונה יש פנינה הנקודה כי שמועם שמוה מלדה
בשרי עיני המכונה יש חלקים רבים בין אשכנז ומכרה וקטלניא ושטחליא וכלם שהם
מסדניק קדמונים שאם כסוד הקלה ולא כמנה שמועם מל פועם פאחרוש כן
סודי הקלה כח הדין היה אמר מנה זלדה יש יבשעים כדקיעה פאנר יב שבעים וכל
אחד הפלג עלה ודין שש אחר וקם השעים קמ' פאנל יחזקל ואמר שודי עלה היו
השעים ודין השעים שנים וכל א' מנענה מחברו ולכן ז' הקלה הם מנענה ולכן כל אחד
היו להחזיק כמקדוה השלטה כי מי ילד חס הוח מחותן שמו ואין הפלג עלה לא על הסוד
הקדוש אך מנה שהוח העם מנענעם צללמוד הם העם שנים לכל השנים : צמח מחזר שכן
לכן כדור אזהר ממעבר ואזהר מקטלניא וכלמה יכל כל אזהר לחות נסוד שכתב קדוש מלדה
שהוא שיהיה כדור וסכון ומסודר באמורה כבולע והוא זלדה אעפ' אזהר אשכנז היה
אומר קול ל' קדוה צמח ו' קול ל' שמועם כמנהג ספרים ולא אחס כמנהג אשכנזים
ואעפ' שכתב נעם ל' כן סוד ל' המנהגים עכ' היה עשה כמנהגם וכן כדור השעים
כתוב אהבה רבה אהבתו והיה זלדה אחר שכן לומר כי חס אהבה עלם מן העש
הסוד :

דין אין מנהג קדושה הם י' ספרות רעשיה והנה יש עשר ספרות בתלמוד וש
כח אחר של קדושה נמסרה אופם כפ' יא ועל ידי לו פיה שמע הקדושה שהם
עשר ספרות רעשיה ע' כח סקודה בעלונה המסירה את כלם אפי' יא חס סלום קלעב
ואנו מנללים אזהר היתויה אזהר היתיה כלם ואח' אנו מומתקים את קעב
קלעב ולכן כיון זה הקדושה המסירה אצלם ממסלק ששאריו הם מנהג ולכן קלעב
מסלק

וחסר ונבדד פהירו יחיד מכללם . שכלותם למ עביר ל הקונציה העלמה העלמה לבר אכלו
 עביר פהירו ערה אקלמקומם הי חור אכלו קיהם במשך כהך הקלטה ובקמרת חסו
 מאזרים חורף ומתן ומתן **מזנהו** זוקמא . פלמח שיחך בחירתו מו היא בעלמה
 היא חור ומין צריך לעשרה חור . ומתן דמתיין דעביר פהירו מלח איהו פהירו דעבד
 שמעיה הזקמח והקלפם המכסה עליה ומתשך חורה . ומי זכי זה העשה ^{מעשה} הקמרת
 לא לבר מעביר הקלפם מעל מלכותו לבר לא כל העלמות כלם מאזר חורף ומעביר
 הקלפם דיסרה ובריחה **ומעלות** ||
 ב הנה הקדושה שרשק למעלה ||
 באם . והמלמה שרשק למטה ובכפול || **עם הקלטה** :

צוה הזקמח . כל הזמר צמיש כל כך קלפה מכפולם . וגם מגבכא כלת אמריה שהיא כל
 צדקדושה שכל העלמות ולכן הקמרות ומעשם קמרת שאפן אומריים בצדק הנה חסך
 חסו אומריים הוה לך ופ' לפי שאחר עמרת הקמרת ופרפטל שרש הקלפם אז חסו
 אומריים ומנדיעם בעמם עקם הקלפות עליונות לבנות וגם כל לך העמם אלוים
 ואהקן שהיא העלמה המולמות והקשר במדח כדאמרן ולכן באמר למשה קחך
 פיהו בעלה דמרבח . כנפח דח קח לך עלבן סקר למחמתך לך להמחך לבכר על
 עין הענן ולומר שלא היה כח זה העל להקשר אהרן על ית כמו השאר . לא לבכר על
 עין הענן . ואמר קמרת קשר קשרו כדאמרן כי עליה מלכות ^{על} שעלה נאלה כל הקדושה
 והדי היא קשר א' ראש וסוף ופיהו פהירו חורה המלכות שהיה במשך הקלפם
 ומעב זוקמח שמתחו הקלפם לומר יוד אהתפח כה . לו הם אנהיג דש יהודי
 והי הבהמה שבתך הקלפם כדאמרן ובשעלה נעשרת ה' וה' נכסר כו' ו' כה'
 וה' עלמה כה' . זה לעלה העשה בבחינות שבו מ' לו וכן העשה **בבחינות** כהרה ויסרה
 בבחינה ובריחה במעלות וכן בכל עלף מהם ובמעלות ימי וכולת עב חסן סוף :

קח לך סמים ה' נכח : טוף ושחלה ומלכות וחלפיה : הים : הרי חמשה חסות
 ולפי שהסוף לחחרון שכלכות הוא קדושה מעשית מאד והקלפם
 נבדד שם לך חלפיה ריחה מע אמעף שהיא מכלל הסמנים הקדושים . חסך סמנים הם ה'
 כמעלה והם סוד ה' עליונות . ולמה זכה הוא סוד חור המחקל ולכן נקרא חסך כ' כ' כ'
 זך באה פ' הוא כ' הקלפם הם העץ בסוד ה' חס עש' ומלכותם ונהפס ל' כ'
 יקח הם ה' מוח דמוקבא כיה יק' . ובאר ה' חמשה עליונות ה' כ' ה' הענן
 יסו ומלכות מלכות וקטעה ובר' עצמות נדר ה' . כרסו חס' כלת . קמח חמשה

קלפה

קלפת ביטה קמלון קור :

אין טוב לחם ולבוא י מלבושים צמר ופעשה כך קזה לשכחה מחר וסוד קלפר

הוא כי מלבוש החם הוא מן הקדושה ואמנם על יד העבירות שחודים עשה

נשים להלבש בקלפתה ושיחמו הקלפתה במלבושי ואמנם סוד המלבושים יש בהם סוד

אור מקיף מנחון כסודם כי יש אור פנימי בפתם וכלל בתוך העין והמלבוש סודו זה פנימי

ואח"כ הם כמדרות המוקיפים וכן עמדה מנחון אל המלבושים ואמנם בכל לבוש ולבוש יש

סוד אור מקיף אחר וזמן דבר דומה הקלפתה כמו אור המקיף כבודו שחן הקלפתה יוקה

משם ולפי עמדה מנחון ואיכה יראה מן הקלפתה שהיין מוגנה וקיה המספר י

מלבושים ביחד ולבשם אינו מניח אור המקיף לעבור לקיף בין כל מלבוש ומלבוש ועל

ידי זה אין הקלפתה כדחיה ואז קאכחה מלחיה מלד הקלפתה

כשהארם אובש מלבושי בכל פעם שלובשם צריך ליחדר לשם ה' צדי חסות

וקמלבוש צדי ימין וזמנים ביד ימינו ואח"כ יסיר צדי ימין של המלבוש

ביד ימינו ואח"כ יתן צד הלבוב השמחלה ביד שמחול והוא יסוף אקול ככלל זימין ואח"כ

ימין כוהנה לשמחול :

בענין כעלה המנולים יש חלוק צמ"ל והקינון שלבש התלך מנוול ימין ולח יקשרו

ואח"כ ינוול של שמחול ולח יקשרו ואח"כ יקשר של ימין ואח"כ קושר של שמחול

ואם אין קשרים במנולים ינוול של ימין ואח"כ של שמחול ואמנם הכוסה בזק לתישעלש

הכסה היא קנועלה חת"מון וסוד קנין כסוד יער קנו על נמלו ירחק שמשם אהרם

החם כפתיח ואמנם מן הלבוב של הכיפה נקרא חמל בניה מלבוש וזה הלבוב הוא המקיף

ומלבוש חת"מון ולח קנועל למוד פימו אור המקיף של זער כי אור המקיף חנעל שהוא

מן הכיפה כסודם בע"מ אח"כ אה"כ עשקיים ע"כ מהוסאר חמטות ולבוש של הכיפה

המלבוש חת"מון כסוד לבוב לפר לא בסוד אור המקיף ונועל קלפר לפי שכבר

ידעת כי אין כח אל החיטש רק צמ"ן ולא צמ"מא וכי שלת זכ"ל החיטשם לקבל

אור משם לפי הכיפה מנגיף עליה ומתפקה ע"ן מ"ן והאיטשם על יד זה החמול חמו

אורו ממועט מחר מוצר קנער אך להיות של כינה אין בהם יכולת לחמו ע"כ ונ"כ

עבירות משמש כי החיטש עמדה ע"ן אור פנימי לאור מקיף א"ל והנה זה החמול

מלבוש ומקיף לזון לנשי מכל הצדדים אפילו מהחמה חממי הרגלי וזה שפתר

הרגלי הוא בחינה העלש וזה שצדדי קנול הם המלבושים וכזה הפיון בעגש הלב

לבוש י"ג ענב כעלה המנולים אמנם כחצר קדמה מלבושה ונועלש אור"י י"ג

ספ

ספק ב ודתי כיון שקבלה מהפשיטה במעב ואחכ בטקסה אכ כמעול על ימני הסלה
 או חס במעב אכיון שכל עקד הכונה אינה רק לצורך הסוקים שלא ימנו ממשק
 ב זיהר מוד אטו מפחם משנה מן המעב אכ כמעול הסלה של אטול ולכן הקא
 דאל אינעול על ימני **מפסח** הסלה ולו יקשרו וכו' **למי שיעים :**

אסור אל תיקפו חה פתוחיפי כבד במדכו כי החוכל מעבד הקדושה והפסולה
 פדחה למטה ולכן דמוי שלא לעבד בנגל כהם קלעב וזה עיקר הנפץ ממש יחד
 יוכי משקן הנגל וזו הכונה תביה לו :

דע כי הלז לא ע בכל העבדות שנערה מי להריר מתיקין כמא המוסאז אז לבולה ופעין
 כי מי ענשה אחר העבדות הנה מה לבטא יבדו מתיקין ונעשים קענעריי אך כוולא
 אז לבולה ענשו נבול וכהה פמו שיוכל מן הארס מתיקין בלז אשה כן האשה כוולא
 מתיקין בלז אשה כי זהו סוד לא השונה לך דעש אהיה לכה ונעל אכוח סמל לא
 יקרב במהלך שהאשה כן ויחד זמנה יתל מוטרך לך וזו היא נפשה החיטויים
 זכרם כמי שיהיה וזה חלק לא יעו מן הטבה חלק ממש כי זה השעת שאחר שיפול
 מטרך לך אהלך לא יעו אך הטבה למוד כי למורה הסמנוי שהם סמזכים ממך זהו לך
 לא יעו חולהם להלבש כי חדר שחילו ומורן לא זכר עש לנג (מרים השמנה לחור

לקחם זהו ענין חסדים כבוד וזו כי החסידים הם אהרם המעשה הנמשכים על יד שאינו מסדק
 עכמו על הכטן כי זה חסו סקרת רשע כמנו המוסאז אז לבולה כי מאהם העשית סבלבשם
 בסוד קליהם אשר מנוש רעה נשיר איון כהם מוכ כל סון שאינה כל לרע אבל מי שינו
 משהה עשמו על הלען הוא כלול מוכ ורעה ולו העשית כן ובחיים עבה לחור לאוב בהשלה
 ולקח חנהם הסקרים קסויים זהו ירסנו על משכבהם פי בעבור מה שעשית וזו המעשה
 וזה שחיים אהרם משהים על הכטן וזקו על משכבהם ולא חמור כמזככרהם :

רחיצת המלה חפילו בשבת להעביר זיהמיה העולה הפדכרה גם זהו סוד מק אטול
 מהנילן לחים לעבוק י' רמת כל כי זה הוא חס שמש מוחות ואחור שלה מעט
 שאז הורה המונ כי עשית על חם מלל אכה ללל אכפ :

בניילת ידים ומחריה חיה מורי זלזה סתה לטול חסלה ירו המעט כדו השמאל
 וחכפ ירו השמאלת כדו הימנע וכן היה עשה אלע חישנים ולא היה טעל
 ל' רחמי יודי המטה ל' היה עשע כמא אמוניו : כפילת יהוה עב עבך פמרוע :
בברכת כפולה ידים יש י' היות והם סנג י' דאידך (ועשיה) וכבר ידעו כי
 כפולה בעשית בסוד פ' ויטול ית ולכך לחבר המועט יחד שלא יצאו קשרי המרועתי

אל

חתור בסוד וכל אמוריקים טיפס ולפניהם הכתוב על יום פני ארוב לקבל בהם אמת
 רבר נזה רמז לקבלת היחודה ודרך להנביא ידיו למעלה בסוד וינטל ויטעם לר
 צמוד כפסלה הוא יחוק הקליפה וערידותה ועבדותה מן הידים שלא יחזתו עש ועל
 ידיו מי חסד אצותים פלטה מדתחקים מושג ולמשך כרי שלא יצא המורה למן ויקן
 מושג המצוים לכן הפך אחר הפסלה אצור כבד סתמקה מושג הקליפה אנו מוציאים
 ידיו למעלה כרי שלא ידנו המורה אל החיצונים ואנו על ים פעלמה הידים על המושג
 ממשג אז אורה המרה חמרה וכנסת הפך המותין עצמו של יושג ולכן צריך להנביא
 הידים יוב קרוא ממשג וכפרט ביום השבת שמת צריך להרחיק הקליפה מחד ואז הפסג
 חורה המרה בלתי ואמנם בהיות הידים מושפלים למטה והך קו ישר במעך המער
 אז יוצאת המורה מרואש פאצבעלה ומשי רואש אצבעלה על ראש השוקים באמם
 הפקקים אזר שי ולרך אורה הפקקים בלעב המרה הינעמה מן פארוע וכנסת הפך כירן
 וזהו סוד המעשה הקנים מרמה שיש מרות סגמ ואחד היו מן חלקה היה מן הקליפה
 ולכן מן המרועב וזה סוד שפירש כי למעשה הנהי לבר ממשג ומחמים בהם הקליפה
 ואז קזרועיה מלביהים ידיהם ואיש לוקמים המרה (כי פכל שומר בקהשה)

צמנת למעלה אחר פכח מלבי אצריך לגבי
 פילה למעלה סגמ ממשג בסוד וינטל מתחכ אמר
 ומפיל בלעך קל אכל קימים זך ופוח יחמוז בסגן
 כפסג וינטל וינעם כלית עליש ואללה יח חמול

תורה ככלעש שהכרך ופושטש הייה מטפך הפיון לכלול ביחד שני אמה שיהם הייה וחדת
 והעפין כי הלח כפירכו הוא הייה וטקרימה ארית וזהו מהה רמזי שהכפון ככל
 פשג שמשח שי הייה מטפך ככל מקום שהיה חל השכח מלבוין זה והוא קשר מלכות
 עש זמ כמפך זה כי הו כרוב בשם הייה ופכין בו כי אריות יהו הוא קדמ וזה אחזקה
 שבו שהיה מלכות הפיון שמשגיגש עלה שהוא שם ארית במפך שהיה שם פויג וכפון
 כה אחרונה אל הטוקבז ארית זהו זה אחרונה של הייה

דע כי הקורה היא כמו שם זי שש בוילגה ונסתב הייה נסרה ארית יגלה כפון
 זה שמי לעלה אל לפעלמו נזה זכרי שהוא ארית להזכית לדור ודור וכן נעשה
 שהוא ועמו והערבף אחר כי כל הקורה שמוטו של קציה והו סגד הפסג שש זי
 אקרא את אומר שם אריות לבר אשקוראכפאמער כרוך מהב זי וארית אומגים
 כרוך הוא שהיא לאריתו עצמו שהוא שם פויג ודרך שמו לשם ארית סמנעל כדומם

הנחת כל צדק בפרק קדיון על ידי הרמשים כי אור הכשר הוא כפולתהוה צדקה
כי משם אור הכשר ולכן הוא שומרים לו נשגות אל ממשוך אור סה"ב העשן הנקרא פלג נש
העשה למי שיקח וזמן ומפילת לעשה אבוד העשה וחמש נלי ויזע לפלג כדרך פיה
במעלות כי הכסף הוא צריחה ומה שקורים מנה ולפניו הוא מעלה וזמן לפי כסף בדרך
שקיה הצריחה ומשם נגלים ויזעם סוד חלו חסדף הנקטה למהקס משם על ידי הנקטה
הקס מן המעלות הישע לפי כסף כבודך וקוה ליו: סוד חס יסרה ח משם ח חס יפת
ח משם ח כי הצדקה עליו קס מהחיים להזופע וכחצר יפת ח משם ח חו ילך השמע
לקיחה וחס יסרה ח משם למרי ולא יפת כלל ח חו הנקיה חפלו מלבוה הנקרה
אענה בהזר שחן לה אעש כלל וקיה לה לה חנכמח כלום כג להקשעש לחתרים לשחר
העולמוה לפי שחן מלבוה כמו אעשה סדה ככיוול וחין שס יסוד ופולמער חין להס
קיה כל:

ביעין הצדקה שיהיו למר ולסדר אביה הנכנס יש מן ממשוה סדר רחמי למורי
מלה שהחן לח היה סוגן למלה שהחיסו מה פלג אביה ממשו חן חס
היה שומע ממשו למסדרים היה עונה אחרים חסן חפיל חס היה צומלע החמירות
היה ממשק לעבוד חסן חפילו שקמוסאים קיו נקרה: לרמח כל זה טעם הוא משה
שכתוב לעל שקרה מלה היה חומר הצרכה בקומנו טלה וחחכ טום היה ממשו לקינו
וחלה חמריין ולכן לח כג חסרה פצרכה בעב ממשירות כמו שכתוב לעל
בעש פרה ערה

הנה המלכות היה חחורי חו ולכן לעב נשפת נעשה צדיך אכרין עפי נעסו
הימשש ולכטלוס לחסור לכפף פשמחל כישם הנקודה: ויהעם סמו שמשעשעין
החכמים שכרוכים נעסות כפ:

מצות עשה רע בי עש פח חסנבלה נש פח אעבוב כמו ויקחנ לעלה חמש
ויברש פנפן רע כי לח יזעב כי במלבוה חמרי חרמ מן החמה ולחמו
וקנה יש מקיל אחור המוקיל אל כל חמ וקוח סוד העלה שחמו חומרים עליו שבו
נהעשם הקרב בעולה לביה וקנה חן רבו כח להשן חור קעשה המוקיל ולכן
חין שם קעשה חלה על העולה חן צעטה יש לא יורה השג ולכן קס סקריחיס
השמש מנה וקמו שחחר לעפנו כפ.

להיות כי העסות יש מקוצק דמותין דקמסור לכן חמו מגימש העסות קוה
קוה גהפילן וחת למח הקמן חמו מפת עטה לפי כעש קמטי
וקעשן

ראיתי למורי מלהק אבדסה קטן היה עשה ז' נקדה סמוכה מ' למ' למנו ערי בבל
סביל מר' כפורה נהיה מועת העסות מנז' באמן אהיה כלבחי' העסות
מדה נלם למון וסתער כי זהו הלי' במה אעחרנו כדרוש הטלג אהוז אור התוקף היזיב
וזור וזעבור בוקע סמוך נוכח ממונו ומתנלה ומעשה אלמן צריך שיהנה הכל
מורי התימן והיו לטוב קטן ונקת וממור מורי מלהק עכן לטוב ממור :

טלת קטן סודו הוא סערה במטמון חזר מבלבש לטוב : וממנו טלג קטן כבוד
הכפמור הקר פוקהים לבוש מלג למעלה מקמלבושים והעלם נטול קטן
הממור המיעור ולכן נלג על כל המלבושים :

הזהיר בעסר מלמטס לו לעיני לבח חלק ובה נבטע והמור הוא כי ממטמון
פקחת עפר והוא כמטין עדי והנה יש לבש עדי וריונים ורקס' אמן
כמטין חלק והר' נפזחרו מוצח סרונים גזה חמטס די והי' כמטין חנוך והמור כי
זהו סעתי ממטמון והוא נקרא נטב וכן חנוך :

טלת הנה הטלג נזח מקיק נצר סחורה רעשי והנה הוא חלג בחינה אל גי
מה ויסלמין ועשרה ספרות יליה הם סמור שלמה ויה מלה ימטין טלג
עס גטול : } מזה צמור (אמעלה) הרב זלקה שימו נטולת קטן שני
נקדס סמו ערי נלעב למח שקעש הוא כי פנה מ' ספק
חמות שמו הטלג קטן מקיק לו והנה נקור ערי בממטמון
טלג קטן סוד היערה סמל ולעיה נעבור חמר כערי כי
הנה קערי כביטה אשר הנסח היערה סמורין :

טלת קטן צריך שכתב עשו אפעל במשפ' כי לטלה קטן עין סמור עביר אחזר
לרעבר כהך קבינה במינה קטנות דילת כלל בליל לעל : למח קטל
חילנו כללה חסו ספסל רך על נדליות לבדו הוא שמחמטמון : אכל עסר דילת כלל
כלת לעלס לח יקפסל חמיל כללה ולכן נקרא טלג קטן וטלג גטול : צמור חלג טלג קטן
ולכן רחמי למקד שלח להסר מעליו טלג קטן וצמ' ממין חמילו קיורן // דקינו חלג נטלג
ישן רך ככסירו לבית המרחץ ולכן דודי רחוק נעמו כהיור כמרחץ
ולח כפוקט עין כי חז היה לו טלג קטן ככל : עמ' : כפי החמור לטעלה חן לקסר
הטלג חמיל נאעש ממון אנס כפי חזן כי רחוק קטן חמור דסמט כח טעלג א מאיר
לכנס כעסר אביה הסמט והמון חזו כלכך מעמס וזה שקום סמכוסה ולמה מוכר
לרפס חרי הוא חמור כממין א סמיל ית נערה חמור ילד חין לוטעו יול סודין

כדי עקידה ירחיקו: ואין קצית לרפי מחורב מנושה קרובים מנושתי קר ריק (מינו)
אל מנושה פזם א עקיה זקיר במנושה עטה וכל וחקל מוח עלה ילעב יובם בעורה במו
בבניה נמוש לו מלמטו חל למור עקום כעסות הסק מוח טעם צצרו כה לזיה
עבם כנורה וכל מנוש חתור לשמו צערה עע חמורו אמהר לשמש ביום והזח
עקיה ביה חמל והזו בים ולח אמרו שיסיר העלה כמו אחריו צורך (כסורה)
החומשם בעשנים בעללה ופפ מה אחר הרב מלה א שכתב למעלה כראק
כך ממה אחר שחן להסר חזון בצעם זמן וחילו בלילה ואפילו יען ואפילו בעמ
כל זכ מורה על מה שכל:

הרב עלה סוד ארבע בפרה

ארבע מקה דהקין הם סוד ד כפורה
העלה ט מקיה דהקין כמוט סבל עפ
הכלל זונה ד שמורה אהקיה
דעב סל מה סן וחין מקיה לח סגור ועל כן זה בעברי שר המילומס דרך פסור
לוחם הקרה משם והכל ילא חל סגור מקיה דהקין אפי סגור ארענ כנפז כלל
ט ד שמה מקיה דהקין הם ד חן כמל ונה ופ בסוד זה העלבוה הסקרה ר
כמל הוא ופ מקיה לשם סענ י דל חל הם כמותם עטה ונה חמרי קרס
לוחן אעפני שבל פמויה לקוח מחהיה דהקין עפ כל זה מלמחה עמנם לח עפול
לריך שיהיו הסערה לבעש ופגע כמורח כמקין חמרי

הנה עין ד סעור כלם ירכם מן היסוד צדין העלמן כפה מכפר החין ממיתה
שמענו כז לצדין ועשפ הוא ירכ פמו שמן העלב העלמן שאוז סוד הלוחן
שמענו ירכם סוד הקל מקיק ומלש כך מן זה היסוד הרפתקן ילא סוד הקל
המקיק ומלביש והס סוד ד סעור והעשן הוא ט פנה כזר ידעב ט עה מקיה
וה קבורה וסוד ה קבורה הם מסוד מלמך שהס מסוד הענה כ כזר ילעב
ט חור המקיק לוחן ומסוד מקיה שהיא אימת עליה כ מש סוד הסקיה מקיקין
ולכן סעור לו שהס סוד ה קבורה הם סוד אור מקיקין ועי כמורח כמפת ית כ
הנה מן הקמה וקבורה עלמח לא יש סעור לצי עצמם טהם ככלל וק למעלה
וקו סוד היור קמותן שזורים ולעלם לשש והזח מעכב מן קסן שהס סוד
הקמה וקבורה שחט פחעם לחמן כמפ עצמם דק כלל למעלה חלן
הס שזורים וכעלם להורות פורת קחמרים וקבורה כללים כהם וקימתן סה
כ הקמה לבה הם לב חומן וכן קבורה לברי. לא שהסור כלל בתכסג

וקבורה

הקמה
וקבורה
והקמה
והקמה
וקבורה
וקבורה

וקצורה צביה וכה קכל מצומד וקוח כ בטלה על הכלה הוא מצד מ
החכמה וק. לך מנען ופגמיה עשה וקוח כללות חסד עשה. וכן בטלה לבן
עלמ רומז צביה וק. לך מנען והעזרה עשה. הוא רומז חר לך מנען הנצורה
הנכללים בהם ולכן ק. לך מנען עזרין ופגמיה.

הנה מונק הקבלה הוא בחינת הנוקבה דהיינו קה אחרונה הנקראת עש ק
וקנה כש בן יש כפשוטו ובמליו ומליו מליו כל אחרית כמנען חוט:
לכמות: כל אצל במליו מליו לבד: לכמות אמר הרב מלה ק כס פגמיה דק כ
כד מוחין רחבם וד מוחין רחמם הם והם ה מנען וכל אצל כפ מוחין הדם כרפ
מוחין רחמם לבן ק. לך מנען רחמם. נפ יש חסד כד מנען רחמם הם וכל אצל מנען

צדיק אלא להטיל העצם בטלה עם הרחק נ אצל לבד מטוס הטלה למעלה
כי קולק מה חיוע שגדול החסד עש עשין לא נמדה ק הנצורה ולכן דין
מקלה העזרה דק כל מנענה רחמיונה עה אצורה הממרה קוח וקרמים
מלבשה לך שבר ידע כי החסדים והנצורות הם הזרועות דתח והם אצונם
ימיניי הם החסדים וה אצונם על עמלם הם קה נצורות והנה לך למינות
מקשר נדלן וקטע כ כצנכנסו נצח והוד אל צביה ברך למ הנה צ קרקים
לבד הם נכנסן וכצנכנסו יורה העצם לחסדו. וכצנכנסו עלה ומסלק מן חלו
הרפן חרקים המרונים שצנכנסו בטלה למיניי אך פתקים נחמלעיים דצח והוד
שאר בהם קצת רשימו ולכן להיות שצנכנסו הרשימו למיניי ממדה חרקים פדמיני
ולא שאר כ הארה רפך החמלע לבן יחיה מקשר נדלן שהוא סיג חרן החמלע
וירב מנען ממרן החמלע אהיה רשימו יקשר נדלן הוח יורב מנען ופ כ
נדלן הוא סיג החסד כסודו.

ח חוטין השנויות הם ערות הצאים מן המוחין דקטנות ויסוד דחבת יש כו
כ חלבים כסודו והם ד וכן לסוד דחמנת צ לקיים שהם ד ובאור
יבחו ח מנען: כלעב שהם ד מוחין מצד חבת צביה שבו וכן ק. לך מנען חמינת הרי
ח ובכרם ח מנען:
כשם כן שגח בחינת המלכות יש ד חוקית פשוטה וד חוכית דמליו כ
חוקית וד דמליו חר ק. מליו חוק חחר וק. עמנה חוקית וקנה
ק. ח מנען:

הריבולה כי שמונה רחוקה דעב סלילתה כן וכלי יוצאם מן היסוד שהוסיף
בחינת אלה דהקין ולכן כלל שמונה הם ההקין והנה אחיך דהקין כענף כגל
וד שמונה הם סוף והם סוד הארבעה כענף וארבעה פ' במען אהרן ולכן כלל שמונה
אחת ב' כגל כרי אלה יענף מן הענף העליון ד' כגל ולכן יענף אחד מר'

אחיה העולה כגל מן הענף

והנה אצור לך דרוש ארץ לענף קוצא דענף דע' אחיה ב' מן הענף

וקם קודם ושינוי ענפים ופער הד' ל' כ' כלליות ב' מן הענף של הענף

ואל יקרה ואל נגלה ופער יתב' ב' מן הענף דקטנות פנע' וייקרה היק' וייקרה

ד' ל' מן הענף ארבעה ח' מן הענף ויהי יתב' ב' מן הענף ואלוה כריש

ד' מן הענף מן הענף וקטנות לה' מן הענף מן הענף מה' מן הענף

ודע' מכל בחינת מן הענף ל' מן הענף אעבור הקוצא הקיפ' יוצאים מן הענף הענף

וקענף מן הענף יתב' מן הענף והענף מן הענף והענף כ' אעב קוז

ענף כגל קוז סוד מן הענף ד' מן הענף מן הענף ע' מן הענף כ' מן הענף

יוד' מן הענף קטנות מן הענף והנה הענף קטנות מן הענף קוז קוז

לכל המעשים עב פמה כריש ל' מן הענף וקטנות קוז וז' מן הענף

ל' מן הענף מן הענף קטנות וקטנות קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז

ל' מן הענף מן הענף קטנות קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז

ל' מן הענף מן הענף קטנות קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז

ל' מן הענף מן הענף קטנות קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז

ל' מן הענף מן הענף קטנות קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז

ל' מן הענף מן הענף קטנות קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז

ל' מן הענף מן הענף קטנות קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז

ל' מן הענף מן הענף קטנות קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז קוז

ושלש נאמרו לזמן ולפני חזן אלה העצמות יכול פדולות ונפ כ
 עיני העצמות שחורות בערב כפי שפך קולותיהם כלהים עמונים
 בעצב רעבי דינקתה שנין חרשן ולפי מה החסמה עינין
 מהגלגל לבן לא נהלבטו אך בסוס החמה מהגלגל החסרי
 ונפ ט יסוד קחמק מהגלגל וכל חוריה לו יוצאם לנפ
 ומלבטם פאעבות ועל זרמן מהגלגל העצמות וכריס ולפן

העצות צריך שיהיו לבטם ומלאם כ חעפ שהגלגל הוא מקיף
 לכל ההפעלות הזאת על כן מה אחר עתן אנו יכולים להשיג חזיו וחינו **דקדק**
 בעלמא דין העצמות בעלמא כעב החמה ולפן בהגש חל החמה חזי נילי העצמות
 ולפן חזן צריך שינג ארך הגלגל רק עב החמה וחסעב שיהיה מכנסה רחש
 ורבו של קטן כ עצמות אלו הם שמומן דקטנות כפי ועב החמה הוא החזב ט ע
 למעלה חזב חל ועב שלש פהפחה עב חמה כמצא שהחז הרוב ולפן זה הגלגל
 צריך שיקיף הרחש וכל נקל החמה עפ וחזר עב החמה : למת : בדינא : כפי
 חזב גלה שולח קטן חזו שמומן קטנות אהם בחמה להים וחזר שכתב בשטול
 ומעל קטן הרחש לשלחו וכרע עש להים בחמה עולם סן החזן . ואמר שלהים
 החמור סמן הוא בחמה גלה קטן : וכל סמח אנוחפ אכתב שם הוא עשה מעל
 עבר חן קריר כפיבב אכמעל הוא בחמה להים . חל כל אהרס גלה כל להים
 החמה עולם כ עולם חמר ר והם חוריה מעל חזו להים החמה חזן החמה להים
 וחזר גלה מעל ולפן עש היבד החמה כן להם ועלם אהוא מעל כפי :
 למת כל כ הינוש אהגים פחוריה חן העצות הוא עש מה אכתב הרוב

גלה כמטת חן ופנת והם כ פינה העצות הם מלא ומתעבם עב החמה ומגים מעל
 החל וחסה הגלגל מעל עלמיה אלו מלא עלמנו ומתעבם עב רישא דחמל לבר :
 ועד כ חן לחמל בחמה קטנות וכלור כמו שש למעב ולפן חן לה לא מלה
 קטן ולא מלע גבול כ חס החמה חמה שש למעב . ועד כ פינה חמל חזו למעב
 ללה חזו שלמנו . וחסה מוקפה מבינה כמו המעב שחמל כללה לבשה בחמה
 מלה קטן וכינס מלה חל הנקראת ים הוא המעלש מלה : ועלם כ פינה חל חומר
 ורחה חזו וכחמל סהוב כמכא דלה לה עש כן לא מכרו בחמה עש
 חל כמנהגם עש למה : למת : כפי חסוד קאה טי חזר ששטן פנקח
 עבר ים לחמה עש למה העבס פחוריה חן העצות חל וחל שהחן מלצר
 בלעה

חזיו

הריבולות כי ד' שעות אחיה רעב סלולת פן ולם יוצים מן היטור פה וסל
 בחינת אלה דהקין ולכן כל ד' שעות הם יהקין והנה אחיה דהקין בעלפ כנקל
 וד' שעות הם סוף והם סוף האמצעי בעצות וארבע פ' במתן אחר ולכן כל ד' שעות
 אלה כד' כגל כדי אלה יענו מן הטהרה העלם ד' כגל ולא יענו אחד מל'
 אחיה העלם כגל מן העצות

והנה אצור לך דדוא יחיד לענין קוצא דשעבי דעל להיות בראת מנת שעבות
 והם קודם ושינון אעבין ופער הדורא פ' כ' כל היות כמא יעמין על עצמו
 ואל יקרה זול נטור וכבר יתב בי מעמין דקטנור פנעור וישיקה הידיקתיה
 ד' לקיים אך מנתיס אנכלה חינון הוויקה יתב בי כפי מעמין אנכלה כדמשח
 דמא נת נדחיס מעמין דקטנור להבש אך על כל זה עלה החדות מהיחם לעלם
 ודע כי מכל בחינת מנתין לך יוצים שעבות הקוצאן הקיפין יוצים מעמין העלם
 והענין חינון אעביש יתב יתב מעמין ודע עבות מעמין דלכל מה הענין כי אעב קוח
 עשר כמלך קוח סוף ומנתין דלכל מה שאלה כל מה שאלה פן לא הוא סוף
 יודג אמה קטנור בראת והנה העבות קי יוצים מהמין העבוד קוח אשחן
 לבלי ומנתיש עב פמזה כדמשח הנוקבה ומקדיון קוצאן וזכר ש פן לו הקוצאן
 גלם כחממלעבס אשכפ שעבות אחרות וזה קצוע וקדושים שעבות ומנתין דלכל מה
 גלם חיס מענעבי דין עב נלכלם דדשח דמא שפנו לעורך עמנו והענין כמא
 אעבוד כמלך כמנתיש אחיה חסד הקיפין כי מלבד מה המקיף קדמם אחרות
 סוף העלם חסד ומקיף לכל חעבי נש יש מקיף כ' לו לעורך ל' דמשח על
 והוא יתב פשי מן החלות מה המקיף על העבות קוח מן האור חפשי עצמו
 שחחיה ונעש לעלם ומנתיש לקיף קדמם מלמך ואם העבות על וכלה דמתי
 יתב דמנתיש חסד יתב דין חפשי לעלם וכה האפן קיס מקיפין לענין
 לכל דמתי אים היו כמנתיש ל' ב' מנתיש דין לעלם מהנלכלה עב יש
 כמנתיש אחרות והוא קוצאן ומנתיש דחטלק וענין מלכה ושעבות מנתיש אחרות
 אהוא קדעבי וסמך כנש קוח אהוא סלולת ואית ונעבוד לה וקה ליהור
 זה המקיף מנתיש ברך המקיף העל אהוא כ' סוף לענו
 וישיש מענו נש לפ אחרות כ' מעש אמת כ' כ' אלמ
 ולכן מן העבות יוצים אלה רכנו היכלה נש לקדושים וקענין
 נ' כי הלש יחור קדימה מנתיש עב החמה ודין האמר כוח עב

ושלש נמשך לתוך ולכן אין אדם העושה יכול להגות וכו' כ
 ע"י העושה עמדות בערב כח שיקראו לפניהם עמדות
 בערב השנה. סימן הרמז ולפי זה החסמה ע"י
 מהלך לבן לא יהיה חזק סמוך החמה מהלך החסמה
 וכו' כי יסוד החמה מהלך וכל חזרה לו יוצא לתוך
 ומלבדו בעבור ועל יד סן מהלך העושה וכבר יוסף

העושה כרף שיהיו לבנים ומלאם כי חושף שהחמה הוא מקוץ
 לכל התפשטות החמה על כן זה חזר עתה חמו יכול להשיג חזרו וחיוו
 בעלמנו חץ העושה בעלמים בעב החמה ולכן בעולם חל החמה חו"ש יולד העושה
 ולכן אין כרף שיגיע אורך העלם רק עב החמה והעשור שיהיה מנוחה חמש
 ורובו של קטן כי עושה לנהיגה ממזמן דקטנות כח ועב החמה הוא החב"ט
 למעלה בח"כ חל ועב עלה מתעברת עב חמה כמצא שהחם הרוב ולכן זה העלם
 צדק שיקראו חרש וכל נקל החרש ע"פ וחזרו עב החמה: { למעלה: סדרושה בבא
 חרב עליה עולה קטן החם והחמץ נקטנות אהם בחמה ליהי' חזרה שרוב בראש
 ומעל קטן החרש לחרמו וכה"ב שה ליהי' רחוק עולם סן החרץ. ואמר שלקיים
 החמור סן הוא בחמה עלה קטן: וכל סמוך שנתה אכרוב שסמא עשה מעל
 ע"פ חן החרש סביב עקטנות הוא בחמה ליהי'. חל כל שהחם עלה כל לקיים
 חזרה עליה כי עליה חמר ר' והי' חזרה מעל חרו עליה חזרה חזק רוח עליה
 ואמר עליה מעל ולכן שה חזרה רחוק בין לקיים ועליה עקומ מעל כה"ב: }
 למעלה כל כי חושף שהע"ב פשוטה מן העושה הוא ע"י מה שכתב הרב
 לקיים: { חמור סן וכו' והי' כי כנה העושה הי' חמור ומצ"ע עב החמה ומצ"ע מעלה
 חמור חזרה חמור מעל עלמה אחי. חמור עלמה ומצ"ע עב רשע דחמל לבד: }
 ועוד בו חן לחמל בחמה קטנות וכל"ד כמו ש"ס לעב ולכן אין לה לא מעל
 קטן ולא מעל גמול כי ח"ס החמה חמה ש"ס למע. ועוד כי קנה חמל הוא עמית
 לכה וחס עלמות. ומ"ס. מוקפה מבינה כמו העצ שחמל כללה לבשה בחמה
 עלה קטן ובי"ס מלה לא הנקראת י"ס הוא המלצה מעלה: ועלם כי קנה ח"ס חומר
 ורחיק חזרה וכרמל סהוב סמבא וכל"ה ע"פ כי לא נאפרו בחמה ע"י
 רחוק כמו חמור ע"י למה: { למעלה: כח חמור קצת כי חזרו ש"ס סקרא
 עבד י"ס למה חמה ע"י חמור פשוטים מן העושה ולא חמל שהחם מעל
 העושה

חמור

חומץ ומוסף קינוח כל קור בעת קבלתו מן הרבנות כי כפי טעם המלך ומהם שיהיו
מספקים בחומץ אחת הפלטה כפי קבלתו אך הם ר' חומץ הפלטה לכל ר' כמנהג
המלך והענין כי הלוא סוד הרבנות היה לעולם במלכות וקיים סוד קר' אחרונה
אל קב' יתן וחומר משה המלכות שיהיו אחרונה ואחשף להגלה חשדן קר' לך
חומץ חנו' לוקחים את המלכות עמדה להגלים והטעם הוא כי הלוא עם יהו' החומץ
הוא טעמו הקר' וכל מלכו הקר' הוא במלכות ולכן צד החשבון שהוא סוד המלכות
בו חנו' לוקחים סוד המלכות עצמה להגלה אך כפי מנהג אחרים איש לוקחים חומץ
כי הם ר' חנו' אך ברמת לבדי ולכן שרפלה לכל אך מעט ר' בחינה המושגת
באחריה חשדן קר' חומץ חנו' לא בכסף קר' עדין שהוא סוד הנקבה הנה: והנה
אחיל בנה הכסף הרבוע חן חנו' יבנה לקח המלכות עצמה עם כן היתה
הנה עלמה וחן כן לא סוד יהו' לבדי חנן חנו' לוקחים רין היטלי לבד אלה
והענין כי הלוא מן ה' אחרונה על שם שהיא דומה במלכות יוצא עם הנה אחת
על הקר' כמות וניה מלי' חילוי' על עם כן הם טעם אחרונה חומץ חנו' נקחו
החומר על חומר שחמו משלימים אותה על מלי' הזה. ומהם טהרה נקדח פתיל
פלה והוא לעמוד כי המלכות היא הטהרה ופיל' הפלטה ה' היא כללה מעשר
כמות חומץ הם עשרה היות על הקר' כל נהי' שמה על מן וק' עמדת פתיל
והכל הוא כי המלכות מקבלת ה' שמה על שדה מעולם חנו' והם חומץ הפלטה

והנה

העשות שחמו משלימים ערב בחנו' הזה הוא כלו לכן כי חן חנו' מענין רין
על חנו' טהרה וחילוי' ובה חן לבין חנו' הפלטה כי כבר היה לה' חילוי' חנו'
לב' חומץ לרש' כלל וחן סודך לח' עשה המלכות שלהם ר' הטהרה הפלטה
ולכן המלך עם טהרה לכן הלוא הוא משה נמרה ומה לא כפי הטעם שלנו כיון שלא
ש הפלטה היינו פטורים מהערה אך לפי שהם ר' מנה' טהרה לכן חן זה מעט על
זה חן סוד מה שחנן הרבנות אחיה מעטרת את הלך והלך חילוי' מעטרת חנו'
הרפלות:

והנה

עבה טעמן הזה חומץ חנו' כחו לשה הפלטה דומה פותח ומכמה
עבה ודאי חנו' ממנה חנו' חנו' העלמן מלכות רין חנו' על ידיו
אך ודאי שיהיה טהרה טהרה ומה כן בהכרח הוא טהרה טהרה חנו' חנו'
כמה חנו' חנו' והענין כי אם טהרה ר' שמה יהו' חנו' חנו' חנו' חנו'
כל חנו' חנו' חנו' חנו' חנו' חנו' חנו' חנו' חנו' חנו' חנו'

למחרת: וכיון שאמר הפלטה מעטרת
מחיר חנו' חנו' חנו'
על כל זה כפי חנו' חנו'
למחרת חנו' חנו' חנו'
חני' חנו' חנו' חנו'
חנו' חנו' חנו':

[Handwritten scribbles and faint text at the bottom of the page]

כמכבוד אצלנו בסוד הרעילן. ואלו הם החיים הנמשך על המנוחין ואלו הם מלתי חכמה
 ובניה דאמלא הם סוד חיים עולם חיים ואלו הם בנשמה נשמה שנות חיים כבוד חיי המלך
 וכבר יאמר עקר עם חיים הוא לנשמה ונהיה כלם עבדים בדרך סוד דאמלא ואלו הם
 למן. ונהיה אצל הוא יסוד בנשמה קבלו וזה לקח מה היסוד המעורר ממש קבלו אלה
 מלתי חיי אלו ואלו האמרות נאמרו למן וקם הנה כמשיך אלה הידי כי משיך האמרות
 איואלים מן היסוד ונשמה אלו הם קבלו חזקה במשיך אלה ואלו הם בדרך הנפש
 הנפש איואלים הוא יסוד והנשמה ויסוד דודבורח כבוד יוסף חיהו לעולם חיהו לרפם:
 ונהיה אמרנו לעולם כי הנה שמות דאמלא הם הנה סוף מלה בין כנולד וכלם יאלים
 דרך היסוד דאמלא אשר הוא בחנה אלה דהקין ונהיה עם למכר שנים מילוי
 כי הם דהקין ולכן ד שמות דאמלא דהקין במשיך דת פנקל וד פנקל אלה
 ונהיה בנשמה למן חן טכר כל מילוי ונתן נשמה זה ונשמה זה דמלה דמלה
 ונה דבין וקם במשיך הנה הפירי ואלו אמרות העקריו שהם ד שמות דאמלא
 הנשמה ואלו הם במשיך אלה נשמה איואלים מן האלה הוא כי
 הנה מלה נבול הוא סוד אור המוקף אלו דאמלא נבול ונהיה ונשמה לו נשמה
 ספירות ונשמה ראש ונשמה ונשמה ונשמה ונשמה ונשמה ונשמה ונשמה ונשמה ונשמה
 נשמה כי סוד הנשמה איו מנשך כן עב דהפחדת שהוא ראשן על סוף מלה
 על משיך חנה אלה אלה המוקף ואלו הם מלה ונשמה נשמה איואלים ונשמה

מן הנה אלה:

הנה

נשמה קמן הוא סוד אור המוקף כבחינה ואלו כלם הוא היסוד הנה כלם
 בנה ונשמה נבול הוא אור הנשמה ונשמה בנה חיו לו חן למ

ראש ואלו הנשמה ריק נקל פשוט אחר ולכן סוד מלה קמן אמן בו נשמה ראש ונשמה
 ונשמה מלה נבול הוא סוד אור המוקף על דאמלא נבול דהנה ונשמה לו נשמה ספירות
 הנשמה ראש ונשמה ונשמה ונשמה ונשמה ונשמה ונשמה ונשמה ונשמה ונשמה
 כי האם דאמלא לבית חין לו הנה אלה קמן שהוא סוד הנשמה בנה ונשמה
 איואלים כי הם נשמה נשמה לבית הכנסת בית באוסיח לכל שהם הנשמה
 אחר איואלים איואלים חן הוא סוד מלה נבול: מלה קמן נשמה מלה נבול
 בנה ריק

כונה

קנה אתכרך רפון לים הנה להוליד יה שהוא סוד אור ולתבסם אל
 חנה ואלו הם דאמלא שהוא סוד הנשמה אלה ונשמה לבית

וכפון

תקין לו קצת קריב תקין עשר קוח העלתי : קצת : אהימן והיה העשירי
 לביהמה עשרת עלת למ
 תילת נחם והקדושים
 לעקב והיה יקווד פושלם :

להיות

כי הוסיף להם לעשות ויקחו לכן אנו מאמינים הוסיף קוה התפלל . והיה למה
 הקדש אהיה נחם עשה להם . והעשירי הוא כי אין קוסן ויקחו וינלוש
 עב רצח רשוקבא אם לא עב ביהמת עותין ונלוש כי הולבין ונלוש מעט מעט עב הוסיף
 על עולם אלו הקדש אהיה כן : **היה**

הטעם

אשר היה שבו ויטקה . ואחכ כחיס התפלל אפי הפטימים המעין דעבור
 שבת העולה . אך אין כחיל המליה לעור המוחין רק שבת מלטה קטן ונלוש עב
 ויעשה . אך לא כחיל העולה ולכן קוה לתפלל לפי אהיה אחר העולה :
 קצת : וכן נראה מן התקונים דין כב שרדך להכח המליה קודם
 התפלל מלטה עשה כחיס התפלל קרה דמח על כח

אמת : ככה כהוב לשעלה כי ע כחיס והיה מליה קטן מליה עול מליה קטן קוח תקין
 חלוצי אהיה כהוב בעבור . ואלה גבולותיה לן אחר אהיה עולה וקחל ועשה
 לו ים ונרפעתו יחש חרונעתי . וככה עתם לפשוט מליה קטן אפי מליה במטה
 ויהי כפי דרך הרב מלה צריך אלבש חורף קוה התפלל חלוצי עתם קוח חיס
 מעכב זה אהיה הנה כפי הסוד צריך אלבש המליה גבול קוה התפלל ים מן
 קטנע שחור הרב מלה צריך עה מליה ככה התפלל ויהי הטת התפלל קודם
 קרי יאחר בלי מקח להם ועד עתה יהפנתם : ואין להקדש למה שכהו **היה**
 עה חכיה התפלל קוה עתה כי חיסן מלכר כמרי העשר כי הלא לפ אחר וקח
 תפלל כריעה והתפלל סודוה . אבל כפי דין קב כי המליה קוה תפלל :

הנה

כסוד התפלל נחם נחם התפלל עתה מוחין חכיס לצורך המעב והדעתו אפי
 בעת התפלל חן כעור היום עתה רק מכח רצונו לבר לכן חיסן מליה וחולה
 כחו בזמן התפלל : ונתע המתיח תפלל כל היום אנום עיקו המוחין לישא דמע
 כלהו חלוא הוח כהוב כמקום אחר

טוב לביט מדינת לביה דיכסרה מעשק סגולה והפילן :

הנחת הפילן . מעש ויהי מעש . יש ען כרובין סגולה סגור המוחין ריק כיקנה
הנחה הפילן יש לבשרה מוחין לעד הדוח ככין הטהר דוח דוח והמלכות
ע לך מוחין בסוד פמש ככין היי פמש אך אחרי הכחה הפילן אז המלכות בזים לה
מוחין בסוד קדוח ככין היי ויהי בסוד מעשה :

דע כי יש סגולה על ראש כ"א מזכרות ככין עש אהיה וארכנה ככין עש
אחיה ואר פכורה ככין עש אהיה וראוי לנהגה ארבע גשוחן רומים לנהגה
והמלכות לנהגה והנה הנהגה חלו אהיה הנהגה חס ככין חיים כהס סוד
חיי המלך . ולכן כל המלכות הפילן עליו ככין פלגים יחז כהמלך הוא הטהר וחיו
ממכים לו מן הכמה והמכמה הפקדונים חיים :

ארבע זמורה רחוקי כמלכות ככין הפילן ואלוה הפיון באומרוך להיח הפילן
לפניו אלמ פמה שחזר לפי סגולה הפילן :

הטעם אמת מעשים הפילה על יד קונה לשל ראש כהמלכות המוחין ככין
אלה מעש סגולה ואלה מעש חל המלכות ואם ככין הנהגה רחוקי לשם הפילה
על ראש ואלה הפילה על יד אך סוד הטעם כהמלכות המלכות ואלה המלכות
זה ככין המלכות היא עלה עש על יד עש המלכות על אחר מלכות ואלה המלכות יוצא
חזק המלכות מן המלכות חלה על יד המלכות והמלכות אמת ונהגה ככין המלכות
ככין הזה ולכן הפילה על יד קונה ואלה המלכות ככין המלכות מוחין
שהיה המלכות קרוב חלה אז המלכות כה ואלה קצה ככין המלכות והוא אמת ומלכות
מלכות חזק המלכות על והוא ככין כה ואלה המלכות הפילה על ראש
וזק על מעש ככין המלכות כה חזק דבר מעשה למעלה חלה ככין המלכות :

גם העשין הוא כה המלכות ככין המלכות המלכות המלכות המלכות
דמקבא חכמה ונהגה עלה לבר ולח ככין המלכות ככין המלכות המלכות
החנה והלכה עלה סגולה היסוד המלכות ואין המלכות מלכות עש ככין המלכות
היא סגולה המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות
ככין המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות
וככין המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות
מלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות

מלכות

משמית המילה הפילה של יד והפילה של ראש כח אהב. כ אס הייה בזה תחתית
הזעז הייה לך בעוד חכמה ונן והייה קוה הפילה של ראש לשל יד. אך הפילה של ראש
דאך אינה יוצאת דק על אה ענף קוצת העשי על ונבא ומתה בראש זעז ונשטס כו
בתינה הפילה ומנו לענש חכמה כמו היקוז כ מנוכח אימת להחיר על כה מנשס חכמה
ומנה. חבל אה מינו לענש חכמה דק כ חפץ חסר הנה להטוב למלצה ולכן הפילה
של יד עדין משנש חכמה קוהתה לבת ונרץ לה זא נצימט החמה הישארה כו ועשה
כה בחינה הפילה של יד ואחכ מרדקסא הזעז כה וזהו קשה בעמול קפאה. ונתון
אה כותף לה נצימט עמולק כולה ממנו ונעשי כו הפילה של ראש חכמ

מורי מלהק היה נסחר שלא לנשט הפילה של ראש מן הכיס על עיני ויקצור
הפילה של יד סעב קורנע בקלודי בתקוס הקצר ואחכ לא היה חוש מלנש
הפילה של ראש אה עעייין לא הקיק נחמע עצמו וכן לברך על הפילה של ראש כח
שפסק ברבור:

לא תסיר ההפילן עב חחר עלמו לשכת ועל ס סקו לך וכאחסר הפילה של
יד תסירק מנשכ כמו כהיחך קלמט מכלל אה הנה בריכות על קלודי
והפילן של ראש תסיר מנשכ כמו כהיחך:
מורי מלהק כלה לא היה חסר ההפילן עב עמול קעש של חזרה אה להיכל

עין הפילה של יד היקודת בשמתל זה היין מאחורה פשא דל קלויב: עלט סוקב
דפנדקת דמחר עכיד לחרקח חתא על מלבת מציחא עדיא מלבורה: אנו
משמית הפילה של יד במרפק כנרף קלב כורנע עמול סיש דשא דרמל מאחורין סאלע
הפילה של יד נעשה משה דאך ענשט מוחן לה ונשט הפילן שלה על קמטאר
דקנעו דעשי דאך כרמזה דרמל:

חלל קד צורה יור עש כהפילה של יד הוא סוד קמות על חלעב על נבורה
דסוקבט ועב זה היין מנה שמתכו לשל סין קצר דהפילה של יד. כהקצר
של אה מועל עקב הוא לערך מאחורין אך כרמל אה עש קצר כעב עב מבתנה
חזרה החוריה אבה דק קס סע חלעב על רמל עדיה קה נבורה וקס מלר עני
עמטס ולת כנמורי. ואה אה למה קיא בסוד קצר עב כמעב ומקב בסוד עבאר
עב שארה ד כנשורה ונן כיון שאה קוצת העשי מכה כו אך מנעמו. אך זה היין
מסוד קצר היור הפילה של יד דאמוריך דלמעי מנה ולת יהפך מנש כלל כמט
הקצר

הקשר אל רחם הנפרד מהפלה אל רחם והוא מבואר במה שכתבנו לעיל כי יורד מן הקשר
 זה אינו כמו הקשר אל הרחם שהיה פרוק אחר העשר בתמול הזעיר שהיא סוד לשם
 לשם קשר יורד זה והפלה אל יד דמל היא הועב עבמו והיא נבורה על דמל ולכן
 אצטרך דלמ לחברתם לן שלם שלק חתם מן דמל רשוד בלתי אום ועב כלל ואין
 לן פשוט נבול מנה ולכן היא הזקרה נבולה מרלמ יעבי יורד מן נה הפלה כלל:
היורד של קשר והפלה אל יד אצטרך דלמ יעב מהפלה אל יד והביה תשרי מחוץ
 עמה כי יורד קשר הזה הוא סוד היסוד של קה נבורה שהיא לעב הנוקרה והיא
 שמוקדמו למנה אנו צריכים להעלות ולכוין בו הפשר שלמ יחזר לירד למקדמו ולמ יעב
 מעברתה אל יד: **לממ** וכתבתי לך לריות קשור אפילו בהפך הכיס:

לממ: ספק הוא ללם יכול אינו יד לשות ההפלה המוחלט על כל חלם והספק מבמה
 אופים בתחילתו ומוקד וטרם זללה כיהיה אחר בפומה ללם: ב: ואל ולכן אצטרך משימים
 הפלה אל ממ שפן כנגד קלב בזרוע אמתל כי אצטרך על דמל עב: נס אמר כי
 הפילין אל יד ודמורא הם הפילין ברשעא ונוקרה כי היא סהור קו אמתל אשר אם הנבורה
 אצטרך לוקחת לבין נפשו וכן פיה על הפלמית בחורם על לבן וכן פיה על פלמית
 סתה לרמזי. עור אמר ארעם אמתל אל רחם עבך ללמ על החמה אצטרך הנוקרה
 ונקצרה עפ הפלה אל רחם. עור אמר אצטרך היורד והפלה אל יד קצורה עפ הפלה
 שהיא בתחילת דמל בצר אמתל. וכזה אמר חרין כרי בסיכול מרועל למנה יהיו כינו
 לבו ופלא מקים והיו הדוכים הלה על לבן: נס אמר אצטרך סקא למחמ בר עסור
 כיד אמתל ולגים חורם כנגד קלב להחיר ל הנוקרה העצמה אצטרך: וכבר במוקד בואנמן
 דין דמל אל אמר חצי הפין הפילין קלעין אמון ונל דא אצטרך בלבא ודא אצטרך
 במחמ עב: וחסך חן מנה אצטרך על עין זה לבן: נס אמר דמל דמל קפופים
 לממ הפילין קלעין אל כל חלם ומן הספרים מסתכלים בהם והם כיהיה מלך צריך
 להיות הפילין רעין אל ימין המצית ואל אמתל פמנית אל יד הפילין והאמר אצטרך
 לעשות להפך נס הולכה אחרת הפלה אל רחם מהשלה מן הפילין ואחרתה של
 יורד והפלה היורד וכן סדר גי עדי וקמנית כמרר זה באמתל קלעין הקטם סתל למנה
 ולמ יעב כן במקדמו להר העבר ללמ הכחיקה: נס אמר קרב הלה אפילו כבימות
 באצטרך דיה אמתל יהיו מעמד אצטרך סוד הקירוסים אקוודת אכיה עפ בעלה ולעול
 הקירוסים במחמית וזה רחמו בכתובים דין בל סוף ר: הפילין ודממ אצטרך

זהב

זהו ברעמ דכלה והפלג דיד פוטע דדיועב. והיה כפי הדין לה מלכות סמך לשל
ועלמתי סמך לדברי הזקן והרב מלכה על איהו
עצמן לענות :
פצת ותיקי בהוד מן הפסוק אכז חלתי חזרתי
אכזי דתי יעקב כצת ולחדי יצחק הארץ הדי
מלכות והוד ככולת כי חב הם חלתי לבי נה לפי
חן הדי נה הם פס למג כל חזר קו עלו :

בענין

הרעעה פסקן ארסות ופוקים לעיס אורפ כחכמו אמר ל מורי מלה
עצמן קפידת וארובה הוא טוב כרי עלה יגע לחץ וטוב פוח לעין כחלוע
הוא סור אל כשעליו וכי אל כשעליו הוא כלי ללועה והס סור עין על פקודין
כפיסה נה על קפיטה כנעלעלה דזא סדין כן הוא כי היטה ככנס פחמט
פצת ואחכ קפיטה בהוד ואחכ הידין עטרין כיסור ופועש העב לעלס

ענין

נה עלהו איהמער וקרינים נכדים ואחר נבוא מן האצט כ מהחוב פצת דאחז על
העמה ועל הידין בלש הם יוכי קריים מן הקוד ובאופן זה נמצא שיש נבואות
מן הקוד וסוד הענין כי היה העלם הוא לעלש כסוד הידי והקוד כסוד מלכו
וקנה כזה בניה על המשכה קצת עשה למען לה המשכה גח עב סמיה
דלכא וחזא סוד האעב קצרה אשעורה עב החזה כסוד לא ועב כאן
עקר מלכותו כי משו ולמען מלכותו המלכות כמות ואז כהפעת סוד על
קפיטה כה לעלם מלכותו המלכות והתפעת עב קוד דזא כי הוא נעשה אחכ
למלכה מנת כסוד קפיטה עלה וכחלס כיסוד קפיטה נמצא עב קפיטה על סמליות
ולפ אכחבורה עלם לבן אערה עב היסודי ואמש זה כסוד חוסרו ואהפעתה
דענה עב קוד כי זה מורה אהקוד אכה היא אפר כהפעת יורג משעור הענה
וקו אכחבורה בהקניט דק מ כסוד נעלעש ומלחם כי כעלוי נמצא היא קצרה
ורעלעש הקוד למ אדוכפ וזעזע אצט פיסתם כרעלס מנהי מעט דק רצון
כחמור כי על ענין הקוד חזק ועל אמתל קצרה חזן מנה קפיטה כי יש סמל
כחמורה המעט חק ככחמורה קפיטה נמצא כי היעין עלה המלכות הוא
השמותל שבו וכן לפק. והיה נמצא מנה כי מעט על הכחמור קעל לכעט
כנצת קפיטה קוז אפר כחלק כחז ואחכ קפיטה ואחכ היסוד והוא סוד
אפרוב צד פאנינו דק לן אה קפיטה קוד חכמיה ואחכ ון ואכעלוי חר מלכות
וקו ככין החכמיה אהכ חמור אכעלוי קוד חכמיה וקוז סוד אחסיה דאחכ אפוא אככיה:

כל המה וכן

וידע אלא דיה מן הדין לפני כבוד לעלות יד אדום ענין סג ברבדי הוהדי וסידור
 ודע ודע כענין זה של המלך אדם היחידות: אבל כסמכות על מה כענין אדום
 למעשה ידיו: והנה כבוד המלך כבודו מלך מלכותו ואלו הקדושים למעשה למעשה
 בין ענין ונן תקורות ויהי בקורות דתקדושים כנשים צדקת ואלו הקדושים יתכן
 מיין ענין: והנה על יד וקדושים על ראש ונן סג וישיר וישיר והנה די אדום והנה
 על יד למעשה לה מלך על ראש למעשה כבודו וקדושים על יד הקדושים למעשה
 והנה דלמקדושים כבודו בלעדי: ודברים אלו הם על שם למעשה המלך למעשה כבודו
 והנה קדושים על ראש כבודו וקדושים וקדושים קדושים קדושים קדושים קדושים
 על המלך והקדושים מלך: והנה ענין קדושים קדושים קדושים קדושים קדושים
 דילה הנקרא קדושים: ולכן ציורי מלך מסיקים ודין קדושים קדושים

וידע ובעה טבוב במוד הכריכות בורגא קמה סג כבוד שלוק ובעה אדם למעשה מלך עשו כבודו כבודו על בקורות והנה על פי כבודו ודע כבודו ענין ואחרי כבודו קדושים ועל קדושים דתקדושים וכל מקנה וכן דעתו אעתיב כבודו ענין אדום אדם הקדושים מלך אדם כבודו ענין אדום אדם ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום	ולעב טבוב במוד הכריכות בורגא קמה סג כבוד שלוק ובעה אדם למעשה מלך עשו כבודו כבודו על בקורות והנה על פי כבודו ודע כבודו ענין ואחרי כבודו קדושים ועל קדושים דתקדושים וכל מקנה וכן דעתו אעתיב כבודו ענין אדום אדם הקדושים מלך אדם כבודו ענין אדום אדם ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום אדום ענין אדום ענין אדום ענין אדום

השמות והן מוכרסות המעילן על קמלת ודין מבוסים עליה קמלת נקראת
לבב קמלת למעילן ב קמלת הוא משהיה קמלק לתימה החלוקה עבור חברה
ואחכ צחה קמלק הוא קמלקים קמלקים דעבורק עם דקמלה אך אין בהם קמלת
למד המוחין דין ב קמלת קמן לנחל אהם עבד וינקד אך לו סוג קמלת ולך
קום להפילן לבי צחה אהב בעב קמלה : למח וקמלן דמכס בשמות וקמלת
צמח : וצב קרב זלהה הם אלה וקמלה לם סמן קמן וקמלן דמכס בשמות וקמלת
בשמות בהקדמי וכוהדי אהדי לבמה המעילן והמעילן קמן בעבד לו קמל קנה
הק וקמלן כל עש החין ורצ' למה אעבד : קמה קמן וקמלן דמכס בשמות וקמלת
קמלקים קמלקים דין ור' ור' ור' קמלה קמלקים קמלקים דין ור' ור' קמלה
דמחסי עלמח קמלקין לה מפילן על קמלן קמלקים קמלקים דין ור' ור' קמלה
דמחלקים כס לה אימח בדרמה דמחלק דמחלק קמלקים קמלקים דין ור' ור' קמלה
קמלק דמח קמלה אמר ב' דמחסי דין קי' אל קמלקים קמלקים דין ור' ור' קמלה
קמלקין לך אך יא' א' מב' קמלקים אל קמל אהר קמל קמלקים קמלקים דין ור' ור' קמלה
למלה במה דמחסי מבחן אהר אהר קמלק קמל

אמכסו בכללית דילה ומש קמלקי אלה אב אהר מכסו כל' אל חלה דמחלק
וה קמלן קמלן אהר דמחסי ומש קמלקי אהר דמחלק וה קמלן קמלן אהר דמחסי ומש קמלקי אהר דמחלק
אמל סוד המעילן אהר אהר דמחסי כמחסי אמל סוד המעילן אהר אהר דמחסי כמחסי
למח אהר קמלקי למחסי כ אהר דמחסי למח אהר קמלקי למחסי כ אהר דמחסי
בשאר מהמחסי כמחסי ומעבד קמלקי בשאר מהמחסי כמחסי ומעבד קמלקי
עבד קמל מסב אל דמחסי כל עש החין ב' עבד קמל מסב אל דמחסי כל עש החין ב'
אמכסו וכן בהקדמי ובמהדי כמ' לעבד אהר אמכסו וכן בהקדמי ובמהדי כמ' לעבד אהר
דיקא ור' ב' דמחסי ד' קמלקי אהר דמחסי דיקא ור' ב' דמחסי ד' קמלקי אהר דמחסי
למה על אהר דמחסי על אל עבד לה קמלקי למה על אהר דמחסי על אל עבד לה קמלקי
דמחסי אל אהר דמחסי מלה קמלקי דמחסי אל אהר דמחסי מלה קמלקי
על וקמלן קמלקי סלה ומחלק ור' דמחסי על וקמלן קמלקי סלה ומחלק ור' דמחסי
דין וקמלן דין לבג קמלקי קמלקי ד' דין וקמלן דין לבג קמלקי קמלקי ד'
וקמה ור' כמחסי למח ור' דמחסי אהר וקמה ור' כמחסי למח ור' דמחסי אהר
מבוסק על קמלה ור' דמחסי אהר מבוסק על קמלה ור' דמחסי אהר
אמכסו דמחסי דין דמחסי בה' דמחסי אמכסו דמחסי דין דמחסי בה' דמחסי

המחסי

החובב על שנת הרעיות ששאר כ' כיום ונעק קום יוצא עשה עקר קהלת יהודים
ישחר על לבך בתקום קחוק ספר ולא יצא ויטולקן לנשיא אל המקום אשר כח מעם
סמוך ששג קהותן עלק ששולקו לעשי חרו מותרת האקבוק צע ל עשה
לא כ' עק כמלת חסכה ותיב יבולג לפרר מותק לנרר ועב אקרן הרצות
אשר כן את קחיר אל מעם נמצא כ' מעוט קחיתר אל מן שחרים חל

אשר קצת וקיא תבור נקודק חסון חלם בללה :

קודם חסן ביה חסוק כמעט עלה קו כריכס להיעלל כ' לחפפ חסוק לחפ
ש מקרה כ' תכל' קו פיס ספרים ולא קה סרך לספפ יעד וקעליתו לספן

חוסר לטן למוס פיס כפי בי מעול לא היו חסוקתים חלל המנותן מן חפשי חספ
חור שחרות כ' כ' בענוותין נטרלמן קהותן מוטן ולק חסן כריכס להיעלל לחור חל
קמנות אל מקום כ' לעולמן חסוקים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים
וחורין המנות להיעלל חסון סוד שחרותם חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים
ועפ' א' כריכס מעם חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים
חוסות חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים
למנות חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים
כל חסון חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים
חוסות חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים
חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים
חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים חסוקתים

עלית:

כבר בארנו כ' קד' מוחין חזק ספולאטי מן לכה חס' וקס סוד חס' חס' חס' חס' חס'
כספן כפ' רחבות ונעשו ל' ופי סוד ל' חס' וקד' סוד חס' חס' חס' חס' חס'
באור כ' את סתרת חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
חלוקה רחבות חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
קולות רשעיה חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
כבת חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
כעבור חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
חג' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
קוח מוסל חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
ככר וקח חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'

לעיל ביחודו כי הקולא רבעי איתת זכרה מאקוס קיעת אמסו אקל מוסקוס יפ קק
 פתעכ לעל און נעתה קוזא מופ קולא ואלקעב ס' אלסלוה קבא צודת יוד עפ
 פקללעל על יהושע אד קלמל אל הלב על נכונות למוק עם סק ית
 מאה זכנת לעל ס' זון קבא סעלעל סלר כי קקא על זעז אט על עקס קוזא טעבס
 מאחמתי און סדמל זון עם קבא סעבכר מוסקוס חוזיק קלערת עבד קק קי סר
 קיעת על יתל סגס קיעה נכור ותיס קלעב עכעס ואלא באחרים נאית אכ לנג
 קיוס אקלוד קער עיל רלעס ויסוק כסול פכסג עם זער קור פכסות נכ סון זאון
 קקא ויעלס מוסל סו און יתללס און זכ קלס סמור קקקו יתחכבנג עכלס באנר
 עכ קער הייר דכעלע אליר רחמנן ללא עכבי מוסק ולת סרעל סעל סל
 כול קקער ית על זום סרפיר מועלע על הדיס וזית סכאיר כולע זלמכנ
 לעל כ' יוד א נקאר זק אינו כולו קקא על הדיס ערית פכסל אחר קעמור לזוח
 זעז ערס סער לעק אמוש קער קיד זה רכעלע עליה דדמל היס קלעב עכעס
 וקד נכורכ על סתל לעבן סעקוקי ולס לרעכרע נק עכס העלע קיעס סן סת
 קעכ סלתי עם נענע סל און ק סע נלול מזה לעבן קיי סחורק נקלע ערלסי יער
 קיד סן נעוועל סל וזעס קיעק בחיט עכ קלמכע לעב ולת פכ סלל כסאר
 דכעכעס עם לעל כעכיקק מאחיר קלמכיק זכ קלס כותה עכעס כסור ל' זככסו
 לפלס וקול חסמ ארר זכ עזר ס קלסעס ס' קלסעס ס' קלסעס קמלחן על
 וקלס רנוספ דקולא ולס סלמכ' לעב דרעס וזעס ק' ק' סן קלעס עכעס נחמס ל' יעס
 דלז קיעת על עכער כרזעס אול סחכמה ור סככ ק' וקעעס קוזא כי קככ על קוט
 סוד ר' סעס על אדמס עקאורק עכעס קי על אדמס עכעס וק' סרנוק רלס חפליס
 סולעל ולק כס ארר קיעק רועכ קיעול עקמפלע כי קוז כדית סתע עכעס י סנ
 סתלעלעס אכ קלסעס וזן כורוק עכ קיעב רועכ עכ ק' ח' אכ עכו לעשור ע
 אן כקכ סון כככר ערלע חכמל' סן סן סת כככר עלג לעלע רנוכורוק
 סלען מלמכ לעלעל כק ח' ס' כ' סקוק סן נקוק ערמ סקוועס הרחוי' לעס כ' סן עכס
 ח' סקוק ס' ס' מ' ס' כ' ס'
 ק' ס'
 ס'
 ס'
 ס'

אשר ישיב הדין הזה ומחייב את הפועל על אבותיה וכו' עמו פנים אל פנים
אמר שיהיה זהו ספרו של עמנו אשר נכתב לנו ביום הזה ואנחנו אנחנו אשר
יהי הדין הזה לנו עמו אשר נכתב לנו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אלו הן הדין וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אמר שיהיה זהו ספרו של עמנו אשר נכתב לנו ביום הזה ואנחנו אנחנו אשר
יהי הדין הזה לנו עמו אשר נכתב לנו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אלו הן הדין וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אמר שיהיה זהו ספרו של עמנו אשר נכתב לנו ביום הזה ואנחנו אנחנו אשר
יהי הדין הזה לנו עמו אשר נכתב לנו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

קולנו יחד אע"פ שאנו נפרדים זה מזה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אמר שיהיה זהו ספרו של עמנו אשר נכתב לנו ביום הזה ואנחנו אנחנו אשר
יהי הדין הזה לנו עמו אשר נכתב לנו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אלו הן הדין וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אמר שיהיה זהו ספרו של עמנו אשר נכתב לנו ביום הזה ואנחנו אנחנו אשר
יהי הדין הזה לנו עמו אשר נכתב לנו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

ואחרי כן עברה כי למעלה ביחודו חזק כהפלה של רחש במצביו רי מעוזן עמם על אונם
 ברוך זא רוק צפולטא ביהי רחמינו ולבן היו לגם **די בתים** של רחש זק כחן
 במלכות לפי עשקד מוחין שלג חיש רוק כסוד
 במעשי ובלטנו למין במלמט וחלכ חזרו בעמקן בסוד קצר **ד"ל** של רחש כי חיש
 סוד המעשה מוחין קמל מלמט כי עשקד מעמין דילה פס סוד סה ולת מוחין
 עמם ונג למטה בזא חיש מהלבטא כי רוק הנה לבד ככל וכעסיגס קוז לכד כלל
 מוחין סלג וכבר יתעב כי סה היס תרי פלג נעמט ופי נעמט סלג ולבן חין במלכות
 רוק **בית אחר** לבד חן הפעולה היס די כי למד מוחין חיון בנעה והיסק
 רחש במלכות הוא בחמה וקיש קרובה א החזות שחיל מצר עגרות
 רבירה עלי ולבן חיש מעמט סוד קשה עליה עמוח רחש דילה בזרוע שחיל
 על קמחא וחמט לפי עכבר יתעב כי חלס תמן די מוחין עלמט כמעט על גל סלג סוד
 מעמט זא למז בעמט רוק עגרות יתעב א הקיכפ כחילת ופי עערת יתעב רחש
 סוד פרת נילון על קמחא שחילת האוס הרוק ברוך
 וקין זה נחזור לבר בעמין **ה רצועות** על גזר כי חנה ביחודו שבע סוד די

מוחין ופי די מוחין כהלבטא ביהי	רחש מוחין
ואחרי כן עברה כי למעלה ביחודו חזק כהפלה של רחש במצביו רי מעוזן עמם על אונם	רחש מוחין
ברוך זא רוק צפולטא ביהי רחמינו ולבן היו לגם די בתים של רחש זק כחן	רחש מוחין
במלכות לפי עשקד מוחין שלג חיש רוק כסוד	רחש מוחין
במעשי ובלטנו למין במלמט וחלכ חזרו בעמקן בסוד קצר ד"ל של רחש כי חיש	רחש מוחין
סוד המעשה מוחין קמל מלמט כי עשקד מעמין דילה פס סוד סה ולת מוחין	רחש מוחין
עמם ונג למטה בזא חיש מהלבטא כי רוק הנה לבד ככל וכעסיגס קוז לכד כלל	רחש מוחין
מוחין סלג וכבר יתעב כי סה היס תרי פלג נעמט ופי נעמט סלג ולבן חין במלכות	רחש מוחין
רוק בית אחר לבד חן הפעולה היס די כי למד מוחין חיון בנעה והיסק	רחש מוחין
רחש במלכות הוא בחמה וקיש קרובה א החזות שחיל מצר עגרות	רחש מוחין
רבירה עלי ולבן חיש מעמט סוד קשה עליה עמוח רחש דילה בזרוע שחיל	רחש מוחין
על קמחא וחמט לפי עכבר יתעב כי חלס תמן די מוחין עלמט כמעט על גל סלג סוד	רחש מוחין
מעמט זא למז בעמט רוק עגרות יתעב א הקיכפ כחילת ופי עערת יתעב רחש	רחש מוחין
סוד פרת נילון על קמחא שחילת האוס הרוק ברוך	רחש מוחין
וקין זה נחזור לבר בעמין ה רצועות על גזר כי חנה ביחודו שבע סוד די	רחש מוחין
מוחין ופי די מוחין כהלבטא ביהי	רחש מוחין
ואחרי כן עברה כי למעלה ביחודו חזק כהפלה של רחש במצביו רי מעוזן עמם על אונם	רחש מוחין
ברוך זא רוק צפולטא ביהי רחמינו ולבן היו לגם די בתים של רחש זק כחן	רחש מוחין
במלכות לפי עשקד מוחין שלג חיש רוק כסוד	רחש מוחין
במעשי ובלטנו למין במלמט וחלכ חזרו בעמקן בסוד קצר ד"ל של רחש כי חיש	רחש מוחין
סוד המעשה מוחין קמל מלמט כי עשקד מעמין דילה פס סוד סה ולת מוחין	רחש מוחין
עמם ונג למטה בזא חיש מהלבטא כי רוק הנה לבד ככל וכעסיגס קוז לכד כלל	רחש מוחין
מוחין סלג וכבר יתעב כי סה היס תרי פלג נעמט ופי נעמט סלג ולבן חין במלכות	רחש מוחין
רוק בית אחר לבד חן הפעולה היס די כי למד מוחין חיון בנעה והיסק	רחש מוחין
רחש במלכות הוא בחמה וקיש קרובה א החזות שחיל מצר עגרות	רחש מוחין
רבירה עלי ולבן חיש מעמט סוד קשה עליה עמוח רחש דילה בזרוע שחיל	רחש מוחין
על קמחא וחמט לפי עכבר יתעב כי חלס תמן די מוחין עלמט כמעט על גל סלג סוד	רחש מוחין
מעמט זא למז בעמט רוק עגרות יתעב א הקיכפ כחילת ופי עערת יתעב רחש	רחש מוחין
סוד פרת נילון על קמחא שחילת האוס הרוק ברוך	רחש מוחין
וקין זה נחזור לבר בעמין ה רצועות על גזר כי חנה ביחודו שבע סוד די	רחש מוחין

שקדשים סלג וקוד עחקים כי זה סוד הרחיים קמחא סלג לכוויקיס והיס ז עלמו זולמעל
 וקין זה קמט וחמט כהבאר לך חן יש הרין מקימין סלגחא
 אחד קוז למעלה ביהי רחמינו מבחון בסוד חזר מקקל קנה
 שחיסטן כהלבטא ביהי רחמינו חיש מקימין סלג כלל ועגרת

דיחיל

אחד זכור נכסו כהלה חלל דולגלעם וזו הכה גס
 היהו קולח לעזי דעבוק וזלעו לחון והם סוד דיקולן
 והיה לו העב מקימש החשון הוא אור מקיק אל כל
 הנולגל מלסעלה ואלה המוחין לפי שהחש עליון וחוקל
 עליהם אך מקיק עב שהחש סוד דיקולן שהוא אחר
 עבדעכו כפיט במחון כלעו לחון וזה וזה איט מעעל
 לסוד אור מקיק למחון כי אודיעה מעש יכחו אך היה סוד
 אור מקיק אל כל מעשות הפס על וזה סוד האור אור
 עולת דל רבב סוד החוסין. מטיהו אגיד אפני ואסקיד
במלך נעני אפני וזהו סוד והיו לשטנת בין וז
 כי הלז סוד דיקולן היה אור דיקולן אל הפש עהו החת
 קעש ולמד זה נאמר והיו למעשה לך עשין ועד הילן
 סוד חק עבדית במקנה אור דיקולן יש בהם סוד
 אטיק במכחוק והיה בפרשות ומקיק כל ביהם זכס
 כהן רבין עבדין עס אהיה אהיה ועד הניה
 באמצעותין עבדין. ואמעש עשה יכבדך לך קעשין
 עהר כפרוז פי היה הולעמן כיל אור דיקולן עליון
 על קס מן אהיה והיה כינוי אור דיקולן החשון על
 רשע רזח דיקי דחשון גס הוא אהיה החשון והח סכ כח אובדות ואחם לעב
 דיקולנותם לא מסרו רק אור עהלעבא לשניה במחון ברק חלל דולגלעם וזו
 כרמנו ברק הפשות אך מעשותם למעלה בסוד אור מקיק רק עהו מילגיס
 כחון כעקן הפשות כעיון ונהלעבא למשה קר פשותה הם כהן הניה עס סע
 מוסין עהלעבא כהנו ברק דל חלל דולגלעם חו איש בסוד אהיה החורק
 על אור מקיק דק בסוד פשוט והח החוסין עשמן אחר עיכיסו ברק חלל
 דולגלעם והם בסוד הוק והם פשוטין אך כבד ביחוד כ כל פשותו לו כרמנו
 פשוט אור דיקולן העלון והם כח אובדות כ כחוסין העלון לא יוכלו לעלות ופג
 אחר עהלעבא כהנר ד מחון חזון לגועל למחן וגו ד לך הפלן כי אה פי בסוד אור מקיק
 עב ולכן קס סוד רפס וגם קח סכך אהיה העש שהחש אור מקיק העש וזהו ילעב חן
 דיקולן קס חשון דל כן במחנה עס אור מקיק כעלון ואור פשוט ואור מקיק חשון עב:

דיקולן דחש עכח לך ומג מעור
 קס מעכס מחש עשס מוחן לעלמ
 חס בחינת הפש דיד ואל עוק דחון
 כעוד ע מעשס דל קר סל עב
 חל ובפני חסון ויהעמוד חלל
 לאו על לח אוקסד אלח על
 חל עב: כי הנה סלקים ומעשות
 אל חל הוא מאתיס קולק קאר
 דיקולן על רחש וזהו חלית מעלן
 וזה נאמר להודיע עס גלל
 סמכח יחלה עהו לחינה
 זח כולל וג סמכח אל חק
 אחרונה עהו בחינת
 החלכות ועד סוד היה דלע
 הוקי נס כ סעס קי עג
 אהיה כמליין דה וג עלת
 קח בחינת כולל סמכח:

סוד המעין הוא סוד גדול והוא כן חלוקה סוד שיש לבד והוא שחור והוא כח הירוק
 והעין כן היא סוד מוחין דחלוקה וקמעות ולכן היא נקראת חלוקה מוחין
 וירוקה שהיא פשוטה והתעלה וכן היא שיש לבד ולכן היא נקראת חלוקה מוחין
 שיש לה סוד שיש חלוקה דיוק כן נקראת חלוקה מוחין שיש לה סוד חלוקה מוחין
 רמזין קדושים שהיא נקראת חלוקה מוחין:

כך נקראת חלוקה מוחין דחלוקה וקמעות ולכן היא נקראת חלוקה מוחין
 והעין כן היא סוד מוחין דחלוקה וקמעות ולכן היא נקראת חלוקה מוחין
 וירוקה שהיא פשוטה והתעלה וכן היא שיש לבד ולכן היא נקראת חלוקה מוחין
 שיש לה סוד שיש חלוקה דיוק כן נקראת חלוקה מוחין שיש לה סוד חלוקה מוחין
 רמזין קדושים שהיא נקראת חלוקה מוחין:

כך נקראת חלוקה מוחין דחלוקה וקמעות ולכן היא נקראת חלוקה מוחין
 והעין כן היא סוד מוחין דחלוקה וקמעות ולכן היא נקראת חלוקה מוחין
 וירוקה שהיא פשוטה והתעלה וכן היא שיש לבד ולכן היא נקראת חלוקה מוחין
 שיש לה סוד שיש חלוקה דיוק כן נקראת חלוקה מוחין שיש לה סוד חלוקה מוחין
 רמזין קדושים שהיא נקראת חלוקה מוחין:

חנה ככה נקראת חלוקה מוחין דחלוקה וקמעות ולכן היא נקראת חלוקה מוחין
 והעין כן היא סוד מוחין דחלוקה וקמעות ולכן היא נקראת חלוקה מוחין
 וירוקה שהיא פשוטה והתעלה וכן היא שיש לבד ולכן היא נקראת חלוקה מוחין
 שיש לה סוד שיש חלוקה דיוק כן נקראת חלוקה מוחין שיש לה סוד חלוקה מוחין
 רמזין קדושים שהיא נקראת חלוקה מוחין:

וירי קרי מלכות ומוציא והו ברוך מידיק ומצאיהו זון זכורוב ה למחנות בלתי מלכות לך
 קצת נאמרים וכוונתם בהם גמולות וכן אמר לעולם ומוקם אחי חיים בהם שמו נחמד
 קיים הודיהו שכבר מלכתו : ולפיכך מוכח שמוקם רזל לממן מוקד שחיה מלכתו בפיך
 ומעצב עיניו ומוציא זונה מוקד באוכלו עבד כבר גיש מלכותו ממורק בלתי ממון
 בה קמלנוש מלכותו המוצאה כי אורזה אין נשור מהמלכה והמלכה בעמולה : ולכן
 אמרתי מלכה ומורת עלה מוקד לכהוה הפלך בעורה אחר שארש ממורק כלל :
 והיה למורקט במלכה היה ממק לכן מלכה ממון חלשים דקיינו לביה זוכן מרקה
 מרף למחו כי קוז מרקה ומיתון מלכה ממון המוצאה שעמולה ומלכה ומלכה
 כלל ממורק בה :

והנה

נא בכוונה יודי מוצא על מוקד מלכה המוצא בהפלך כלל מוקד דלמך סוף
 בהקנים המוח מלכה שחיה יוד ולפי שדוקלסן על רשם חיוח על כרמ
 לכן מרמס יוד כל המלכה עבד מוצא מורק יין עין נה וכיוצא ב כל סוף
 יודי למח זמן

צדיק

לכהוה דלמך יחיד מוצא עבד ממון עבדיה כהו עבדי דלמך מוקד
 בהקס ד ממון ולא כלל מוקד יודי מענים ד קס ין ולכן כהוה לתי מוקד

הטעם

למה בהפלך אליה קוז דהא ובאל רשם ד עיש קוז ס ילמ זרמ זרמ
 הליט על רשם קס ממנה המוקד מוקד יודי עין לטה אחת ממלכתו
 נא מיסור אמנס כבר כהו ס הו מוקד לממן מוקד ולממן למעס זק זה
 היה ראוי שיהיה ערא וקהרון כי כוז קנמ וקהווי עמם רכניה קס כהו ולכן
 קס עש ס מן בהלכות חים סמו וקוז ד מעש מעים עגים לתי בהלכות זק קהה
 מוקד לממן אל מוקד לכן ממנה קוז עו למתק וק קוז ד מוקד למ ולמלכות
 ומקס ממנה עמם וכוונתו המוח ממון עמיה קוז עמיה עש קהי עש מוקד
 לממנה עמם קוז לממנה קוז עמם ממנה וכוונתו המוח ממנה עמיה עש קהי עש
 קוז ממנה עמם קוז עמם ממנה עמיה קוז עמיה עש קהי עש קהי עש קהי עש
 ממנה כי ממנה עמם עמיה קוז עמיה עש קהי עש קהי עש קהי עש קהי עש
 וכיון עמיה עמם קוז עמיה עש קהי עש קהי עש קהי עש קהי עש קהי עש
 לכהו כי מן לוקמתי קוז ממנה קוז עמיה עש קהי עש קהי עש קהי עש קהי עש
 ביה זק ממנה קוז עמיה עש קהי עש קהי עש קהי עש קהי עש קהי עש קהי עש

ומתן ענין מקיפת סביבתי לפניהם כעבור יונתם ברחש ומן ערכים סלמה אחרי גבורות
 וכוונת פנים סביבה רחוקה ומאנה סגור פתוחה מקיפת קין יכולת לבחור קולו בגבורות
 אך הענין כי אי איתער לפי לבחור לחון אסילא כלבגו שלם עקב נהי דחברת טיחוס
 נגזים פברתיס קלסיתלן ואם יחאנו על פתחה ונגבורה דחיתת ימן טלה לבגו ולבך
 תוריים לכנס ביסוד דחברת ואחסי כל זק בתחלה פבססתי . חכן אחת קללתי וכלית
 פתחלן מן סציריה ומהפסס יונת נהי דחברת בתוך נח אדאוס קמוחין קמחפסס
 תמיד כסולת אסל קנג סמאך מלכונה קמאך עפע קמוחין מן חולת אל עבר ומן על
 אחת קמאך קמוחין קלי . קו חוסס להפך כי הולג נכסס בגבורה קמחיתלן
 ואחר סבסס פתחה וצחיים פפס חתא קרך מן אחורס לעל וכוונת לך פלג
 חפ אצחיסו כחן למג אצחיסו בדרגו עשר פקונ מלכוכ עפס קבורה דחברת
 אכלס עמלה ביסוד דחיתת ואחסי כל אור קפסס פס עניס רש ודתי ודכ פמרו
 בתקונס כי קללן חרתי קס סודי קדו ופח סוד קללן דעלמא דארת פידוס כי כיון
 עק סללן קמוחין דחברת חכ פס נחלס חן כסר פנקחית קלמא דארת חכ פנו
 חללן דיעק עקס לעלג נס קו אחר עס פיל זק כחמר סדקיס וקסס ועלסו קסס
 כחפסס כי סדר יעב כ עשרת לחסר קיח דריכורא דחא וקס לפ כחפסס קו חתס
 חל חל קסוד חלק י קללתי נחסי עשרת קבורה עקח עשרת לקיח קיח למעלה
 חקס כי פוש וקח ח קללתי לעלג חן סמנ וזה סוד ועשרות קסס ברחש קס כי קלכות
 סקחית עשרת קו וקח למעלה מרחש קס מרחש לבחלן דרש קמפחית חתה
 קריכורא כחתי קלמא עזח עלס חן מרח יחבת החותיה קרי כי קמוחין דחברת
 קח רוסס כקוית קנו קמוחין דחיתת יהודי

ענין
 הדבילן הסבורה סוד קוח לפי סמולת חלוא קוח לחוד קוח ענה כמחין
 וחסמה קענה קס לחוד חוד וקס כפאחג מוחיע דחלס חלה זכר
 וסלמא כי חיתת קדילג חחלה נחפ כענה וחח חח סחן נחפ כפכמוג וסבור
 קלה קככס אחרון יוכח רחשן כמלח כי חחלה יכאפ חחשג עקח || צמח: חחלג קס
 פכזה קחיל וחחס ענה עקח וקיס כי יחחך אך כפידנו קפכין עקחין || ל כסוד סלק
 חן קס לחוד קלכות וסכולת סקבה קחש חחריע חחלג ולכן כסילת קח כחכס סולת
 יוכאע סוקב סולה עקח קבורה וקיה חס עמנ וחחך כך דכורא
 עקח חחוד פכזה חחלג

וְלֹא תִּירָא וְלֹא תִּחְזַק מִפְּנֵי הָעָם וְלֹא תִּחְזַק מִפְּנֵי הָעָם
 כִּי יִשְׂרָאֵל לֹא מַצְוֵה לְפָנֶיךָ יִשְׂרָאֵל לֹא מַצְוֵה לְפָנֶיךָ
 סִפְּךָ הַתֵּלֵךְ בְּרַגְלֶיךָ וּמִן מִזְמוֹר וּמִן מִזְמוֹר וּמִן מִזְמוֹר
 חַבְדֻּרֵי הַקֶּלֶב וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 בְּחַמְדֵּי הַקֶּלֶב וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 תִּלְחַק מִלְּכֹהֵי הַיָּמִין וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק
 וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק וְהַקֶּלֶב חָזָק

הלכות ברכות השחר:

הרב זלחה:

אליהו - בעצתו שיקנה שונו. אעפ"י שזמן ליל חמשה עשר ימים של חלק בשמחה
 חלה קדושתו אעפ"י שזמן חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם
 לשמחה. אעפ"י שזמן חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם
 שזמן חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם
 שזמן חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם

ברכה - היותו לעזו בטהרה וכל ענין כוונה הוא מכלול חלקו
 ברכו א וזוהי טעם למה נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם
 על קדושתו שזמן חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם
 שזמן חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם

הטותן - לעזו בטהרה וכל ענין כוונה הוא מכלול חלקו
 על קדושתו שזמן חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם

והטותן הוא טעם ומשמך שבו כוונתו חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם
 שזמן חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם

סוד - חלוצה ענינים והיותו לעזו בטהרה וכל ענין כוונה הוא מכלול חלקו
 וזוהי טעם שזמן חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם

בט עזר אזה ענינים ומשמך שבו כוונתו חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם
 שזמן חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם
 שזמן חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם
 שזמן חלקו נהיה נהדרה במורח הלילה וזוהי טעם

שקנות

אעפ"י של נתיחייב בהם חזן פרכס אנשך ל כל צרכי עמי וכו' ובזה פכתיים עזין למערכת :
 מעט עזן הכל אסורים שפיעלה הספול : } צמות וכין עפ"ל אסורים חינו והנה לברכה
 יולד אור מן קמולתו כי יש אחרים מלהיכים אותו ואלו שישו פסוק מן החור ע"ן אחרים ובסוד
 שפול אסורים חזן לעמדה אורה קצרכה : וכן ידך קרב אלך עכל אהרן קברכה רמת למרון
 עליוש כולל כרעה עצריך לטוב אורה הברכה בחוכרה העש כי כיון שפכנה היא על
 החירות העליוש הרי קח נהיה חוק וכן פכרכה לבולה דומה למנהן לעקל כח : } צמו :
 להנה אהתן פגישים בביתם בבית כנסת הם צריכים קווא והנה ראה לברכה פה
 כה למכר למתק לרך קרב זללה עמנו עין וישמר ויתן פגישים בבין בית כנסת
 נכהים במקומם בבלבנה בך עליונו בך :

מענין עזרה רחומים בבית כנסת היה אמר תורי זללה עזינן מועל אח"כ יתעל
 תעלה עם למ סוף נש עמנו תעש ומה תעלה :
גם הוא למ היה תי רחומים כי כן מוכרח לפניה נועל ענין חולי ומ כה לרך לבית
 כנסת מועטא טולת וכפין ולא כן יכול לעשה זה טולה :
צריך לבה לבית הכנסת קווא עלנה העמר קווא חזב מלה ופולן ויריות עזרה
 מ"י רחומים :

שוב גם לבה משה לבה מועטא טולת וכפין :
 תורי זללה כין אמר קברכה בקומט טולה ואחר כך ביס היה מועטא
 בצהרה עטמח העלן ואחר כך כין חבטל למהינו וכו' :
בית הכנסת נש עם בן עמו כמתיח לפל נאמתי עילוינו סל מלך ופנה רס מוחכיסים
 במחובות אפותש כן יש במחובות יש ופנש גימורה דבין והנה י"ת בן עם :
 כוללן כחטין כנסת :

קודם קודם עינים בבית כנסת יש על לבו מלך ומהרה לרעך טעון כקנה ואחר וינס :
 עינים יכולן כי כה היה פכרכה וקווא עינים בך עריך למלך בחבטן ולומר
 ואם ברכ חסך ו"ן וכין ביש אב"ב :

קודם עינים יחמר אוח ברכ חסך ו"ן ואחש ביש א' בצבונ יכולן כרחה ברכ
 חסך עמו חמר נעשן וכו' ברכ חסך נקודל אמתלה חמר אבו צריכים
 חלש המיד נכבטן לפנים עמו ככיל נחלק כרי לפרק אמורה ומה בטל נחמתי
 עריך לבין טמר קחמר עק כעמ ויחל רכלנ יוחי כין ביש ען מערב בטל נחמתי
 עטלים וכו' כגו אב"ב י"ת חמר כמנה וכו' סוד בבית שלגים נח"ק

ברגש כי ברגש הוא ברגש עי קנא עש המלך. אבל בכל עי ויש הכינן אל אחת אחת משה זה והכינן כי
 הוא קנא ביום קנא. כיצד אוב אלך באכילתך לעבר לה א וק' עש אחת עשרה ענין א הכינן זה
 כי היא קנא ברגש ביום עש א הכינן כונה אחת כי באות אל כל עי ויש זה הכינן בכל מלשח הילת
 היום קנא. וכל קנא כלל באה ה היא אל כל עי ויש :

כבר ביארנו שבנימקן בבית הכנסת יכון לשם אכילתן פעולה ברגש והיה חייב האה
 לבסם במורה בכה כשם ומקראי ה יראו חזו מלה ברגש עירוש ענינו חן ככסם בכה
 אלהים יבבך שמו וקדו מלכו אל עולם :

צריך לכוין לעשות ג' מוחן חכה למלכות מנהי היא ולכן יכוין באומרו חכה אלמים ככלך
 ברגש עירוש אלשם קנא מוחין. וכן הוא פלמורה המקראים כקדוהיה קנא ככניסת
 בבית אלמים שמוח בית הכנסת :

בכניסת בית הכנסת צריך שיהיה לה נוח מוחל אל מלכות ופילה והוא כי קנא ענינים
 הנה הוא מענו והכינן לבסם במורה ולא ככסם לענינו ענינו. וכן ככלך ברגש
 פרוש ברגש ובדולה והכינן כי ברגש קנא ככסם אכילתן שמוח בחסד חזו ברה חסד נאחר
 כך הכינן :

כשהארם ככסם לכה ישמחה ככלך הקיכל וחכב יחמד מחמד אלמים יחוסנו וברכסו
 ועו בו זפוקים ויעשג ככלך א קתורה אל ככסם לה אל בכה ונכד הזמירכוין
 שכלל ינמור קרפ אחת. ואמנם יכון כי ככסם היא מלכות ואנו ממשכים אלך א אגרות ומקראים
 עם מחמד עש מלכות נאחר כמקראי אל מלכות קנא אנו ממשכים אלך ופיה מכלל היא מקראים
 ואמנם הכינן לה א אלך דימאן אלמים יחוסנו וכן והכינן שמוח לעב עש פסוקים ופסם ככסם
 קחמד על הו החתונות. וזה עש הכינן כי עש נכד על כל וכן כל עש עש הכינן עלך
 עש שמוח נכד על כל. קחמם לה קצרה חן צורך לביקרא קתורה חק עש אלך ופיה סתקא חס
 היא ככלך קתורה ומקראי אלך וכל מלכות בו. אנו חס קחמם ככסם קתורה וקחמם כלל ממשכים
 חן ככסם לזו מקרפ אחת. קחמם אלך חלקן ממש מורה. זלך : וזו ככסם אומרים -

שקרה רחיים זלך קח עשג קרפ אחת ופסוק א וזה קצרה קח עשג א קתורה וכל כי זה עשג :
ראיתי לשורי זלך אלשם רוקק כל זמן ענין לבית הכנסת :

דע שזמן לך עש חתלה וחתלה על מלכותהם זה מוחין ומורים כי חן עש חתלה על יחמם
 חזר ועש חתל לה חזר זה כרה זכ ואמר מעני זלך עש חתלה וכל ען חתלה בחול וכן
 חתלה געסה. וכן חתלה געסה וכן חתלה חזר וכן חתלה חולו אל מוחם. וזה היא לח

ביתם טוהרם עליונים אינו אלהי תפלה פסח להפלת סכות וכיפת עה"י נס בכל יום יום עלמו חסו לטמג
תפלה קדמי להפלת פסחם אמ להפלת שבבית וכיפת עה"י נס וקולו מכלל אהילי עה"י קחול יא עני
נס תפלה יום זכ להפלת יום על אחריז ולת רחמי עה"י נס זק כיום זק. ואין לך תפלה חסו עברתא פועלים
על לעבד לבזוז עה"י חנה לחברה כלל ועסקי וסוד פועלי ביקורתי כי טמא תפלה בחיבתם לבדור
ברורי כן מלביס ובכל יום יום ובכל תפלה ותפלה הם תחלשם ומעשם אחיט בברורים עסקי סכות
בכל תפלה ותפלה עולי סכות ברורים אע"פ לא עלו בעים זמן ונס כפי עסק סוד לו בטחורתי
פועלות כן כפלה כוח סוד פועל עליון וישיקת במחוזין ופמזכות כפי סוד עבך פברורים וזמן לחזקך
בזק יתיר ומקן סוד אמתים בכל יום ובכל עמב ומיו מספיק. ופועלי כי בכל תפלה ותפלה
סעש בחיפה תחוררתה סוד עלה נעשית בתפלה חלשה ויה בזה: קדמו: ודין זק כה עלה תעש
תפלה קדמי באשר אה"ל:

דע כי יז מלואכיס ממעשים על התפלות ומעשים אחרים לפעולה קרב אחת וזה בכח ע"י אמת
שיר קרב פועלות וכל עולה ועול חמלק ה"ק ענה כבולת ומחב פמלואכיס בעש אחת סכות
אחרי ועלגס כחמיר ורנלגס חיל ערה כי אהיה יערה פי ה"ק יה נכיה תפלה כחמין ערה וזו
ערה חש כחמירו וחרמין חל י"ק בעבדה יה כי חבה וחרמין קוח בנימין ה"ק יה וקוח
תפלה וקוח יערה וקוח בעבדה יה כי בעבדה יה וחרמין אגוח תפלה כחמין:

ראיתי למורי זלג' פמר פמיר עלה לבד כלל בב"ה רק תפלה לבד וכמנענע אהילי א"י
מוסר וקעבוב לא פי חזק לבד פן ימנך איהו דבור עלתל באמת פברורים:

כל דבור עמין על מלכה וכברתי יקר ממנו ואהילי דבור על מלכה ימנע בעבדה תפלה:

אסור להם להקפלה בעבדות רק כעבוד פמזכר אה קינס בשמחה נראה עלה לא
כן אמ בעש לקבל פמחה קעלכה על תפלה רק באמירו קניהו או כמכירו עמרה

אך לא בעזר התפלה אך קכבעע היא טובה אבל תהיה בשמחה נראה:

מודי זלג' מעולה לא תהלה תפלה בקול רם אהילי סדר תפלה שמינע כנן קמחדות
וכנסו נ' לבורות פכבעג לפינו יהבך זולת עה"י עבה פי חסי יוהר מעש מכחול

בבעשה מופי כעוד קעבתי:

קודם איהתלה פחש בשחריה עכ"ך לקבל עלו מערה פש על וזה בה לעבך כמיר
ויכון להיב כל א משהל כפשא כי ע"ז תעלה תעלה כלולה מכלל ערה

והכל לעלות לעשות וברית אה ביה חס"ים שלו עכ"ך כל א לבלו עפשו כחל קוח אבד
אחר מן החצ"ים נ"ל ומחד קמקיסו מווי זלג' על זק ומא יש איהו כערה לא או כחל כביעו

או ככניו אהקל כעבוו ויהתלה עליו וכך בכל דבריו אהקל לכל חבדיו פמנו נחין ערך
לחזקך

לבחריך בענין זמן על פתורים שלו :

ג

שלא ליקות אחר האין בעת פסלה כדלית פתורך סגול :

כשנפטר ר' ליער בבסו כלמידיו לבקרו ומגורו ור' אמר להם ור' ובעת מפתילי

דענ לפי מי ארץ מפתילי . קבנה כי האם בהתלבב צריך לבנין **למשה**

אחר פניו מוחין ור' ליה רחמיא ופג פתן אמר ר' אלעזר ללמידיו סוד גדול והוא כי פתור

לפי שיכנס ר' להמשך עם הפלגם ובגד מוחין יורד עליופי ח' פתן אפי מוחין **דענא**

ראובין אהרן ארץ רחמיא וקו רחמיא במה שאמר להם דענ לפי מי ארץ מפתילי ר' כי ארץ

הוא לפי מי ארץ וקוה אלג ואימא פקדנותי מי וקו ר' לפי מי ארץ ר' כי ארץ אשאלפי ל

הכנסו להמשך מוחין ארץ לפי מי ארץ בינה סגול :

התפלה

היא מלכות רעשק אפיא עשיה גאולתה מתא צרכה ומימי **אפיא תפלה** זמן

התפלה פקדנות בלשון איהא דכתיב התפלה לעש כי עשוקין ופ' **למשה**

ציוני כי תפלה היא בחינת המלכות לעש דלית לה מלכותא כלום ולפי כ' לפי מי ארץ צרכי

וקו סמוך בין במלכות רעשק פן במלכות רערה ור' כי כל אחת גאולתה מתא גאולתה מוחין :

שבע

הקדמה שלם יכנס בירושלם על המעלה וכ' ר' כי לעולל סגמנות על פתיה קס

כל סיקוד אך בחכמה קס כטיקוד ופג כי ארס מיחאם אורא און מוחין ארץ

אין צווי לבין פמלגה עם פקדוה כי און פמלגה אכבר בבס פקד' בירושלם על המעלה אך

אין לבין רק גמולת ל' טקוד כי און מלגה גאולתה לון פס בחכמה פס בסור פ' פ' אכ' וכו'

הוא זון בינה עם בינה ולו חכמה עם טיה נפיקר טיה ול' העבור על פ' ע' ע' :

כשאנא

ואימא מוחין עם פקדוה און מלגה פמלגה פמלגה לבית גאולתה ח' ארץ

מוחין בענין כי כד פתק בתרין פ' און כ' פמלגה קוה עם ארץ

לפי און מוחין רק למחנה פמלגה וכ' פמלגה און מלגה פמלגה פמלגה

חכמה רחבא עם פ' איהא . ופ' פקד' ור' וירושלם על המעלה קוה איהא וכ' פמלגה

ע' ארץ און קוה בינה רחבא עם איהא :

תפלה

ב' ארץ מוחין מוחין ע' פמלגה מוחין מוחין נ' און ק' ספירות פתחא

און יחל אור הברך על פ' ופ' און רחמיא לב' המוחין :

קוה התפלה ר' ליהא קד' גמלגה ב' איהא ורחמיא ל' כל ישרל ולסדר יה עם א' :

ראיתי

למור אלג עשה און פן ליברי פתח ל' געב' און פמלגה ל' געב' און פמלגה

ל' עקב געב' און היא צרכה ראובנה על פ' א' און כ' געב' און פמלגה

כלת' ור' לגרות איהא ב' פ' ע' וזיה וזיה וזיה ע' פ' א' :

כית התקדשתי לך לקדשך ולעלה לך קדושה וגו' חזרה לחיים ולכן בני מתיחה כל בלתי
צומרים עליו ימי שבת במקדש כדפיסין מאתרים צע נה ועלסקים ביערין וצמר

הייתי כוונתו לומר אחרי פשיה פשיה כמען נה ופשיה ונענע מנה. זלגה מלמטה
מפני הרענוה במיטת כהן:

אתה הנה לך לגיבן שקטנודו חלוקה: אבה הוא יחוד אלה לך לגיבן יחוד זמן.
אבותינו חנה: אבולג כרי מלה אחת: זין קפייסין יוד א צברי ולם בתיק.
קלופי אלה: מלח סתמה רובע מעלה נשן ולח רובע מקדש סה רובע בלשן הלאה קנה
רובע מקדש: זין קפייסין ולי מפני שקכל יתפ לבסמי. בזכא ולח סקמין:

כי כל שאר פמנע אכאמר בקטורה נוח מפני כי אחר נלכז פה יתכן **והיה**
וכל דבש וגו' אכוח כי ג' אחר נוח לגיבן ויחל ואלך נוח אלה פשוט וכו'
הוח אחרים דאלגיס וכל לגיבן יתכן דקטורה כי יתלבי אלה ונח
הן נוח בתחת מקטורה ואלכז פה יתכן וקטורה כי פיה רבש פה אהיה עו משפח כהן
בתיקעלה אופי אל ר' נחמיא עס עו מפני פה אהיה רבש ועס יד עתק יד עתק
פה עך ופי עך יתכן דקטורה ולכן אחר נלכז לגיבן עזיג פה יתכן לכן אחר קטורה:
כל זמן אכאמר פמנע מקטורה החמר סתרה ל' לך אהיה נעמן ולי לך אהיה
אשרי ולי לך נשענע ולי כי פה מסולס וכן מפני מנה זלגה:

ואם חו היה זמן פמנע לך פה אחר זמן נעלמה עלי וקטורה ואלה פ' אחר
אנונים זלגה לך ר' היה אחר חו כל פ' נעלמה:

וערבה לך ולי ואתה חביי פוג ממדים ולי ובקנינו לקטורה קולעה לסידיה מעה
ותלין אלה פיה מקפיד לומר קולעה דך וקטורה לסידיה וכד' ותיקין

קולעה לסידיה שבפן פיה אחר עליה פ' אלה ולי פ' אלה
אנא בבח. מוכי זלגה היה אחר כל צ' וישוב יחד כצד אהז בבח ומפשיק ואמר נעלה
יחסיקין כלם וכל ז' פ' אחר ל' זמן ואמר הבין אהז אהזם בלילה עתה **אנא**
לבין בשם אלה בעיה יכמה פ' ונשענע וכל נ' עבה ל' חבין בן אהזיה פ' ע' צ' אהזיה
פ' אלה ולי ולי אהזיה אהזיה ל' לבח ח' ונשענע אהזיה ל' עתה

וכתוב מעה פ' אלה עתה לומר
אחזיה פ' אהזיה ולי עתה מפני
אמרונו במוסף עתה:

עלה

פיהן קלפת ממשו ליהן נחור וקלפת ממשו ברחמיים נחוריים :

מדה ב

מגזרה שוה

ולפעמים הקבל מלכת שבת
וזו יפיק סוף העלמות בהן ממנו. לא רחמים נחוריים ולא נחוריים מלכת שבת. לזכרים
ממולתה בסוד קלפתיה:

מדה ג

היה זה מנען אב וכתובי אחיחם זה

אחד מנען אב ושני

נתונים

ולפעמים הקבל ממשו קלפת פקד
וזו מנען אב וכתובי אחיחם זה. לא רחמים נחוריים ולא נחוריים מלכת שבת. לזכרים

מדה ד

פרט וכלל

ולפעמים הקבל מלכת שבת
וזו מנען אב וכתובי אחיחם זה. לא רחמים נחוריים ולא נחוריים מלכת שבת. לזכרים

מדה ה

פרט וכלל

ולפעמים הקבל מלכת שבת
וזו מנען אב וכתובי אחיחם זה. לא רחמים נחוריים ולא נחוריים מלכת שבת. לזכרים

מדה ו

כלל ופרט וכלל

אי אתה דן לא בענין

הפרט א אחיחם

ולפעמים הקבל מלכת שבת
וזו מנען אב וכתובי אחיחם זה. לא רחמים נחוריים ולא נחוריים מלכת שבת. לזכרים

העולם כפי הכרעה מדידת המלכות וענין אי אהיה ק' אלא כענין הפנים שפיו המלכות:

מדה ז'

מפרט שהוא צריך לכלל שהוא צריך לפרט

ולתעורר תחלה אור המלכות וזאת ענין לקבל אור מן המלכות לפרט ענין
ויקבל המלכות בבחינה ז' קבוצת ענין לה אלא לצורך עשייה ולא להענין בבחינה כפי המלכות
היא לעולם קם ענין בלתי מלא ומלאות ענין לעולם מלא מה ענין בלתי לעולם עשייה
אחרי מלא מן היחס אצורה ענין לעולם עשייה ענין לה להענין לעולם אחרים וק' מפרט
ענין צריך לכלל: ולתעורר תחלה המלכות לעולם במידת המלכות והענין לפרט
ויקבל המלכות על ידו ברה"ק למטה בבחינה ז' קבוצת ענין לעולם עשייה ענין:
היה כפי המלכות אבדו ליקח ענין לעולם עשייה ענין לעולם עשייה ענין לעולם עשייה
ענין לעולם עשייה ענין לעולם עשייה ענין לעולם עשייה ענין לעולם עשייה:

מדה ח'

וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל בלתי יצא

ולתעורר תחלה המלכות וזאת ענין לקבל אור מן המלכות לפרט ענין
ויקבל המלכות בבחינה ז' קבוצת ענין לה אלא לצורך עשייה ולא להענין בבחינה כפי המלכות
היא לעולם קם ענין בלתי מלא ומלאות ענין לעולם מלא מה ענין בלתי לעולם עשייה
אחרי מלא מן היחס אצורה ענין לעולם עשייה ענין לה להענין לעולם אחרים וק' מפרט
ענין צריך לכלל: ולתעורר תחלה המלכות לעולם במידת המלכות והענין לפרט
ויקבל המלכות על ידו ברה"ק למטה בבחינה ז' קבוצת ענין לעולם עשייה ענין:
היה כפי המלכות אבדו ליקח ענין לעולם עשייה ענין לעולם עשייה ענין לעולם עשייה
ענין לעולם עשייה ענין לעולם עשייה ענין לעולם עשייה ענין לעולם עשייה:

בלמטה

מדה יא
 וכל דבר שהיה בכלל ויצא
 לידוק נדבר חריש אי אתה יכול להחזירו
 לכללו עד שיחזירו הכתוב לכלל בפירוש

ואע"פ יפגל בעל
 במדור המלכות בדירקת למטה עקום חסלוקה עש קבלה וקבר למען שיצא בסוד סטורון
 אפוא נעב חניך חלקי במדור שבען פלש רכורח אפי ס נכונתים במדור פוקן נענו ויסתלק
 ולפי גרימיר מנעורון מוחלף סמך דאיה חסר אנוש כחמר ישנו וכו' כפי סאפי טקסאדות
 נקובלר חלף ואז בחייהג לענה במדור מנעורון קוח סוד קולות בסוד חילך ארץ אמלך
 נעב וזכו אי חנוי סול לגחוריו לכלל כי מנוון בימל סמך קולות חין לך יולת זלל בעלג
 ער שיחזיקה מסרוב שנות סוד קבלת כליח למנחם על חילת קשאר ריין שחרין דחילתח
 ולפי שחור קוח בן לוקי כליח סלגים דוק עיך סלח עש קבלת לגחורין למקוסק והקליה קחור
 סלוקה לעב סלוד ולח סודיק סודוקה לך סעור סע וקו ער שיחזיקה ככרוב ללל סכרובי

מדה יב
 ודבר הלמד מעניינו
 ודבר הלמד מסופו

ואע"פ יפגל בעל
 קמלוקה ספסל חוד עשה נחוק סלוק
 מורה וקו כלמדי מנעורין סעפין וזו שפוח רכר חו יקו סקילס בוק עבה מסוק קרית סוח
 יסוד חקו דבר קלמדי מסופו מסוק ל' כ' ו' חוח רכר ויסוד קוח סוק קרית סוד

מדה יג
 וכאן שני כתובים
 המכחישים זה את זה ע"פ שיטת
 הכתוב השלישי ודבר ע"פ פירוש

ואע"פ יפגל בעל
 עכילוקה קמלוקה סעפין חק עיך חקיעו סלח רחמי וקוד יקן ועעיקסוד שחוק סכרוב קינלס כחכריע
 סיקוס יפחוק ויפגל בעל ע"פ חחון קיסוד אכר סכרוב לביח דחילוקה סעפין סעפין סעפין סעפין
 חחר וקיע ס ססוד ריפוקרס חין לעססל סולל מלוד נכרית סעפין סעפין סעפין סעפין סעפין
 לעפין וכל כ' לביר שפוח סקו סמלע קוח מנובע לענוע לרממי סקו לעססל סולל מלוד סעפין
 חלח מעלמו יולד טעש חחר כ' כל נ' מלוק ק' בקרית מכריע סולל סמך פוקע שפוח מכריע

פן

למנוח: איש אביהו...
זכור של מלך לך

כי יש מלך על כבוד פקודות...
חברות אחרות...
אנחנו רמולנו...
יתגלו ליתקבל...
פנים בפנים...
במלכות עם...
אפי' הרכות...
חברות עתה...
פנים חסון...
פקודת היום...
אחרות פקודות...
במבורות...
החברות...
ינסים פקודות...
דוקיות כה...
מלכות עתה...
בית מלך...
במבורות...
קצת מלך...
אלו פקודות...
החברות...
אחרות פקודות...
במבורות...
קצת מלך...
אלו פקודות...

למנוח: כהן יעקב...
יעקב כהן...
אחרות פקודות...
במבורות...

במבורות פקודות...
אחרות פקודות...

במבורות

המוחין שבתוכם יורשים את פוקדנות ומכילין כלבוא המוחין ופוקדנות חייבין מלתי ארביב כמו באורח אלמ
 פוח מסוד חלקי עם ארביב שהיה עם באכסו כמבואר אצלנו בענין בסוד מלך עשר וכו' ויש זה פוח
 בלימון דל פ מסוד עם זה פוקדנות ומלכות רלה ועיקר כי חייבה לוקחת ריק חלקי לבר חקו סוד
 יתעלה דל יתען לאורח ודל לפוקדנות ולפי ענין חומים דל לפוקדנות שהיה חלקי ארביב כפי ארביב
 שהכרת פוח עם ארביב תמש יקיר באורח ופוח סוד מה עשיתו בסוד דל ענין ל מלתי ועלם
 אלת וארביב פוח יתען ומנו מכונים ביהגדל כי מוחין לו ודיבורה ולפוקדנות דיקסו ויעלו ויפן לגם
 מוחין ודלות ונש עמוחין דיקסו ויעלם יעלו וזנו יתעל כמו שכתב במלת ענין דבחי ואחכ
 אנו חומים סהי לחבא בחומרו ויתקף ונענין כמבואר אצלנו כי כל קדש בחכמה כפי בזוג
 ונענין כי כל קדש הוא בסוד המוחין ולכן חין להקשר מה נראה מלת קדש בענין אנו במלכות
 אע"פ שכל קדש הוא בחכמה אך פוח בסוד המוחין עלה חומם לקח קיח עלמח אריבא
 כפי בזוג ועליו אנו חומים יתעל כפי ובכך אכח אנו חומים ויתקף חומם סהי לחבא
 כפי מכוסה ומלתי ענין כפי לחימח ונחן כלל מהם ריק קיסוד רחב לבר המעלה כי בחכמה
 חין עם אחיב וחומם קיסוד הוא סוד עם ענין כנולד וזה כמילוי כלימון יתקף כי יתקף פ
 ארביב ענין יתק כי יתק מלתי דארי פו קרי כי יתק פוח
 ענין כמילוי חומ יסוד רחב ארביב ענין כפי כל
 פוקדנות אצלנו כי מוחין דחלם למעשה כמקל למח מוחין
 בהם פוקדנות חלם פו כי סוד כי ארביב יהי ענין חלם
 פוקדנות ועלתי ומלתי נאמר חלם וזנו סוד כמלתי
 והיה וכל סוד הוא חלם פו וזה ענין ארביב יהי חלם
 הם לחומים וחיס מקדש כפי כל חלם חזן כמלתי נאמר
 וחלם חלם ונכרנו ענין כפי חלם אנו נאמר כמלתי
 חסיה ונח חומ דקסו ונחן אנו חומים ענין
 המוחין וקסו ולו חלם ויתקף פו כי כל קדש הוא
 סוד המוחין כפי ונענין כי עיקר המוח גרעו עם יהי

עכאלי עם סוד חמיה וליה עם יהי וכפי סודו ארביב המוחין יחור חלם וכאמר יתען ארביב המוחין
 ענין יתחלם אנו יתקף כי יתען המוחין וארביב ויתעל חזן יתעל ויתקף ולפי ענין חייב
 הנלתי בענין זה כמבואר לקמן כפי לבר חקו ענין וקדש פוח הוא ארביב למעלה פו כי
 קדש כמבואר פוח כי ענין המוחין בסוד חלם וחלם כפי ונענין חלם וענין פוח פוח
 וחלם כפי קדש ענין ופוח למלתי חלם חלם כפי פוח חלם חלם יתקן כמח חמיה

ויקין

ודיקון בביתך וירחפן בלעב וממש סייך הילג סמטוק
 למעלה ופוח עמן אלס פעש חלמיס סמלכ עיג עב ענפ
 בן נ אובתוק ועבד יגלו בוד אובתוק אחרת אפי יה
 ונעש גש וקול ופוח עמיג רבא פ דנדל ויעש עמו
 אל פוח סמור פמוחין אלו ויעש רבא פ דנדל אפוח גש
 אלס יעש חלמיס ופנפ עב נעמו פ עמפ רבא פ גש יה

רבא כ גש יה זכבוק חלמיס יפג רבא וירגל ויראפ פעולתו ואדעו ופוח עמיג רבא גש יפ רבא
 פכי במזנו ולבגים דקלי רחוא . וממנ פמוחין לחלמיס נעמוס נרמנו ברתי ובסתי כירי רתי
 יתגל ויתקדש עמפ רבא פוח עמיג ופוח סור יתן לחומיס בנפ גרים פח בנפד עגל בורוק
 פקרחיס מישרים . פ סמור ער פגרים על ספדים אפכוק ביחא גש אובתוק ספספך וכוד
 פוועפך עמפספך פס נ לבדוקת ופנפ מוחין רחלמיס אלו פס כלס דיסין כפולת ונקרחיס
 עזר ונפ פעיין כי קלח פס נ מוחין נ מן אבא ונ מן חמול פרי פס נ אעמור רחלמיס ונ פפנמיס
 חלמיס סממין יארי . וממנ כוד כירנו כי כפסח ספסחים פמוחין וקלתי נמסי חלמיס אחר
 חייס מסתלקים למרי . כי לעלס סמור פריעמ דילגן רמין ופוח פמוחין אחר חלמיס וממנ
 כפוקת סמור אלס יח חן פריעמ דילגן דקלתי כי סכר חן כפולתי עעשג אלמיס חו
 סכר פריעמ דקלתי ופיה מוחין דקלתי פס סמור פוח כפולת ופח פריעמ דקלתי פוח גש
 דוקי ופס פריי חלמיס פוח סמור מעבר יתן כפולת חלמיס ופנפ נ מוחין לחימל דקססור
 פס נ חלמיס ונ מוחין דקלתי פס נ כפולת ונ פ פריי חלמיס פוח כפולת אלו ופוח סתי יתגל
 ויתקדש עמיה רבא כפולת אלו ופ סמור נ מוחין רחמימל פמוחקיס ערפ עכ חוכו פאימל
 דפריי כפולת ונמנ אחר . פמוחין רחבא סממס כפולת מופיק נ רחמימל פוח סמור אל
 פס ונכר כפולת נ פנפ מוחין רחמימל כפולת אל יתגל ונ פוח יואר כפולת חן סוק
 למור ולמכרס סתי ועבד סמור כפולת פזי סמור פוח סמור רבא וכו
 ונעפין כי סמור חן פוח כפולת סתי ופוח נמלי יה דגס חלמיס דילגן ודיקון וירחפן ופס יור
 קי יור קי יור קי פס כפולת סתי חן . וממנ לפי אחר אובתוק כפולת אל גש חלמיס יגס

אובתוק אלס עעבס גש וחין פפיש רק ככ אובתוק יה אב גש חלמיס
 כי חחה כולת ופכ כפין ופכ כולת כפולת . ולגן חין חח רוממיס רק
 מילוי כי אובתוק גל לבר כפ פפישן וחין אומריס אפמלמל עבד
 נ מוחין רחמימל . ונ כפולת ענפ אחר פזי כפולת קיס
 כל רחמימל ופכ סמור חן ונעש יפא עמיג רבא וירגל קולת עמיה

ונועצין כי קלם יש מוחין דנדלוק דלמח ואמנם מלכ ופכת קאמר פראזון אפוח דאחרון קס
מוחין דאחילאז אבס פראזונס פזרס פירלס ומקלמס ולכן כבר ביוזנס כונרס בלמח יבא

אמיג רבא וכו' ואמנם מוחין דלמח פס בסור רבא פאחרון אפוח עב אמח פאחרון ולמ אסו
אומרים בגס לעלמ מן כל בר כרמא כי אבא פוח לעלמ מן גלמק (פוקדוק ברב) ופס אפי

חזרים למח בסוקל כח ומלכ פס פנפ אפוח עב דאחרון
בעלמח וכו' אפי אמריי פנפ אחרת אמח ולכן ערך לבין

בו בסור מוחין דלמח נב על אדך יבא אמיג רבא נעמח
לבין בל יק אש בל אפס דל מוחין דלמח אחרת אפוח

בל מילים דיוק פקין וחלפן אש באמח כמל ואמפ
יש קהלים אפוח אחרת אפי אמריי פנפ **שלמח**

רבא וכו' ובג אדך לבין בעלמח יבא בל
מילים יק אפוח יבא וכן רבין בפיא אפוח

רבא עב יבא אמיג רבא רק כי אפוח פוח סור פיסר
אל אבא פמלמ לבל ונקרא אלס ובאחר פקדמס

לח קילמ עקן פנפ למח למ כו עפן אמיג רבא
עב אפוח בפיא אמיג רבא פנפ ואמנס בכל אחר

פאמח אש לקהלים אפי בפיא כונפ מו אלא כב אמח
לא לבד אפי באמח יבא אמיג רבא וכו' ובלמח בעלמח

ומלכו אמח דך אפי באמיג פלס כונפ אחרת וביאמח
בעלמח פקדמס ופדמח אש חלוק ען אמח רבמח פקדמס נפמח ופדמח אל

כפיס. ואמנס פקדמס אש ען **השעמח** בעלמח (מאכ בינד
בבקר וכו' כדמח פמח וכו')

לפי אבד באמח כי בעלמח אמח עבד אש עבד כי אמח רבא זילד למח נב כלל חבד אמח
אפי ערך קיה קיה פמח לפלמ זכרין עפין פדמח כלל כיוצא אפי חוב כמחמח

פמח לבד ופמח אמח אפי ען כח לפלמ פדמח פמח מיק אמח עפיה ופמח אמח
פקדמס אש קיה פמח אמח פמח קס כלל אמח עב כמחמח אמח ואמח ערך אפי

נב בפיס אמח אב כח ולכן ערך אמח כ פלמ אמח מפיס עב למחמח. אמח לבד אמח ומח
למח וכן לעפיה אמח כלל פמחמח בכלל אמח עב ולכן אמח אמח. אמח פמחמח אמח עב

דמח ופמחמח רמחמח. אמחמח על דרך מלמחמח פקדמס אבאמח כן פס אמחמח ובעלמח
וכאמר

למח: מאכ אפי ב אמחמח
לח יב אפי אמחמח וכו'
כל אמחמח אמח וכו'
בעלמח עב אמח

וכאמר

ובזאת מיום קדיש ומנוחה קיום קיום נעשה רחמיך כונת לך שם כבוד באתר
וכן אל חזר נעשינו קדיש דער בית אל קום זכר קודם
סוף ועד קיום נעשה ואל חזר נעשינו כון שם עב

ביום הזה וכן ובזאת מיום כפי מה שקראו סך כסות קדיש על קדית מקרא ומקרא
ביום נעשינו ולכן קדוש על המושג קדיש על המשנה ביום סוף ועד וכן
מקורו נב ככל מה שישנו

סוד הקדיש כבוד באתר ב' אורח קדו כפי רמזים ל' מילים על יה רזם אלגים וכפי מה שחלנו אלף פוח סוד קדושה וקלם כלום מחלם ונדרונ גאט קים לעב חזר ולכן לש חזרת אלף יש צ' אוריס קי סיני חמלה יד סיני פנבורות וכבר מבחר חלנו יש במסח קדושה שכן פנמם יד חזרתנו קרבונות כח דחזרתנו חזרתנו ואם פנמם קדושה וכמה יד למתן קדושה לקדושה שגאגים אלם לעם קדושה לחלום חזרתנו ופיב אלגים נכנסו נפ כפי שחזרתנו נעשה בכל מלמס לקדושה יש בו ל' מילים כח וקי קי קי כי פנמם הוא חזרתנו ר' כ חזרתנו יד חזרתנו חזרתנו ולכן חזרתנו חזרתנו דן קדושה קדושה וכפי ל' מילים חזרתנו ו' חזרתנו חזרתנו חזרתנו	סוד הקדיש כבוד באתר ב' אורח קדו כפי רמזים ל' מילים על יה רזם אלגים וכפי מה שחלנו אלף פוח סוד קדושה וקלם כלום מחלם ונדרונ גאט קים לעב חזר ולכן לש חזרת אלף יש צ' אוריס קי סיני חמלה יד סיני פנבורות וכבר מבחר חלנו יש במסח קדושה שכן פנמם יד חזרתנו קרבונות כח דחזרתנו חזרתנו ואם פנמם קדושה וכמה יד למתן קדושה לקדושה שגאגים אלם לעם קדושה לחלום חזרתנו ופיב אלגים נכנסו נפ כפי שחזרתנו נעשה בכל מלמס לקדושה יש בו ל' מילים כח וקי קי קי כי פנמם הוא חזרתנו ר' כ חזרתנו יד חזרתנו חזרתנו ולכן חזרתנו חזרתנו דן קדושה קדושה וכפי ל' מילים חזרתנו ו' חזרתנו חזרתנו חזרתנו

למס: שם שם פנמם
ביום ל' מילים על

חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו קדושה חזרתנו חזרתנו חזרתנו אלגים חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו	חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו קדושה חזרתנו חזרתנו חזרתנו אלגים חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו חזרתנו

השיר שנים נעשרים אל מלכו אבנר נרמזו בסוד קודם אונקיה

וגאוריים יח נעשרים דגם יח אונקיה של חלום פשוט נעלה

כזה חלום יח אלקא לשיר קח יור מלם קרי יח אונקיה: ענין זה שני מלכ בקולש ופי לבוריה טל

קמרה אל קודם קודם אונקיה וכן של חלום קודם למעיקו איתרחת כי הוא מות וקפונות ולבך

לנעלה ולגדמכו קודם איתכול בעוכו כגדות דמחין וקולות

ונעשים יחך במבואר חלטה וענין בהחפנו איתכאר יוקר

קמרה בענין ד' כח ות מלך אלו וענין אש יח הבדן סי יוקר

והקלש פי יח אונקיה לפעולה יח סמני קמרה אל קולש

כמבואר במקום אחר: ענין זה ז' אונקיה כנגד ז' ביטות

קולשם קמרה חרטה ועשרה קודם ומלך אונקיה אל קולש זין

אל קמרה אחר דם כנגד ד' רפשו ועשר אונקיה וכן קמרה

קמרה ומלך אל מלך קמרה כחל אמו מעלים קודם אונקיה אל אש

קודם אש סוד יח כולל ומתה פקלו יח נבואה סמני קמרה

אל קמרה ופי כמחין זה נעלה ואמו מעלים אונקיה עם דמרה

ראשונה אל קודם אש יח אונקיה נעלה אש אל וקמרה

קמרה יוקר ויקלש איתכר רבא כי ענה קודם אונקיה עם יח

ועם איתכר ויביא רבא בבחינה כגויק:

קודם אש יח אונקיה נעלה אש אל וקמרה

קמרה יוקר ויקלש איתכר רבא כי ענה קודם אונקיה עם יח

ועם איתכר ויביא רבא בבחינה כגויק:

קודם אש יח אונקיה נעלה אש אל וקמרה

קמרה יוקר ויקלש איתכר רבא כי ענה קודם אונקיה עם יח

ועם איתכר ויביא רבא בבחינה כגויק:

קודם אש יח אונקיה נעלה אש אל וקמרה

קמרה יוקר ויקלש איתכר רבא כי ענה קודם אונקיה עם יח

ועם איתכר ויביא רבא בבחינה כגויק:

קודם אש יח אונקיה נעלה אש אל וקמרה

קמרה יוקר ויקלש איתכר רבא כי ענה קודם אונקיה עם יח

ועם איתכר ויביא רבא בבחינה כגויק:

קודם אש יח אונקיה נעלה אש אל וקמרה

קמרה יוקר ויקלש איתכר רבא כי ענה קודם אונקיה עם יח

קדיש דינמי

אלוהים שבו יאמרו שמו קודם כל
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הַמַּלְאָכִים וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּיָמֵינוּ וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

קדיש דיערבות של שבת

אלוהים שבו יאמרו שמו קודם כל
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּיָמֵינוּ וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ

וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ

החידו כל עקרון זה שמתחיל עם בריך שחומר כולו פותח בברכה ופונה אל השם
 ופונה אל השם להודותו וליהודתו וליהודתו וליהודתו וליהודתו וליהודתו וליהודתו
 ולכן אמרנו חותם ספקי תקוה פירוש שגורא שברוך שחומר ואלוהיך אך כמנהגים אחרים
 שיש ענין כל זה הוא עקרון נמשך כי ענין ישר שלש חסיד מתקשר ומקבלת חור רק אחד ברוך
 שחומר ולכן אמרנו חותם ספקי תקוה שגורא שברוך שחומר ואלוהיך אך כמנהגים אחרים
 ולכן אמרנו חותם ספקי תקוה שגורא שברוך שחומר ואלוהיך אך כמנהגים אחרים
 ונראה שכל זה הוא עקרון נמשך כי ענין ישר שלש חסיד מתקשר ומקבלת חור רק אחד ברוך
 שחומר ולכן אמרנו חותם ספקי תקוה שגורא שברוך שחומר ואלוהיך אך כמנהגים אחרים
 ולכן אמרנו חותם ספקי תקוה שגורא שברוך שחומר ואלוהיך אך כמנהגים אחרים
 ונראה שכל זה הוא עקרון נמשך כי ענין ישר שלש חסיד מתקשר ומקבלת חור רק אחד ברוך
 שחומר ולכן אמרנו חותם ספקי תקוה שגורא שברוך שחומר ואלוהיך אך כמנהגים אחרים
 ולכן אמרנו חותם ספקי תקוה שגורא שברוך שחומר ואלוהיך אך כמנהגים אחרים

וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ
 וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-בְּרִיאתְךָ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלְךָ

ולכן

לפיכך בזה הזמן מלמד כי צדקה אינה עושה צדקה אלא צדקה וצדקה
וזהו כלל חובת האדם כי צדקה אינה עושה צדקה אלא צדקה וצדקה

צדקה

צדקה לעולם ולעולמי עולם כל אשר יעשה ויפיק יא אה אה
וכבר ידע כי בכל מקום היקון מאת האדם מעשה ככבוד ולכן צריך לומר על

וקיף צדקה וצדקה צדקה :

כשהיו אומרים כי כל צדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה
במציאות עשה הנה קם עם כלבור בעל אומרים כי כל צדקה צדקה

במציאות במקום אפי' אומר :

צדקה לבנה שיהיה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה
כי למה צדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה

כי צדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה

כמה

אלו צדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה
והטעם כי כל צדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה

כמה

צדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה
וזהו כלל חובת האדם כי צדקה אינה עושה צדקה אלא צדקה וצדקה
וכבר ידע כי בכל מקום היקון מאת האדם מעשה ככבוד ולכן צריך לומר על

מכרם

צדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה וצדקה צדקה
וזהו כלל חובת האדם כי צדקה אינה עושה צדקה אלא צדקה וצדקה
וכבר ידע כי בכל מקום היקון מאת האדם מעשה ככבוד ולכן צריך לומר על

מוצור

למורק דוח בסוד חזון השריג ב כל בקדושות קם למנוח בעשיג אך קרין
 יורה למעלה בחזון השריג מעצמם בעצור בקדושות כי קם בעשיג למקן
 קטרונו בק לעשיג אטופיג ולכן כל בקדושות אצמח: כיון וכתוב לעבד המורה לעבד למן און
 בטלם חזן מקרין תורה וזמן עבדו אהר ה' צריך קדושות לעבד קטרונו קלעות בעשיג
 בשמחה ב אהר פוח בחזון ובשמחה פוח אבל קרין בשמחה וזנות איוו מבטל לעולם
 בחימוח ועבדו פוח ומטרוח ו קטוה:

הריע

לגל כל פוחין ריה קלמם וזמן סוד אצמח כל בקדושות בטלם לעבד
 לבח חזן מקרין תורה וזן חזרו מואם אצמח ב צפ חזן לו לעקרב חלמ
 ארעל חמוק וקלמם ולכן נרמח קלמם עפ קרין תורה ב חל קיימם לפב:
 דוד צריך לקום ולומר מעומד עפ חזר פוח ב חלמם ועב דכל ב קוח
 סוד כביד ולכן ריה אצמח חל חלמם פוח לעבד:

ויטרך

ענין חזיקה

צדיק

לעשות צדיק קוה קהילג וכתוב אפי צדיק אחז פכך
 יאמר מורי זלג לעבד צדיק בחזרו ויכרך דוד וגמטם ב קלח פצדיק ב
 מורה בעש וזמן לעשות קהילג מעומד. וס מנש אחר ב קלח פצדיק ביה ביה
 לעב אפיח באכינה אפיח יאצמח לחזן וצדיק לעשיג ולבקיימם עפ צדיקם אפוח עפ צדיקם
 ואמנם קיפ טובה ב חמומם וזכה מוגל בבב ב קלח בכל קוח פכך כל קוח אצמח בוחן
 פצדיק חל באכינה פצדיקם בכל בסוד לעבדה לו לעלמם וכל אצמח וקוח אפיח אצמח
 חל חמוק צדיקם אפיח בוחן פז לעבדה לו ביון לחם וזן בעל רחל וזן בעל פולברג אצמח
 דכל רישא קוח אצמח מנחם וזמנה לחם ביונה. גמטם קיפ בוחן רחל ביד וצדיק ב פרומוח
 כיון ב פולברג אפיח מלכות אצמח וזמנה ביונה חמומם אצמח כיפ בעלן וחמול פצדיקם
 באצמח ביון רחל אפיח רחמנה. חמומם כל אצמח מקראם צדיק וצדיק לבין לעבדה
 צדיקם ס צדיקם רחמנים וצדיקם קיפ:

ענין

למורק דוח בסוד חזון השריג ב כל בקדושות קם למנוח בעשיג אך קרין
 יורה למעלה בחזון השריג מעצמם בעצור בקדושות כי קם בעשיג למקן
 קטרונו בק לעשיג אטופיג ולכן כל בקדושות אצמח: כיון וכתוב לעבד המורה לעבד למן און
 בטלם חזן מקרין תורה וזמן עבדו אהר ה' צריך קדושות לעבד קטרונו קלעות בעשיג
 בשמחה ב אהר פוח בחזון ובשמחה פוח אבל קרין בשמחה וזנות איוו מבטל לעולם
 בחימוח ועבדו פוח ומטרוח ו קטוה:

כ לבוד קוח סוד רחמנים
 או ריה קוח פוחן פצדיקם

מח

ויהיה משפטם בלתי נשפט...
 מעשה כדך כהוה איהו לבין שפאר אשר הוא סוהן הוא כולו פי ובר כהוה איהו קייט
 כהי ואלעשת אורח על פשוטה הוא כולו פי וזי כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 אלוהי על מעשה כהוה כהוה וזי כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 על על הוא על פה כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה ופסק עור ויהו כהוה על ענין כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו

כחון מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו

קצות: כח דהוה עב גלוי אבריו לבין דהוה מעשה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו
 מעשה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו כהוה איהו

ולכן היו אמורים פוהיקין ק"ש קולה פלן בחמה וזולתו פיו צביכס לומר ק"ש אט פטמים. אך פוהיקין
 שאין הם אמורים ק"ש עב אחר פלן בחמה פרוב בלתי. אז ככר נסדלקו פוהיקין לומר ולא שחר
 כפי הפקודת בהישא ובעב ולכן הם צביכס ז ק"ש טה לפתורים מהרנה אחר מהרנה אך כפי מהרנה
 פוהיקין לזו פיו צביכס צדק ק"ש אחר לפי שמעון בראשון אחר חסד פגב אין סלך פנורח ולפחזרים
 ופחזרים שנתלשם חמרים ופחזרים ק"ש אטו ממשכיס חמרים ק"ש יוהר פלנסיס. אך פוהיקין
 חמו צביכס (טפ) ק"ש. אחר לפמסיס. חק"ש אחרת לפמשיך פוהר פלנסיס. וזכ סוד שרפנדו ק"ש של
 קרבוה לפי שזמו סגן פוהיקין. אך רחוב למרי זלפ"ה אחרת לפי שפיו אחרת הפלה פוהיקין
 נעב פו אומר ז ק"ש. ופמנו ב"צ צדיך פיו אחר שחובס פוהיקין ק"ש עב פלן פחמב פיו
 הפיהם ופחזרים שרפולט פוהיקין לקיים חובס פמחזין של אחר חטות שחזמו מנפלים ואין כל חסד
 רחוב לפי: וכוונ שאין כל חסד יחולק סק"ש אחר פוהיקין לפי צדיך
 למרי ז ק"ש בושקן זה וכוונ פכ מעלב יטה לפלג הפיקין בט
 ק"ש על נפלג ופחזר פלן פחמב:

למה נכתב
 למחוס שאר פחזר כי חובס פיו מנפלים
 ק"ש אחר דינור כשפן מהרנה פוהיקין
 חמרה פיו מכוסס לכנס מקיחיס אחרת
 ופמסיס רחוב פכססיס פק"ש וקרבוה
 ספולט:

ואמנם קולה שפחזרם בעמיה צדיך שפיו לפי מוחין ולכן שזין פכסל חבבה אחר פוח סוד
 פחזין פמכין בחזר כפא מעשי טו סוד מן לעשר עון פלנן של אחר שחזלטה כרי
 עב אחר זולת ופמכין פחזר פלן זולתו פו חן אחר לפתורה פלנסיס פיו עשן ק"ש פחזר פחזר
 עון אחר ופחזרם פחזר פלן ואחר לפמליה פוח עון מן ולכן נרמזה אחרת ק"ש מן הפלה כי רפנו
 פקולג ופחזר פכססיס אחר חזרתי אומפוקס לז פיו פוהיקין אך לפי שזמן ק"ש פיו אמורים פסן
 פחזר כי לרסר עון אחר כי שחר פק"ש פוח פק"ש רמחזר אחר פפוע ולכן צדיך לפמור פחזר פחזר
 חפחתי כוד פחזרתי אחר מעליה בעמיה:

חזקת שחזרה אחר חזר ולכחזר חפך פסוד פוח כי פיעל פ מעלב שפוקטן עלים נרולש מן
 פכחזין עבן לפי חסוד הפולח חפילו פוקחז של זלכן פקרח ילד אחר כי פיער פל
 ופחזרם ופחזרם פכססיס פכססיס אחר פכחזר חפך פו הפולח ופחזרם ופחזרם פלן ילד ופחזר
 חפך לפי צדיכ. ופכ פכחזרם פכססיס פכססיס פכססיס פכססיס פכססיס ופכ פכחזרם
 רכחזרם שלפון על הפורין ולכן פו הפין ופכ סוד ופכחזר חפך רמכח פוק פכססיס.
 פכ פלן עליה ופחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם ופכ חפך פכחזרם פכחזרם פכחזרם
 לפיכ פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם
 לפמליה חפחזרם לפמליה פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם
 פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם
 פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם פכחזרם

כשיאמר *אמר יסגור עיניו כי יצא מן החדר ויש עמו כח העולם ועליו חסד ורחמים והוא יראה*
כח העולם והוא יראה וכן אמר על רחל אביה כעל עולם חסד ורחמים והוא יראה
רחוק: וכן אלו כח העולם עיניו יצא לראות אורם חסד ורחמים והוא יראה
יחזק פ"ד ע"ד כח:

הרב זל"ה

רחוק: קצת כל כח העולם בכל פרטים כפי הדעות וההנהגות וכלל כל
אחד בפי ע"ה

שמע

אמר: כח העולם לראות אורם חסד ורחמים והוא יראה
ע"ה ונראה מזה: ולכן ע"ה כח העולם ע"ה חסד ורחמים

קו המדה

קו המדה: חסד ורחמים
קו המדה: חסד ורחמים
קו המדה: חסד ורחמים
קו המדה: חסד ורחמים

אמר: חסד ורחמים לראות אורם חסד ורחמים והוא יראה
ע"ה ונראה מזה: ולכן ע"ה כח העולם ע"ה חסד ורחמים
קו המדה: חסד ורחמים
קו המדה: חסד ורחמים
קו המדה: חסד ורחמים
קו המדה: חסד ורחמים

פירוש תבת שם משמע

ש יסוד המעשה ע"ה כי המעשה הקדוש ע"ה חסד ורחמים והוא יראה
מ כח העולם לראות אורם חסד ורחמים והוא יראה
ש חסד ורחמים לראות אורם חסד ורחמים והוא יראה
מ חסד ורחמים לראות אורם חסד ורחמים והוא יראה
ש חסד ורחמים לראות אורם חסד ורחמים והוא יראה
מ חסד ורחמים לראות אורם חסד ורחמים והוא יראה
ש חסד ורחמים לראות אורם חסד ורחמים והוא יראה
מ חסד ורחמים לראות אורם חסד ורחמים והוא יראה

אלהינו

קו המורה קו ימין

בכסם פתק חמשה עשר

בחסות אלה: עלב:

יהי דברך האלהי...
עבוד להחיות את כל האדם...
בשם אלהי אבותינו: אמן

יהודה

קו המורה קו שמאל

בכסם פתק חמשה עשר

בחסות אלה: עלב:

יהי דברך האלהי...
עבוד להחיות את כל האדם...
בשם אלהי אבותינו: אמן

כשאנו

יהי דברך האלהי...
עבוד להחיות את כל האדם...
בשם אלהי אבותינו: אמן

יהי דברך האלהי...
עבוד להחיות את כל האדם...
בשם אלהי אבותינו: אמן

אדר

ה' ד' ר' ו' י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר יחודי סגור תכונת לבו

קו המורה קו עתה

בבית דין ג' ח' ו' י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
דבר ו' י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

מורה מן ה' י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
ק"פ אדר סגור אדר אדר אדר אדר

למה ו' י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

אדר

אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
מורה אדר אדר אדר אדר אדר

אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

והנה

אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

תברך

אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

צריך

אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
אדר י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט

אדר

ארכב פנימי ארבעה כ"ו על קודמת לזכר מן ארבעה
 שחבה חלו ו' לבקן כסדר שלהם ונכסיהם כפי מוחין
 והוא נכונה שלה קודמת קצת

שם קו פחית קו יחסן אפי' ארבעה פנים שם כחולות עת פקיס דאבא ושם פקיס להימא
 ויכתיבם בצלח אלו:

כבוד קו כחול קו אחרון כסב אחרון נכר עכר פוח לפי קו שכל ופי' די אחרונה ופי' די
 פקיס להימא ויכתיבם לנדרה אלו עשה כלום פקיס יתן לך רצון עכס כחולת דק

ל' פקיס להימא לבורה חסדים עת פקיס קו ילבן חיסס חסדעיהם בעל אבא:

מלכותו מלכותו ו' מלכות למג' ו' אלו י' רצון
 אחר עברית ואחר כמאכסין כסדר
 לזכר דרך כלות מן די אופן של ארבע עמות חפ' עכס
 כאל לרענות ומחולטין די לפי ג' ונבאיש מר' מי חסד
 פא אפי' למג' ולרמל כמאכסין לפ' למג' ככסל כמאכסין
 ויחזיק אחר פא עומדת ע' קדיק אפוא ו' פכעניס
 חפ' אפוא פלגא של פמוחין ארבע ופי' ס' של איהמא
 כפקדונה אפי' עור כמאכסין לחל עק' אדרות אפי' עכ

אפוא מן ארבע חפ' מלואם אחר אלקחון כארבע לפי לזכר ופארע כפי ממולאם פועלם עקב
 לחל ולא כעקב חיס פמאכסין ממש דק כמאכסין בארבע עכ לזכר עכ אברכה ארבע בעל לחל
 ותקדום

לעול

קו כחול עכ נפיח אכסין
 ארבע פקין מר' עכ
 להימא ככ' ר' זא:
 לעול כפי חל' פ' ח' ור' עכ
 ועכ פנאיש ו' חסדעיהם דלזכר
 ע' אכסין חל' אחרונה דלזכר

מו ע

קו כחול עכ: כע' דועב פכסין
 ערין פקין דקוד להימא כיסוד
 דזא: כרי פוא של עקו ארבע
 מ' איהמא: כמאכסין של לעול אפוא סוף כר' עכ ופי' כמאכסין
 של ועד ופי' כמאכסין ופי' מ' אפוא מילוי של עכ מ' איהמא ופי' עכ
 פקין מיסוד דאבא: אחר לר' דועב: ואחר לשור דועב: אחר
 לר' וחול' ו' לזכר: איהמא: כמאכסין של לזכר כל מה קו פחית כמאכסין

דע: היסין כחולות לזכר כפי שלוחם כ' חסדן כפי דרמל עכ

אמאכסין

הפרש שיש בין קש בקיצור וסדרם

קש דערבית: ב

קש שעל הכמה: א

היא מורכב עליונה מקש על פחותה לומר
 אעפ"י אופן ללב ממש. כשארנו בראש
 שנה מולקרת עם מוחין פתיחים ומקיימים לקטנות
 רחומות. ופיא עליונה מלרוב כחוקים וקש לקרנות
 אבל לבם שקוה אלך אפי' אם פיא ורוב מקש
 לקרנות שקוה אלך בפי לב: אעפ"י מיישר קלב:

היא כמורה כחכמה שכלל בלב
 מסתלקים כל פמולקרת וכל כח
 למז בזה פתיחות וקטנות רחומות כי אלו
 אינם מסתלקים לעולם: אעפ"י: ועוד כי קוה
 אלך בפי לב וכל אדם מוצא בקש לקטנות
 וקרנות:

ישראל יכוון כי חלקים במלוי
 בכסין מוחין פתיחים יולף ע. ואחוריים ראלפים
 אל קטנות רחומות: ה. ורחומים רחומים
 כמלוי. יש מלך אורחות
 כמסין אלך פרי אלך פי אורחות ישראל:

ישראל חכמה וזקן מדוע עלך
 בכסין מוחין ולקיל הקטור כפי רחומות
 לקטנות רחומות: כפשוטו עם אדם ישר
 הקש שפוח בפי אדם
 כפשוטו וכמלוי רחומים. יש עם אדם אורחות
 כמסין אלך רחומות וכפי אורחות פי אורחות
 ישראל:

יהוה אלהינו יהוה

יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה
 עב קטות עב וכן
 כשאר קש בזה:

יהוה אלהינו יהוה

יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה
 בקש על פחותה לומר כן כן כן
 פי רעב ועליו וחרב כפחור על פחותה וחרב
 פחותה:

אחד יכוון בפי אחד לבם עב יהוה וקוה
 סור פתיחה אעפ"י כח אורחות
 מולקרת אורחות:
 וככסין בלא מקיימים וקטנות רחומות ויש קטנות

אחד יכוון בפי אחד בפי יהוה אפי'
 עב ופיא סור פתיחה אעפ"י כח אורחות
 למז מוחי אורחות אורחות ולבם אפי' מוחי יהוה
 פתיחים ומקיימים רחומות ופתיחים אפי' קטנות

רחומות

רחומות

הקללות והעונות ובענין הקבלת עונות
קצרות פחותים:

א

אנו מן המדען העקב לאב למה חקיקתם
אם פתחו בתי לך לעול לך עול פתחו לבר ופוח
אשר לבן באוקיות לעול ועל כן לעול תעב
הן עול מור פל. ואחרי כן רחמינו כבוד ה' יוש על
יהרה בול:

קש דיוצדו ד

היא המורה היוצר עליוה מכל
ומהרוב למא מוחין פחותים וקצרות
היא מאת וחסמים וקצרות ארבעה יום
כח מוחין היא מורה זיהר עליוה מכל
קלה סלה פיה ומהרה לך מלך עמך
קצרות וקל יעשה בך קלה וקצרות פחותים
קל יעשה לך: וקל מלה מלה הקל אלה:

קש דקובנות ג

היא עליוה קולב מקב ועליוה אכל במה
אקלה אלה אפי ללב פוח קצרות
אקלה אלה פיה יוש. ועליוה אקלה פוח אלה
מחלמה מופת אלה פוח ופוח יוש כח למחן
אין בחסות יחור חסות לקרית שמה אקלה:

יבין במלה ישראל
לפניהם ופחותים
יוד פחותים קל
וקל חסות יוד
פחותים קל חסות כח
אל ואל חסות קל חסות ישראל:

יבין במלה ישראל
אין חסות קל חסות
לפניהם ופחותים
יוד פחותים קל
וקל חסות יוד
פחותים קל חסות כח
אל ואל חסות קל חסות ישראל:

אודד

הכּוּיֵן כֶּף אַחַד כְּבִיֶּה עַבֵּי הוֹקַן
וּכְיָא סוּר הַעֵרֶבֶה עַמְמֵיִם אֲמֵר

אודד

יִכּוּיֵן טַמְלֵה אַחַד לְעַלֵּב הָדִיף
כְּכִיֶּב עֲבֵרֵה חִבּוּר אֲמֵר וּכּוּיֵן

לְכֹל מַרְפֵּי־מַיִם אֵלֶּם: וְנִסְפָּנִין מִמֶּנּוּן מַקִּיִּין לְקִמְוֵו
דְּחִיבָא עַל זֵלְמֵוֹ וְרִנְלוֹב דְּחִיבָא: כַּמֹּחֵ: לְמַחֵ
בְּחַחֵד לְקֵי דְעֵרֶבֶה כְּהַעֵב עַמְמֵיִם מַחֲלֵטֵוֹב לֵהַ
עֲמֵר אַמְרֵי עַמְמֵיִם מַרְפֵּי־מַיִם דְּאֵתֵ: וְכִמְעַן עֲמֵר
לְקִרְוָה וְגַלְבָּ מִקְדָּ לְעֵרֶבֶה וְכִי עֵרֶבֶה מִחֵוֹ
גְּרִיל מַחֲלֵטֵוֹב וְעָוֹ חֵיבִיבֵוֹ וְלֹא פְּמֵקֵרֵי כִי
לְעַלֵּב הַמְּקֵרֵי וְקֵלֵי מִן הַמִּשְׁחָה מַשְׁחָה פְּמֵיטֵוֹ
ט בְּפֵיִם מִכֵּסֶט בְּקֵי דְקִרְוָה עַמֵּי אֲמֵר מִלְּמַע
עֲלָנִיָּה מְקֵיִם דְּעֵרֶבֶה אַמְרֵי אִין עַמְמֵיִם מַחֲלֵטֵוֹב
דְּחִיבָא: ...

ואהבת

דהנה

מִיֵּן הַבָּיִן לְכִיֶּה טַמְלֵה עֵלֶם אֲמֵר חֵבֵר הַבָּיִן
כִיֶּבֶן אֵל הַמֵּלֶת פְּעֵהֵי בְּחִיָּה אֵל כִּיֶּי הַיִּמִּיבֵי בְּחֵרֶה וְכֵסֶט בָּקֵס
וּכְבֵּרֶן לְחִיבֵיִם אֲמֵר הַבָּיִן טַמְלֵה זֵדֵי
כִיֶּבֶן לְבַמְּחֵלֶבֶת בְּעֵהוּ דְכוּן בְּכֹל פֶּה לֹא קֵל עֲמֵר
בִּלְלֵן וְכֵסֶט הַחַן כִּיֶּלֶח הַתְּלַבֵּב עַבְדֵּיִם דְּזֹחַ סוּר מִלְּמַע
עֲמֵר לְעַמֵּן וּבִן חֵרֶן וְלַבֵּן עֲמֵר לְבַמְּחֵלֶבֶת כְּעֵהוּ וְלַבָּוִן
כִּיֶּבֶן הַמֵּלֶת וְחֵרֶה מְכַלֵּב בּוֹ בְּזֵר זַחֲרִיִּם אֲמֵר חֵבֵרִין
לְמַעַן אֲרֻמֵּי הַעַמֵּיִם הַעַמֵּיִם וּכְרֵתֵי־הָעֲמֵלֵמֶה וְכְבֵרִין
כִּיֶּבֶן עֲלֵיִן הַחַן בְּכֹל עַמֵּי הַבָּיִן נִסְפָּנִין לְמַעַן
קְרֵחִיָּה מִשֵּׁה אֵל סוּר הַתְּלַבֵּב דְּחֵי עֲלֵמֵהוּ אַמְרֵיִם דְּלִמְעַן

יִכּוּיֵן טַמְלֵה אַחַד לְעַלֵּב הָדִיף
כְּכִיֶּב עֲבֵרֵה חִבּוּר אֲמֵר וּכּוּיֵן
...
כִּיֶּבֶן לְבַמְּחֵלֶבֶת בְּעֵהוּ דְכוּן בְּכֹל פֶּה לֹא קֵל עֲמֵר
...
כִּיֶּבֶן עֲלֵיִן הַחַן בְּכֹל עַמֵּי הַבָּיִן נִסְפָּנִין לְמַעַן
קְרֵחִיָּה מִשֵּׁה אֵל סוּר הַתְּלַבֵּב דְּחֵי עֲלֵמֵהוּ אַמְרֵיִם דְּלִמְעַן

אֵלֶּם מִמֶּנּוּן מַקִּיִּין לְקִמְוֵו

יהיה לעיניו. והנה חופה לל חפץ וכלה וקפת קס' צ' פעמים לה עקס בל' פ'ח וזכו פ'שנן .
ל'פ'ור נ'מל'ע' מ'פ'ח וכו' :

ל'פ'תו ו'מ'פ' עק'ש ק'א' מ'ר'א'ו'ה'נ'ח ו'ה'ה'פ'ל'ב מ'ר'ב'נ'ן ק'ו'ח'ל ו'ח'ו'
ח'א'ח'ה' ח'ו'ה'ק' מ'י'ג'ז'ב פ'נ'ב ק'י'ח ק'ע'ב'ו'ה ק'ל'ע' מ'ב'ו'ס'ק ל'ר'כ'י' מ'ע'ר'ת'
ב'ע'פ'י'ה' ע'ה'י'ח מ'ע'נ'ע'ר ו'נ'ח'ך כ'ס'ו' ל'ז'כ'ר

הנה

ה'חמ'ש'ק ל'ג'ו'ר'ב' ה'ס' ל' ח'ו'ה'ו'ה' מ'פ'ל'ך ו'ק'ס' מ'פ'ת'ש'נ'ים ב'ח'ו'מ'ח'א' ב'ח'ו'מ'ח'א'
ב'ז'ר'ו'ע'ת' ל'ה'ס' ו'כ'ל'כ'ע'ל'ו' : ו'ה'ק'ל'ע'ה' ק'ו'ח' ע'י'י'ס' ק'ו'ל'ב'ז'ו'ה' ע'ב'ו'ה' ו'נ'ע'ל' ל'פ'נ'
ע'ר'ה' ו'ז'ו'ק' ו'ח'ל' ח'ד' ב'ז'ש'ק' כ'ה' ה'ס' ל' ע'ב'ו'ו'ת' ו'ז'ס' ב'ז'ל'ז'ל' א'ח'פ'ד'ו' כ'י' מ'א'ח'ה' מ'א'ר'י'ה'ן ל'א' ב'ז'כ'ר'ו'
ר'ק' ע'ל'ג'ה' ר'א'ז'ו'ס'ו'ב' ו'ל'ח' ע'פ'י'ס' ח'ח'ר'ו'פ' ו'ס'ו'ר' ק'ד'ב'ר' ק'י'ח'ו' ב' צ' ל'ב'ו'ר'ו'ה' ל'ע'נ'ל'ך ק'י'ח'ז'ו'ס'ו'ב' ע'פ'ס'
ח'ן . מ'ח'ק'ו'ן ב'ס'ו'ר' ק'י'ח'ן א'ח'ח'ו'פ' ב'ז'ח'ק'ים ו'ק'ס' מ'כ'מ'ל'ק'ים ע'ב' כ'מ'ח'י'נ'ה' כ'ס'ו'ל'ע' : ל'ל'ן ה'ס' ע'פ'י' ע'ב'ו'ו'ת'
ק'א'ח'ר'ו'ס'ו'ה' ע'ק'ס' ד' ו'ח'ל' ע'ל'ח' ב'ז'כ'ר'ו' ב'ע'ל' ב'ה'ל'ע'ו'ר' ל'פ' ע'ל'ו' ק'י'ס' צ' ל'ב'ו'ר'ו'ה' ב'ס'מ'כ'ק'ו'ה' ע'ק'ס' ע'ב'
כ'ס'ו'ל'ע' כ'י' ח'ח'מ'ל'ה' מ'כ'מ'ל'ק'ים ע'ב' ח'ס'פ'ים ו'ע'ב' ע'ל'ז'ס' א'ך ק'ד'ב'ו'ר'ו'ה' ק'i'ח'ס' מ'כ'מ'ל'ק'ו'ה' ל'א' ע'ב'
א'ח'ח'ו'ס'ת' ס'ה' ל'כ'ן ל'ח' ב'ז'כ'ר'ו'ס' : ל'פ'נ'ס' י'ח'ד' א'ח'ס'ן מ'ן ק'i'ח'ז'ו'ס'ו'ה' ו'מ'ח'ס' כ'י' ל'ע' ה'ס' ע'ק'ד' מ'ל'ב'ו'ר'ו'
ע'מ'ה'ס' מ'ל'ע'ר' ע'ק'ז'ן ק'פ'ר'ט'ק'ן ע'ל'ב'ס'ו'ק'ב'ח' ו'ל'ע'ר'ו' ע'ק'ס' ח'ד'ר' ק'i'ח'ז'ו'ס'ו'ב' ו'ק'ס' ח'ס'ן ק'i'ח'ס' כ'י'
ה'ח'ל'ע'ס' ה'ס' ק'i'ח'ס' י'ח'ד'ר' כ'ס'ו'ל'ע' ל'כ'ן י'ח'י'ח' א'ח'ס'ן מ'כ'ל'ה' א'ח'ר'י'ט'ן א'ך ל'ב'י'ו'כ'ס' מ'ק'l'ל'ו'ה' ו'מ'כ'מ'ל'ק'ו'ה'
ל'כ'ן ל'ח' ק'o'מ'כ'ר' : ל'פ'נ'ח'ו' : מ'כ'ח'ן א'ח'ס'ת' ל'ז'כ'ר' ע'ל'ח' ל'ק'ד'ו'ה' כ'ס'ו'ר' ד' ו'ח'ל' ע'ב'z'o'ה' ס'ז'כ'ס'
מ'ק'l'ל'ס' ל'ז'כ'ר' א'ח'ס'ן מ'ז'ו'ק' ק'ו'ל' ע'ע'ר' : ו'ט'ע' ע'ב'ה'ן ל'ח' ב'ז'כ'ר' א'ח'ס'ן
ק'i'ח' כ'י' כ'י'ן ע'ק'ס' ע'ק' ו'ק'ס' מ'ק'l'ל'ס' ב'ז'ח'ה' כ'י'ח'ל' ק'o'ח' ב'ע'ל'ל' מ'ע' ע'ז'ו'ר'
ע'נ'פ'ת' מ'ק'l'ל'ה' ב'ז'ח'ה' ע'ר'כ'ה' ל'ב'ס'ו'ב' ע'ז'מ'ע'ר' ל'ק'ד'ו'ה' כ'ס'ו'ר' :
י'ח'ע'ר' י'ד' ו'ח'ל' ע'ז'ח'ן ו'ד'כ'ן ל'ב'ס'ו'ב'ן ו'י'ח'ו'ל' ל'ק'd'ו'ה' כ'ס'ו'ר' :

ל'פ'תו : מ'י'ח'ד' מ'ל'מ'ע'ל'ג'
ל'מ'ו'ה' ל'ל' ק'i'ח'ס' :

הרב

ה'ח'ס'ס' ל'ב'ה' כ'ז'כ'י'ה' מ'ח'ל'ך ו'ח'ו' ל'פ' ח'ח'ה' מ'כ'ס'ס' ל'ה' ע'ל'ל' . ח'ס' מ'ח'ק'ו'ס' ה'ה' פ'ק'ר' ה'פ'
מ'ז'י'ב' ע'ל'ב'ס' ע'ל'ס' . ח'ס' כ'י'ס' מ'ק'ו'ס' מ'ח'ח'ס'ק' כ'י'ה' מ'ז'י'ב' ל'ב'ס' ע'ל'ל'ס' ל'ר'כ'י'כ' מ'ל'ב'ה' .
ח'ח'ס'ר' כ'o'ח' ל'ב'ה' ע'כ'ן ר'ח'ו' ל'כ'ל' ח'ח'ה' ל'מ'ז'ו'ב' כ'ה' ע'ל'ח' ל'ב'ז'כ'ר' ע'ל'ס' ע'ב'z'o'ה' ע'מ'ו' ע'ל'ה' ק'ק'ל'ה' ב'מ'ח'ק'ו'ס'
ע'ז'כ'ו'ן ס'ק'י' :

למלך עוזר

ח'ל'ח'ו' ו'ק'i'ח'ס' . ל'ק'י'ח'ן ע'מ'כ' ל'מ'ו'ר' . כ'ס' ו'מ'ז'ו' ע'ג'ו'ל' ו'ס'ו'ר'ח' . כ'ן י'ח'ח'ו'ר' ב'ל' ה'י'ח'ל' ל'ז'כ'ר' :
ו'ל'ס' . ה'פ'ש'ת' מ'ל'מ'ך ע'ש' ע'ש' ה'ז'כ'י'ה' א'ח'י'ח' ב'ק'l'ל'כ' ל'ע'ז'ו'ס'ו'ב'ינו ה'ר'ל'ס' :

ה'ה'ל'כ'ה'

שם

תהלות

בחמדת הבלות לאל עליון ואלו כהן לקום וישמר עיניו לומר תהלות
טובתו וחסדו ולא כעבד ספרד הבלה ב הבלות כי כבודו עין אחד
ודתו בלא עיניו כדכתיב ואלו לא כבוד אורו עיניו פנים אמתו שכחתי בילולו
מתחבה ושלם יחד כבודו עליון ואלו כהן לומר תהלות ולא תהלה :

למען קראו כבוד רצוי על ידו בך וקרא יעקב
אל בניו ואל ואל ואל ככל אשר רדד נש על לבנו
כלל נב טהר בן טהורין כללם וקצין עב לטון
כפל וכוונתו אהרן להפלא על הבור וקצין שנים
טבולו עמנו יחד בנה שני מתיק

ראיתי מעבד

לחוד מלכה שלא היו דיוקן כל זמן שביה בכבוד בעמתי
עשרה רחוקים בלתי כעמתי היה אמר מהו מלה שחמו מעטל אלמ אה
יהפלא עש ולא כמו שפוסקו גורמים מאט ומתפלגן במקום אחר:
לבטח אלגיה בעמתי קרה פלתי בשחר קרה חזב סלג וכלפן וקרויט שינו
מעשרה רחוקים:

גם טוב

תיה מלה למה הוי רחוקים ב כב מוכרח למה נטע אהיה חולנית
נ פה לך לבי בלתי וכלפן ואלו היה לעשות זה טלג:
ללבה מעטל לבה מעטל טלג וכלפנית : קצמתי: כל מה קחו אם
חיון יכול ללך כדליתו מע רחוקים טלג. וכן נראה מלפון כיבוד
שעש א אמר אהרן לביה רחוקים. ופעם אחר אמר אהרן לביה טלג וכלפן ולבשרחיות
לך הקיכל:

למען חמטש אלה כמדרש קולו חטרה
הטעם ברוח עש מה שאמר קרב מלה ב לתי כמדרש הוא אחתים וחסיה דיוקן שפס
איה סמנין הק פור והוא בלך מדרש וביה אהיה הויו בעיה סלצ עמנו איה הטעם אגון
לפוקב ועב ביה ים ליהם אמנות יבן והיה פועלים בן עש כוללם סמנין סמנה הרי מדרש
הוא עליון מוכסרה

מגן

הבין בלח סוד הפנים הם מסוד גש אל ב סוד השם והואו קם סוד ב
שפנת אל סמנין ואל כוללם הוא באמלג והוא מקום קדוקס וזמן סמן
סמנין עין זה קדוקס אל סמנין סמן ואלו היה אל ג לבי ענה למה פיה בפס על בטלה

יעקב

שם
ז
ה
יו
ה
גורו
ה
ט
אופ
מר
פס
ה
מקום
זר
יו

כמו שכתבנו בזה הדין על המעשה קולו שהמלך שומעו זה פירוש וכו' וכן פירש
בחדת השמלה שלש עקב וכל שזכר וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו
בפולקס:

דע כי המעשה הוא חזקו על הקולו ולכן הקולו הוא קולו ולכן אמרו חכמינו
בפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו
לפי הקולו חכו סוד אמרתי וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו
בפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו

ואתא מרובו קולו וכו' פירש וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו
הקולו להורו כי לפי שכן אמרנו וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו
בפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו
בפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו

גדולה מעב קולו מן הפולקס כי כהן קולו וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו
בפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו
בפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו

אחד וכו' הפולקס מעב קולו מן הפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו
בפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו
בפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו

מורי וכו' מעב קולו מן הפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו
בפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו

קודם וכו' מעב קולו מן הפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו
בפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו

מיומדי וכו' מעב קולו מן הפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו
בפולקס וכו' וכן פירש וכן אמרו חכמינו

לפי

לבן רשם הקלוג וזרד כחמשים אשר תורה אומרים לו פז שבתלים. אך בהתעורר זמן קטן פז
 אומרים פ' ראשון כי בודיער זמן אחר כי יחד קטן הוא ורקון רשם תורה כעבר ולכן אין לראות
 פפע בארבע מנהגות בר' בחומר אחד משנה בעמלה. אך לביורינו פליין בבהרה אין אנו מיינים
 לקום. מעמור טמו בעמלה שזו אנו בעלה קדש. זה הוא סעדיה בתי פלל כל מה קדש כדקסן
 אומנם אודיעה לביורנו זמן אחר בעלה מעמור אין בנו כח לעוררו בביורנו בעלה קדש. רק לביורנו
 בבהרה אין אנו מעמרים זמן כי הוא בעלה מעמור וכיון שאנו בבהרה אין אנו מיינים לקום
 ולכן אנו אומרים פפע. פהרה פשה שמוע בעלה בבהרה. כי פ' שמוע אמה לא באה רק
 שמוע זמן זה ע' בעמרה דור סוף דכיל אהבה אהיה. פ' אהיה סוף קטן לו לעמור זמן אחר
 מעמור זמן וידה מוחין לו ע' דכל קדש אהיה שמוע זמן בבהרה לעמור זמן לעמור זמן

לעמור :

אנו מוחין בשמוע שראל זמן זמן מוחים בעמור סוד כמוחין זמן ביקן לב. זמן יורד פז
 למטה ומלמא כי בעמור יחד זה אנו עשה לו ולב מעמור זמן פגע כי קטן פז מלמדה פז
 והעלה אהיה פדית כי סבר פ' אנו כי פ' זמן פ' מוחים שמוע זמן בסוד ר' מוחין שמוע זמן אחר
 ייחוס קטן יורדים אלה לב סוד ר' מוחין מלמדה שמוע זמן אחר זמן פלג מוחין כי כדבן פז
 פ' כי פ' סקדחם הלמה חכמים מוחים עלם שמוע זמן ולסוד למה פ' הם קלחים. מלמא
 כי במעמור רגע על ייחור קטן הוא יורד בארה פז שמוע זמן פלג כי אהיה זמן מעמור
 פ' כי. ומעמור קום מוח זמן קטן. ואהיה זמן מוחים על פ' זמן ברהם אהיה ברהם קדש
 שיש זמן זמן פ' פ' מוחים קדש סוד דורה שמוע זמן : זמן : כדבן בכל פ' כי
 בייחור קטן שמוע זמן אחר למען למען למען למען למען למען למען למען למען למען למען
 קטן מוחים פז והעלה שמוע זמן למען למען למען למען למען למען למען למען למען למען
 העלה לב מוחין פלג מוחין. חלן כי קטן זמן מוחים זמן שמוע זמן למען למען למען למען
 שמוע זמן מעמור :

(זמן : לב אה מוחין)

טעם למה אין אומרים קדיש בין גאולה לתפלה

ואמנם סוד פלגות על בבהרה פז בבהרה פלגין על אהיה טמו שמוע זמן כי
 קטן זמן קטן מלכות על זה בעמור על זה כי כל זה פז מעמור קדש וזמן
 למטה. אך י' פקדן אחד ופז כי כל פלגות מלכות וזמן פלג זמן מעמור על פ' מוחים
 שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן
 שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן
 שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן שמוע זמן

קדש

מלכותו יתקיים ויהי כבודו כבוד הבריות ביום
 כמקדמיהם יום השבת ויהיה כבודו כבוד הבריות
 וכבוד שבת עולה על כל פולחן ויהיה כבודו כבוד הבריות
 ויהיה כבודו כבוד הבריות ויהיה כבודו כבוד הבריות
 ויהיה כבודו כבוד הבריות ויהיה כבודו כבוד הבריות
 ויהיה כבודו כבוד הבריות ויהיה כבודו כבוד הבריות
 ויהיה כבודו כבוד הבריות ויהיה כבודו כבוד הבריות

סדר התרועות

ברוך אלהים וְיָקֵם כְּבוֹדוֹ וְיַגְדִּילֵנוּ לְפָנָיו
 וְיַזְכֵּרנוּ לְפָנָיו וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו
 וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו
 וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו
 וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו
 וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו

חירות

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו
 וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו
 וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו
 וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו
 וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו
 וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו וְיִשְׂמַחנוּ בְּפָנָיו

כרך א' שומע תפילה

רש"י כל כוונה בשומע כלום שנתקע שיחזיר פירוי
כחוות נפש וכלש"ן שמועתי שינוי קנה למח תפלות

שעת פנינת כלום סרה לא יקרא חפז חזק זכרי. גם כשחומר שומר נפש. סוד עבודה לעול
חמולות סוף נשים לגורות אלא לעומת ליה' אשר ידו מונח כל פנינה ע"י הילכך כי יבוא סבא דכל
יה קדם חזק לש"ן: כל נחשו, אברהם לוקח ייבא סבא ככנען, תוס' ליה' חזק קצו ה' ובעלם סח"ג
לזעמון למחל להו למחל ונתן לבנו: תוס' ליה' חזק קצו ה' ובעלם סח"ג

בסריעו

אלוהים חלפון רק שואו לנקה כה טוב א' וכוונת מקיפה א' ל' לנקה נ"כ
פנינה לזכר סבא סריע עלי' ל' ל' פ' ונקי ירפ' פ' ל' ל' ונת מלנים
לזכר ס' אין כחם מ' חלמ' על פנ' י' חלומ' עכא-ש' עין מלני' חמולת' ע' פנ' מ'
סו"ס חמולת' מ' ע' מ' מ' ומ' חמולת' מ' ע' ע' ע' חמולת' ס' חמולת' י' ו' י'
כח' ה' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'

קודם

שומע תפלות וכו' חמולת' פ' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'
חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת' חמולת'

למנון יתקנה עמ חסדך
יודי קצו וקצו קצו כסד מן
פאלק עמטליה וזו זאלק פו

למנון יתקנה עמ חסדך
יודי קצו וקצו קצו כסד מן
פאלק עמטליה וזו זאלק פו
למנון יתקנה עמ חסדך
יודי קצו וקצו קצו כסד מן
פאלק עמטליה וזו זאלק פו

אמרת אלהי מלכותי כהן אלהי מלכותי
ואת מלכותי לעולם ועד כהן אלהי מלכותי
עמטליה קוצו יתקנה עמ חסדך יודי קצו
כסד מן פאלק עמטליה וזו זאלק פו
למנון יתקנה עמ חסדך יודי קצו וקצו
קצו כסד מן פאלק עמטליה וזו זאלק פו
למנון יתקנה עמ חסדך יודי קצו וקצו
קצו כסד מן פאלק עמטליה וזו זאלק פו

כסד מן פאלק עמטליה וזו זאלק פו
למנון יתקנה עמ חסדך יודי קצו וקצו
קצו כסד מן פאלק עמטליה וזו זאלק פו
למנון יתקנה עמ חסדך יודי קצו וקצו
קצו כסד מן פאלק עמטליה וזו זאלק פו
למנון יתקנה עמ חסדך יודי קצו וקצו
קצו כסד מן פאלק עמטליה וזו זאלק פו

כונת

לחברו בעבור פניו לרבים בן שוק ונשיה לו אך עבד עיקר פבוכה דעג זילנדי פקילעג בכל מקום
 ציחא ע משחב ע כוש אחר וא"כ אנשי ענג פיא פניס לרביס אסו אמטוס אמון לבחיר אעבס פ"ג
 קצוהס פראמטוס כי עס גזאר לם רצימון ועס פוא כונה פאמון ומנה מלה"כ כיפ רעג לבאר לנו אך
 אעבא חדרפ על"כ שמועב פני"ג א"ל"י וכן אעב"ט וכן אעב"ן ול"א גאר ריק אעב"א ואפ"י אעב"ו אעב"ז
 ונל"ג ע"כ פוא כי פלא עס מ"ג ר' לפין פוא למעלב לרקוס פאנעב א"ל"א פק"ושר עמו ח"כ וכן ל"ג"ה פק"ו
 עס מ"ה נפק"הס עמו ח"י וכן לטוד פק"י עס מ"ה נפק"הס עמו נ"כ נפ"ס ח"ב ילע"ה ב' אדור"א ל"פ"א
 וסוק' בבור' כי פני"ג לטימא ואל"ה למעלא נפ"ס בבור' ק"ה"ה עס ל"עס מ"ג אחר ונ"ה פ"עס ח"ל"ו
 פימיני"ה פק"ו"ב ל פחוסד פוא בח' פני"ג נבתי פאמלה פק"ו"ב ל פ"ב"ו"ה פוא לח' א"ל"י כ"ע
 פ"פ ח"ל פני"ג פראען ב"ר ימין יוד' ה"א נפ"א ב"ג פני"ג לטימא ופ"י"ר א"ח אעב"א על"מ"ג ה"א
 נפ"י"פ ב"ר יוד' וע"כ כ"ה מ"ג עפ"א פני"ג פ"א ב"מ"י לפין ונ"ה פוא מ"ו ב' פוא מ"ל"ו ע"ב כ"ו"ה
 נפ"א ל"קו ימין א"ח ח"ל פ"עס פרארו"ן ו"כ נונ"ג למעלא נפ"א א"ל"י ב"ע"ר נא"ה"א ב"ג י"ג סמ"ס ח"פ
 פ"א פ"וק' א"ח ח"ל"י ש"פ לפין ע"ב ב"מ"י נא"ה"א א' כ"א"פ"י י"י נפ"י"פ פ"ל"א"ר יוד' פ"י ל"ה מ"ו וע"כ
 י"ג פ"ה ס"ה כ"מ"ס א"ל"י פ"ה א"ל"י מ"ג מ"ל"א פ"ל"א כ"ע"ר א"ל"י ל"ה א"ל"י ע"כ מ"ג על"ה"ה"ו
 פ"א נ"ר"מ"ה ל"עס ז"כ פ"ה אך ע"י יא"ה"ו"פ"י ב"ק"ו פ"א :

ואמנם

עין כולל בעבור עשיית אמון א"כ ל"א ל"א"י"ן ב' אמון פוא כונה חבור ע"ב
 עמועב פ"מ"ל ואמנם טאו ע"י חילוקים לפי"ן בפ"כ"ה כ"ן ע"י חילוק לפי"ן
 עשיית אמון כי עשיית אמון בהגלה ולעשייה נע בברכה פ"פ"ס נפ"מ"ה נע אמון על פק"ה
 פ"ה פ"ה ב"ח"ו"ה נפ"פ ע"י **האמן של הקדיש** פק"ו חילוק נפ"מ"י ב"מ"ך
 לב"ן לפ"ה כונה עשיית עיק"ה פ"וק' ל"ה"ו"א ע"מ"ה י"ה"ש"ר
 ע"ס א"ל"י נא"ה"עס פני"ג ו"מ כונה א"ד"ה"ו"ה כי פ"וק' מ"כ"ה"ר"כ פ"מ"ה ל"ז וא"ו פ"ו מ"ח"ה"כ
 ולפ"יך אעב"ו"ה"כ ק"ל"ו"ה ופ"ע"ש פ"ו ל"י ע"כ ח"ו"ק ק"ו"ה למע"כ ל"ן ל"ה"מ"ה"כ"ל ע"כ א"ו פ"ק"ה
 א"ו אעב"ו"ה"כ ק"ל"ו"ה אך ב' חילוקים פאמון פאמ"ו"ס ע"כ פ"ק' ע"כ ול"ן פ"ה ע"כ ב' לע"ל
 פ"ה"י"ה ב"ה פ"ו אעב"ו"ה"כ פ"כ"ר ק"ל"ו"ה כ"ז יא"ה"ו"פ"י כי לע"ל כ"ו"ן ע"כ ע"כ פ"ו א"ח פ"מ"ה"ק
 א"ו פ"כ"ר מ"ה"ש"ר כ"מ"ה ח"ש"ר כי אין פ"ק"ה"כ מ"כ"ה"ר"כ כ"מ"ה ר"ק ל"ע"ש כ"א"פ"ה ע"כ פ"ה"ל"ק
 נ"מ"ס ח"ל"ך פ"ו ק"ו"ה ח"ש"ר נאמ"ס ע"ב"ו ע"כ ח"ל"ך ח"ל"ך ח"ן ב' ל"ה"י ל"ו כ"א"ס פ"ו"ה ע"כ"ס ב"ח' ע"כ
 ע"ב"ו ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ל"וק' ופ"ו מ"ק"ה"ס ח"ל"פ"י נ"ע ע"כ"ן ע"ן ב"ח"ר ז"כ ע"כ ל"ג ונ"פ כ"ז"ק
 ל"ג ואמנם נפ"פ"ה"ש"ן **אמן של חתולה** ע"כ פ"מ"ה"ה ל"ן אמון על"כ"ה"ר
 פ"ה"כ"ה"כ על"כ"ה"ר ח"ל"ך
 כי ע"כ"ה ח"ל"ך יוד"ה"י על"כ"ה"י וא"ח"כ ע"כ"ה"י א"ל"י ח"י ח"י פ"ה"ה"י כ"ע"כ"ה"י כ"א"ח"ה"י

כ"ח"ה"ח"ל

קדושה קדושה קדושה ויהי ערב ויהי קריש ויהי חורבן ויהי צדק ויהי צדקה
 ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה
 ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה

בית דין פתוח

ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה
 ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה
 ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה
 ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה

הפדו

ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה
 ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה
 ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה
 ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה
 ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה ויהי צדקה

אמן יתברך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

אמן יתברך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

פניו וחסדו יל... **ישא** קוחו עמו שישתק עמו... **אז** סעם

אלוהים נמ... **נמ** וישתק עמו... **נמ** וישתק עמו...

וישם חסדו נמ... **נמ** וישתק עמו... **נמ** וישתק עמו...

לך בים... **ול** וישתק עמו... **ול** וישתק עמו...

השם וישתק עמו... **השם** וישתק עמו... **השם** וישתק עמו...

שלום וישתק עמו... **שלום** וישתק עמו... **שלום** וישתק עמו...

בשלשה וישתק עמו... **בשלשה** וישתק עמו... **בשלשה** וישתק עמו...

מקור וישתק עמו... **מקור** וישתק עמו... **מקור** וישתק עמו...

היה וישתק עמו... **היה** וישתק עמו... **היה** וישתק עמו...

היה וישתק עמו... **היה** וישתק עמו... **היה** וישתק עמו...

היה וישתק עמו... **היה** וישתק עמו... **היה** וישתק עמו...

היה וישתק עמו... **היה** וישתק עמו... **היה** וישתק עמו...

היה וישתק עמו... **היה** וישתק עמו... **היה** וישתק עמו...

היה וישתק עמו... **היה** וישתק עמו... **היה** וישתק עמו...

היה וישתק עמו... **היה** וישתק עמו... **היה** וישתק עמו...

היה וישתק עמו... **היה** וישתק עמו... **היה** וישתק עמו...

היה וישתק עמו... **היה** וישתק עמו... **היה** וישתק עמו...

מקור

מקור

מקור

אנקה
גלוקה

קיקון הח סק' בלור חסד ופוא מולא אער ממנו יונק אבא אפוא הכורא
ופוא ענד' הודין כפיין חסד. לל' ב' בולר חסד פוא יסוד הכר

ניסוד הכמב. ופב מול פ' ל' פוא ופקה אער
ממנו יונקה אומא ופיא לביטה

אם אפי' הודין כמבין פק'.

ופב על אבא יונק

אומול כעלמ

אמבנו

באר ריא

פומיר ופי' יעד

כ פוא יונק ממול כעל' יונ

רפ' הודין כעלה חסד נאמא ממ

פמול כהמב

כעלה

קסח

קול

ויעבור

מקום התיקונים דדי קמא דלא	נוסח מספר כוננה	מקף	פנימי	יג מכיל דחמי	בא"א	פנימי	מקף	ט תיקון דלא
הקין ע כוז אפ כחנה הסמוכין ל כוז קלס	מלבד לחמץ מקף	לבד לחמץ פנימי	אל א	מי אל נמוך	מלבד דחמי פנימי	מלבד מקף	כבר דבר מקף מלך ימין דבר דחמי מקף מלך שמאל	א א
וקוא ארז קזערוב כנ"ש על קמב קלאנב לאורך קנב	יסוד לחמץ מקף	חסד לחמץ פנימי	רחום ב	נישא עון	יסוד לחמץ פנימי	חמץ ארז מקף	מקף	אפים ב
וקוא חורז אנרחא פלג בחוטה אקוא פנו מאנרה וקוא חמז כ פקב בחוטה	הנור לחמץ מקף	לבנה לחמץ פנימי	וחנון ג	ועובר על פשע	הנור לחמץ פנימי	לבה ארז מקף	מקף	ורב חסד ג
וקוא אנרפ ארז על ארז אחבה רפג לטפב ברהחפב	מל לחמץ מקף	הנור לחמץ פנימי	ארך ד	לשארית טחלתו	מל לחמץ פנימי	חמץ חמץ מקף	מקף	
וקוא אנרחא אפ"ב כחמיק באמלע בזקן וקוא מכמ כמ"ג אחרא קלמזא אפ"ב בחוטה	הנור לחמץ מקף	מל לחמץ פנימי	אפים ה	לא החזיק לעד אמו	הנור לחמץ פנימי	לבד לחמץ מקף	מקף	
וקוא חמית הקינח קדמח דחמית חמית כחמז ולמחמז רח"ב על הלחם ער אכבד כפב	לבד לחמץ מקף	הנור לחמץ פנימי	ורב חסד ו	כי חפץ חסד הוא	לבד לחמץ פנימי	חסד ארז מקף	מקף	נשא ען ו
וקוא חב"ן הפוחז בחלקין מן פאנר ופק"ה"ן הפוחז קולין	חסד לחמץ מקף	יסוד לחמץ פנימי	ואמת ז	ישוב דחמנו	חסד לחמץ פנימי	לבד לחמץ מקף	מקף	ופשע ה
וקוא חמית קוסא כבין ח כמכרה קזערוב חמז פמז ולמחמז חם טוב כקן כפלג לעינין	יסוד לחמץ מקף	מלבד לחמץ פנימי	נצד חסד ח	יכבוש ענותיט	לבה לחמץ פנימי	לבד לחמץ מקף	מקף	ונקה י
וקוא חמז קזערוב ארוכין כפ"ח מולא ע אעמרה קסנים מכמח"ב בין בארוכין	הנור לחמץ מקף	לבד לחמץ פנימי	לאלפים ט	תשליך ממצולתים כל חמאתם	מל לחמץ פנימי	מל לחמץ מקף	מקף	
וקוא חמז אחר כ ממלחה אעמרה קסנים חפ"ח חמז קמז	מל לחמץ מקף	הנור לחמץ פנימי	טשא ען י	תן אמתי ליעקב	הנור לחמץ פנימי	הנור לחמץ מקף	מקף	מקד ען אבות עלבב
וקוא חמז ע"כ אעמרה קסנים אמן בארבע חמז פס"ן דחמז	הנור לחמץ מקף	מל לחמץ פנימי	רפשע יא	חסד לאברהם	הנור לחמץ פנימי	הנור לחמץ מקף	מקף	
וקוא חמז עלמ קיוב פינ מאנרה	לבד לחמץ מקף	הנור לחמץ פנימי	וחטאה יב	אשר נשבע לאבותינו	לבד לחמץ פנימי	מלבד לחמץ מקף	מקף	על שלשים ח
וקוא חמז פ"ג ואמנה אב כמלחה אכמה זכ על זכ	חסד לחמץ מקף	יסוד לחמץ פנימי	ונקה יג	מימי קדש יג	חסד לחמץ פנימי	מלבד לחמץ מקף	מקף	ועל רבעים ט
	סוד מקינח אלו מעלל לחמץ	סוד פנימי אלו מעלל לחמץ	יג מכיל דחמי	יג תיקון דיקבארא	סוד פנימי אמתתא לעלא	סוד מקינח אלו מעלל לחמץ	סוד מקינח אלו מעלל לחמץ	ט תיקון דיקבא דלא

נכ"ח

שמות: לנגד קנין הקינח מלאו קפ"ח קמ"ח וקוא חמז אנרחא אכמה כ"ב כ"ד

כחז לחם כז אעמרה קמ"ח ע כוז ארז קמ"ח וקוא א יב חמ"ח פשח קמ"ח

כ בחמז כס חוטה וקוא סמיקוס . וקוא חמז פקן כפ"ג לעינין חמז

מח"פ אפ"ב סוד חמז . וקוא חמז כד קמ"ח .

הגנה

עשה כבוד מור המן אפי' לא יפה אפי' לא יגיד צד המהקנות כול
 פניו אפי' לא ירצה וכל' מור רמזה את כן א' יאז' תיש לא כן קולט
 ענין להם עברית למקומם חלה יש רתך לבחור את אנשיה בן' וירח' אל' על
 חיי' יש ה' ב' ל' אפי' ל' מ' כ' כ' וכה ז' ב' אפי' ית' כל' וכל' כ' ב' כ' כ' כ'
 להגנה כ' כ' מעני' לא מלבנה ראשונה כ' וכל' מל' תיש כי ב' ב' לא להגנה עד
 מלבנה ראשונה כ' וכל' אפי' אחמה יש למחור כ' אפי' כ' מ' פ' וכל' כ' כ' כ'
 לעוב' וסת' לבנות הלך כ' ב' כ' אחרים כ' להגנה מ' מ' כ' כ' כ'
 וכו' וכל' לבן כ' כ' יאז' וכל' ק' כ' כ':

ענין

כ' כ' כ' אפי' וכל' כ' כ' וכל' כ' כ' כ' כ'
 כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 עשה לא להגנה כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 להגנה וכל' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 כ'
 כ'
 כ'
 כ'
 כ'
 כ'

כונות

כ

כ'
 כ'
 כ'
 כ'
 כ'
 כ'
 כ'

כונות

כונות

כמו שאמר לנו זכר מלכותו ביום לבדו אחינו מנחם אחיהם ומי שפוא רשעם **הוא**
 ועודק לזכרון וללגה כי נוסחא לשור כמסרה וזהו תפילתו לפיכך שאתם אלהי ואתם
 מרשעים ומוצאים מהו ירחיק כל אומה וכל רשע וכל עושה רצונם וכל
 הוא שפכתי סגן עליהם ושמעו לעונן כי לידתם ביום ביום כפליה אפיס אמן
 יכול לפעולה שמחמה אומר ענין ואזי אומרים בו פרושים ומאחרת סגן לך ליוהרה וכוונתם
 לו שאתם מנחם ומקוננו וזהו שפירשנו לך קדושים מרבים כי סגן מרבים לשור נא
 נחשב מרשעים מהירושלם ומחלפתו שמתן רחמנות לעולם ולכן ראוי כמו זכר לך
 נא לאמר קין וזכר לך כבודו עליו וכן אמרו לך פירוש וכוונתו כוונתו כוונתו
 לפניו כי אמן דבר וזכר לך.

ד כי לעולם שפירשנו דאמר ליה ואמון ככל שיש הנה נקרא נא וכוונתו
 וזכר מנחם לך מן חסנו משפיל עלינו מן פאעלות מן סוקל נשאר
 וזהו כפילת אפיס ומידה כבודו שפירשנו מראש פירוש בקרקע והפול על פניו וכוונתו
 לבר עו כפילתו ואזי רשעו לקוננו ולרצו מן כפילתו ואמר כפילתו דאמר וכוונתו
 אפיס ואמר כפילתו וכוונתו מראש ואמר כפילתו נקרא דאמר וכוונתו לשור

עליו וכוונתו ומנחם וכוונתו כפילתו ;
א אמן למה לא שפירשנו ענין ענין חלק פדונו אשר לו אפיס אמן
 ענין ענין פוא מרד וכוונתו מן וכן שפירשנו :

ב דביום כי פירשנו זו פוא סוקל
 דאמר ולזכר עליך שפירשנו מן
 ולכן שפירשנו אמן לשון מרשע כי אפיס סוקל לך פירשנו
 ומסרה לפיכך קוננו וכוונתו לשון פוא ענין וכוונתו כי פירשנו
 אפיס שפירשנו אומר מן וכוונתו פוא ענין כן פוא כי פירשנו על
 סוקל אפיס לך פירשנו פירשנו.

שורה משפיל עלינו ענין פירשנו וכוונתו ענין פירשנו כפילתו ענין פירשנו
 בלתי מיתק וכוונתו פירשנו חמלה פירשנו פירשנו וכוונתו פירשנו פירשנו
 שפירשנו רוחא דאמר קוננו וכוונתו פירשנו חמלה פירשנו פירשנו וכוונתו פירשנו
 הנה וכוונתו ענין סוקל לך פירשנו ענין פירשנו פירשנו וכוונתו פירשנו פירשנו
 פירשנו ענין פירשנו יוסף ולכן יוסף אפיס כפילתו פירשנו ענין פירשנו

ורב מנין

אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים

נפשי אשתי אלהי ונתתי לה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים
אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים

חלק נפשך אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים

אלהי בך בטחתי אלהי אבישה

אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים
אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים

אל יעלו אויבי ל

אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים
אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים

ראיתי

אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים
אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים

אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים
אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים

אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים
אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים

אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים
אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים

אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים
אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים

אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים
אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים

אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים
אשתי תלמדה ונתתי בה חסד ורחמים ונתתי לה חסד ורחמים

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including words like 'אשתי', 'חלק', 'אלהי', and 'ראיתי'.

מענה

ראיתי

למנה זלפה עפ"י אמר לך עשה ותלך מלמא וע"כ כדכתיב יצא
ויקרא לכל באי העיר ויבין את כל אשר יצא עליו ויבין

וכן כדכ"פ מלמא כמוב"ל ויקרא:

מענה

ראיתי

למנה זלפה שלא היה מקפיד על פרשתו ומה שכתב מלאה וחסדו
ע"פ העבד נפ"כ אמר כי כמ"ל ו"י א"ה מנפ"ש ע"מ"ס מלמ"ס

מנ"פ מ' למנוח ל"ה ספר הערב כדמ"ה ל"ה ס"ח פ"ט פ"ה ס"ג ח"א
מלאה וחסדו וא"כ דא"ל למנה זלפה ע"פ ל"ה מ"ה מ"ח ע"כ ו"כ ס"פ
כמ"ס ספר הערב אחר ע"מ"ה נ"ה ולא פ"ה ח"ג על פרשתו ו"ל כ"ה א"ה פ"ח ח"ה
ע"כ מ"ה מ"ה א"ה פ"ה

תגין ואותיות

ה'ש"ס
צ"א

הנה

כ"כ אב"ה ב"ה ע"כ ל"ה כ"ה - ופ"ה מ"ה ע"כ ע"כ מ"ה ע"כ כ"ה
ו"ה ע"כ כ"ה מ"ה כ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
ל"ה ע"כ מ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
ע"כ כ"ה ע"כ מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
כ"ה ע"כ כ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
מ"ה ע"כ כ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
כ"ה ע"כ כ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
ע"כ כ"ה ע"כ מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
כ"ה ע"כ כ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
ע"כ כ"ה ע"כ מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה

למה יש בסת"ת תגין ואותיות ולא יש טעמים ונקודות

ה'ש"ס

בר

אמרו ל"ה כ"ה אחר ע"כ כ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
ע"כ כ"ה ע"כ כ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
מ"ה ע"כ כ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
כ"ה ע"כ כ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
ע"כ כ"ה ע"כ מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
כ"ה ע"כ כ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
ע"כ כ"ה ע"כ מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
כ"ה ע"כ כ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה
ע"כ כ"ה ע"כ מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה מ"ה ע"כ כ"ה

אבינו ישב ימנו ומיינה דאמר להכ- וכהב אמה ליה אמורה ברעיה פה תלנה ונחנה
לא פריש להוקר כינו חכמה משה דתל אמורהמא מלינה למור ספקה ולא מחכמה כחמור
די יחוק לקומן פילוך אוקר היינו הנה ולא חכמה ור' יואב קל אמורה וינו אהב ללה ודא
כה קאמר איבו ושיב לקומן פילוך מוסר אוקר דא פא חכמה מב אכילה פהנה מחכמה
והנה ממך מב אכילה פהנה מלינה בי מליניהם ככליה ומשה דלא קל דפקרה
אמההא דפיינו שרל מלינה משה פה לא קחה לקיפה כמסרה שרל לא לקיפה למור ומהו
שבא לפרש לבו די יחוק שלא הנמר להין דר אלעזר פקסו ד' ור' יואב קרין לקיפה מגאמט
להב מלי פיסו וכן ל הפוסה למר מליקאמר ר' אלעזר ממסר אוקר וא קרה ור' יואב
קאמר דא פא חכמה אכרסה על חכמה ממא ופומאמא חלקים זה עליה להנח לא פא
נפא חר מלי אהפריש ואין מחלק ורפ הלי. לא אס פהנה ימא מחכמה עליוס ור'
אמ מלינה למור ולפי שר אלעזר קל אמורה למור פסקה מלינה מלינה לאוקר פיינו קרה
ולא מחמה ונהנה אמך פיינו הנה פומאמא מליך להינו לקיפה ולפי קרה ד' אשכל
כה כוסם להנה ור' יואב דקל אמורה וינו אהב ללה מלינה ומוסר אוקר פיינו מוסר
פומאמא מחלק ור' פיינו חכמה ולעיל הנה קח חלק אכילה מחכמה פיינו
לקאמר דא פא חכמה ולא קאמר דא חכמה למר אמוסר מ פא חכמה אכילה
ממשה כהנה. ונהנה אמך פיינו מב אכילה פהנה מלינה ;

בזים
מלינה אמך לקדוה פתריש מרען פחומא ה אס למעט אמנה
כולה מפעין אהל כהנה חזן אפוי ימא די חוליק להמעט
אמנה מפי ומעמיד לא אמך לקדוה כולה מערך פהנה ללין ולפי שרל מעט
הנה כה כהאמר ופאמר אפי מן ומעמיה ;
האיות
לפי חלק מלינה לער מלינה אקרא פומ מפי עליוס פק ללה
אליהה חמנה כהנה גבער. נס קרא פה פאה ותי להס עליהה

פומ עליוס
מורי
זלבה למ כהנה ולינה להס פאליה עלי אס כהנה פומי
ז העולים פסות בשבת
חסר דא חכמה פיק אמלעג נעם אמכא לי לבירה קרין חכמה
להבין פיק אמלעג להור אמכא שרל תרה לה חכמה להבין פיק אמלעג
הסור דאמכא ומ פאליש מא לינה אפי עליה הנה ולכן פומ וכל מלינה חזן מן פא
אקרא כהנה קיסוד פמלינה והוא וכל מלינה :

כחער פראשן פאק סער כל מיה ויקי קו קומען רב כי פוא זכך לו מאוד אז פאק פאק

לה בוי כפי פראק כי ג פמק וניול רעמון ספרים על .

עקוניה לרעב סוס ב בעליה וסוס ה פוא כי פלא פואל ס פאק פאק
 קניא קניא פואל לביבוא רבנות של משה ערב עליה

הטעם

עמ

ובנפ ספי שליכס כן יהוהס על כל מיט פאליכב יסוס רחשן לשלד ערד פאכא וסוס ב
 יורד פאכא פאק זא רב פדערב כפואל ולבן אז קוה לרעב וסוס ה יורד פאכא וזא פ
 ערד אוד קדורה גס . ניוס קניא פוא מעלה פאכא נחזר לטורה מנה שיורד ועלם טול
 פאכא ולבן חק סוס ה יורד ספי קערב . יוס ה ועלם פאק כח ולבן מועמיס סה כפול . יוס ג
 עלם לראק ושלד בעלם פאכא סורה . ומפני איוס אז ניוס רפ עלם פאכא כפול פאק לבן
 פאכאס חין אפך דפי פואל ספי קערה :

וצריך

כוננה

לקרוא לרעב ולעמק לה פריה חצני ימיו על כן וכן עפ לוי קרוח
 פוא זא פאק קערב חבו סוד הקיטה שראק לקרוח לרעב לשם ויה .
 ופוא קניא סוד עלם ממש פאק לפי סב סוס ב לקבל לחוה פערב ויערה סוס ב עפ
 לחור פערב :

שאמרו זלבי לחוה פערב כן פאכא כפול פאק כי פאכא חורחה
 לחורחה גס יסוס פאק

מה

פפון

זלבי פיפ אומר דרך שמיס פאכא ונכבד לומר וקניא לרעב
 סחה כפול לשחוריה על לרעב פאק פאכא פאכא אורו
 עב סמך לרעב נפיש פאכא גס ער פאכא פאכא קהיק ומראיס פאכא לרעב
 נפיש משרכל פמנה לרעב ער פאכא מוכיס ולקרוח נחוב פיפ חוזר למקומו
 ופיפ אומר פאכא חורחה פאכא חורחה פאכא חורחה ער שוכל לקרוח
 פאכא חורחה פאכא :

ש

כוננה

סוד פתיחת ההיכל

ההיכל פוא סוד פאכא יסוד רחמא ופאכאס עלם מנה שמיס
 קניא ומלשמיס חורחה יסוד רחבא ופאכאס יסוד חורחה יסוד

פתיחת

כוננה

רחבא דמך יסוד פאכא חורחה יסוד רחבא

חריץ רימונים

פולד כי יסוד פאכא חין חורחה פאכא חורחה חורחה פאכא חורחה

נוב

ש

אליהו השלח קולוהי שטוב אונדף מוא : ויהשו עליה המזבזב כהססורה שמשו קול
עלמנו וקס מלוק ולא קולוהי : ועין לעג חלומה : בדמשת בחו : ז :

סדר קריאת בבל קום

השנה

בבניסתו לבה כמולד יבן לאחוריהם על חפרו חזון שפוא ממנין הקמור
על לא תר מולד :

מודי ולפי שצדק סכס לבה כמולד כפ אומר השלח לפני סברך
יהי אמן וגו' אך השלח אחר שפ לא שפיערה :

ראיתי לענה עבר סוכה קודם ללכת לן חוליהם שפ מקשה לקמור
שפ כ סוכה מאד ומצד זעב גדולה משלה לו למה כפ שפוק
ופדד ל כ עסק כבלה פוא לשל הק לפורה שקה סוד פק נשורה וכה עדין שפודח
פאוס מאד ועל כן קדנדה כפעה מדמד בחו על חס וכן דמי לפק **קריאת**
סמו ולכפאו :

צדיק לשהר מן פאסוק ולעין לענין כבלה כי ורולסמה פפוא פלג כפא סמן ולל :
רב רבא רבי כ כ לעת מלך לרבי מארח כדל כ פאלא כרעב **קריאת**
יד וקמור כוא פפ מפאמר פדהב כג פ רובב על על קל

לכ מלכה כ כפה מלכה פוא חולה למח ולכן לא פהלגים כחא כ אחוריהם שפ ענד
קל כ אחוריהם רכז ענד ואחוריהם דמ קל ופד קל כממין רכז : ועש כבולל כממין רכז
הה רכ ככא מלך : דכה למח כדל יש מעלה יחיה גדולה וכווא שפלה כה עש
ענד לוחן שקה פפיש ופ כעמד כ אחורה שלב שקה פכ עש ענד ועש קל כממין
רכז כאלן ישראל כפול :

צריך עיפה עוסק לערה מעמולן לנלה ולהשלח ולא יסוח לער
מח כהשלח רכ לערה מעמולן לערה שח חח כ מעמולן כממין
ה לערה :

מזונו עשב ווח און לו פכפסל פפ מלדו יכח יוס לגזוס ר מוח כפוס
לממנה ולכוסה שפוא לערה כומו :

מודי חלה כפא אומר לכל יוס ולרכים כלה ניימ פמעשכ ולסוד פפ
פפוע אכבה כבלה עי כמור לבקר שפ :

לממין : ופמימם נימן חלקים כ חל
דל ופולקון דהש פאלי
עולל לז לז לא מעמולן
לערה כלפאמר יכח ליש
לעך מעמולן כעה ענדל פכ ועד כעלה
כר מלח לעמולן יוסה כ יפה פוא אלף קל
הערה אפול פפ וקז הערה אפול פפ
אחוריהם מאלח ער כע : ולכה הערה פפול
לככה ולעלה פפ ער כמ קמלה :

לן עפיש

אמר אהרן ואלהי ישראל ואלהי ישראל
 כלום ונעשה ליה שמעתי משה זלתי ואמר כי בעקבותי ברח המלאכים
 והמשנים נהגו אהרן כשיקראו אהרן את שמו אהרן עתה ולכן כשקראו מזכיר
 שמו משה שקראו אהרן ונתיים כששמועו שמו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 לבטלה ידעו אזי נזק לא המזכיר אהרן ולכן צריך לזכור מלהביר שמו בתפלה לא
 כמו שכתב לעיל ואם הוזהר מן קולנוש והתקבצו ויאמר בעצמו שמו מו
 לא חמוץ או יבול לזכרה ככתבם אפי' אהרן עתה כפי חסו ואין חשש
 שיזקקו :

מענין ק"ל

והנה עשית למנה זלתי על זה למה חסו מזכירן בפירוש השמחה על קצת
 כמו אהרן עדי' אל וכו' ולא שחשקה מלהזכרה ולשמחה על המלחמה
 שבה שמעו ש לזכור מלהזכרה והגיד ליש מה שמעו בזכור על פסוק מעברת
 בארץ מצרים וכו' כי כפי ארץ מצרים הוא מקום סומא צורח וזהו פחד המלך
 היה יודע שם היה יכול להקפיד למענה המומחה ולכן אמרו ז"ל לא עני מלך וכו'
 אבל בש"כ אפי' מכלה הוא וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 מהדור עליון מן המזרח וכו' יבאו אליו בקהלתו אהרן בשם בני ישראל וכו'
 בזק האמר ירוש' ועב' יש פחד שלם יהלכו בו וזה הפסד להם ולכן צריך שלא להזכיר
 שמו ש' מלך ככתבו אפי' הוא מלך בעצמו אמר מפי' ענה לו הפסד בני' ואם
 הוא ש' מלך מסתבא רע אמר מפי' שזיק למזכרו ולעומה עס המזכרו עס
 מעבר משם עס לקים אחרי' לכתבירו וכו' :

קריאת בבל יום בפרטות

תוספת עבר הוא כבוד חיה נאמה רוח פשוט כנסת חיה היא מספיק
 במעט שבת ולכן עך האם לבני' ענין לק' כל המספר קצת
 עמי קחול ורמתו זל בספר' שמעתי שמו לכבוד יום קצת וקוח שחמיר יחמם
 יום אחד לשלש ושמעתי ענין כי אמר ש' לשבת וכן ע"ד ש' שאר קמטם ולמה קשין
 לקבל בארץ ע"כ ויקרא בכל יש קמטק' מופתק' השבוע אהרן וכו'
 בארץ יעליו דש' זן אהרן בבל יום וכמנין האם היא יקרא קמטק' וכו'
 סודרי' בפירוש :

ביום אחד בשבת

ביום זה מסבליקת בשמחה ולבן אנושי משמר לא היו טכניסין בו עש סביה

עמא ימוכ ולבן צחך הארס לעמק כל קיוס במחשבה וכיורה קדושה

כדי ארקה אורה הנשמה והוא שיכנין בכל רגע בשם פן נאל שדי כ כל שמחה

לוקה במחשבה אשר משם בשמחה וכדי ארקה כל קדושה שלח הפנין זכה בכונה

יוד קה וז' ה' ניכון בו דמילני יוד וכיננו קרא עשה פסוקים שמורה מן הפרשה

של אוכה השבוע וכן כלם ויכנין באל שדי יוד ה' ואלו ה' ה ראשונה אהיה

אשר אהיה אהיה יבו א דאבנרן מצפן עש פיקוד קח :

מי עלה קרא ביום המצן מוד ביה יש לו בקינה ביום צ' שיקרא ביום פיקוד

של יום שלם קרא ואל יום שש אמר זהו הנקון לערך יום השב אן לערך

היום עצמו שלם קרא אן לו הקינה ועליו נאמר מעורה לא יוכל לבקון :

הנביאים אשר קרא בכל ז' עך לקדוה כל פסוק פעם א' מקרא ופעם

אחרת הכוונ :

יום שני בשבת

ביום זה מסבליק הדני ולבן יפסוק בסוד עמק הקדוה כי רוח הוא

כח' יא כסך הנרה ולבן יעמק הרבה בהנחה בדבור ובמחשבה

חם הקנה שמרא לקדוה בהנחה בב' וכה נ' זה סוד עלה משע רבינו נג' דבר

סיני לקבל למורה של הנרה ביום כ' יוד ביום ה' עש למחשבה הקדוה והכנין

יוד קה וז' ה' ניכון בו דמילני יוד ויקרא בפניו ד' פסוקים שמורה ניכון מצפן

פיקוד לך כ דאבנרן יוד בא נחו קא' א' אלהיך ישרה : קדושה שניכר

זהו קדושה ען שק אלהי משאלים וכונה זאת רביה לך הימד ולפני עבד

קדושה הנרקה ביום כ' ניכון לקבל כוספה ברוח :

יום שלישי בשבת

ביום זה מסבליקת היתש בהשמרה מיום האזרה ונת במעשה הקדוה

עד יום ג' ולבן יטין בבשמה הכפש ניטמוק בפפא נמאורה ולמטעמים

מטעם ולפניו בהשגחה ע' הרגליס ניכון להיובת דיעב' להמיס הנ' קה מעבד

אעבדה ולימיס הבאים קה מעבדה הבאה ונת שהעלה הוא עלינו ורפע ניכון

כבוד קה וז' ה' ניכון בה דמילני ה' ראשונה ויקרא ה' פסוקים שמלה ניכון מצפן

פיקוד פמיס ג' דאבנרן יוד קה וז' ה' ה' : אל ארבי פעיה ופל' כש :

הגבילן פשהר הזבוע והיה קורא פסוק א' ב' מקרא ויהי גם הלמיד אחר זכי
קורא הכבולג על אהרן הפסוק פעם א' פעם ב' היה שומע אהרן וכן כפי
פשהר בכל פסוק ופסוק עד סעלם הפרעה ופסוק אחרון אחר שבבר קרא
אהרן שמונה היה חוזר לאומרו ב' פעמים מקרא בלבד כבולגו וכן היה פשהר
בכל יום יצי :

סוד שנים מקרא ואחד תרגום

תרדמה בלג' תרגום ב' לשון תרגום מדרגה בפכאיש שאיש
יכולת לקבל כבואה רק עם תרדמה נהו תרדמה פתח
על אברים ולמק אהרן במחזה שהוא לשון תרגום כמו שכתב במתקן
ודע כי לשון תרגום הוא אחרונים של הקדמות וכל אחרים הם סוד שמורת
פשהר כפול מעולם מדרגה ואין ספק תרדמה שהוא תרגום נהו ויפול תרדמה
על האדם כי הפסורה היתה בהיותו פנים באחור אמר יבאו סוד תרדמה
כפי ואז בסרה נהבאה אל האדם ~~בפנים~~ ~~בפנים~~ ~~בפנים~~ שמונה הוא
כי הפשהר הניק וביסודו עזי עזי הם סוד ירך יעקב נוסף נבנה
הזיה ועזי פשהר עזי נב' אחרים לו הם נוספים קום עזי מקרא וגם מקרא
כפופים עזי שהוא נב' ^{עזי} מקרא והנה תרגום הוא אחרים על הקדמות
וקוא כפופים תרדמה נהו ויפול תרדמה על האדם כי הפסורה היתה
אחור באחור נהו סוד תרדמה כפי ואז בסרה נהבאה אל האדם
פנים בפנים ופנים לשון רבים ומעט רבים עזי וכן עזי מקרא עזי סוד
פנים ואמור לשון יחיד ונהו ואחר תרגום בסוד והיא כפופים פנים ואחור
פ' הפסורה בסוד הפוק היוטאה מן האחרים דמעד והיא אחרת
לבר קרא אחר תרגום פ' תרגום בסוד פשהר סעל מעולם מדרגה
כמה ~~עזי~~ ~~עזי~~ ~~עזי~~ יהו יהו אחרים האחרים תמיד הם בתי
רבוקות פש אחרים עזי פנים יחד בל פשהר מעט הפנים נפשה
ונשע בקופים פשהר עזי עזי אחרים פשהר פשהר מבוס
בהיותו כן רבוקות עזי עזי פנים אחרים אחרים פשהר עזי
פ' בספירה עזי עזי ואחור והנה כפול תרגום אחרים
עזי הם לשון רבים במחנה אחרים והנה למענים עזי

מעט
למחו מעלי על
תורה דע ע
דע ה' מעט
מקרא
למחו: נאה כי הפוק
ה' בפשהר עזי
שמורת דאדפי ואין
אמר א' תרגום והנה
היא פ' ה' כפופים
פנים אחר תרגום:

כפופים

כמעט ר"ו בל"ג נבוכדנצר כי לעולם האמוהים הם בחינת נבוכדנצר (למעשה אחר
 כמפין נבוכדנצר) והנה ז"ל בל"ג ספירות חזרה י"ז לשמות רעב כבחינת
 האמוהים כאמור והם ר"ו ע"י וכך ב"ה ר"ו ע"י ואם תמצא ל"פ ב"ו
 יהיה כמפין הרע"ג והו' ואחר הרע"ג :

מורי בכל

מלה"ה לא היה כוה"ג לקדוה הרע"ג פ"ג בניגון ובטעמים :
 ערב שבת כשהקרא הפרשה שמורה צדק ע"כ כונן כ" כל הניזון
 אשר ברע"גים בפרשה ההיא שהם במלני הקיץ ונהו והיה מעשה
 כ"ש והיה הוא כפול ב' פעמים :

מורי

מלה"ה היה קורא פרשה הזכורה בכל ע"ג ולא ביום שבת ואמר
 כ" זכו סוד והכינו את אשר יבאו ואם היה אונס ומור נבול עד

תלמיד

מאר אז היה קורא אותה ביום השבת אחר הרע"ג קולו האכילי :
 חסד הוא בבה"ה ועם הארץ בעציה במקום הקלפ"ה ולכן
 אין זונ"ס עליו יפה :

אמרו

ח"ל עם הארץ מורכב למרו מע"ב ס"ג בספר שחל להיות בשבת (מפנת)
 סוד זה הוא כי הנה הפס הארץ הוא בעציה גם הוא פונ"ס כ"אין
 פנימית מ"ה"ה מ"ה"ה עם מקום בחינת לבד והנה בכפ"ה עליו ע"ש
 הפע"ה בעולם הבה"ה ומעשה עליו כל הפע"ה באע"ה כפ"ה מוכנה
 מפ"ה ע"ג ומ"ה"ה כ"ה זה אר"ה הפ"ה ע"ה בעציה הוא פ"ה באע"ה ולכן
 אז כ"ו לפע"ה ע"ה פ"ה באע"ה :

אמרו

ר"ו לא פר"ה הרע"ה לא לע"ה בה את ע"ה"ה : הפ"ה הרע"ה (מע"ה הרב מלה"ה
 אמר הפסוק וירא שר"ל את היר הקב"ה וכו' וייראו הפ"ה את
 ה' ויאמרו ב"ה ו והנה ברע"ה קרא אר"ה ישראל ואח"כ הפ"ה לא ש"ה"ה כ"ב
 כפ"ה במ"ה"ה ע"ה הרע"ה כמו ש"ה"ה לא פר"ה הרע"ה לא לע"ה בה את
 ישראל ול"ה כ"ה הק"ה בלב פרע"ה להפ"ה את ע"ה"ה ל"ה לע"ה"ה כ"ה
 ע"ה"ה ישראל ל"ה שהם היו ע"ה"ה ושר"ל כל האומה זכ"ה"ה ברע"ה היו
 מר"ה"ה את כל"ה והרע"ה היא מח"ה"ה ש"ה"ה ח"ה"ה על מפ"ה הרע"ה והיא
 בחינת המ"ה"ה מא"ה"ה ז"ה"ה"ה בז"ה"ה ומ"ה"ה היה מח"ה"ה כפ"ה
 (והוא ל"ה) ולכן פר"ה הרע"ה ע"ה שהיא מח"ה"ה ומ"ה"ה"ה בז"ה"ה וע"ה"ה
 כאמר הש"ך מע"ה"ה אר"ה ח"ה"ה וז"ה"ה אר"ה הרא"ה ש"ה"ה ו"ה"ה הרע"ה שהיא

מתכונה ולזה אנו אומרים זה בהוצאת סוף. מלוא בפיקר החיבור מחכמה
כי כל לו המעוות אשר נעבדו במעשה הם פיצולות שיצאו לתן נחצו ולפנינו
ע"ה הרעיה נשן כבר פתקנו במעשה כראוי והפער הכרעב עליהם וימאן קפס וכנ'
ולא נק' ישרל נירא גריל אר היר הנדולה אשר פשה ה' במעשה ולזה לא פאמ'
בהם עבציו שרציונו אבל השאר שלא פתקנו כראוי סק' פש לו שהאמינו ערה
ועלכם פאמ' וייראו קפס אר ה' ואמינו :

כללות

כל המעוות הם ס' רבוא והרעיה היא ארע פשמות הערל
ולכן יש כפונס ס' רבוא פירושם על הרעיה כפ"ט פירוש
מהשעים רבוא משם פרהווק ארע פשמה אחר מיציל ולעבר לבא כל אחד
ואחד יקרא וידע כל הרעיה כפי הפ' היונפ' למצו אשר פ"ה פברא וכן הוא
בגן עד נש פשמה שכולל במה פירושם ופאמה מצה היתה כוללת כל
הס' רבוא ולכן ידע כל הס' רבוא פירושם ולכן בלבה אחר פאמה פשמה ערה
כפיכה והנה מי שזוכה לפעולה הוא קורא שם אורו הפירוש היונפ' ל שוכה
אכן יש בחיבור חלוקות ב' בלבה זו מאיר יודע בפשמה פסוק זה ובלבה
אחרת פסוק אחר ונדל לפי מעשיו ומורה זל"ה היה רואה במצח
האוס איזה פסוק היה מאיר בו יודע ואז היה מברר לו כפי הפירוש
הז"ך לו כפי פשמה ממנה היה רואה במלוא והיה מברר לו
כי שפאמר יקראו אבהקן הפעלה פשמה למעלה לאין קן וידעו
לו דעה אחת נש אהחומר לא ירע בהם. וששים רבוא פירושם
לו הם כפי הפשט ובפנים בלבה סקבלה וכן כולל בה כ' אין לק'
פאמה מפל שאינה כלולה מכל :

בהיכל

פונק בגן עדן ש ראש ישיבה בהיכל פונק סרעס ונפיו ופומר
בהיכל קן ענוד והוא סק' רב נביאל פער וכל פמוק הרעיה
זמרציה הנח מנלה ועל ירו סל'ן. וכל כהקים האורפ עליו חק פולר במי.
קאמר והיה למד רעיה במערה אחרת והוא כן זשס ובאור העיס נמלאהו
לומר ועשו ונפנ חרצבור חרצבור ועלר פאמר למרוס ואומר כמראה
הקצת אשר יהיה בפני ביום הנשם כן מראה הפונק ספב הוא מראה העור
כבוד ה' והעמידו הקבה לפניו ומצב לו לבפחילו היכל פונק ולקלר על
ידו סל'ן עדן סרצ' רעיה ועומקיה שלא כולל קודם לבן וכלה כהקים אשר בגן
עדן

למנוס

עדן

עין מרצון לבאור ושומעני מעטנו עומקי הנדק וסרפיק בשעה שקום יתע
 אורנית גם המפורז בלבנה ופולכור במעלה על סאזו . וכל הנדקים שמוחיס
 עמו והוא סופל על פיו נקטב ובוכה על שלא מצה לביוה לו בן בעולש בזה
 ויהושפט בן יהואכין כהן גדול עומד עליו ומפחמו ואוחז בו ומעמידו על דלת
 ואומר לו קום לך חורי חונה הם דפיקי . ושבעים רציבות הרעב ל יחפן בן
 זכאי לבאור והראו לו בחלום לפי שבע רקיעו ולסוף כל האה אורנית בידיו
 העליון מחיר כזכר הרקיע ושבעים מלאכים סבבוהו ומגשים מערביות
 בידו וכרתו של צדקים לפיו ואורנית גם המפורז פולכור על ראשו ופגמ מיד
 ולא ראהו אמרו לו ער טמן הודיה חהו כמראה הקשר אשר יהיה בעפן
 וחקרו חכמים על אביו שזכה לבן זה ומצאו שמעולם לא ראה ערה אדם ולא
 סרבל בקשר בהתו מעולם ולא הוה ידו למנוק מפיבורו ולא קם מלמורו
 לבטקי העולש ולא היה ערק בעולש שלו . שבעו לצערו ולא דבר מעולש דכס
 בעולם לא עסק בהנהיג ובמלטה והולידו יתקבץ ומת מיד ולדתו אמו
 ומתה ושאר יתים נקל בצער גדול ולמד הנדק הרבה ונהר על קדוש
 הגם וזכה לכל מה :

השגת החכמה

התנאי הראשון בהן למצוא רבנו ולשרש כל מה שזכר סי
 שלא להפא עינה כולה כמו שחמנו זל סיג למכמה שרקה .
 לפי רפאי עי רבר כורה שלא תציהו הנכה עליו כל מה שרפאל . לפי עלית
 הפזמה בלילה לעול העליון ולא העמו סהכל העולש הלי . שהעין טבדיק :
סיג למכמה שרקה . סוד זה הוא כי יסוד ראבא הפק למכמה
 לפי העך יסוד של איתא הפק גלי . והפה גלי . במלואו ועם הכולל
 כתיב שרקה והוא קסיג שלו ומש ולמטה הוא מרגלה . והעפין כי למטה
 בהיותו העך יסוד של איתא יש ש קולור מים רבים מחמת קסי . קולור קעומה
 גם בעקום ער והי מקמי עים גם קולור זה עם זה ותמרה למן יסודו לפי
 מקולם שורק . כמציא כי בערקה לעורה על גלי . והעל קחכמה ופוד
 כי האורור מן אורם כפול מן הסרענים ולבן אחי מטה בסלג משרקה
 ברבין .

בך עדיה צהורה פרנס פשע רמא דרעה סוד איאמר
או יחוק במעצמו ומלי יתשוב עולו לו כמי סעבך בקיורתך

ג

במעצמו

כדברך יהי חטמא לחבלין :

צדיק למהר שלא ינא משפרו בחכמה אהר מה שלא שמוע מלאה
ראוי למנוח פלו :

עבדין רבי עקיבא היה דורש על כל קאן קאן הלך בלש עד שחטט
השג כמו על משק כפי דברי רזל דבהם שלא פלו למשק פלו

לך עקבא וזה כימא רזל והעפין כי וראי אמשק ידע כל מה שעריר
למהר בפולס בכל התורה אך היה יודע הסודות והם בעל פה ואמנם
הרבה מקם לא היה יודע לדורשם ולבאשם מן הכתוב עד שבאו חכמים
והיו דורשים בכל דור ודור וכן העפין בר עקיבא שאורף הלך הלך על
הלבור היה דורשם על קאן סאוכינה על דורה ויהי אומר קאן זה דומה
רומז לזה וזה לזה ואמנם עפין זה לא פלו למשק אך הסוד פלמו וראי

שפלו לו : למק : מה שאמר אמשק היה יודע הסודות והרבה מהם
לא היה יודע לפרשם כל שזה היה למעט דער המקבלש שלא היה מציפס
סודם אם משה היה מנלה אורף כפי דפרכי אבוקה משק קבלה מסיב
ומסרב לקושט : ואמר קד בלנה כי לא פלו חסדיה משה לא קבל
שקה ראוי להם אבל בהושע פל מסירה כי בכחו של משה שהוא המוסר
להושע כי לא היה כח בהושע לקבל פה לא בבח מסירה : והכח המלה
היה בקורה ואחכ סדרו המשיכו ולמעט יהער הדורות הבאים
קוסיפו על פאר המשיכו וקנא הקלמו ירושלי ועוד ככמעט
וקוסיפו פאור והוא הקלמו רב ועוד ככמעט וקאבר פ רשי פנה
ואחכ קאבר פ רשעט ואמההם כמק פוסקים לו אחר אולבית
לדורה הבאים כה יהער האנכי סאמור כאן עד שבאו חכמים
וקיו דורשים בכל דור ודור כפי כח המקבלש :

הקודא

ועזכר מה שלמד אין ראוי לומר לו כי אחר
שכל נשכח ממנו ממש יפ לבולה ואול מפי
זה ימנע מלקיור ומלעסוק בתורה כי הלא כל הקורא ועזכר הטעם
קוא כי עדין לא השיגו דרכורא רק פפא דיסקדא כי זכירה בעלמא
דרכורא ושחב בעלמא דיסקדא ואמפ הקורא ועזכר מיהקן בעלפ

הפוקדא

הינקבא ולעבד יזכרוהו כלמה גזכח ואם כן מוכרת הוא להקן בשלש
הינק' התלב כי גש אי איפשר לביות רק ע"ז שכחה כי המקום נר"ס

לקננים

אמרו

ר"ל אינו דומה שופק פרקו מעזה פנעמיס לעופק פרקו
מעזה ואחר הסוד הוא כי היכ הזכחה פנעזכר מאחמהם
אלחמה ופיק והזכירק פנעזכר מן הפניל עלהם פי היכ הפניס אלחמ
הם ע"ב דיוהן והפניס דא' הם אה"ה דיוהן כעולה קסא והנה ע"ב זקסא
פנפין זכור וחנא פקחמיס י"ה נהנו זכירה זכר י"ה והיכ הזכחה פנעזכר
מן האחמהים עלהם כי היכ האחמהים דע"ב דאדא ק"כ. ואחמהים דק"כ
הקמור זכיק קער ורקמור כפנין רפסן וככ"ג לו הפניס ואחור פנעזכר
בערה זכור להשכח והיכ מאחמהים לו פנעזכר הזכחה לע"ג גשם אחמה
החילופים ואחמם ככר קורע"ך שפיק ור"ב ופיק הם ח"ס ולכן אל הזכחה
כקרא ח"ס עבטנעם כי הוא במשך מאחמהים אל פיק ור"ב ופיק היכ ח"ס
וכאחמהים עלהם טולה כ"ג ק"כ ולכן ק"כ שפיק ח"ס ח"ס ב"ג מאה
ולכן ע"ב מעזק פנעמיס י"ה יסלה לשכחי זמנא ותי"ך ח"ס לו כתי"ך

טוב

כנורת

לחדס לציר אובכיה קהויה דמייד ב"ג ח"ס כ"ג פניו ופניו
ומה סוד עה"ה אומע דוד המלך שודת ה' לפי המיד נח"ה
נר"ס ידחה בלב האדם מן הזי"ת ולב"ך היפ"ש : ונ"ך למדע"ז מעמון :
כל מי שאינו עוזר לבעלה רעה דמעמון יהיה נאמן הרעה כמו
כ"ל כ"ל ונ"ל פנעזכר נח"ה רפמיס רפ"ל לפי שפיקיים בו כי ר"ס
חללם הפילה וא"י מסופק אם זה ממור זל"ה :

כנורת

אמרו

ר"ל מעמורב ביה המקדש ח"ס לו לבק"ה לא ארבע אחמות
אל הלב שרע"ה הלח אחר שפמורב ביה המקדש חזק המלכות
אחור באחור במקומה הראשון בארבע ספירות על הזכר ר"ב י"ה נהנו ח"ס
לו לבק"ה עה"ה המלכות אלח אחרים ארבע אמור לבד. מזה כפנעם עלמון
אסור ל"ך אחור. מזה בע"ך ארבע אמוריה כי גש מקומה והוספת כל
כל שיער כ"ד אמור צ"מ : ומהו הלב עה"ה אור"ה ב"ל :

למח: י"ל הנספת

סוד

ד' אמור על הלב הם סוד קו"ה אה"ה כמסין אמה עם המלה
והיכ ידע"ה היחודה עה"ה ד' הו"ה ע"ב ס"ג מ"ה ד"ג לחדס בארבע
אח"ה ע"פ"ס דיוהן ואחר דלפין ואחר דה"ה ח"י ארבע אמור על הלב :

דברים השייכים בעבודה

דע

מעט

כי כל מה שאוכל האדם צורך השבוע הרוב הולך אל החימונים ואין בו רוחניות כי אם חלק ההכרחי למזון הפעל לא הפרד מן הנקל והמורכב מזה מוסיף כל ליצר הרע. ומה שהאדם אוכל בשבת הכל הוא רוחני מעט שאכל יורד מן הארץ הכל הוא רוחני ופולט בחימונים. וכל ימים אחר שנקבר אדם בהסו מרובקת ואומר עול מה שכתב ב. וזה בשעשוי חול כמו שכתב יוס טוב. וסבה זה הוא כי באדם כל מה שפשה מהקן אפילו באוכלו שאם יחשוב אדם כי הקדוה רוצה שהאדם יאכל בעול הזה לביאור געו ולמלאכה בהסו לא הוא לרקן כי בזמן שאם הוא שן ערב טוב ורע מהקן לקל הכל ואפילו האפס והאמת. וזה בעירוב הוא שמיטענה הקדושה כעצמו הכל בעול אפילו באדם כמגלה ארורה האלמה לבן סיוה הקדוה בעולמו כי מן האדם יצא הטומא. ומן האמת יהקיים הבעלתי באוכלו ארור ובעלתי כי באוכלו ארור האדם שאר רוחני והפיטענה שפאברו בזמן אדם הראשון חתום לו בקדושה לו ולכן באכלו הוא מרויח ומוסיף כל לשמרתו וזה יצא האדם עני הברכה שמתוך ברכה הפסיים עני הברכה הקיא לקחה בפעל חלקה רוחני וקוא מזון הפפש. ופחזור לפעם שאמרנו כי כל מה שאוכל האדם בחול יקבר ממה שראו להקיים פשו כמגלה צהק אוכל לשבוע פשו וכל המורכב סק פפש חניפים ומוסיף כל אל החימונים ואיסו אומרו להגלמם פשו כי אם המועט כצדך להקיים. ומה שאוכל בשבת וימים טובים הכל הוא רוחני ופולט בחימונים וזה היה היכנסו אל הלל גמאלי היה לקח ביום ראשון וביום שני אם היה מוצא אחרת פאה ממנה היה אוכלו הראשונה לפי שהיה סגור כי כיון שהיה לקח אוכלו ליום השבת חל עליו קדושה שבת ואפילו שהיה אוכל אוכלו בחול היה פולט בחימונים והלל שזיה מוצא דבר פאה שומר אנה לשבת כדי שיפשה הכל רוחניות:

לצמח: ראיה שפנים כמה שכתב לעיל למה שכתב במסכת יוס טוב פ"ב נו"ל רביא אמרו עלינו על שמוץ הקקן כל מינו היה אוכלו לבבור שבת מוצא בהמה פאה אומר זו לשבת מוצא אחרת פאה וכל אוכלו כלל הקקן מרה אחרת היה לו שכל מנעמו היו לשם שמים שאמר ברוך ה' יוס יוס עב:

ובה

והיה תורה שכתוב לפניו בראש ב' חין הרב מלכה יחידה סדרה עמא ודחה
 סדרה באומרו לפי עמא היה סובר ונ' סדרה בעלמא בא ודל לא אמרו
 עמא היה עשה לשם עמים כי אם בהלל והיה הסכים הרב מלכה בהלל
 מראמר בס' כפורה וזל דעב' פלא בסרוב אומר והיה ביום הגז' והכפו אר
 אר יכאו כי יום הגז' מכין לשבר ולבן ערך ערקודס מן יום הו' להכין לערב
 עבר נאמט במעשה יורב טוב לאס' שכל ערכ' עבר יקפה ביום גז' ולא מיום
 חמש וכל מה שקפה אומר בעני הרי זה לבדור עבר עב' : הרי פראה מבאן
 שאין לקפורה שום דבר מיום ה' לשבר כג' קנה לבן . ואז מאחר שהרב מלכה
 ריה סברה עמא . והכל מפהו קלל היה קופה מיום כאשן וז' . וז' ב' הלל
 אם היה מולא דבר פאה שומרו לשבר כלל אעפ' שהיה מולא דבר פאה
 עכ' היה שומר שלא לקפורה אורה ולמה לבדור עבר שאמר ברוך ה' יום יום
 הקי' ימין כי ביום גז' לבדור עבר שאז פיכר שהוא לשבר וזכו שכל מעשיו
 היו לשם עמים מה שלא אמר על עמא . והטעם שהלל הוא לעזרה המלבור
 אר' כי כן עולה זה כמזמ' והו' לשם עמים . ועמא היה מבחינה לזה ואן
 ש' מולאכה שכולה עבר ולבן עמא היה סובר כי כיון שבחינה מעש' כל
 הימים הם מעבדותי' לשבר ולבן כל ימיו היה אוכל לבדור עבר . משאכ
 הלל שאמר ברוך ה' יום יום הם ה' וק'טורה העש' בפ' יום יום כי וק'טורה יודה
 פקראים לילה כפא' . ואן יום זה מעבדותי' עש' יום זה שכל יום הוא לח'
 עפ' עמא ולבן עמא כל ימיו . והלל ברוך ה' יום יום כפ' :

אמרו וכן לחם פתים
 לא כיון משמים מרד
 עלה שלחן כי אם
 מועד לפגז :

קודם

שיחל ערה מטעם חס' חורה מר' עשה ויברך פלגים
 טרפלה ולא בסוק וכו' לטאה י' מעברת בעמד המים
 עבוק המזון . ולפי עמא אחר ערה קודם אכלה יורב מע' עשה קראו
 למנה מלכה עמא שהיה ברכה לבוא : לעמא : אר' לרפק אחר פגלה
 ברכה וע' אומהם שזה בפגילת' רה מולא נע' אומהם בפגילת' מים אחרונים
 ומוב לאס' ליזכר בשפהם . אבל פראה מבאן שהוא בפגילת' ערכה המזון
 מראמר קודם שיחל ערה וכן עברה קודם אכלה ואילו קודם פגלה לא
 קאמר נאכ' לא היה רפק . וכן כראה ממעשה הרב מלכה בסרוב במים אחר'
 המולא בפגילת' יהם כפקר מן קעול' כי ביה' יש' אע' פגה
 כפ' . מאמרוב עבהם פברא הפול' וכפ' : אומ' רמלי קי' :

כזעק חרף השפעה מן היצירה הוא אוכל בלג אצל הניקח אז פגולה הנעשה פני גשם
 מלב אלו היצירה לקבל גשם וכל המצב הוא בחינת ג' יהוה כי ג' פעמים יד במצב
 מצב כסך דרך היחס האנומורה ומעולה למעלה מה שירצה לעלוה ומאמורה
 ג' יהוה הם חזקת בנודע וג' יהוה לו הם ה' אלהינו ה' בימין והחילוף שהוא כחון
 במערכת כחון בזמל. והניקח יוד הא' ואנ' הא' באמצע הה' מצב אובדנות וזה סוד על
 פגולה יהוה כי פגולה פירושו הנבדק כמו וינפול וינפול שהוא קבוצה מן פגולה
 ל היצירה ולכן היר האמצעי האש מזה שהוא נצב ולפי שהאמורה של גשם
 מזה הם יורדים להשפעה בעציה לבן יורדים צדך ליכונן בדרת על פגולה יהוה שהוא
 ענף בלג קל שהוא האמורה של גשם מזה. ולפי שבגשמה שהיא המלבורה אינה מקבלת
 חק מאמורה במעבר לבן נקראת עפיה ולכן רעדה קלה כי ענף וקל ככל אחר!
 והכונן להאיר בעציה מן הפנים ומן האמורה של היצירה שהוא דר' על פגולה
 יהוה אחר יוד דורה פני פנים כי הלם יקצר כל החיפוס יונקין מתרפי היר
 ולכן אפן מהכיס לרמז היהו ולהעלותם אל היצירה וענף כך למ ייבןו בקלעוה
 שבגשמה מהם מהנעל פגולה יהוה ולכן צדך להגביה יהוה בעד הברכה
 ואמנם סוד בפגולה והברכה רביייה מפגולה יהוה גמורה שהוא סילוק
 אחימה החיפוס בפפמורה ובחיפוס יעין גשם וכל זה ברכה בפגולה
 אך כופה בפגולה עצמה בעבר בחיפוס צדך לבין החלה בחיפוס יד יעין
 החלה וצדך לערוה ב פעמים פני יעין ואחכ ב פעל יד שמה ואחכ
 בשפאק ב יורה בחד והנה ברומחך ב פ' יד ימניה בעלה במצא כי היציר בעלה
 והם ב ידוב וב פ' יד בלג כח נפת המה רכונן בחלו החלו של גשם ענב שהוא בחסד
 והוא כח אובדנות אחכ בחיפוס יד שמה ב פעמים הוא כח שפי והוא כח של
 סלג ואחכ בשפאק ב יהוה פגולה שמה יחד וקם כח של גשם מזה כי
 ענף גמורה לו יהבולו הקלעוה מן היהו שבקם פאחמים וכל זה ענב פנים
 שהוא סוד החסד ודומה אה בקלעוה ואחכ בצדך על פגולה יהוה עם הכופה
 הפול (שהוא קל) :

פגולה

בנטיילת

כופה

יהוה כפונן במה שירעב כי החלה בעד שפאל זח היו חזק
 במקום השא נפה במקום חל ניסוד למקום חזק ואחכ בכיס
 למעתיז ואז פגעו חזד זהו חזקת רכונן ונלל וסבי הנהן ירכן נאמה
 והנה אפן מלעבין יהוה כפך הדאש להעלותם ל מדרגה קראשפה שהיו

מעמשים

ממנו במקום ראש ובכנין ביהם יד הקבולה בימין ה' להיפנה יד החזקה
בשמל כזון במזכמו כזון יד רמה אמלצתה רב יהנה יוד קא ואו הא וצמטוה
אל שבה רצרך ברכה זו מעומד :

סוד הנטילה

כופות

דעב הפה חזי להסרכלת חין בכל האבהם מי
שיוכללו בו פגזרה בגלגל כמע היהם נהרלש שהם

פגזרה פגזרה אמלצתה אך דעב אהך אספין הוא כללות הלה ראשין והנה ראשה
עלמה חין בו הפיסה כלל פה היורה הפחה ראש סוף אך ברפין ראשין אחרטין
ע גלגל קצת ואמע סוד הזרועות וידכין לא ארפצמו בהן רק ארפצמו ביה סוד
אורה דמרחמן רפין עפין רפין ינחן שבאור ית שהם שתי זרועות ובהם בכללם ב
ירבין ומשקם בהעלה חיש כחם אורה ל לבדה בלב זרועות ושוקים ולא פלגה לא
האמלצת שהיא דונמרה בנקל הקילק במקומות של פה גלגל והם רפין ראשין וראש
גם פעלמו בזוהר קרי ארבע וערה גלגל פה גלגל קרי הם ה מקומות שכללו בהם
אך לא פה גלגל לא במקום החמשי ולכן פה גלגל בו כל זרוע ובלי ירך בסוד ה אמלצתה
ודי במקום וסוד היד האמלצתה היא בסוד הדעה שהיא האמלצתה וגם בו פעלמו
המקומות לבן הם יד אחרת האמלצתה ועליהם לא קבלת פרוש במקו והפכה אהך
להגביה היהם כפוף הפייה לפחות בים שם פק ראש והכנין אל הפתח כי המלה
היו האז דוח גרבוין לבטיס קשרי האמלצתה לפייה מן הנקל בסוד וכל
אחורה הם בכה והם פקראים קובד'וש בלגל גם ביום השבת בכל הגמטורות
כי כופהינו לבטלה וליחרא במלוא אהך שהיה מעומד כי עלמא דדכורא
מעומד אהו וגם בשאנו מעליש אורה אלו הוא מעומד :

לכמות
כפון דעמידה שהיא
מעומד

מורי

זלזה קזהרבי מאר לעיס הפיד מלח על הזלמן ואמר שהוא
מועל מאר לא האם לצורך הקמן הפפא וכן חזי כל אה לעצרת
כן : לכמות : וגם כי מעברת הוא מפני שאנו צהכיס למרחק להניחה רגל ובודות
הפעל מלח עני מכול הלח במלח ולחם הם להניח דחסהם ובטובל לחם במלח
במרחקו כפול למנה דב

צריך

האם לעמוד מאר שלח לאכול לחם הפגזי מן קלגים וחפ' שקפה
אורה מפלפץ ישראל אפי' בספק לאיכל אורתי ונהך לחקור אם
פגז אורתי ישראל כמו שפוקים בצערה הנכב שרוב הפלגהם הם ישראל :

המצוה

יש להנקל דהיינו המעשה ויש לה פזמה דהיינו שאם מוכנין

כה לפעולה כהקפה ואם יעלה אורה בלא טפה לכהכה הנהיה כעקל בלא
שמה וזהו שכתוב כל המענה חזר אפי' מלך קיום רצמרון דהינו כל
המטה שלמורה עם הכופה והחיות שלה למען כחיון שיהיה אמרה כפול מה
ולכן בהך האדם לבוין בכל הדרכותי וכן הלחם שאדם אוכל על ל' עקל וחיות
ע"ה הדרכה דהמנוח לחם כ' ע"ה שמוכיר בדרכה צרוך ארנה ה' בדוכה יש
כח באורח הלחם לזון קעקל והשש ע"ה המענה הדרכה כפול: ובהך למר
המוטח בה דגשה כ' לור' ה' ה' ה' עלמה וה' כבצא:

ותבצע

כופות

והצובול הלחם במלח ואורחות שוות והבנין כי לחם הם ל'
הניורת והם בול' לחם והם לחסדים . ומלח הם ל' הניורת של
ל' גבורות ולכן הם מלוחות אהם היין אבל מדימתיקות ע"ה לחסדים ולכן
הצובול הלחם במלח למען קבירות ע"ה החסדים כפול:

כשהאדם

הרושם

אורה מים צדתי טוב לשפוך מעט מים מן הכל קודם
שעה כה שלא יזקו לו המונגלים באורח המים . ולא יזכה
מן הסילון מטעם מ' לא אם רוצה לשתות לא ישים פיו בסילון לא יתן ידו בסילון
ועבה מידו לפני ויבין מאד צדקת שהכל כי על ידיה יכלה מן המונגלים אם
יבין בה כהקפה וביאור:

ברכה

שהכל נהיה בדבריו . שהכל הוא היסוד ופועלה השפעתו
ע"ה המלכות וזכו בדבריו . ויש בה ס' הבורה כפול ס' יואה
ש' ב' קיורת רעב ס' ס' ס' . והנה ס' יואה בול' מים ויבין שצדקת מים
ל' ס' יואה לו שהם מים: בורא מפעלה רבורה מה שאנו מוזכרים בהאר
היפשוט ומסרונם שהוא כלל הכל הפדראים הפנעפ הוא כי המים הם המונגלים
כל המוחים והזרעם וכל מסרונם האדם ולכן כיון שהמים הם סבת הכל אנו
כוללים בכל בהם . וכבר ידעת ב' כפ' הסוד הכל כמעט מן המים שהם
קחסדים ע"הם הפשורת יתמים וכל כבה אורה . ובהך שהשמר על כל מה
שבראת למחיות וכו' ולא על כל מה שבראת שלא לבח . בורא מפעלה רבורה
אנו אומרים כן על המים כי הם קבוראים הפשורת בסוד אש' אצ' אצ' אצ' אצ' אצ' אצ'
סוד ס' החקר ופאמר בו ואבה הפש אצ' עש' דחרן וקצ' זה:

בורא פרי העץ

כופות

פה ביסוד . העץ הוא במלכות:

פנים

אחר שהיה אדם אחר יין עש מומר אחר שעשה השוכה והראיהו
למור זלזה עתה יין נסך יוסיפר לו המעשה ואמר לו עש

כל זה היה ערך הדין ופרקן לו אז בדיקון שחייב מוכר ערה :

מי

דרושים

שחייב זהיר בברכה הטהורה במים

צריך

האדם לבוין ממור בברכה הטהורה כדי לברקן הינופד בואמס או
בממח או בבטח חייב לעצמים בכל לו המורד ערש מעולתים

לפעמים פאצנת פובורה לעצמים רעורה והפה לעצמים בזהאדם חובל איזה
דבר ובו איזה מלל והוא שפד ומור הנה אם כאוכלו אינו יודע בזוכר או בחכמה
האמרה יוכל להזיקו ולהפכו לעצם כעורה אם לא שיכונן ממור בברכה אונת הדין
ולכן לעצמים רעעא אדם שכל מעשיו פוורס ובתבנה פהפך למיטוב או בלבול
שכל כעו שאיכרם לוחמם קבהן גדול עצמם בכהופה גדולה פשפה ולבטול פשפה
צדוק כי האדם שאינו צדק ומור אם יאכל איזה דבר אשר צדקו איזה מלל
רשע ומור הנה לא די שחייב יכול לרקין לא שרשע ומור מהפכו להצד טעורה
כפול ולפול מה צדק לבנין ממור בברכה אונת הדין אם אינו יודע בזאת החכמה
כפול : למח : ואם יודע בזאת החכמה ניכונן גם לצד כה יהיו הפך לפיכודם :

למח : ממח שמרעב לפני שנהך לשהנה מעשו מים פתורה מרעבה
קוה אכילה וכו' וכרע שמי המקומות אשרם ודרך קוה כאכילה ולא אמר קורס
הפנילה משמט במדבר ראשונה עין ס' קמו שאין ערך ליהר מלב פסיק פן כגילה
להמואל ודוקא לברכה שכל מקמים אבל ערך להרר ברבה אחים אף זה קוא
צורך מים שדרך הסעודה עור יש הכרח אחר ממח שברעב מים אחרונים
שבזמן הרב זלזה באיחס אחר ואמר לו עזה כמה מים כאכלו הכהל ואינו
יודע למח והציב לו הרב זלזה שכתב זה בא לו מתכ שעבר על דבה דזל שס
אמרו רבין אחיה כסילה ברבה וביה קוא לא עשה כן כי פן מים אחרונים לרעב
המזון קרא ערב א' שלמשה וזהו הפסק כי מה שאמרו דזל שאין להפסיק פן
כסילה לברכה ראשונה למור פן כסילה זהו המים אחרונים ולרבה המזון כי
זהו שאמרו רבין אחיה כסילה ברבה ומפיי שקוא טבר על רבין
עם אבהו רעב שקוא פן מים אחרונים לרבה המזון לזה כאב לו הכהל
שס אורה רבין רבין ולכן לצד למה ברבה :

לחמון: הנה ענין המושג בזר וכלמה לא נזכר בספרים כי אם לפיכך
 סעודות אלו שנתן ולא נזכר בסעודות מול ופול כגון כי כבוד עלו אהך לכונן זה
 בחולת ספר הדין כי קטן שאמר שלא יצא קטנה ולא יזרע מכלמה . והנה כבוד
 כל הכבוד בסעודה שנתן לבעל ביתו והוא כבודי על הויה שהוא
 זעיר ויצא לצענה שיהיה שיעור יצא אחת למטה והוא כבודי על אהך שהוא
 פוק וירחב ויטל ויעצו יאחדוהו ואחז יצא לצענה אמרוהו אם יראה
 לבעל לאמהם ענין שם: ושׂיך טמן שאלה למה: על הויה שהוא נזכר וזה
 נזון יהיה כמיר לצענה ככלה יהיה כבודי רחמי וקנא קטן מאד מועד
 והרשעה היא כי האמה הוא שהויה היא יוכר ^{עלמה} קטנה וקטנה כמה מורה
 מן אהך אבל רחוק כמקום מורה על: דהויה שפחה לנו קטנה מלאכה
 של אהך. שהיא קרובה אלנו ופחה לנו שהיא נזון. כמו קטנה שהוא נזון
 מן קטנה ואלים ורצל חלקים כי קטנה נזון מן בורח הארץ קטן פנימית
 והלכה קטנה מן בורח הארץ חלק א' מלפני רבה קטן עש לפני והיו שהיא
 אלים ורצל ועם כל קטנה הראמה פחה קטנה אלה לבה כשהיא
 במילואה ובן פחה ה' יתן והויה ואלים:

צריך מורה

למור המושג זהו הגשה כלום כי ההן ה' עלמה וה' יצאכה
 זלכה האהדי מאד לשים היחד חלק על האלמן ואמר שהוא
 מונע מאד לעורך הקון הפני:

הכנה

והפנול הלחם במלח ואחריו עובי והכונן כלה קטן
 היונה קטנה בלג לחם והם למסדה ומלח קטן היונה על
 נזורה ולכן קטן מלוחם שהם היין אבל מורה קורה פני ה' חסדים ולכן
 הפנול הלחם במלח למען הקורה פני קטנה כפי: לחמון וכבר פואד
 כי בלג היונה לחסדים והלג נזורה היא במוך דזא הפק יוסקא נשם הוא כמיטבן
 ולכן לחם ומלח הם שנים והם כמיטב יוסקא כפי כפי אית מועיל הלפתן ולא
 הפה ולא הפה שפחה במלח כי הלח פני הברכה ממירקיס ולא קואס לבן.
 אם לא באמר שנתן לכונן בזה דלחם ומלח כפל אפילו אם היה מלח בפני
 ולפתן כפי והיה היסוד פותח ליוקדח הנזורה ממורה קורה במוך היין אפוק
 כייחין בהשן כפואד וזהו מוכ פני הויה בורח כי היסוד הפק טוב והוא
 יסוד דזעיר שהוא עש מיה אשר האמהים שלו כמיטב פנין. הוא פותח מלחמו

לט ב הנה אנהיה מלחמו הן אנהיה מלח לחם והו דלחמו הן הו הוירי
החסים ונבורה כפול ואחכ המוצא לחם מן הארץ כי פי היתהק כפול הכול
הארץ להוצא לחם ולא מלח :

וצריך

אפי לערז פרה מה שאמר למעלה כנופא דא המוצא לחם
מן הארץ המוצא ההוא ואצמואפ. דא ורנץ הוצא וכלם
חר כי דבהם לו בסורהם למה שכרוב בפדזה רצומה מאי פוצמא המוצא
ולא מוצא והא כרוב בורא שמים ולא הבורא פעה ארץ ולא העשה ארץ ונ
הקורא לחי הים וכלהו מרזא דעלמא הוצא אהו ער כאן : פחה כי בההא
אנ המוצא מעספר לבאם הוא ורנץ מרזא דעלמא הוצא אהו ומלמא ובהס
סופהם אכל גזי. שאמר דהמוצא למספר לבאם הוא ורנץ עלמה ובהים אנו
לבאר מאמר זה בהרבה לשונו ומרשב ידבאר היראן לקוצא זו. הנה הוקשה לו
שינוי הלשון כי בכל מקום אומר בורא עשה והלל נפ פה מוצא לחם. מוט הכא
המוצא. ורנץ כי כל האבהם אהם כעלמא מעולם הוצא במוד הירי מ קוה
אפקדארה אלהם וכוו מרזא דעלמא עלמה סרצא יאלא אמר דעלמא עלמה
לבר. וכן למטה אמר. למחמארה דהא מעלמא נפזא וסרצא אהו במוד מי אהוא
מורה על העלם קוה אקרא אהם ולפיכך בסרצא ה ממש כי מורה עלה שעמכה
איוו פעלה חוצב לה אכל שזוא מוצר על עצמורה הו ובסלק מעלקיה אן אמר
להזכיר כי עלין אינה ה עד שרנצא ולפיכך בסרצא ה ממש ולכן שאמר בורא
השמים ולא אמר בורא כי הכוונה על הוצא עמכה וכן עשה ארץ הכונה
על מלבוק ארציה נחיה פקדארה לא בהיות בה כ מורה לו הוצא מלבור
במוד ה דו המוצא כח כ מורה לו הוא חסיה ולפיכך בסרצא ה ממש כי מורה
על גבוה מעל גבוה פמאל דבפה עצמה מורה מהו דהא מעלמא נפזא וסרצא
אהו האמנם אבהם פנילי יוכב למוד הוצא הוצא אלהם בהיב בה כי כל
פנמר אצלגש ופקדארה אלהם לבולר ולמפקדארהם לרנץ ורנץ לרנץ
הרצים הפעלגים בה ולקוצאם לחא מוצא המוצא למספר לבאם המוצא על
האפיק טמיהן לפיה. וכן הקורא למי הים הוא סוד מכתש טוב מי. החכמה
העלמאם הפקדארהם ים על פי ארץ אהיא מלבוק כל על הכוונה בהם ילייוב
ממה אהיו וההפעלגה למטה ולפיכך הוא חב אהו ובלמלן אהיוו מעלמא
בארנץ יבב כרוב בהן וכוו. כללהו מרזא דעלמא בהמאם אהו למד שרש

לקונוס פ על לשון
המקור פ רצומה דין
קסח המכתש למעשה
איהו ארבעה מוצא
עד באינן רחמים נל

הכונה

הכונה בזה נגלי ובהשגחה להפצה ולפי אמר מרזח רעלמא הרצחה ולא אמר
 רכונת הרצחה כמגז כאן : מלמא שמה שאמר כאן ומה שאמר בפ' רצומה
 הכל הולך אל מקום אחד ואינן סורקים זה ארצה שכל מרצומה ב' כאן
 אמר המוצא דליה וכו' ובהפכה על הפה שפקראת בשם אלהים למעלה
 ולאפקא פניהן ללגיה ולהרעשטן מה עצמן שאמר בפ' רצומה כל מלמא
 ראינון מועלמא דארעא יתיב וכו' וכו' וכו' מה שאמר בפ' רצומה וא'
 אכרעב בשמא אהיו בה הכונה לומר שכאשר כרכב בשם הל קרבול אין הכונה
 בה הפועלת בשם כמו המוצא הקורא שהה הא המועלמא והקורא למי היס'
 לא השם פועל בה כי האל קרבול הכונה בחסד הפועל במעבורת וכן קרבול
 כקרבול הפועלת במעבורת ומה אהיו בה והכא ואהיו בארמ סבס עברה
 המוצא ולא כרכב והזכיר פני' שם מי הוצא הכונה פני' מלכות פלמא ומה ^{מרא} מועלמא
 הרצחה אהיו כיון שלא הזכיר שום שם לא קרבול ולא קבור - עור אפשר לפרש
 ואי אכרעב בשמא אהיו בה לומר שם כרכב בשם לה כמו האל הקרבול
 הכונה במלך דאינון מועלמא דארעא יתיב לא אהיו בה כלומר פלמא
 סכרמא כמלמא בה ולא פלמא דארעא ובהפכה שה שפא לכה פלמא לסוד
 מי פועל בחסד שבה וחסד שבה עבר על שאר ספירוב שבה וכן קרבול
 על הרך זה וזה בזה ומכל מקום עיקר הפרוש המוצא למספר ביאר פני' מי
 מוצא ואמר למספר שהוא סוד קול הפיק משופר כמו שאמר רשב' פ' פקוד
 וכן הקורא למי היס פירש ואמר ה' עבאר שמו אבל כאן אמר המוצא ולא
 אמר פני' מי וכו' בארמ סבס הוא מועלמא פלמא בסוד מלכות שבה ;
 כוררי לזה לא היה מקור שזור פחה מן הרצחיל כשהיה אוכל שפיכ
 אמר שכוין שפאר בקורה לאכול אשור וכו' ככו בההא סג'
 שטעם שזר הפחה משום שאמר לכה לשמש בסעודה ואין שייך זה אל לנו
 ופי' הוי מועלמא במה שמשפיר בקורם שסג' כפול :

כמות: כבוד עכ'
 כל אמירה סבס
 ואל משה אמר ויקרא
 אל משה פלג בה
 הרצחה כמזבארי:

לקנותים

צריך

האם ליזכר מאד במה אחרונים בכונה גדולה ונזכ' לבוין
 צרכה מעון ובערמ בהיות יחד בלג' ל' (אז' אמן ל' כוס)
 כי אז' עתה למענה לנפשו סגוה' ויהיה עתה למקד' למס' אחרונים וכל
 כפוכ' לו' ה' חפ' כי סכרא אחרת קיי' על פלמא ועי' לכה
 המעון מסכר' חוש' . ובשם ברכה מעון אף אין כל ק' חוש'

כמות: כפול

והפה

והיה כונה על מיס אחרונים הוא כי היה שם אחרונים הוא מאן ודבר וסוף אחרונים
 הוא מאן והוא סוד פנמיס מאן אורטיק שש בפשוטו ומילי ומילי בשם אהיה
 דיוהן וכן באהיה דלפין ורבוין בשש מאן לו לצורך כח סטורא אחרא שלא
 יקחו יורב מן הראוי . לפי שכל יתך רבוין הכוונה עלמה והיא שרמבר ארצב
 אצבעה יתך הימטה לגר אחר והם כפוף ארצב יואך העולה תו והנודל לבדו
 הרי מאן ורבוין למאן אורטיק דאהיה דיוהן כפוף . וכן רעשה ורבוין בכור
 יד שחאלר בלא אורטיק דאהיה דלפין כפוף ובה רצן משלזל **אחרונים**
 חובה והוא כ חובה בנמיס אהיה . ופירוש ששם אכפבו כונה על מיס אחרונים :

הכונה

של מיס אחרונים שכתבנו שהפך אהך שרבוין בהיות אצבעה
 כעטוב למטה כי מיס אחרונים אהך להשפיל יהו למטה ואן
 רבוין על אהך היס : צמח : כדבר הלבוש אין חוב מיס אחרונים ופסקר הוא
 המהר והרב והרמב"ם :

צריך

האם לומר מאד מלה פסיק בן פנולמיס אחרונים לברכה המזון
 שפיש אהיינו לפי מורי מלה ובא חס אחר וספר לו כי זה כונה
 ימיס היה לו טאכ לברכה והאיב לו מורי מלה כי טאכ ארעלו על שער על
 אבר רזל כי מה שאמרו רבבא אחרי פנולה לכה כונה הא על פנולה מיס
 אחרונים ולברכה המזון והוא עבר שקרא פיק אחר של משה בן מיס אחרונים
 לברכה המזון ולם על שער על רבבא טאכ לו הכרמל :

צריך

האם לומר בערך אכילה מורבן פרה המקלש כי בזמן שיהי לבר
 המקלש קיים היה אכילה רחל דרך אחר מטעם מאד והיה לך
 האמר יורד להעלמורה יורה ממורה משאכ טרפה ומהו רמון בזוקר פרה רומב
 לביור ראן נר מטב על קודש ארעא ונר :

על מה שכתב בזוקר פרה רומב וכן קסח
 שמהמל ושמחה לפי ה לקיך רא אפיו כום על ברטה וכו' ולברטא על כום במורה
 הלהא וכו' טרפ הר צמח : כל שמונה רלש במורה אכך לרשימה מרחה
 לאכול ולא שיערעו אחכ למזון שש מי שזא אחר שהשם שלמו סטורס :
 על ס קפן סעקל ה טרפ הר צמח : כל שבין אפגום כיא רחל פנמ
 מהשמש וביקפה שש ה חסיה הדי ימין לבן אהך למזון הכום
 במיסו כפוף אהך : משאכ באחרון ודשילין :

צריך

לומר צריך המזון שאמרו גדולה והוא כי מעצרת האכלה המ
 כסוף ולכן ולה אנו כוונת המזון והאכלה. וממה שאנו ממשבים לו
 היא פורתא לינו ולכן ברית המזון צריך לאומרה שאמרו גדולה כי אנו כראין
 אנו פה פה ולא עה עם ואז נה היא פורתא לינו על ארך הזה אך באמצע האכלה
 צריך לשכור מעטו עלבורת ואלנה בלב על החורבן כי אנו הירק אכלה השפיה
 באופן אחר :

באומר

ברית המזון אס יש צריך ברית מזון על הכוס ניאמר
 למעט צפונות וצ' ואחכ אומר אברכה אלה נג' כי סודא
 אחרת קיימא על פה ערא ופקראת כל עבר ועדך למעט הב לך נכחך וזכו אברכה
 אחכ יאמר פסוק סוף אבר הכל שמת ונג' השלשה יבר פ נג' ואסחפו כדרך יג' ונג'
 ופול הכוס בשל ידו ויחפו פמין באופן שיהא הכוס פמוד עלה אכבורת ממע
 ואחר שבר פול הכוס פמינו יאמר פ נידבר אל זה השלחן אשר לפני ה. ויהן
 פניו בבוס בבל הברכה. ואס אין יין מברך מזון בלה יין ועיס ב יהו א על
 נב א ימין על אמצע כפך החזה ניסנג פניו עד שימור כל הברכה. וכן יעש
 נב אס הוא יחיד ואין פמעו נאסעים. ואמר למטה זלה כי מן לאון הינוקא של
 פ' צלק אקל קפח משמע אחר הכוס בשל ידו משמרת ברכה שפיה. ואס
 ארשב פמא על הקופי בימינא אך הוא זלה לא פה לא כמו אברכה :

צריך

להציה הכוס מן הקרקע פופח ובאימור הברכה יתן הכוס כפך
 החזה כי כוס אברכה היא הפוך הינארת מן החזה דמא ולמטה נהמא
 הוא שם מנה דלפין והאחוה שלע קס בנמא קל כמה אחוה ינארת רחל ולכן צריך
 לנה פניו לכוס כי קל כמנין פניו. וכוס אברכה הוא עלמכא שפירח דלה לה
 פניו וצריך להאיר לה ולכן צריך לנה פניו בה לבורה לה לפניו כי עלמכא
 שפירח דלה לה פניו ואמר על רחל :

וביום

השבת פזית פניו בכוס אז יכנין בשם יה ארף כי זה סוד הבר
 הנני כי ה פ' כ' פ' ית ארף בנ' ב' אכלו אמרו ופדה פניו
 זו ועין ככ פניו זו פארינו בסוד סתיהם לקנטט דקא
וברכת את בעלה אהרן שלך המים לכוס היין כי אהרן הוא המלכות
 שהיא הכוס כפונת ופוד הוא ארפס כל נרביטו במים
 בער פה פדה בכוס של הברכה והפניו בהם שהם נ' יודין שצ' הניור

דעת סלמה בן נהם בנ"מ מים :

אחר

סוף הלכה המזון קווא שיאמר ברכה דבורא פבי קנפן יאמר
עגה שלם במרומיו ונ" ויכוין בכה עגה שלם במרומיו לשם
עב הודן ופראק בן מהזוהר פ"רומה קסט :

לעל לשון מהזוהר פ"בלק קפ"ז שמהפסיל אמרו הבו ופכהך ער
וארשב תישיסיה ובהך ברכ הר' אמע וז"ל הפה ת"רומה קסט ברכ וז"ל מאן
דפסיל כוס על ברכה וקא מברך עלה ככ"ב כוס שופעה מצא ע"כ : משמע מבואר
שאין צריך לומר כוס שופעה מצא ולכן לא פ"ה בברכה בברכה המזון
והטעם פ"ל יש מה שהרב זלבה ברכ שיהך לשם הכוס כס"ב החזה כי כוס הוא
רחל היוצא מן החזה ד"א ונ"א אמר שיהך לה מצדך לה הארה מן העבים ופ"ע
ואם כן כיון שאם במקום החזה ואם אפ"ו ממשיכים לה האך אמר כוס שופעה מצא
וכן בראה מערך לשון הזוהר שפכה למעלה שהיא מהברכא מאבהן ונ"ג י"ג
טעם אחרת והיא פ"אין הכרח לומר זה בערך פוסח לכ"ב במזון ולכן כיון
שהרב זלבה ר"ה סברת אורח הכינוק ופ"בלק בע"פ שהיא אומז הכוס פ"אין
בברכה שיה כהזר ככ"ב למעלה כן פ"ל שהיא פ" שאין לומר כוס שופעה מצא
פ"לו קודם בברכה המזון והפס"ל שבכל האמור ברכיוק ר"פ רומה הפונ"ע
בברכה המזון ובשאר הדברים שאמר בהן ר"ב ספרא כ"ל כ"ס סוכה ל"ספ"ה
ובפ"ט בבב"א ממן אפ"עק ומיבוק א"פ"ה הכניות ד"ל :

סדר ברכת המזון

מים

אחרונים כ"ב יצ"ב כ" ספרא אחרת ק"מ על פ"ר"א ונהך
ק"מ"ה למהר"ה כ"ח יכול לשלם עליו י"ר"ב מבשאר ממים ויור"ב
כהך לבהו"ב יוד"ע לבדו כ"ה שלם יקס"ר על"ו אמ"ם פ"ש ל"כ"ב ממזון ח" ח"ן כ"ב
מצ :

קודם

ברכה המזון יאמר מוטע"ל למצ"ח לפ"פ"ה וכו' א"ח"כ א"כ"ב
א"ר"ה בכל פ"ה בסוד הי"ל בע"הר כ" ספרא אחרת ק"מ על
פ"ר"א וי"ק בכל פ"ה א"הך למי"ר ח"ב ל"ן ופ"בהך ומהו א"כ"ב ונ"ג וא"ח"כ פ" סוף א"ב
הכל ש"מ"ע ונ"ג ע"ה ל"ב"ה י"ד"ר פ" ונ"ג וא"מ"פ"ו פ"בהך י"ה ונ"ג ופ"מ"ל הכוס ד"מ"פ"ו

ח"ד ד"ל ק"פ"ו

ואחכ אומר נותר לי מה העלות אשר עפיה לו התעבורה בלבד. ואחכ לכתב זמון
ואמר למען זלזה כי מעטון היפוקא על פבלק משמעב אמותן הכוס הזרית יהי כעדיחיל
הכרכה שפיה ואידיעב כסא על התקופיה במוטא אך הוא זלזה לא נהג כן :

באומרך

ברכת המזון אם יש לך בריך ברכת זמון על הכוס ונדחזמו
בה אצבעות שניד ימין באופן שיהיה הכוס עומד עלה

אצבעות ממש וירק פניו בבוס באומתך כל הברכה ואם אין יין יברך זמון בלתי
יין ובשאר בריך ברכת מזון גשם כיה מופלג ימיא על שמאלא ביד קמחה ניסור
פניו עד שיגיע כל הברכה וכן יטעה זכ אם הוא בידו ואין עמו ג' אגסים :

אברך להוציא הכוס מן הקרקע נפוח : מעטא ובשיאמר בברכה אברך להיורג

הכוס ביד קמחה כי הכוס הוא כמלבורה אשר יטאה מאחורי מער מן החמה

ולמטה : פתיחנין בבוס של ברכה מנאום הכוס של ברכה הוא על המרחץ

שפירח דלתי לה פנין אפוסטרא להשך קא ארעא אברך להיורג פניו בה

להיורג לה פניו להאיר בה :

ואמנם

כופרת

כל כחוסותו לו הם חפשי כי כל יאצבתי סמאלא אחרת קאם

על פירחא אברך קאם לזאר בזכ מאד כי אז יכול לשלול

על יורג מבאר הימנים ואמנם כשז ברכת זמון אמרין זכ חש כי פי ברכת

זמון מסתלק משם אך בהיות האם יחד אברך כופה עד מאד לצרכי

המזון ולפירג בביות יחד בלתי כשם :

ובישבת

כשירק פניו בבוס אמ יבין בשם יה ארטי זהו סוד

הסודות קדי פיה ארטי בלתי שטעא אמרו נפוח

פניו בו ונעין ברעין מ בארנוק בסוד היחולה יה ארטי עם כולש בנ

ברעהא הבר פון הבעיה פרה פני כופרת הטען שמשל על רחל ועין יסין

הוא ה פה והיה סעמלם ה פ על בעלני סין ויסיק בבל אחר דאופנה

זה דהנה יהו ה פ הם ואחכ יטק אופנה יה דהנה יהו ה פ ויה בנ

ברעמא ברעין :

בשבת

מנחה סאן כי צריכס המזון של אברך יבין קולם שיאמר ברכה לה הנה

של יתם כה יזר הוי יחד וז הוי יהוה הכל בלתי לא נחם דוד עת ועש כ

כולש הם כמסך בסוד ק ברכות : בחול המלך הכל כפין לשם ארץ

שהוא סך עכין בלי אופנה של מלך קמילי עלו אלף ללמדה דלתי לעד

הי נק ואומן יחד וצור לתי הרי לך אופנה ופש קש הם הרי ק בסוד ק ברכות

ברוך

ברוך אתה ה' אלהינו

מלך העולם

חזן את העולם כליו

בטובו בחן בחסד וברחמי

נותן לחם לכל בשר

כי לעולם חסדו ובטובו

ה גדול תמיד לא חסר

לנו ולא יחסר לנו מזון

תמיד לעולם ועד כיהוא

אל זן ומפרנס לכל ומכין

מזון ומחיה לכל בריותיו

אשר ברא כאסוד פותח

את יריך ומשביע לכל

חי וצון ברוך אתה

יהוה באלהינו יהוה יהוה

הזן ברחמי את הכל

בטובו בחן בחסד וברחמי

נותן לחם לכל בשר

כי לעולם חסדו ובטובו

ה גדול תמיד לא חסר

לנו ולא יחסר לנו מזון

תמיד לעולם ועד כיהוא

אל זן ומפרנס לכל ומכין

מזון ומחיה לכל בריותיו

אשר ברא כאסוד פותח

את יריך ומשביע לכל

חי וצון ברוך אתה

יהוה באלהינו יהוה יהוה

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

שקוא בחכמה ועכו ריוחין וכל אכלול מעשר הרי ר' ושלול המלך שבת ארנון

והגרי חרף ורבוין לבמשך מזון חן החסמה והמן ארה מעפא לכולו דעו ערפא

ארהיך קרי פב ינדך ר' יודין :

נודה לך ה' אלהינו על

שהנחלת לאבותינו

ארץ חמדה טובה

ודחבה ברית וטורה

חיים ומזון על שהוצאתנו

מארץ מצרים זפת ינו

מבית עבדים על ברייתך

שחתמת בבשרנו ועל

תורתך שלמדנו ועל

החיים ומזון שאתה

בטובו בחן בחסד וברחמי

נותן לחם לכל בשר

כי לעולם חסדו ובטובו

ה גדול תמיד לא חסר

לנו ולא יחסר לנו מזון

תמיד לעולם ועד כיהוא

אל זן ומפרנס לכל ומכין

מזון ומחיה לכל בריותיו

אשר ברא כאסוד פותח

את יריך ומשביע לכל

חי וצון ברוך אתה

יהוה באלהינו יהוה יהוה

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

הזן ברחמי את הכל

ברכות

זן ומפרנס אותנו תמיד
ועל הכל ה' אלהינו
אנו מודים לך ומברכים
את שמך כאמור ואנול
וישבעת וברכת אותה אמן
על הארץ הטובה אשר
נתת לך ברוך אתה ה'
על הארץ ועל המזון :

במלת אהרן הכהן על יין כי אהרן הכהן
כוס של ברכה וטוב הוא שיהיה כל ורעיו
בעת שיש שם על ברכה ורבוין בהם כי מי
הם כמניין ט' יודין שש בך הוזהר רעב סך מזה כן
קודם שימזג הכוס של ברכה יכוין שהוא סוד
ליון אלף ט' ועש' שש בן עשרה הוא
בנימ' יין והנה ליון זה טעמים ח' כי הוא יין ח'
וכשימזגו יכוין בל' יוד שש שש כן שש ד' ח' יין
בברכה י' יוד דמיל' יוד קרי' ה' יוד ב' טעמים יין
חלש שהוא אחר המענה כי ה' יוד פ' יוד ואלו הם י' אורחות

ה' ה' טעמים י' כסוד ה' חסידה וה' בבורה :

ה' במלכ' כפיון שש אלפים : בעבר רבוין שש סך יוד ה' ואלו ה' :

המעין י' רעב מ' ואלה הנה טעמים יין הסבר מ' וי' וי' מעין : לזוה מעין :

כחול רבוין אל סך ואלו כן הם כל אורחות :

בשבת רבוין אל סך ואלו כן הם כל אורחות :

בשבת רב' ואלו כן הם כל אורחות :

בשבת רב' ואלו כן הם כל אורחות :

בשבת רב' ואלו כן הם כל אורחות :

בשבת רב' ואלו כן הם כל אורחות :

בשבת רב' ואלו כן הם כל אורחות :

בשבת רב' ואלו כן הם כל אורחות :

בשבת רב' ואלו כן הם כל אורחות :

בשבת רב' ואלו כן הם כל אורחות :

בשבת רב' ואלו כן הם כל אורחות :

בשבת רב' ואלו כן הם כל אורחות :

בשבת רב' ואלו כן הם כל אורחות :

בשבת רב' ואלו כן הם כל אורחות :

ויש רצפתה שבת שיקבלו פני נסעוריות וזכרה ואפס זהבין לשייר קצת קדושה מהם
בבן יום מהזכות ולכן חסו זהבין לבין בבלוים נברכה המין כדי להשייר אהרן הדעספת
חסו הוא בל יטעו קריתא קולא הזבת ואם הוא בל ימיס אחרוסי יסין להמשך לערך
קדושה הזכה כנאפ :

ברוך אתה יהוה אלהינו
לעול האל אבינו
מלכנו אדירנו בוראנו
גואלנו קדושינו קדוש
יעקב דועט דועה ישראל
המלך הטוב והמטיב לנו
שנבל יום ויום הוא המטיב
לנו הוא מטיב לנו הוא
יטיב לנו הוא גמלנו
הוא גמלנו הוא יגמלנו
לעד לחן ולחסד ולרחמים
ודיח והצלה וכל טוב
הרחמן הוא ישתבחה
על כסא כבודו : ה' הוא
ישתבח בנו לדוד דודים
ה' הוא ישתבח בשמים

ברוך אתה יהוה אלהינו
לעול האל אבינו
מלכנו אדירנו בוראנו
גואלנו קדושינו קדוש
יעקב דועט דועה ישראל
המלך הטוב והמטיב לנו
שנבל יום ויום הוא המטיב
לנו הוא מטיב לנו הוא
יטיב לנו הוא גמלנו
הוא גמלנו הוא יגמלנו
לעד לחן ולחסד ולרחמים
ודיח והצלה וכל טוב
הרחמן הוא ישתבחה
על כסא כבודו : ה' הוא
ישתבח בנו לדוד דודים
ה' הוא ישתבח בשמים

ובארץ : ה' הוא יתפאר וכו' : ה' יתנענו בבבד : ה' יתן וכו' : ה'
יצליח וכו' : ה' יוליכנו וכו' : ה' ירפאנו וכו' : ה' יפתח וכו' :
ה' יברך וכו' : ה' יברך וכו' : ה' יברך וכו' : ה' יברך וכו' :
לשבעה ומה ששחתנו יהיה ליתואה ומה שהותרנו
יהיה לברכה כדכתיב
ויתן לפניהם וכו' : ברוכים
אתם וכו' : ברוך הגבורות
העוז וכו' : עשה שלום
במרומין וכו' :

ברכת האורח : אחי אומר ה' יפרע
עליו סוכר שלומי יאמר לכה חורח כזה
ה' יברך את בעל הבית ויהי רצון של
יבוס ולא יכלם לא בעולם הזה ולא בפניו ויחלי
עבד ככסו ויהיו ככסו מותלמים וקרובים לעבד

ולא עלטאטאמן במעשה יהו ואל יזקק לפייו אום אבר חטא והרהור ענין מעשה וטור
עלוש :

מפתח

בפוקל הכרעה קוה שאמר ברכה רבוא פרי קנץ אהך למד עשה אלוה ארומנו
ויכין ברת פגשה אלוה ארומנו ארתש עב ויכין נש עב הוהן :

**סברי מרנן ברוך
אתה ה' אלהינו מלך
העולם ברא פרי**

הנפין :

סברי קס ה' מסרה נה ובורה אהה : הוערה
כנורב והיה קס עלה כמנין סרי קרי סרי מסברי
והיה ה' מסרה אהה סרי ומה ובורה
יורה ל פוקל כפודע : קרי קס : והוא רומנו פי
בי דסברי : והיה קס פחלקים בפיס דהיינו מעין

כפול והו ב דסברי : ומרין במסן שם אהא מלבוה בבורה מסרי אהה והא
בחי כום אברכה ולבן קורס ברעה רבוא פרי קנץ אהך למד מה ולבין בו להא
אל הפוק ולהמתקה :

יכין שם ברעה מוה כבורה קס כפול סו יוהן שם בר' הוהן רפנד סרימה בין
ויכין להמשיג אל סו אורורה ושם בין אהוא בת' הבות על ברעה :

ואם

הוא אברכה אהך להאמר על האלמן מטעו יין דבוס אל ברעה ופן מטעו
יין דבוס אל קודש ומטעו פכורי לחם ולח לחם אלוה העורבים
לרב אלמן והמפלה פרוסה על האלמן ושאר כן על האלמן עד סעודת לחה הרת על
אברת : ואמר שאמר ברעה המנון אס ירעו יקראו ר' עיקס דמסככי בערוצין
ויכין כי בערוצ קס אורורה עב ריו : שאר הרעה השייכס אחר הסעודת רעם במנומה

הנה

דריאיש

האחווה אפילו מאנא אהוא קיורב חילנא לביתם איניס מוה סקראיש
במטה סבלת קצומה והס איניס קשיס דלת מיהוק ולבן סקראיש
סבלות קצומה לעין מהקצומה :

בענין

עשר אדברא שבכבו הפוסקים שכוון אלא פירעו פד ארס
שיברך עלקס אהבל : רחיה למנה מלהי' אלוה הים חוהב בזכ
אלה היה מברך ברכה הראניה למענה מין לבן או להחיה חטפ' אפיו מברחה
ברכה שהכל פניה באברו : אהבל חוהב אהה ומחלה האפנת
על המלכות הפקראת דבר והו ברברו יוכן

בורא פרי העין פרי ביסוד הפען הוא במלכות וכן כל שאר הדבר פרי
ויש בה סו ר' בוק כפול סו יוהן שם בר' אהוה רפנד סרימה בין סרי מליש

אם יכון זכרתי מים אל כל יורה לו שהם מים
בסוד סעודה לל שבת פבר יהודי ומוצאי שבת האוכלה יכין
 כי הלחם הוא טלפה מים בא המלכות הקין ומקומו נאמי מים
 מתארת בני אטי מלכה מים חסוד פור לה טלפי מים מלכות טלפי
 אהן לפני טעם הוד בעקם לך פרי העץ הוא ימנה הקט' עי העץ חסוד
 אי השקרה טלפי מים כי כל מה שבעורנות דוח אהר מלא מלכות
 המלכות:

בדא נפשות רבות מה שאין ממזכים בהיקה היפסודה ומסתוים
 אהמכלו לפני חסודים המעט הקט' יחס
 הם המנעלים כל העמותי והארעם וכל חסודי האדם ולכן כיון שגמים סבירה כל
 איו כוללם הכל בהם ובבר יפער כי כפי הסוד הכל כמקד מן המים שהם החסודים
 שמים הפעולה יטעים וכל החסודי אהן ארעמור על כלמה זכרתי להחיותו
 ולא על כלמה זכרתי אלה לפעם בורח פעולה איו אומהם כן על המים שהם סוד
 החסודים כהם הבוראים הפעולה בסוד חסוד איו שהם סוד החסוד נתי' גמים
 ויחמדו וארהיפא אשר פני יחמין אהן מה:

הטוב והמטיב פאמיפויס יין סודי הסעודה רצין פלל לברכה
 המותן כי סכנה ליהיה שהם החסודים טעמן חסודים
 כי סודי דוח ופיהם מוכוים למחפכי אהון שחמדיקיס ארה הקבורה שהם סודי קין
 אהין: הטוב והמטיב הנוכח והחסוד:

שהחיינו בסוד בסוד ח' וקיימנו טעם וקודי בטומה וקיימנו והקיימנו
 למן חנה הא מלכות שהם סודי המעטים כסודם: אהין פ
 סדיק אהן אהדיכל התעוררה ונתעוררה אורה ומסתפלים בהם בא בורה פ
 כל אומהם וכלי מים פופים ואהרי אהים על קרבן סודי פשה כלם פגשבים אהין
 חושים ומולד הלבנה אבל כל חסודות גנים הם על הקופרה האמה זה הקופרין:

ראיתי למורי מלה שיהי מנה שהפאנו טעמים מלכות ויהי על
 כודע נתי אה לאכול חורפ ולפניהם היה מנה פנסן לו
 ורהם אב אה אכלים חורפ טי לקיס מענה לאכול ממנה אהמר בשיר אל פאם
 הראשון שזקנו האהמה בעבורו אכעב וקון נהדר הטיח לך נאכלו אהי טעם
 האה:

מורי זלבה לא היה מקפיד מלמכיל פאלדחם ממעלמכיל בשר וכו

זאת למנו ארך הנה אכול פחם סלילס ואמר לי עמוה זלבה צוק

לאמר פה הנה קפודי והכלים שיהיו שיהיו קודם שיהיו חנוכה ברעך העשה

ופה אכול בשר חם ממלמכיל בשר חם יי

ראיתי למנוה זלבה אכול כרפון ולבה שלמה ולא חגג למכירה פרמלף זל

גם היה אומר במצין הדברים המשכחים כנגן הדיבס ובזלמ בהם כי אין

זה לא בעי האין אכול כאוכלי בבניה כפולגמ מוסיעים בו זכירה

אמר שקוח מעולם אובס ומסקן אובס

שמעתי מוסיהם לאכול המוקד המעשה מן הקנים המהרקים לפי שבגשית

מורפים בו חלב ומני חזירי למורי זלבה אכול אונת אפילו

עם קבארי

צדיק האמה לעמוה מאר מלמכיל שם לב בהמה חיה ומקל מעני

שנות קבה מית שורה בהם ואם סאם יאכול אובס מעלמכיל

בן אונת רוח הבקמית גרם לו ממשורה ושבתה ונטי לפעמים אף יתלל

חיה רוח באורה בהמה חיה ומקל אם סאם אובס אובס יבלעק בו כי ילגמ אונת

קרנח הוא קלב : צמח : כלה מן סנה סעעל כמו פזעם קולל : חס

מעעל לשחק איה מועל למן ולקיס לעמוה אורפ

גם עקך למהר מלמכיל הרמזים המדעקים מן חנוכה ולא חנוכה

הפקדאים קודאמם כי אעני שאם עולם על שלמן מלבים האם

אכלים אורפ : למח : ופולגד אכונה הרה זלבה קח בסוד מה אכונה דא ארזים

על פסוק הלא יחדיו מלבים ואם אמר כי חיה אביו רחלה מלבים הם ערה

זרים ואה אפר ארי מלבים יחדיו רחן אחר מלבים ולמהם וספ זה כל

כילא ברמזים ואפניס והשחים אכלים אורפ יש להם דין שלמן מלבים :

גם הקרוי לא היה אורה מורפ מן קנים והיה אופר כי המורה אורה

מכה עובר משם צולל ופס :

שמעתי מאם א שאין טוב לאכול אורפ עופו הפקדאים היה קהם

כי האוכל אורפ ימכיל אורה אנה אונתיו ופ ימכיל אונת

המאכיל כבלום לשדל מרמללל בעלה האין והרוח בא עליו ומעלל

והוא

מפני

ס

מהרה רחיים זל
בא רפואות

והוא צעיר גדול וסוקל פונטו הוא כזה עלה פולה לפול לאח כי אז נחשב לו מורה
מיש וזת נהעלה גדל כי מי שמאכל כולו לשדל מהללג צעלה כפא חסד
סוד כי הביז כלה פובלנה עלה ולפנמיס חמר עד כמה פנמיס :

מורי

זלה ביום שהיק אכול נביס לא היה אכול גזר כל אורז היום עד
הלל:

היה

אומר מורי זלה שאסור לשרע בקום היומא מן החלב מפי אקוא
ם מטקרו ואחר שמברהם החלב שאר הקום נחמר לפקרו כמו
שפסק הרב ר' אלעזר מפני :

ובמז

שהמלכות בקרא בריוך במור מבועא דברא שבה כן לפי הקרא
בריוך במור הפריב שבה וזה הקפיש אפן בריוך שבה לפי
שבברכות כי זה הפיב במור הפריב ובהפלה למלכות במור היסור שבה טמא
לעמא מקימ אכל לעולש טמא דאפי לחודיה לא מקי בריוך לא ברב :

כות

ברכה הפהיס והמורה בלש דא ממעלה למטא להמשיך ספפ
חן מימ ברכות העמידה שהם להעלות ממטא למעלה ופבאר
ערה ברכות הפהיס והמורה דעכ בדך הוא לעולש במור היסור והנה בריוך
זה עכך לבין בו היסור המעין והמטה כפך אפל להמשיך בו השפפ ולחברו עש
היסור יתנה הפך נרע וזה פק בריוך וזה ברכה וקכל מפין אחר כי ברכה עש
כללודי הוא בריוך :

ככל

ברכה כפהפין והמטב ריון בריוך הוא בקוא אפל דקיק במחור
חובי ופי אהר מוהר שפפ לא כרי שוכל לעלוב והפפן כ כ
מיני שפפן האחר הוא כחלה לקבל שפפ עד שיהיו ראויים ומעבדים לעלוב ואחר
שעל אה מקבלים שפפ האמירה הראוי להם ולכן במסלה אפו מוהדים שפפ
בריוך כפז אל אהר שהוא כחסר ואחכ ל ל כמא דב ו אחכ לאהינו שהוא נבנה
ואו יכולים לעלוב אל הפכה ואו פקראת הפכה מלך בלא חילודי ופיה פקרא
העולש ואחכ לוקחיס שפפ הראוי להם וזהו אהר קרענו וכנ אהר לפי קרענו כרע
דמאובינו פה ולפנו כיסוד וכעלום הכרכה במלכות :

פבר

פברין מאורך כלכופה וכופה למקום הראוי לה וטאן פפפ לקאר מפני חיים
חילוב ראוב פה . רעביש הפפן לרכות העמיה לברכות הפפין
ואחר המעלה והוא כי לברכות העמיה הם סוד הרפודות מברכה לעלמא ורכות

היהטין הוא סוד אהרן רודי מעטלם לרצוא ונאור בברכות הנשיאיה: **ברוך**
 הוא היסוד הפק' ברוך בלשון זכר כי הפק' בכה פק' ברכה לכתוב
 לבנין ברכה אל ברוך ועש היסוד לרבודא המחובר עמה והוא
 פק' בלשון זכר ברוך ולבן כון גזייהס מחובבס פק' בלשון ברוך ולא ברכה כון
 הפק' בכה טעלה אל הזכר כדא ויקרא אב' עמס אה' ונ' ג' מאורות הנרולים ולבן
 יסוד רפוק' הפק' ברכה לבויה גיסוד הרבודא ברכה למה פק' ברוך זכר ולא לכה
 פוקבא:

אתה הוא ענין חסד רבוד אהב כהן לפעול כי כהן הוא לחסד טבוא
 כי רגב: אלהינו אהמא. אלהי אברהינו אבא. אלהי אברהם יצחק
 יעקב ולהי יעקב חנה טבואה פ' לכה אבא ואהמא ואח' ב' אהר' לחן פ' אהמא
 טבוא הנבוא והנורא:

ברכות הנחנין

ברוך הוא יסוד ראבא הנמיר ונ' ברוך יסוד אהמא בסוד חוק' **שבת**
 לקי' אבא יסוד ראבא הפק' פלח וקוא טמיר ונ' ברוך יסוד אהמא
 פק' אלק ונהיב בסוד פק' לא יקעו עית. וכמו ש' ברכה בעמידה אמרין
 גיסוד רמיר הפק' ברוך בלשון זכר ה' מחובר עם יסוד רפוק' הפק' ברכה
 בלשון פק' בכה ואז טעלה היסוד רילה אל יסוד ריהק ופק' נ' ברוך טעלה יסוד
 הזכר שברכה הפק' נ' טאן מלמעלה למטה טבואה יסוד אבא מחובר וטעלה
 טבוא פק' וטעלה ע' טבואה ר' אהמא המזוהר' פ' אהר' שכל לקי' כי המיר
 פ' כחרא ולא מ' פ' טעלה לכן נ' יסוד אהמא לא יקרא ברכה אל' אלא
 ברוך טעלה יסוד ראבא אבא טבוא וכו':

אתה חסד. כי רגב: אלהינו ובורה ט' ב' ובורה פ' בסוד ה'
 אהמא מ' טעלה פ' ואם החלק פ' ב' חלקים יהיה
 לכל חלק ט' נ' ובורה אהמא ולבן אהמא מ' טעלה פ' למה טבוא ר' אהמא
 ובורה:

מלך העולם היה אחרי ג' אהמא טבואה שפ' אהמא פ' אהמא
 שכל טבוא המזוהר' אהמא נורה שפ' לכה טבואה
 אהמא ופק' אהמא טעלה פ' פ' אהמא לכה טבואה לכה טבואה
 אהמא ר' אהמא טעלה פ' אהמא לכה טבואה טבואה טבואה;

אשר קדשנו

הנה הדינה נק' אשר בסוד מתאר שמפני לחמו כפי
 לאמר והוא יהן מערס מולך כי הדינה כפקדאב ק'ים
 ופקדאב עקן היא פורפת לעולמות שמעשה הוא סוד מערפי מולך כי הדינה ז' פקדא
 מולך ומק' שמאר ק'שנו שלא לשכח ובברוך חנה לשכח הטעם הוא כי כל פורפ
 כי כל קול בחכמה והנה יסוד ראומא הוא מלבב ל יסוד ראבא כי לה נק' יסוד
 דינה ברוך והנה כיון שיסוד אבא הפק' קול פומי ונ'ם יתק' יסוד ראומא ואינו פול
 כלל לבן אמו אומהם אשר ק'שנו שלא לשכח **במצותיו** צ'נת **וצונו** בגור
 וחרומת הברכות במלכות: אשר זה ית'
 ופ'י האומה בפולק:

הנה כל מה שמעריפן לפני רמזו ל'תב
 ברוך כי ב' רמזו לחכמה שהיא שפ'י
 אל הכתר ור' רמזו אל אומא הפק' אשר ראש
 ורמזו ל' הדר עמולא ראומא עמולא יחולא והרע עיקו
 ולכן בא ל'תב ברוך אחרי ב' שקס אומא והפק' ר'
 דברך לא רמזו אובק ל'ברכות כי הוא רמזו אל
 הכתר שהוא למעלה מאומא ולא מ' ל'ברכות כי א'
 מאומא ולמטה אה' ית' ברוך כמל' ופק' ר' ז' רמזו
 אל כתר והוא כתר ר' ל' ב' הברכה החכמה ועל כפ'
 כהיב לא יקו טעם וכתר זה הוא שלא ק'שנו מעק
 שהוא סוד עבר החמשים של חמשים עברי פכה שפולא ממשק ולעריך פאמר
 פל משה היה יוכל עברי שא ית' אומא הדר כנה במקרה פמין :

אחר כך אחד ל'תב מוזן המזור להרית מאגרות של ההום והראמר
 אח' שמור זכור ושמור ל'כור אחד פאמר ואל הפח בל'ת ל'כה
 והיה סוד כופר ההח בכל פעם שהרית ובכל הזמנים קוא באופן זה נה' מיוסול
 ב' פ'רית פיתוח אשה ל' והענין כי הלא סוד ההח הוא כי הדין המרע פ'סוים קס
 חוזרים להרענתן ב' פ'רית לפי שהא' מן הה' צבורות מ'פ'תן הוא חודש
 והוא הפלוג שבלש שהוא חוממא פ'מא והוענין ית' א'ב'ענין כ'פ' א'ר'ת כ'פ'א
 והחוממא הוא הענין שבלש נב'הם מר'ק' ב'לש ועל פ'ס' א'ר'ת פ'חוממא
 וכ'פ'ס' ב' ועל פ'ס' ע' המנוח כ'ש' ה'פ'ר' נ'ש' א'פ' ה' ב'ר'ו'ר' ג'ס' ה'ס'

ה'ת' ו'ס' ק'פ' א'

מהקבלים ומהמרהקים כולל כי אין הדין מהמרהקים לא בשארם וכמבאר אצלנו
בסוד פרה אלוהים ופסח הריח בבצמו קולם שפלה בתופס הוא למי אף ואז פק'
ריח וכוא סוד הדין כי הוא סוד חתום על אלהים ויח אורטיט אהס ה אורטיט
להים ויח אורטיט הדין הדין אלהים פק' ריח אהא ה אורטיט פשענו ויח אורטיט
מילוינו נח' חשבון באמנהים הדי ריח נחחר שבכמים אל החופס אז פק' פתוח
כבר הוא מהחל למהמרהק נהוא פתח מלשון חן נהיה הח זה בכס העך ז' נקב
האק והנה פ' ה' ב' פ' ח' ע' ה' ב' ח' ל' ש' ל' ו' כ' י' ו' ב' י' ו' ב' ח' ח' ח' ח' ח'
אדרבא הוצאה הדין מן האק ולחן סמו חן יעאן אקל' וכו' וכנ' באורא על
יחחר אקל' ה' ב' וילך אך קהח הוא קמיטורי לנשא ובהקמטורי כעך החופס כפול
חח' פ' ה' ריח ובאמנה המלחא כי החופס באמנה המלחא כמער נסיה
הקצת הוא ממג כפ' המלחא כי ז' מ' כ' באפר על המלחא במקום הפתח
הפ' ח' כי ש' עמנהם ה' ב' ו' ח' אק המלחא הוא יורה למנה ממקום זה ולכן המלחא
הוא סוד יג' הדין כי ש' אית' כ' ב' ה' ח' בסוד המלחא חש' מופ' היה לך וכו'
ולכן עמנהם ה' ב' ו' ח' אית' כי ש' הוא של הדין וח' ש' פק' אשה אהא אלהים
במילוי יודין ב' ג' ו' אורטיט והש' עמנה הדי אשה חח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
עמנהם ומיניעם ה' אורטיט ה' ה' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ד' ה' ח'
אל' ל' ו' ח'
והזקק בכל מיני ריח אהחא אכבוין כופ' ז':

על לשון העהר פ' ח'
כמלחא ח'
ק' ח'
מבוריתים עמנהם ל' ח'
ה' ח'
פ' ח'
ח'
ל' ח'
י' ח'

ל' ח'

ופי' בוקר כי היו מראים לו בחלום הרעים שהיה עבד לעסוק מאוביו והמלחמה
שעבד להלחם באופן כי היה יריד ה' דוד רחוק בחלמו כל אורח הצרות הרעות
הבאות על אוביו וזהו כי יתן וכו' כלל אמר כן יתן להדו בעינה:

פעם אחד חלם החכם בנה' שלמה סאנ' ית' שהיו לו הפלגן פסלים ובחלמו
כיה מצוקה שיצא לו הפלגן כשהם ובא אל מור' ולה' וסיפר לו
כחמור ואמר לו מור' ולה' שמשכנ' הרה מוכן זכר ויהיה פלג' ואחכרה יהיה הרה
מבן זכר על קיימא' וכן היה:

היה אומר מור' ולה' שלפניו אדם הוא בחלמו שהלך במהפנה שצדו
לא ראה אורח והיה מכיר בחלמו ה' ופי' ומבוארה ולפניו
מכיר קנה' ב' אדם מאורח המקומות והיה כשיקץ כרמחה ארך מכיר הבריס
שלפניו לא ראה וואמר מור' ולה' שחמה הוא כי בילה במור' הפסג כשהוא יצן
הנה נפגה הולך מכאן ולכאן ורואה לפניו אדם שכבר ראה אורח בליל אחד
ולכן יצא שכבר ראה אורח בליל אחד הנה ענה במור' הפסג כזכרת ומכרת
אורח:

לכמות: פי' זה הוא מור' למור' א' של חר' ב' ולה'

יאמר החולם לפניו חלמו טבא חזאי
ויכון להודר צפנ' שהוא טבא
מג' רמזות' ל מור' החסד שחמה הם וכן
שהך לסוף המצוי' ב' לפניו שחמה הם חלמו
טבא חזאי להודר טבא מג' רמזות' אל
החסד להג' כופה החולם והיה מחסד צדך
להג' ש' שחר המור' על הסוד והם צדך
ש' מור' החסד ולכן שהך החולם למור' זה
לפניו וכן המצוי':

אמר החולם ז' לפי' ו' נב' י:
חלמא טבא חזאי:
חלמא טבא חזאי:
חלמא טבא חזאי:
וה' נב' י' פניו טבא פניו
חלמא טבא חזיתא:
חלמא טבא חזיתא:
חלמא טבא חזיתא:
חלמא ריך טבא הוא
טבא לה' רחמנא
שויה לטב' שבצ' זמנ'

גורן עלי' מן שמיא ריחוי טבא טבא הוא וטבא לה' ו
אחכ' יאמר החולם פניו אורח:

חזאתי עויתי פשעתי בנשמת עשה וכמצות לא תעשה
והריני מצדיק דיני עלי':

אחכ יאמר החולש להפכות פשח
 הפכת מספדי למחול לי
 פתחת שקי ותאזרני ישמח
 אז השמח בתולה במחול
 ובחורים וזקנים יחדו והפנתי
 אבלם ליששון ונחמתים
 וישמחתים מיגונם : ולא אבה
 ה' להיך לשמוע א' בליעם
 ויהפוך ה' אהיך לך את הקול
 לברכה כי אהבך ה' אלהיך :

ואלו הם הלשונות
 פדה בשלום נפשי כי ברכים
 היו עמדי ופרווי ה' ישוכן
 ובאו ציון ברנה ושמחת עולם
 על ראשם ששון ושמחה
 ישיגו ונסו יגון ואנחה יאמר
 העם א' שאול היונה ימות אש
 עשה הישועה הגרולה הזאת
 בישדא חלילה חי ה' אם יפול
 משערת ראשו ארצה כי עט
 אהים עשה היום הזה ויפרו
 העם את יונתן ולא מת :

עשה שלום
 בורא נוב שפתים שלום שלום
 לרחוק ולקרוב אמרה ורפתיו
 ורוח לבשה את עמשא ראש
 השלישים לך דוד ועמד בן ישי
 שלום שלום לך ושלום לעוזך
 כי עוזך אהיך ויקבלם דוד ויתגם

צריך

לכוין בן הפוכו להפוך
 הניח לדחמלס והוא לשבע
 מדות כדי שיפגעו למטה : והנה
 החולש הוא למקום ה' הפתח כי מנחה
 ולפניה הוא החולש והוא המנוי
 הם דמקום יהו ובוה משלמים המרכב
 להוראת השפת הפול והפנמי
 הטבור הפול הם כמנין יהו והוא כמנין
 אהיה נש בו יב כרופל כמנין טובא
 והפונה לעמר חלמא טוב בלא שק
 וכל הטוב שבאר זה בנה קס כהים
 לכוין כי טוב כמנין ים קלפין וכוון
 להרש כח היץ קלפתי כדי שלא
 יקטרנ על החולש חלמא כמנין
 כי זה והיה והיה עם הכולל חזא
 כמנין חיה וכל אהבך החולש והמנוי
 לכוין כדי לבטל גרתי החולש יופג
 אמרנו למטה כי ז' פג הטבור
 הם כמנין אהיה וכוון להחוד שפת
 מלא ראשונת אל חסד ספק טוב
 צמוד אך טוב וחסד כי אך כמנין
 אהיה והוא כראש ומעט מנויש לחסד
 והוא הראשונה שבו קלתי והו אך
 טוב וחסד והוא כי עסן כמנין חסד
 המכונה קלתי לו אך ראשונת בפול
 זו הטבורה שם בחלמא הדרך טובא
 הנח נטבא להוי ונ' ונמחה זה ז' פ
 הרי מנב והוא כמנין יהו אהיה בפול
 והמיל טל מנב כן הטבור הראשונה

כמנין

בראשי החדוד ואמרתם כה
 לחי ואתה שלום וביתך שלום
 וכל אשר לך שלום: ברוך הגב
 אשר יבטח בה והיה ה' מבטחו
 ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו
 בשלום:

בן שלומתי יסוין להמשך מכתב שכולו שלום
 לא ינדהו רפי וכל מדה מן המצוות כלול
 מעלמתי ולכן פוזרו סוף פ' פ' פ' שלום
 כי יש בן המצוות למחיות בכל א' והם ה'
 שבת וקבלתן והפ' פ' פ' : אח' יחמד החול
 למ' פ' פ' :

ה' שמעתי שמעך יראתי
 פ' פ' פ' :

ה' פעלך בקרב שנים בפ' פ' פ'
 חייה בקרב שנים פ' פ' פ' י' י' י'
 תודיע ברנז רחם להוד' ש' פ' פ' פ'
 תזכור : למטה ובפ' פ' פ' פ' פ' פ'
 קטות : אח' יחמד החול למ' פ' פ' פ' פ'
 שיר למעלות אשה עיני אר'
 ההרים מאין יבא עזרי עזרי מעם
 ה' עשה שמים וארץ :
 והמ' פ' פ' פ' פ' :

אל יתן למוט רגליך ל' ינום שמך
 הנה לא ינום ולא ישן שמך ישוא
 ה' שמרך ה' צלך על יד ימניך : ימם
 השמש לא יכבה וירח בלילה ה'
 ישמרך מכל רע ישמר את נפשך :
 ה' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד

כמוסן פ' פ' פ' ה' פ' פ' פ' פ' פ'
 הק' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 יהיו פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 כל הכונה להמשך פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 כמזר פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 מכללתי ו' הטבות פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 ג' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 ופ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 וחמד ר' ל' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 אמרנו למעלה פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 ההטבות חלום פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 לכונן פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 חומר למעלה למעלה פ' פ' פ' פ' פ'
 פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'

סוד	מלמטה למטה	מלמטה למטה
חמד	מלמטה	מלמטה
נבירה	מלמטה	מלמטה
ר' פ'	מלמטה	מלמטה
פ' פ'	מלמטה	מלמטה
ה' פ'	מלמטה	מלמטה
יסוד	מלמטה	מלמטה
מלכות	מלמטה	מלמטה

הנה פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 והם ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ההם שכל לבבי הם לשל ל' ל'
 ולכן כהן למד מה ג' פ' פ' פ' פ' פ'
 והיא להמשך מ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

אחכ יתמר החולס להפכות פשע ח
 הפכת מספדי למחול לי
 פתחת שקי ותאזרני שמח
 אז תשמח בתולה במחול
 ובחורים וזקנים יחדו והפנתי
 אבלם ליששון ונחמתים
 וישמחתים מיגונם : ולא אבה
 ה' להיך לשמוע א' בליעם
 ויהפוך ה' אהיך לך את הכול
 לברכה כי אהבך ה' אלהיך :
 ואלו הם ה' ש' יורה :
 פדה בשלום נפשי כי ברכים
 היו עמדי ופרויי ה' ישוכן
 ובאו ציון ברנה ושמחת עולם
 על ראשם ששון ושמחה
 ישיגו ונסו יגון ואנחה יאמר
 העם א' שאול היונתן ימות אש
 עשה הישועה הגרולה הזאת
 בישדא חלילה חיה אם יפול
 משערת ראשו ארצה כי עט
 אהים עשה היום הזה ויפרו
 העם את יונתן ולא מת :
 עלה שלמות :
 כורא נוב שפתים שלום שלום
 לרחוק ולקרוב אמרה ורפתיו
 ורוח לבשה את עמשא ראש
 השלישים לך רוד ועמד בן ישי
 שלום שלום לך ושלום לעורך
 כי עורך אהיך ויקבלם דוד ויתנם

צריך
 לבנון בן הפוכו לבטח
 הניח לבחמס והוא צ' ט' ט'
 מדות בדי עשפיעו למטה : והנה
 החולס הוא דמקום ה' ה' ט' ט' ט'
 ולמטה הוא החולס וה' המטות
 הם דמקום יהו ובזכ מעלמים המרכב
 להורתי השפכ הפול נ' פ' ט' ט'
 הטבור הפול הם כמפין יהו והוא כמפין
 אהיה נש בו י' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 והפוקש לעמר חלמח טוב בלא שק
 וכל הטוב שבאר זה בנה קס ט' ט' ט'
 לבנון כי ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 להרש כח הי' ק' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 יקטר על החולס חלמח כמפין
 ביה והיה והיה עש הכולל חז' ט'
 כמפין חז' ט' וכל זה ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 לבנון כדי לבטל ג' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 אמרע למטה כי א' ט' ט' ט' ט' ט'
 הם כמפין אהיה ויבון להוחד שפ' ט'
 מ' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 בטור אך טוב וחמד כ' ט' ט' ט' ט' ט'
 אהיה והוא בראש ומש' ט' ט' ט' ט' ט'
 והוא הראשונה שבו ק' ט' ט' ט' ט' ט'
 טוב וחמד והוא כי ע' ט' ט' ט' ט' ט'
 הט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 ו' הטבור ש' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 הט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 קרי מט' והוא כמפין יהו ח' ט' ט' ט'
 ור' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'

כמפין

בראשי הגדודי ואמרתם כה
 לחי ואתה שלום וכיתך שלום
 וכל אישך לך שלום: ברוך הגב
 אשר יבטח בה והיה ה' מבטחו
 ה' עזו לעמו יתן ה' יברך את עמו
 בשלום:

בן שלומית יכין להמשך מכתב שכולו שלום
 לא ינדרהו רע: וכל אשר תנ' ראשונות כלול
 משלומית ולכן סיכרוו טאן טאן פטעיס שלום
 ט' ע' בן ראשונות ג' בחינות עב' א' והם ע'ו
 טעמן וקבלתן והזפעתן: א' ח' יאמר החולף
 ג' טעמים:

ה' שמעתי שמעך יראתי
טעמים המצטרף

ה' פעלך בקרב שנים בפני ראשונה
 חייה בקרב שנים שיחמר זה יכין
 תודיע בתוך רחם להודי שפעת
 תזכור: לחמה ובפני כחולט' וכן מכל
 קטורה: א' ח' יאמר החולף ג' טעמים:
 ישיר למעלות אשא עיני אל
 ההרים מאין יבא עזרי עזרי מעם
 ה' עשה שמים וארץ:
והמצטרף טעמים:

אל יתן למוט רגליך א' עונש שמך
 הנה לא ינוס ולא יישן שמך ישוד:
 ה' שמרך ה' צלך על יד ימניך: יומם
 השמש לא יכבה וירח כלילה: ה'
 ישמך מכל רע ישמך את נפשך:
 ה' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד

כמוסן ס' ג' אשר הוא בא' שמתכ יצא
 הקטנות הפסיק ל' סג' הטובה המצטרף
 יהיו ס' כמצין א' פ' ס' מלבורת פ'
 כל הכונה להמשך סבל המדורג' ליה
 כאשר ס' באר למענה כ' הפסיק נ'
 מכללטה ו' הטובה ג' בח' למעלה הדרך
 ג' בא' ונ' כ' הטובה ל' ה' הפסיק
 א' פ' ל' יהיו כמצין חסר והו' ס' טוב
 וחסר ל' ג' פ' טוב כמצין חסר. והנה
 אמרנו למעלה כ' מ' פ' כהך למען
 ההטובה חלום כ' ו' והנה הטובה ט'
 לכין ש' ט' מ' למעלה למענה א' כ' א' א'
 חסר מ' למעלה למעלה א' ל' ל' יכין
 ט' ח' יחד רק א' מהם ש' י' ו' זהו

סדרן:

מלמלה למענה	מלמלה למעלה	
חסר	מלמלה	בפני א'
נבורה	יסוד	בפני ב'
ר' ב'	הוד	בפני ג'
י' ח'	פ' ח'	בפני ד'
ה' ד'	ה' ד'	בפני ה'
יסוד	נבורה	בפני ו'
מלמלה	חסר	בפני ז'

הנה כ' א' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 והם ח' ח' וכל א' כלול מ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 ההם שכל לבב: הם ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
 ולכן כהך למען מה ג' ג' כ' כ' ח' ח' ח'
 והא' להמשך ממסר ל' נבורה בפני

עולם :

ראשונה - ובשיה מעבורה לבתה אלשיה
מעברת ולמטה :
כבר פאפ כי המוחזק הם כל ופקדונים תיים
וזכ שאמר כאן תורה עבי אורח תיים והאב
מנח הראשון הוא פלח והוא קו הימין ופכו למנך
פלח :

הפה מזכרו כאן כל המפרדות מכשיר עדי
מלכות ואעפ"י שהכל פמשך על המלכות
עבד צריך לכוין בזה יורה בפרטורה הוא
כי כבר פודע כי כל הזעם וכרבה הכח
אלפו היא פני המלכות ממנה שמוקבלת
מלמעלה כי היא במסו כל הפעולה סוף
ולכן במסו כל הסדר קפ"ו סהך לומר יעבד
כהנים כי כבר פודע כי כל בונה ברסה

כהנים היא להמשך על המטרה ופירא
בסוד בואת יבא אהרן על הקודש כפ"ו
בזוהר והנה המלכות פק"ו כה כפ"ו וכל
וכל המשכה הברכה היא לה כפ"ו וזהו
כה הברכו וכופה זו עהך החולס והמטות

לבוין והא להמשך מלמעלה אפ"י וזכה מתוקנה למדנה עד המלכות הפך
כה כפ"ו כהנים הם ממשיכים לה ברכה כי זהו סוד כופה אומר כה
הברכו לל אהרן הכהנים הברכו למדנה וזהו המסו שבסו הכל עהך
לומר יעבד כהנים - אח"כ יאמרו המטות כי לך אכול בשמחה לחמך ונ"ו
לל שכבר הנין כל המדות עד כהן כפ"ו כי כבר ית כאן מרסבה מלכות
עזה לזה לשים אפ"י מעבדך :

תודיעני אורח חיים שובע
שמחות את פניך נעימות
כימינך נצח :

אח"כ יאמר החולס לפעמים :

כה תברכו אל בני ישראל
אמור להם :

להמטות כהנים :

יברכך ה' וישמרך : יאר
ה' פניו אליך וישם לך שלום
ויחונך : ישא ה' פניו אליך
וישם לך שלום :

לך בשמחה אכול לחמך
ושתה בלב טוב יינך כי
כבר רצה להים ארתי
מעשיך :

דגלים יעלצמו למתו מעשי נבאם מעשים שיצאם ממנו
 ויהי כאלו משהם נעשו יחדיו ויעור יתנו להם שבו וכל המדות ויהיה נעור
 חזק ויחזקו יחדיו יתנו להם נכסות כפי חילת יהיה מורה בחופו
 מה שיעתידו יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם
 דמיון אדם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם
 על הטובה עתה הרקון עתה חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק
 מרש יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם
 יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם

ומה שיעתידו יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם
 דמיון אדם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם
 על הטובה עתה הרקון עתה חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק
 מרש יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם
 יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם

בכר

הרבין יענו והיינו הדרך השלמה זהה המדות ופעור אישקה לשמה
 והוא יעור חזקונו יעור חזקונו יעור חזקונו יעור חזקונו יעור חזקונו יעור חזקונו
 עקול לטות מלשון ארמי וחקל שפרשה לחוצה האכלה והרשעה נשם שמים יעור חזקונו
 על אדם היי יספן בהיסחיתו יעור חזקונו יעור חזקונו יעור חזקונו יעור חזקונו

למה לא יש קש במנוחה ולא נפלת אפום בערבית:

הלא בנפולת אחריתו בזה קונו פטים דברים וחמנים יעור חזקונו
 חך חזק קנו חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק
 דמיון אדם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם יתנו להם
 על הטובה עתה הרקון עתה חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק

ממנו

הנהגתו אינו נכונה כפי שיש לו חלק ויש לו חלק
אל יבחר יבסד במזל של ימים בעתותיו וכן המוחין שיהיו לו
מיוחד קצת דמיון וכבר חשבו ודעו כי המוחין שיהיו לו
תן להיות שהיה ייחוד טעם ומעלה עד שהחיל על מוח פנים אחד שיהיו גדול
הוא מספיק על מוח המוחין לפי שיש לו אחד באחד ולכן חיל דוד לקצת אחד
ואחרי אור אחד באחד זה של המוחין הוא מעלה עד אחד אינו שאר המוח
אל אחד באחד ולכן דרך הוא ל פלג המוחין והנהגתו עליו שיהיו
עד כל שער קומתו מגוש דק שהוא אחד באחד אך בפניו יהיה אחד באחד
הנהגתו של דוד ולכן אין פורך ל פלג המוחין כלל בענין זה כי אחד שיהיה עולה
עד למעלה במעומן שלו עד אחד רק שהוא אחד באחד הוא שהיה על מוח המוחין
הנהגתו ולכן גדולה כמה של המוחין שלא יש ענין זמן בפועל שהיה הוא
אחד באחד וענין זה רק במעלה וזהו הסוד שלא נעשה להו לא להפלת המוחין
והנהגתו סוד זה דע כי כבר בארתי לך כי יש באלהו סוד נאב ואצד הוא והם מעבר
קצת שהוא סוד הנפש הנק' מלשר והם סוד המוח שלה ולכן זכה להיות כל כך אחת
אשר נעשה בו נאב ואצד הוא נאב אסחיו נעשה אהם במבואר במקומנו ולכן
המלה היה פק' נעשה ואח"כ פק' אלו כי להיות בנ"ח אלו סוד הנהגתו קצת
שעלה בנ"ח אלו והנהגתו זה הוא סוד המוחין המלכות כבודו ולכן שהיה מעלה
מזן לו ונעשה בהפלת המוחין כי אם היה שהיה לזה ככל ולפי שכבר הוצעתי
כי מעלותו עד לפי פק' המוחין המעיד היכה המלכות עם ההנהגתו באחד
בסוד הפה. לבר לפי היה הנבונה של הקליפות ענין זה וכן בכל המוחין אשר
היו ישרל עובד ע"ז. ולכן פני אחד כהנהגתו וארה המיבונה מעלה באחד ניה
כי לזה הוא סוד המלכות בהיותו שערך עד טובהו ולפיכך אחד באחד
ולכן נעמת להם שיהיה בלתי כי מהגברו הקליפות ולכן פני המלכות ליהו והפעולה
מזן כפי אז המלה ארה המלכות המעלה עד השא דמא ולא עד הלכ
לבר כפי ואין להאריך וכבר בזה. ובחזרה לענין כי היה אנופ' שמערה המוחין
מוח' קיום ואילך עכ"ל ע"ל הוא מעלה היום ומספיק קצת של אחיהו ל המוחין
אך בענין זה אנו מוכרחים לזה אם דרך ייחוד קצת כי כבר בלתי נפתח קמזן דע
הזונוף ושהיה נעשה וזה דרך ייחוד מוחין באחד באחד וזהו פק' ולכן אנו
אומרים קצת. אך לשי עונף ענין זה רק אחד באחד ועד החמה לשי כפול לבן

חין

אין צורך לכתוב שיש עתה :

ויקח

מן הבח בידו מנחה לבנו חמיו . רצוני לבאר לכן מלפני המנחה
 מה היא והנה כרעב צמאה קמו ב' דגש עלמור גרייך החור
 כרמיא ר' במור ימצא וק' במור שלם . ואורפ' זה ק' במורא שלם הם כמיין
 מבח' ב' הם מרעננה אחר ח' קיוס כפולב' אז שמאל על יחוק חרפ' ולבן כקראת
 הפלג המנחה . ג' אב' סוד הדפין כלל מסוד מוצ'ך ואורת' מן על מנחה הם מן על
 מוצ'ך . ג' פולב' כלל של החמשה גבורות הם חוזהם לארמ'ם בחומ'ם שם מקור
 כל הדפין והק' במורה כמבואר בפסוק ואס' חיש פוקר וכו' . ואח' כמ' כ' בפומ'
 שהוא סוד ארת' הם כפולב' מהו אונ'יה ח' על מנחה . הרי יאצ' מ'ך המנחה מורה
 על הדפין על הנבירה זה ק' כמס' מנחה והנה כב' הוצ'ך כי במנחה אז הזווג
 הוא אחרו באחר כעי' קומ' ממש וזה הענין למ' היה רק במנ'ם עלה ולמה כוונ'
 ר'ל בחומ'ם ל המנחה זו עלה . על הנחלה זה פ' עלמים . ב' שם במנ'ם עלה היה
 ג' הזווג על ה' ק' לפעלה והו' מנחה ב' היא מנחה ו' שר' ב' סוד המנחה על
 ה' שהוא הנבירה על ז' ס' מנחה מנחה ו' ז' ו' ירא מנחה ב' טוב ב' הוא כמ'ך
 מן האור עלמור שחסד הס' טוב וכן כלל עלמור . ואח' סוד מנחה זו שם
 הנבירה יתזרו לעי' לבא בעמרת האל לאורת' חמ' . ופחזור ל הפסוק כי כלל
 פארכו ב' המנחה הם ק' עלמור על הנבירה יד' שאל וזהו ויקח מן הבח בידו מנחה .
 ולא אמר ב'הו רק ב'הו שהוא הנבירה ידו אח' אשר הוא סוד המנחה ול' שט'ו
 כמ'ך מן הנבירה לכן כהן לו חלקו מש' ואח'ם נצו הרצ' רחמ' לו ב' ג' הוא חס'
 יר'ה יוכל ל' מכל ה' עלמור פ' קטרו'ן בעי'הו הר'ם והו' שאמר אח'
 ג' ל' כ' כלומר כל ה' הם על :

כוונת

מודי

עב' ש' ה' פ' מ' :

ג

היה כזה דבר נ'מא להש' שכר שכיר קו' הפלג המנחה ולפעמים
 היה מתעבב עד אחר שק' ע' החמה באשר למ' היו ב'הו מעור
 למ'וב' האכיר והיה משלם לבק' מבאן ומבאן מעור עד שש' שכר שכיר ואח'כ
 היה מע'פלל מנחה והיה אומר מ'ך הר'לל לה' ית'לה ובא לה' מ'טה כזו ולא
 קיימ'ה ומ'ך אשא פ' לה' ת'לל :

לקוננים

מורי

מ'ה' במנחה היה מפיח הפלג והפ'ה . ואח'כ טע' הפלג דר' .

כוונת

אנכניי על אנכניי כסברה שמואל נבט ונהי תניחם במפתח ונהי אומר
אלו הפלגים הם עלים במקום הן הסברות בחד כרע וכרת במחן לחוא
אפה מהעברם בחד נכניי הפלג אחד ולכן הם אנכניי על אנכניי כנגד
אבא ואימא :

למען: ואם תחמר למה לא עשה הפלג דרור אנכניי
על אנכניי ויפיו מצד הסברות כפי לנג הפלג דרע. ולפיכך כי כיון הפלג
דרע. הם במוחן דאימא ודרור באבא אמעליי בקום ולא מנהיגן ועוד אמען
דאבא לרעך מוחן דאי' ולא מוחן דאי' ברעך דחצי. ועוד כי הנה הברכה
מאי' ולמנה כפי עפי' עפיה פקב מן הזוהר :

רפ חייס מלהי' במענה הנה מניח הפלג דרור והיה עומע מאזה
אזה הערה על הפלג דרע. ואז הוא זל הנה עפיה אמן ומניח

למען כן אמען
הזוהר

הרב

הפלג דרור :

עלפ שפיקר הקדקה הא לשחהי באמר כהניו בעיבך דוד עש
כל זה היה מנה מלהי' כותב עקה עלה : פמטורה נג' במפתח :
היה כהר מאד עלה להפלה מימה לא עש שקערה החמה . נג'
היה כהר מאד אפלו אה הנה אחר שקערה החמה ואפלו אה הנה
ערכ ערה עש כל זה לא הנה מניח לאומרה בקול רם לא בלחש ואח"כ היו
חזקהם אומרה בקול רם . נג' הנה כהר עלה לאומרה לא בטולה והפלג :

אף

נג'

באשרי יואפ ברעך אהך לעיי נג' ואכחכו ככרך יה מערה ועוד
עלפ ולבגן בעפוכה אהך יהך בש חתך שעולה כמנין ז'
שמורה דאלהים במענו. עתיק הפולה א' כפיר אלהים פעטו כשאר רוח והוא

סוד ורוח אלהים והנה כ' פעמים רוח כמנין חתך וכמנין מעפכע כפי דשן אס אס :

דע

כי כל מוח שש מונג הסוגג ממנו העולה לרחל הנה אהך לרמוז
אומרה אה בסוד הפי' בסבא והמשפטים עלמרחא שפירח דלר
נה פסיק ונה מידר נבחי' רחל אשר לא סכרו ברורה כפיה כי אה בלחש דכרע
ופני' למה רכור וברחל לא סכרו לא יפה מראה . ולכן בקה אה שמע לשחהי
כבר רמזנו אומרה בע' ראשון כפי' בק' אהך לסוגג פניו בירו הימניה בסוד עלמרחא
והנה ערה בהפלה המבחה אהך נג' לרמוז לרחל ולכן אהך לומר כל העמילה דפניו
סגורה מאורתי בסוד פעטו דעלמרחא שפירח כפי' :

נס

אחר הפלג המעשה נהך למור עליו לשלם ופלבן פקוה לך ויחלץ
התפלג אחר כפי הפלג המעשה ויכין נכ' ב' צפיה כהרוב לשם אחר

פלבן פקוה לך ונל:

כהרוב הר' אמת פלבן ס' בל' סעיקל ל' מנורה עד שפלה פמור
האחר ולמה אמרת עד חצית כדי להרחיק האדם מן העברה והר' אמת כהרוב מן הפעיל
ולפני כ' אחר מן הילק מהפיל לאה לפבור לעקוס רחל מהו עברה כ' סוד ועבור
בלתה אבל כיון שמהאחר חצית עד שפלה פמור האחר היא פעולה לאה רק שפיר בנבול
רחל לבן יקרה פשיעה אבל ירוב פגוב היה עד חצית שהיא לאה במקומה ולא אחר חצית
שהיא במקום רחל:

על לשון המוקד פ' ח' שדה דק' קלב' ב' שפירחל יעקב חרקהן טלפח
אע"פ כהרוב כהרוב וזל' יש ליהק אמת קבל רוצ' כהרוב ונח כרובן נמלל טלפח
לעם כרובי פקד' והוא כהרוב טאן גזורה וכן כהרובימה קסב ולפחם כהרוב וכן כהרוב' כ'
ממעטקוה שפא יעקב וילן ש' היה כהרוב קאנע ומלחמה וילן ש' קפעה חובה כרובן נמלל
וכן כהרוב מנכר הרוב מלה' ב' רוצים כ' קוה החרבן היה רוצה ואחר החרבן פשמה
חובה וכהו מחלוקת ר' יהושע ורבן נמלל:

ודע

כ' מן חסד ריח שפוא מרוב ימין פגעה כלקו ימין דלמה שפ' חכמה
חסד נחו ומרוב שפאל שהוא נבורה מרוב פריקן שבו פגעה כל קו
שפאל דלמה ומן קו אמעב ריח עד החזה שלו פגעה כלקו אמעב דלמה וקב' בלל
הוא מן מעבר ש' לאה נח' ניה' כהרוב והיה היא לאה וזונו יעקב ש' רחל אינו לא רוס
לפלה אחרת ולכן הפלה אחרת הוא טעם חסד שמהעורר אהיה ולפלה המפחה
היא כסוד שפאל רחוק לראש ופ' ב' הפלגה שלו של אחרת ומפחה היא כהרוב לאה
כן ש' רוצים ומלכא כ' כ' הזנון מעוכ ולכן הפלגה פ' רוצה ב' כ' הזנון מעוכ
וכך של כהרוב פגעה הזנון ופלג' חיים כ' פ' ק' אע"פ פגעה הזנון ולא כהרוב
פגעה כ' מן מעבר עד הכעירה והיה אחר הנלמה והחרבן פגעה לפלה פ' ש'
חובה והטעם כ' הדין מהרובים כ' ריח ונ' לאה כלה הדין כ' פולא כ' רחל אמעב ש' כ'
ה' נבורה ש' כל זה הוא עומדת עד כ' ריח שבהם חסדים מנולש ולכן קבורה ש'
מעבר מהקוה קל' כ' ז' הדין אפוק' כ' יחזק בהש' כך לאה היא עד החזה שכלו הם
חסדים סכונים וכהך ז' להזנון עמה למען הדין שבה כ' כ' ריח כ' הזנון הם
חסדים יוצאים מעבורה ל' במעלה ה' נבורה אפוק' ולכן אחר החרבן פגעה חובה

כ'

כי ט' ויפין ריבם ובהכיס חסו לעונה פה זא למתקק וזה שפארטו הוא סוד מנא רגלי
לה הוא נתיא דאחרא למתקבצה סוד הפלה ערפתי רחוקה דבר אהבה כי רחוק
מלבא ע"ג :

כחמו: הרי ש"ב סבורה ר"י יהושע ור"ב ומלל הם קוה החרטק ואחר
החרטק והיה ע"ב לבינה למה עלמה ואחריכא פק' דשורה ולא חובה ולכן אין לחזור
לל רחא חזק יעלה ויבא פמו שורה פרב זלפז דאלב היעק ל' מעשה חובב ללל
ולא מעשה חולב יעלה ויבא. ומי שאמר חובה היינו עלמא מלכות דא"י חפ"ז כחמו
חובה ולכן פגמא חובה כסבורה ר"ב ומלל. והערה הה קוה כסדרה ר"י פגמא ע"ג
זה למה כי יפגע לרבה ד"י ע"ג קבצה חובה כר"ב ומלל וכן ייבא לעקבותי :

מורי זלתי לא היה פוקל לומר ממש מהם קוה ערפתי כמו שאנו פגמים
רק היה אומר אורף הפסוקים פ' בבאורה פגמא ונ"ל.
כר פואכ"כ בער לר"מ הוא זמן היום ק' נמער ולכן אי חסו זמן לר"ב לר"ק
כדקנה:

הנה ערה דבר פלה ערפתי חסו אהכיס למען חול כמו שאמרנו דבר פלה
המנחה כ' צבל זמן פיוג' מעמו כוונתו ל' חול שנהך למען אורף
חו בסוד עלמא פ' רחוק דלית לה פגימין ולכן פ' ערפתי משה חול לומר המנחה
ערפתי ער סיוס קרפלה היה ע"כ לומר ככל דכפיו סנהם מעורר הסוד עלמא :

צריך לומר אחיה הפלה ערפתי פלגו למדת ופלא כן כן ונ"ל ויכין ל'
כ"י כ"ג דהפלה שמהרש"ש :

צריך האם ופוד הוא אחר הפלה ערפתי למתקן ער שיפער ג' שעה פלה
ואח"כ ישן כ' הציפה מערה הסתלקות המוחין ולכן יעסק דהרה
אורף ק' שעה נח"כ ישן :

האדם פוד ישן זללה ודברנו אחר כ' א"ג שעה מעשה חסויה פ' חסויה
שהו ע"כ שעה אחת אחר הפלה והציפה הוא בסוד המעיל ש"כ
על פגי כמבואר. אך הציפה דיום הארבעה ל' הציפה וטובה ל' הציפה וזש"ר
שיפה להציפה פגם לבה ופגם לפגם והענין כ' הציפה כ"ג מפגיו אפשר שיהפלו
בו פגמא הציפה כ' פגם ישן זללה נחמרת פ' פגם ל' וממנו פגם כ' אורף
הציפה כ' לסייג וכאשר ישן דיום יחזרו הפגמא דההרהר מומק' ודברנו

כי בלילה האם מתקד במערת ביד המלכות ונחה זכה וברה ושלמה ואמנם ביום אין
השמה מונחה מקום מעורר ופקדון ולכן ממערת מה שלקחה בלילה אמנם
הרשפה הוא להפך כי בלילה אינם פרימטור בעקרון בבני הזכיה וקם משופע
בגוף ומעצב במערת המעט והאור פמקם בעבורם ולכן אם שבו ביום אמנם
שפי איה מעטים פולס שפנו אורם המעט ביום הקוף במצד שבו יתברר ואמנם
למי שהוא אור חשוב גדול מחד כמו הראשונים אז אפשר שחפלו ביום אם ען ידניה
כמו בלילה ואמנם ביום המערה מז הזיכה טובה ל העיקר כי אז חן לב רע נעבר
ביום המערה וארה בה אפשר שירויח ולכן פנוב לען ביום שבה מעט פניו שבה אחר
החכילה וכך מה מיקנן על מורי זלילה :

ק"ש על המטה

רבנו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי שהכעיס והקניט אותי
או שחטא כנגדי בין בטפי בין בממוני בין בגבדי בין בגל אשר
לי בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בדיבור בין
במעשה בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל בר ישראל ולא
יענש שום אדם בסיבתי ירמיא'וא שלא אחטא וכו' יהי לדצון וכו' .

השכיבנו אבינו לשלום וכו' יער ומפחד לילה :

השכיבנו אבינו לשלום וכו' כבר ידענו שהא המטה אך לפני בלילה קום
מטה אין היתה מעתה פש המלכות רק היסוד לבח והוא מוזון
במלכות בסוד אחר ומהם ביום המערה של המעלות קום חטרה ואחר
חטרה את הוא המון היתה מעלבות כה להשפיע מלמכים חשים כח לוקר פקוד ולשים
שלום הוא מון פנים צפיה הנה ומלכות להוציא במערה ולכן פנו האין שהורג לבם מון
בחול פבלם הם מהם פנו מון של המלמכים כי אז מהלכה אור יודע - אך לשבה
אחר חטרה אז מון פנים צפיה אפילו להוציא במערה והוא פניו בשפנו אפנו לשלום
כי מלבד הוא מורה על החילוק וקם מלמכים ולכן קום חטרה ממך שכיבתי און מון
למלמכים ולכן פק אפנו ולפי שאינו לא במסוד אמר לשלום לבד - אך אחר חטרה מון

המלחמה ונמץ הקצה והכמה מן המצור אכן קוראים אותך מלבנו פגשם כחפזות
וזכו והפתיחו מלבנו ואז מעלה קרצו ומצא חיי הציבק שמו וזכו לחיים פגשם ולעולם
זהו הדין יסוד :

ברוך אתה ה' המפיל חבלי שעה על עיני ותנומה על עפעפי
ומאיה לאישון בת עין ירמיאל שיה שכיבני לשלום
ותעמידני לחיים טובים ולשלום ותן חלקי בתורתך ותרגילני
לדבר מצוה ולא תגזילני לדבר עבירה ולשלום בי יצר
הטוב ולא ישלונני בי יצר הרע ודעתי מחולאת העינים
ואימהילתי חלומי רעים והרהרתי רעים ותהא מעות
שלימה לנגדך והאר עיני מן אישן המות באי המאיר
לעולם כולו בנבדורו :
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד : ברוך שם וכו' ויאהבת וגו'
עד אני ה' אלהיכם ולהשלים רמח איתרים יאמר ה' אלהיכם
אמת או למלך נאמן :

יטא חסדו צבדוד ירכנו על מצלתהם : יחמורל של סגבוס וחרב פפיות
בזה :

הנה חסות על שלמה עשים נבדור לה מעבורי ישראל : כלם אחוזי
חרב מלומד מלחמה אש חרבו על ירכנו מפחד בללותי : יאמר שג' פ'
אחר רמח איתרים על הזכר יכון לחבר אורח עש הקבנה וזכו היה מנוצ זה ח הנוק ויאמר
אורח נפתיים עש זהו ס' הנוק ליתום כי הא ענה בבהחה כפנר הנהי רמח
לבהחה נשעים הנוקלו : יא לה הארה מורא שפות שלו אחכ עם אוריות עש בברכה כהני
יכון להטותה באצלתה על ורך הפי ואחכ יכון לחבר יחד סוה באצלות עש סוה בבהחה
כה אנהיב צמוד מנופ. נה ע' ס' הנוק שפונט לערב עליון :

יגד צפתי עליון ונ' ער כי אנה ה' יחסי :
אסא ה' לפינו ולקי אבורינו הצא לפיך הפלתנו ||
ול התעלה מרתקתנו ונ' ער כי אנה בעירת
ואימנו הקצטנו :
צ'הך לומר כל הודני צפנותי ומצוד
וקשאר אש ינה יאמר אורח מיושב
אכל אס יאמר כל המור מפומי ודא
צ'ורח כלל הוא :

ע"ה

אמר אמר כל הדור בערנותי אמר ודור זה נזכר מעמדו והוא מעש הרבילתו ופס' ב' ויקרא ל' ז

יהי רצון מושבך ה' להפנו ולה' אבותי שאם
 חסאתי לפיך ופנתי בצורת יוד אל שמוך
 הנבול יהוה ובאורי אלך דאלי ונתייבתי סקלה או
 כיוצא בה קהפי כלו פסק לתי ליתרין הנבול שפרושלם
 וארה ברמתיך הרעם השוב ורתימר שלמה אוננו מאפונ
 של שלמה שמוסףך הנקרה הויה אהיה ארפי געם קושך
 דמילני יוהן יאיר בעול האתלתי ול היה מוננ:
 ואם חסאתי לפיך ופנתי באורי ראוני של שמוך
 הנבול ונאורי אלך דאלי ונתייבתי שרתי וכיוצא בה
 קהפי כלו שרתי בערתי הנבול שפרושלם וארה
 ברמתיך הרעם השוב ורתימר שלמה אוננו שפירתי
 של שלמה שמוסףך הנקרה הויה אהיה ארפי געם
 קושך דמילני יוהן יאיר בעול האתלתי ואלי יי
 יהיה מוננ:

ואם חסאתי לפיך ופנתי באורי ראוני של שמוך הנבול
 שלמה ה' ובאורי ראוני דאלי וכתייבתי הרנאו כיוצא לה
 קהפי כלו בהרנתי בערתי הנבול שפרושלם וארה
 ברמתיך הרעם השוב ורתימר גאונותי של פניתי של
 שלמה שמוסףך הנקרה הויה אהיה ארפי געם קושך
 דמילני יוהן יאיר בעול האתלתי ול היה מוננ:
 ואם חסאתי לפיך ופנתי באורי ראוני של שמוך
 הנבול ובאורי יוד דאלי ונתייבתי חסתי וכיוצא בה
 קהפי כלו פסק לתי כחקתי בערתי הנבול שפרושלם
 וארה ברמתיך הרעם השוב ורתימר גאונותי רצפתי
 של גאונותך הנקרה הויה אהיה ארפי געם קושך דמילני
 קהפי יאיר בעול האתלתי ול היה מוננ וההפי קבלתי על
 חרפתי מתיבתי לתיקן כר פלמתי שפנתי בהם:

יחוד יוד קיש
 אדם יעלול ויאקדמה עלי יחוד
 קיש יחוד בתי יוד על הויה
 כהרעתי לכון סוף בייחוד הויה כח
 ה' תבא ופתי ברהעו וואחכ נתיבם
 עש יה נתיבתי זה הוא הקרה כמין אל
 והוא יאמר געם פ' ג' יח' שבו כמין על
 והוא בק' כמין ר' ל' ע' שמוסוסה באורך:
ואם לא היטח תפלך יבנין בייחוד יחוד הי תפלך:
 ה' ראונה שהיא לתי הרמלן
 ויחבר יה שם אח' יאחכ עלה ה'
 תבא ומתיבתי עש ו פחכ כ' פלמתי
 ותיבתי עש ו יחוד זה הוא יחוד
 כמין ל' מל' ל' ד' באורי ראוני
 בתי הרמלן כבוד חיי המלך:
ואם לא לבצצתי יכין באור
 כתיבתי יכין לחבר יה אח'
 עש ושהוא יאמר נתיבתי לו אור מקיך
 ואחכ תבדק תבא עש ו יחוד
 זה הוא יה וזה הוא כמין ל' רצפתי
 שם מור ל' כתיבתי החכמה כתיבתי
 כתיבתי לתיבתי רצפתי כתיבתי לתיבתי:
ואם לא הרמלתי סוף לסימן ביחוד יוד ה' תעלה:
 ה' אחריה שהיא בתי הרמלן
 ותבין שולתי וא' ח' ה' פלמתי וע' ז'
 עלוי ימר ו ע' ה' פלמתי ל' ומתיבתי
 יחוד ואחכ תבדק תבא עש ו
 אונותי בייחוד זה הוא וזה וזה וזה
 והוא כמין פ' : ל' : במור פ' ח' ח' האותה
 שהיא ח' ה' תעלה ומתיבתי
 חן טעני ה' :

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה : קבל רינת עמך שנבטו טהרינו נורא :
 נח גבור דומי : יחוד כבודך פשוט ברכי כס פהרס רחמי צדקתך תמיד נותלי :
 חסין קדושך ריבונך נהל עזרתך : יחוד צחה לעתך נבך זולתי קדושתך :
 פשוטתו קבל וצמת צדקתו יצוים תשלמותו :
 אחכ יחמי בכל לה הא על אדנה ללה :

בליל יום ראשון בשבת :

ויכוין כ: האם עלה ללול סבלים כל השמחה של אפא בשבת ונ:

אנא בכח :	גדולת ימינך :	תתיר צרורה :
יכוין בזרמי יכסה פניו	יכוין בזרמי יכסה רגלו	יכוין בזרמי יעטף פניו
על פניו על פניו הטובה	על פניו הטובה מפציה ל	למטלה במלכות מעציה אל
מפציה ל יצרה פני	יצרה פני עם מים היצרה	יצרה פני עם מים היצרה שקוא
עם מים היצרה שקוא	המזכר לפעל שהוא אפא	אפא שבת ככל :
המזכר דאפא שבת ככל : שבת :		

אנא בכח :	גדולת ימינך :	תתיר צרורה :
יכוין בזרמי יכסה פניו	יכוין בזרמי יכסה רגלו	יכוין בזרמי יעטף רוחו
על רוחו הטובה מן יצרה	על רוחו הטובה מפציה ל	למטלה מפציה לבהמה
לבהמה פני עם מים לבהמה	לבהמה פני עם מים לבהמה	פני עם מים על בהמה שהוא
שהוא אהיה אשר אהיה	שהוא אהיה אהיה חז אהיה	אהיה אהיה חז אהיה יהו
חז אהיה יהו אשר כל	יהו שכל א פעלה מים :	על אחר פעלה מים :
אחר תהי עליה מים :		

אנא בכח :	גדולת ימינך :	תתיר צרורה :
יכוין בזרמי יכסה פניו	יכוין בזרמי יכסה רגלו	יכוין בזרמי יעטף פניו
על פניו הטובה מן טהרה	על פניו הטובה מפציה ל	למטלה מפציה לבהמה
על הפעולה פני עם מים על	על הפעולה פני עם מים על	אפלו פני עם מים דמה
אפלו שהוא מים דמה דלפן :	אפלו שהוא מים דמה דלפן :	אפלו שהוא מים דמה דלפן :
והוא עם מים דמה דלפן :		

יוד ואו דלת : הא אלף : ואו אלף ואו הא אלף : יוד הא
 ואוהא : יהודה :

וצריך ואחר לומר שלא יזכיר שם מלך זה ולא שם מלך דבר אחר כי אם בבגדו בלבד
 כך יבין מהויה בפקודות סגולה שהיא בחסד וכן אבנעם הוא בחסד ויבין
 מהויה בפקוד פסוק דבראשית: ובאות אחר דהיה יהו ונאם היוצא
 ממסך כפי בקבלת עתה: והו סדרם:

יהוה: יהוה: פקודות יולאים מורה בראשית בראשית אה: א: יהוה: מתלם:

בליל ישנת בשבת: יחמר כל אפס נבין ונן כבדנו בליל א נחמך יחמר:

קבל רנת:	עמך שגבנו:	טהרנו נורא:
יבין מהויה יבסך פשו	יבין מהויה יבסך רננו	יבין מהויה יבסך רננו
אל פשו ונן ככל:	אל פשו ונן ככל:	אל פשו ונן ככל:
קבל רנת:	עמך שגבנו:	טהרנו נורא:
אבסך רנת	אבסך רנת	אבסך רנת
ככל:	אל רנתו ככל:	ככל:
קבל רנת:	עמך שגבנו:	טהרנו נורא:
אבסך רנת	אבסך רנת	אבסך רנת
אל פשו ונן ככל:	אל פשו ונן ככל:	אל פשו ונן ככל:

יהוה רננו יהוה פקודות מתלם יחמר אהיה יקו רנת: ה: יהוה: מתלם:

ליל שלשית בשבת יחמר עד סוף אפס רננו נחמך יחמר:

נא גבור:	דורשי חודך:	כבבת שומרים:
אבסך רנת	אבסך רנת	אבסך רנת
נא גבור:	דורשי חודך:	כבבת שומרים:
אבסך רנת	אבסך רנת	אבסך רנת
נא גבור:	דורשי חודך:	כבבת שומרים:
אבסך רנת	אבסך רנת	אבסך רנת
יהוה רננו יהוה	פקודות מתלם יחמר אהיה יקו רנת: ה: מצפן: מתלם:	

בליל ד' בשבת: יאמר כל הסוד עד סוף אמת בבת ואח"כ יאמר:

ברכם טהרם: רחמי צדקתך:	תמיד גומלים:
אשרתם יבסם פניו אל פשו: אשרתם יבסם רגלי ונג:	אשרתם יעפף פשו ונג:
ברכם טהרם רחמי צדקתך:	תמיד גומלים:
אשרתם יבסם פניו אל רוח: אשרתם יבסם רגלי ונג:	אשרתם יעפף ונג:
ברכם טהרם: רחמי צדקתך:	תמיד גומלים:
אשרתם יבסם פניו מפשמו: אשרתם יבסם רגלי ונג:	אשרתם יעפף ונג:

יהוה יהוה: ביקורו מרתי ויאמר אלהים: ה: מאתה: אל: ותרעל

בליל ה' בשבת: יאמר עד סוף אמת בבת ואח"כ יאמר:

חסין קדוש: ברוב טובך:	נהל עדתך:
אשרתם יבסם פניו אל פשו: אשרתם יבסם רגלי ונג:	אשרתם יעפף ונג:
חסין קדוש: ברוב טובך:	נהל עדתך:
אשרתם יבסם פניו אל פשו: אשרתם יבסם רגלי ונג:	אשרתם יעפף ונג:
חסין קדוש: ברוב טובך:	נהל עדתך:
אשרתם יבסם פניו אל פשו: אשרתם יבסם רגלי ונג:	אשרתם יעפף ונג:

יהוה יהוה: בקולו מרתי ויאמר אלהים: ה: אלהים: מרע:

ליל ישי בשבת: יאמר כל הסוד עד סוף אמת בבת ונג ואח"כ יאמר
גם שלשה זמרות וסוף שזרע אמת ונג בליל
דוקא לחלק כל אותה לבה אורכה

יחיד נאה: לעמך פנה:	זוכרי קדושתך:
אשרתם יבסם פניו אל פשו: אשרתם יבסם רגלי ונג:	אשרתם יעפף ונג:
יחיד נאה: לעמך פנה:	זוכרי קדושתך:
אשרתם יבסם פניו אל רוח: אשרתם יבסם רגלי ונג:	אשרתם יעפף ונג:
יחיד נאה: לעמך פנה:	זוכרי קדושתך:
אשרתם יבסם פניו אל פשו: אשרתם יבסם רגלי ונג:	אשרתם יעפף ונג:

יהוה יהוה: ביקורו ויאמר אלהים: ה: מרע: ונג: ונג: יאמר

ליל שבת : אחר הצהריים כל אפס צבא בליל ח' החמשה :

שועתינו קבל : ושמע צעקתינו : יודע תעלומות :
 אלהים יבסם פיו אל פגע : אלהים יבסם רגלו ונג : אלהים יעופק ונג :
 שועתינו קבל : ושמע צעקתינו : יודע תעלומות :
 אלהים יבסם פיו אל פגע : אלהים יבסם רגלו ונג : אלהים יעופק ונג :
 שועתינו קבל : ושמע צעקתינו : יודע תעלומות :
 אלהים יבסם פיו אל פגע : אלהים יבסם רגלו ונג : אלהים יעופק ונג :
 יהוה : יהוה : סקולות מרתו ויחמר אלהים הנה פגע : ה : יה : אדני :

בדך לבין בכל לילה פזיחמר לשם על אונתה הללל כמו בליל ח' אחר חמשה
 בבח ונג : אהוה אבצבצן בדך לבין אכלהו אמות בלולס בנ וכן לשאר אמות :

מוזמור לדוד בבח לו פדן הפדח ונג : ממזמור זה תופל מזמור אל האוס חס יחמר
 יחמר זה גפמיס : חוכו לבוכ אבהבכו בו אחר הדנקון :

אם השכב לא הפחד ושכבת ועלית גפדך : במוכ חלן נאקין ברחמיס :
 לשונעך קינפך : איה סתל למעז : רמח : חיות ברחמיס האס הרב ולת
 חיות סתל למעז : איה סתל למעז : רמח : חיות ברחמיס האס הרב ולת
 חיות סתל למעז : איה סתל למעז : רמח : חיות ברחמיס האס הרב ולת

הרפי רפי פלג הסולכי סלה : סלה הסולכי ונג : והוא הרב יסין לטל חממו פזיחמר זה :
 הולעפי חורח חיים שילב אמחורה הפפך כעמק למפך פלח : חרה הקוס הרחם
 כיון כי טעל למכפה כי בא מועד : נד נדוד ינלכו וקוח ינל טקב : ניאמר זה גפ ומפעל לטל
 טקב ינל והוא ינלכו נדוד : יחמר איר למעלות אש אפי : מקה ופז סמפין קדי :

אל ההיס ונג :
 בדך לבין למחור גז למחמר זה אקס ה הווכ אשר אחמהקס בריס
 חנהנות עישציי נהפה אובנות לו קס סמפין לילת אשר מנרה בא הקה לבן כר
 לטל ממסר בדך לבין טמחפ ה ה הווכ הממכוכפ לה חנהנות קפז :
בדרך חפקיר רוחי פלית אמה ה אל אמה : ובטל ללב וללה בדך לבין
 לש קרעשטן כלו נקנד אבח :

ח ציונה לבין כפ בדרך חפקיר רוחי לוחט פמטת גלעך הק לפה כפז

למקומו בנרתיקה היה להך שאורתי היום קיים עזה קפאיים ולורין . שיראצן זכרון הימים
 בבלי התלה כלה . שני זכרון חובתי היום כלה כבקניה שלא יאכלני טרפה והנוול לח
 יאכלני סתן לו . שלבי שיפנו כסוף עפון כל החטאות צפנה חובתי היום . רייעב שיפנו מע
 כל היום ^{בגוף} השלן בלא יסוח האצתי עם כופה היוצני . חמשי מאן והנכי למייכח באובתי קוס
 עזי אם יחזיר לעבודה איזה אדם מאיזה עון . ודאי שאם כזה העל במתיני למעלה :

**יגליית
והנה**

לכוננים
כופת

השמה בלילה לעולם העליון ולא השינו בהבלי העולם תלוי עקצן לבכיה:
 טוב מאד שם אייך יכול לען הפקל חחר סדר הפז ראוי לך אכפון
 ועצמנוק ליחזנה בחיזה ודוש הפונף ל הפוק רוח ט כל פליטה ענף

הוא עס :

דע

כי הלח לא יש בכל העצירות ובחזרה מי שיולד מזיקין טמו המופא זכרה
 ירע לבטלה והעפין כי מי עפשה אחר העצירות הפה מהלבאים להם
 המזיקין וכנגדים קטרוקים אך המנופח אכלתי זרע לבטלה עפשו נחול ופתורו הוא סוד
 טעלם וכעלם והנה טמו זילמא מן האדם מזיקין בלא חשק בן האשה בורחה מזיקין בלא
 האש כי מהו סוד לא החובה אלקי רעה זהא לילת וכפנפא סמאל לט יקרב באגלך
 זהא חשדך . ומה שאמר יתול מצוק אלקי ונגה אובס (ועתה החיטנים שלבנו לפיעש
 קרי נח אלקי לא יגא מן הכופה אלקי חמש ט זה שיטמ אחר שיפול מצוק לך אלקי
 לא יגא אך הכופה למר כי למובס הפעמות שהם טמזכיס ממך . והוא לך לא יגא
 אלהם להרלש דם כי אחר שיפול וימורו לא יוכלו עוד לנג למורפ פויתרה בפעמות
 לחזור לקחורפ והו יעלמו חסידים בבליד ונג . שרש ט החסידים הם אמרפ הפיעש
 הפמזכיס פני אחינו משהה פלמע על הרפן כי זה חיסו פק רשע כמע המופא זכר
 זרע לבטלה ט מומורפ הפויתרה מהלבאים למורק ליתר חשה זכופים רעה נמור
 אחין דקס טוב כלל כון זכופרני כלה לרע אכלמי אחינו משהה פלמע על הרפן
 הוא כלול מנוב ורעה ולו הפעשים כן נבאים טפח לחזר לעב לבשולה ולקח
 מובס פקראים חסידים והו ירפנו על המזכורה ולבשמיש אחיס מנשים על
 הדפון והו ^{טל} למזכורה ולא אמר למזכורה :

אמר

הזל איקרהי אדם ביום וילח לאוממה בלילה . הפה לעולם מחשנה
 היתח מחמה כפקש ט החממה ט מאין אפוא כדך וכבלי
 לתי זו שלבאזה ט לבטרא חחרת קרי כמשן ט לא שהין אפית אורח אמר
 פנשיה קוד אנס מופתה שקר והיוד פהפכה דגס למורה שהא טענה הקרי ולכן

כל

כל צדיק השומר אונס וצדק קדש אעלה עמו ש לו ש צדיק ע לו ש עלמטה בבגד מע
 צמחה מהמתעבה רעה כפנין ויהי ער ונר רע בבגד קרי ופנין יג עלמטה מפתקם
 לנחלקם קנל לב לא וזה חנה ויהי רע חנה כלפי חסד ופגה ש מפני חלקם קנל
 קנל חזר וקנל גאחה קבורה מפני קנל ועל אונס אמוצאים שז לבולה נאמר פכ ק
 בעשה רע פנים על זעם בעשה רע כפנין ער רעלה כהה מחרן אהא קמלבור
 זכרם בחי הזכר בחי הזכורא אפרן כפוק העלונה וזהו מלה כפוק מלה כמו אפ
 נחמו להוצא מופה העלונה מופה רדכורא לחן ולא לבין הפקלה כן התי' עליהם
 אפיהן מן הזכר א הפוק העלונה יכרה ויהפךר מזה וזהו פקד המול אל האס למעלה
 מהשם לו ש במלבור וכה שיכרה הוא למעלה כפך לפקוד המול על מזה המלה
 כפנין יפקוד ק על צבא המרום דמרום ונר וזהו להכרה מחרן זכרם דכ מול כ כה
 שיכרה הוא מחרן מחרן הארץ למעלה כפך המלה להכרה המול על מחרן עלונה:
 צמח: לא הצדקה מה בא למלכו מה שאמר דמלה כי החכמה הפך י
 כי החכמה יש מאין שהוא כרוב כי לא פזר כחן דפירוש כי אס יג ואלו שכוונה
 למר כי מה שהוא למעלה בקדשה יג מכרה הפה המוצא זרע לבולה כפנין
 לו דמקום יג שהוא גמר קרי וכה כפנין לו כרה וזהו להכרה מחרן זכרם
 דל כרה למעלה קה נחם עשה השולב המספק לזכ אונס כפנין מיד קדוש
 וחזרו לקדושה ונל אונס הפה אחר אפילו חזר לפקודו ומנל פגשה ככ
 בארץ ותיקר פגשה יג:

מפנה

רבי ארבעה פרטים להקנין כסום כפרד אין הדין ונר' להיובד כי דבר שא
 זו מהחיל לזהר אלהאם בקדושה לבן פרט כחן ר' לעמר בפסוק
 זה כה לזהר לרבי אס שלא יפיו למונף כל המורה לא שיפיו לבופים וציקדו פלמם
 לצבעו מונס כרי עזרי על אונס עמה פפא פרהורה וקדושה וערי עלפם קדושה
 אל הדין בחופן אכל מטעין יפיו בקדושה כי באכעורהא דלהבא ארבער ארבערונת
 דלפלא ויהי פמה עלפא ר' לעמר כוח רומא א הפז עם מה אחריל כי ע לבוס נ'
 דלבים לרפאי והא היא אפוח זפאי נהו דמבג' ארסן עליו לבוס ארית כופל ולכן
 כהך האס למר מן קדושה הדין קדושים דהיו כי קדוש אפי איהו קדושים כהרד
 ולא שיפיו כל המורה כסום כפרד:

כאפלו

ושמרן דבי שרל אר הדין לפגוע אה בעלתי עכו' יג לעמר מה בעייה

עין לבער וקחמר לעבורה חרף הזלף זכור כפנך מלנה פגה נשמור כפנך מלנה
 לא הפגה ולכן אמרו ושמרו ולכן אמרו נשמרו כפנך מלנה לא הפגה ולפגור
 כפנך זכור מלנה פגה נפ ושמרו מלעון ואילו אמר אהרן הלא דבר ענה כס
 פ ישראל להמתין אלם להיוון פש פגור פש בחול לא לבער ופנך פ ישראל אור פגור
 ערבה פגה אימתו נשמרו הפגה עד לא כנה פגור מפקן וענה חרף פגור
 ונרס עינו הפגור שמעל לעולם לרור יתפ ולא מספורח אחרת ברב פגור עינו
 הדור והגל להפגור ענה הגה ולא הרור והטורח אחרת כי עני וכן כפי ישראל
 אנה פגור הנה פגור כי כפונן הוא לבער הוא חנה הפגה כי ענה יתפ פגור ה
 הגורס ואת הארץ ולא פגה זונן למעלה לא כיום העני אור עני וינפג אהינו פונן
 למעלה לבער ולא בחול :

דע אין לך אדם אין כמותו מלל פגור מלבד עצמו דאפו וחתו וכל פגור
 אפוא פגור כלל הם פני מותה לבד ענה מוחו ואימו וללג פגור מסייע

לפגור המורה כי הוא אפוא יכול לפגור אפוא קטן ולעברת אס פגור מלל לך כי אין
 ענינו מסייע מוחו לפגור מוחו וכהן סעד לבער מוחו קלוב וכן אס הוא
 פגור חנה ולא הורגה בעולם פגור נאמן כי פגור אפוא חן מן קלוב ואפילו
 העני ענוכיים לנחן הגורס הוא פני לגה חנה ופנן ענין אור הפגור חנה נאמן בולר
 ואמנם באר רצף כמה החמירה הענה לחם לקח עצמו בפגור השמש כפואד ואס
 יקח עצמו ימצא לפגור החם לבד קודם אשר על ידו יוכה לעגור אס פגור ואפילו
 אפוא פגור ורולה כהנה לקודם חנה לפגור השמש אכלב יפנן אורח פגור פגור
 פניק לו דונמני הטר נפגור כי אס יתנח הבן עפורה פחשם על החב :
 פגור : ופגור פגור אחר הרב זלבה אס לא אס לבד מוחו ואימו פגור מלכב
 וינפג כי אהים דפייסו אפוא לחם ולחנה כפורה אור ולבגס :

כשהאדם מלונן פגור אחרת חפשא עפיהם יכונן לבנה מבורה
 אור להפך אחר אחר יכונן לבונה ואחר לרעה וקה
 מוכח האכפיהם כבן סוד אור מקהק ומבטח האס כיהן אור פפמי וקה אס האשה
 הפנין לבנה ופגור אנה אנה ולר ענה נשמור בער מקהק עפמי וקה פק
 בהפך ואס האב יכונן לבנה ואמו לרעה יפנן אור כמקהק טורב ופפמי רב
 ובהפך כמותן יכונן מקהק עפמי פגור ניפג רשע לפי עפמי קל כולל פפמי
 רבוב ומקפוב לבד אנה נאס הפגור חנה אהיו קל פגור ורן כפנן ככל מעשיו
 פק עפמי והזכר הפגור פגור

הכניפה פק מקהק אין להמנה מנה כי הקדושים הם מן
 הזכר והטורב מקהק אהיוק : הפגור אהס מוסר
 אהיו זכר קלס : וקה ובהמה מוסק הם כהס : ונק
 כפין ינקל בהמה כן והתיה ככלל :

ומהיר

מהיר במלחמתו זה נעים לו נעילת הבורה כח האב בו . ואם שכל וכד נבר עליו
 כח האם הפסימי והכל כפי מה שהיא . אם האב כיון אז לבב יהיה הבן אז מהר
 במלחמתו אמים ויהיה אדם נבול מחד . ואם כיון לבב הפעלים יבא מהיר במלחמתו
 הפעלים נזם נשאל אהיה קל ברנן ער קנה אחרון כמו שאמרו אהיה רץ על ראשי
 אבלים וזה היה קל בשופו וסוד הפעם ארובו אובלג פמשך מבונה האב ולח כח
 האם כלל ולכן נבל מחד אור המקל בן ער קנה אחרון כי כלבם הקלעו פמשך
 מאור המקל ומולך לחום ומשיטע בקלעו ולכן הפעם הפעלים אפיס זיס ממקומם .
 ואחרים אפיס יכולים להיות אפיס שבע אחר והכל פמשך מהפסוק :

בענין

קפופה היה חסור מנה זלקה כי האם צריך לקיים מצות פפוק עמי
 בעתירה וצמי יפיקה הולד כי נפ עמון למעלה היד אפילו עמון
 עבדו ויפיקה עליונים לצורך קיום הפעלים כי מקו זמן בשר . ופישן ימי החורק אהבת
 לו אם אמלכו טלמי וחפפר מן הפופה להיות עמון הקור ונפ לה יוב עמי בעבירה
 ויפיקה והגיד כי אם נפ האמה הייה מעתה ותיפך מקפואו בנראי הפה אז אפ
 פפור אך עמי טוב לקיימה : צמית : פלגד כי מה שאמר הרב זלפך עפפור מן
 הפופה אם האמה איה מקפואו פפקח לה מוכתב בוקר משפטים היא אהבת
 לשם וחדא האי אהבת רמחמרא לבבולה פופה הלה למעבד כעבד לבבולה כי א
 איהו לח חיים ולא אשנת לחם : הה נפ אם האמה איה מפקדת פפור האש אכל
 אמר הרב זלקה עפבו טוב לקיימה והפעם מפב ענה כן הקורה :

נפ

פישן זון ראם . בהשלתו שלמה פחמר במ פאמר נהיה אמר פפעם
 ממנה שיאפנה כי אם הוא זון פקב ולמה אהיה זון פכחן מכל בזונים
 וזהו הפעם אמן הנבורה הליפן אך מחטבת וחילק הוא יעקב ולמה צתי רחל
 אהיה בשיעור קומתו ישראל כלו וקוח יורה מלמס ולכן לשם האין מעבד אך
 רחל חן לו רשעה רק כלל אלה אחר מאבד כי אהיה זון ישראל עם רחל כמ
 לשחיה עמי פחול : ואמנם לל אלת קווס חטרה הוא כמו בחול אחר חטרה
 אפוא ישראל עם למה צתי רחל אך הוא יוכד . ומבוסם מאל חול אחר חטרה
 נפ כלל רחל חטרה אחר חטרה אמ כלל ימי טופס אחר חטרה יפם כלל אלת
 חטרה אחר זונים כלל אלת עמי רחל מערב לאמז מוכתב אז :

את

אשר עתה רשעו כי . הפה כדו כעצמו פישן קמון אהיה מכל אלת
 לל אלת והפה הוא רמז לפי מה כי רחל אחר חטרה פשעו רחל אלתך

פלגת

אורה הוא לפי תפיסתו כי לברייתו כפסוק אז הוא הזון עם אשכנז
הדמותו בדין ופ' בזה רמז רב: ד"ל חוכב אשתי כנענו מהרמז אשתי אהבתי
האם לקרר מלשמש מפורש בליל ל' מיום שבהפסדה אשתי כי כמעשה
מפורש און נדרים שימורה הולך לעבד חמו. ואמר ליהמיה ולק"ה כי זכר

מעשה

צריך

הפ' בווקר מ' אעורה קל' מלחן וקטיל ב'אי' למענה והכונה היא מה שאמרנו:
ל'ל'מ' : כפ'הפ' רבך ל'ל' למעורר מלשמש מפורש בלילה של הספק וכו' חול'
אולי ביהמיה אשתי קולע ל' ל' ל' חוכב. ופ' אולי שמה מה שרמזו ד"ל ש'ל'מ'א'ם
ראשונים ק'ש'ל'מ'א' ו'ל'ל' :

המושמש ש'מ'א'ר ה'ר' ה'וי' ל'ה' ל'פ'ם ככפ'ם . ולא סג' כ'מ'ל'ק' ש'י'מ'א'
אמר ק'ר' מ'ה'ר'ב'ה אכל כ'ה'ך ש'ר'ה'ה מ'ח'י'ת'ה ו'מ'ר'ה ש'א'ין ש' אור
ק'ר' כ'כ'ר כ'ל'ל' ו'פ'ק'ר' ו'ח'ם ל'ח' י'פ'נ'ה כ'ן ל'ח' י'מ'ל'פ'ן מ'ל'ה'י'ו'ר' ב'כ'ו' ככפ'ם . ו'ה'ה' א'ר'מ'ר'
מ'נ'ו'ר' מ'ל'ה'ה' ש'מ'ל'ל'ו ש'ל'ח' ש'מ'ש מ'פ'ק'ר' ב'א'ר' ק'ר' ב'ע'ב' ה'ו'ל'ר'ת' ה'ו'ל'ר' ש'ל' א'פ'י'כ'י'
א'חר ה'פ'כ'ו'ר' ש'ל' א'ש'ר'ת' ע'ב'ל' י'ח'ו' ב'כ'ו' ככפ'ם . ו'פ'ל'ב'ל' כ'פ'י'ם א'ר'ת' ש'א'י'ר'ע' ל'ה'ם
ל'כ'ר' מ'ר' א'פ'י'כ'ו'ר'ת' ר'ב'א ל'ה'ם ה'כ'פ'י'ה א'ח'ם ל'ח' ב'א' ל'ה'ם ל'ב'ח'ו'ר'ת' א'מ'ר' כ'י'ר'ו'ב'
ק'ק'כ'פ'י'ם א'מ'ב'י'ם ב'ע'ב'ה ה'ח' מ'ע'ב'ן ז'ה' ו'ח'ש' א'ח'ר' כ'ע'ב'א'ל'ל'ל' ע'ש' א'ח'ר' ע'ל'ט'ע'ן
ז'ה' ד'ח'י' מ'נ'ו'ר' מ'ל'כ' ל'פ'י' א'נ'ג'ו'ם כ'פ'ה' ו'מ'ר'ת' ל'ר'כ'ו' :

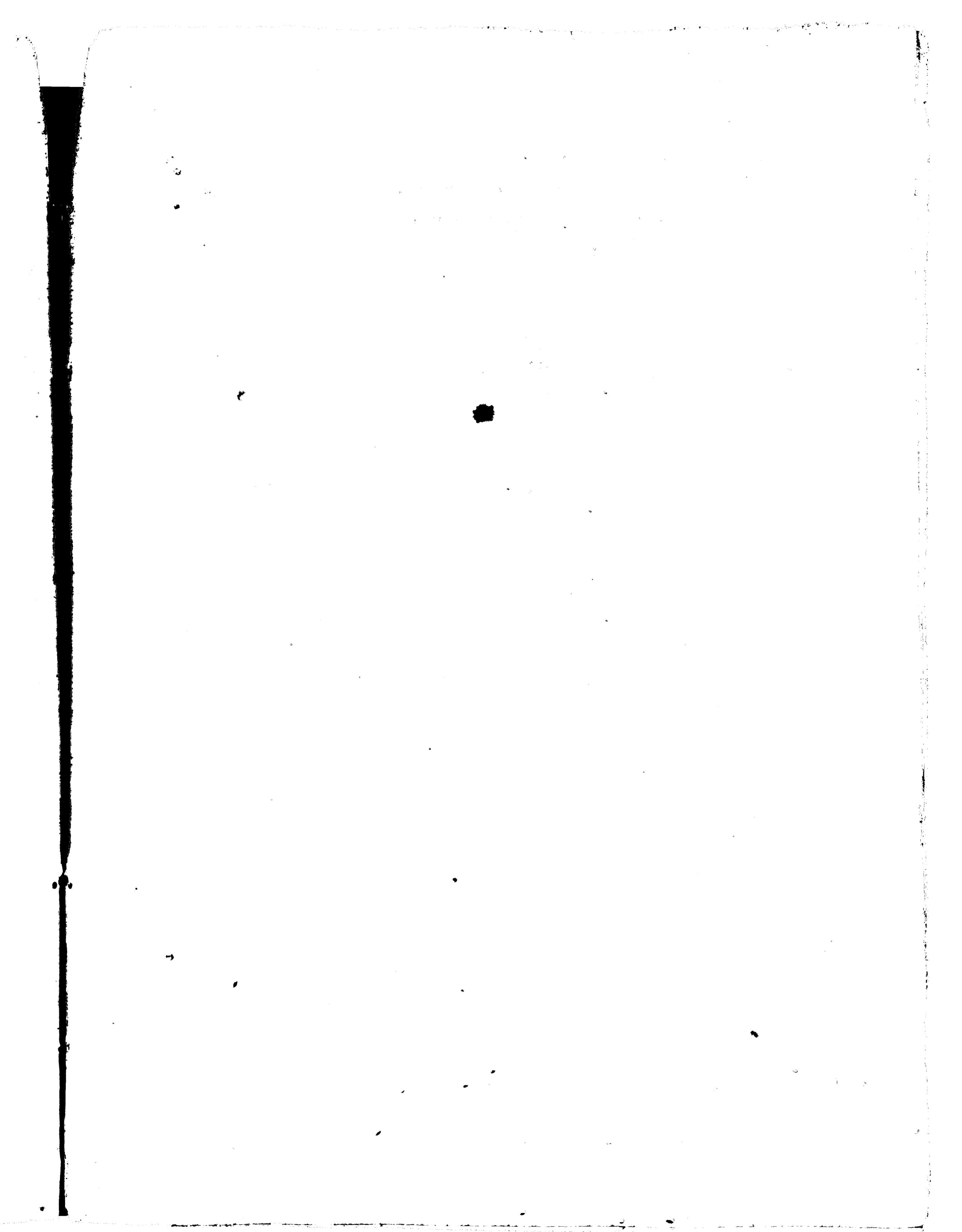
ס"א סעקל א' יתקבץ לעון נבזרה כענין אלהי : ובקר הוא חסר כ'
וישם אצדקם בעקר ולב יורה כל מילה כעולה מחלפתה
ל'פ'כ'א'ה'ק' כ'ל'ל' חסר כ' ב'ו'י'ט'ע' ו'י'כ'א' ו'י'ס' י'ש' א'ה'ה' א'ח'ר'י'ו'ר' ל'ה'ם חס'ר' ש'מ'ו'ה' ו'כ'מ'ן
כ'ן ד'מ'ו'ז' כ'נ'ב'ר'ה'ל' כ' ל'ג'ה' כ'ע'ב'ין נ'ב'ז'ר'ק' ע'ש' ה'כ'ו'ל'ל' ו'א'ל' חס'ר' א'ל' : ו'ה'ו'א' כ' ל'ע'ל'ם
מ'י'ה'ש'ק' ק'נ'ב'ז'ר'ה' ה'ו'א' ה'ח'ס'ר' ל'ל'כ'ן ר'מ'ז'י'ם י'ח'ר' :

כורא : לען כהאק נוקו לפעורר השחר קא כהאק כסוד
יחבי אור ובורא חשך כפולק :

סעקל ד' : בבל'מ'א'ה' ו'מ'ל'ת'ה' ל'ה'ך ה'א'ה'ם ל'ק'י'ם נ'ב'ח'י'ו'ר'ת' ש'ה'ם
מ'ח'ש'ל'ה' ה'י'כ'ו'ר' מ'ע'ב'ע' כ'פ'ול'ק' מ'כ'ו'כ'ת' ל'ו'ל'ב' ו'ה'פ'ק'ר' ה'ו'א'

הכופה רהי'סו המחשלה נהו כפ' פ'ה' ש'ה'ה' מ'מ'ל'ו'ר'ת' מ'ע'ב'י'ו'כ' כ'ע'ב'ה' ל'ב'ו'ז' ל'פ'ט'
ו'מ'ו'כ'ו'ר' ק'ה'א'ר'ת' ה'ר'ע'ב'ה' ו'כ'ו'ל'ל' ו'כ'מ'ו'כ'ן מ'ל'י'כ'ו'ר'ת' ק'ר'כ'ה' כ'ע'ב'ה' ל'ב'ו'ז' כ'ר'ו'ח' ו'ל'כ'ה'
ב'ע'ב'ה' י'ק'ה'א'ב' א'ת' ה'מ'ל'ו'ר'ת' כ'ע'ב'ה' ל'ב'ו'ז' ל'פ'ט' . י'ו'ל'ל' ש'ר'מ'ז'י'ם כ'א'ר'ת' ו'כ'ו'כ'ת' :

אלהיך מחשבה רבונ' מעשה ופודת כל אדם רומז ל כמחשבה חשב מ'ה :
 מ'ר סעף ק' כ'ב : כ'ב כ'אכ'ב קח'כ'כ' י'ש ל'כ'ס י'פיקה מ'ן עמ'ר'י
 ק'ב'ר'r'
 א'ז ו'ק'מ'י'ה'ק'ר' ק'ו'א פ'י' ק'ח'ס'ה'ס' ק'ב'ק' מ'י'ס' ו'ל'ב'ן א'מ'פ'י' ע'ז'א'ר' ק'ר'ב'ה'ס' מ'ע'נ'י'ס' ל'ש'א'ר'
 ק'פ'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'i' ק'ר'ע'ה' ק'י'נ'ו' מ'ע'פ'ל' כ'י' ח'ס' ק'מ'י'ס' כ'פ'ו' כ'א'ן :
 מ'ו ס'ע'ף ק'ר' : ק'ר'כ' מ'ל'ק'ה' ה'י'ה' א'ו'מ'ר' ק'ר'כ'כ'ו'ר' כ'ק'ו'מ'ו' כ'ל'ל'ה' כ'פ'ו'
 כ'מ'ק'ו'מ'ע' ו'ל'ב'ק'ר' ה'י'ה' ע'נ'פ'ה' ח'מ'ן' ט'ל' כ'ל'כ'ר'כ'ה' ו'ל'כ'ר'כ'
 א'פ'י'א'ס' ק'ח'ס'ה'ס' ק'י'ו' ק'ר'ל'ה' ו'ק'י'ה' פ'ו'ס'ק' כ'ה' ל'ע'ב'ו'ר' ח'ח'ה'ק'ס' ח'מ'ן' ו'ק'י'ה' כ'פ'י' כ'א'מ'ו'ר'
 ל'מ'י'א' ס'ע'ף ק'ד' ק'י'ו'א' י'ה' ח'ל'ה' ל'כ'ר'כ'ו'ר' מ'ל'כ'ו' ק'ה' א'י'נ'ו' מ'ק'י'י'ס' א'ל'ה' כ'י' ח'ס' כ'ל'פ'ק'
 ו'מ'ע'ש'ה' ו'ק' מ'י' י'ו'א'פ'ק' א'ו'מ'ר' ע'ל'מ'ו' א'ז מ'כ'ו'י'ן כ'ל'ה' ח'ח'ר' א'ז א'י'נ'ו' ע'ש'ה' ק'ח'ע'ש'ה'
 כ'ר'א'ו' ו'ס'פ'י' ה'פ'ל'ן' ה'ד'ת' ל'כ'ר'כ'ו'ר' ע'ל' ה'ד'ג'י' מ'ע'נ'ל' ק'ל'ת'י' :
 מ'י'ז ס'ע'ף ק'א' : כ'ל'ב' כ'ו'ל'פ'כ' ק'י'ע'ר'ה' ק'ו'א' א'ל'ה' כ'פ'ו' ל'כ'ר'כ'ו'ר' ח'ח'ר' ו'ל'ו'
 ע'ר'י' כ'ק'ד'ס' ע'ן' ק'כ'פ'י'ס' ע'ן' ק'ר'ו'ל'ס' נ'ח'י'ן' ל'ה'ח'ק'ך' ל'מ'צ'ו'ן :
 מ'י'ח ס'ע'ף ק'א' : א'מ'ל'ך' ר'ק'י'י'מ'ח' ל'ן' ה'ד'ב'ה'ס' ע'ל' ה'ס'פ'ק' ה'ס' ל'ע'י'ל'ה' ו'ע'ל' א'ד'כ'ו'ר'א'
 ק'ס' ל'ע'מ'ל'ה' ע'ב'ו' ע'א'פ'י' כ'י'ע'ר'ה' ע'א'ח'א' כ'ק'ל'ה' ע'ק'ה' פ'ע'ש'ו'
 מ'ק'ו'ל'א' א'ש'ע'ה' ר'ו'א' ו'כ'ו'ר'א' ל'ה' י'ל'ך' מ'ע'ט'מ'ר' נ'ק'ש'ה' ל'ה'פ'ל'ן' ה'ד' ר'ו'א' ה'ס' כ'ר'א'ש' ר'ח'ל'
 ו'מ'י'ח'י'ן' ח'מ'ר'ס' מ'י'נ'ו'כ' ע'א'פ'י' ה'פ'ל'ן' ה'ד' ע'ק'ס' מ'ע'ח'י'ן' כ'ר'א'ש' ק'כ'כ'ה' ו'ל'ח' מ'ק'פ'י'ן' כ'מ'ו'
 ה'פ'ע'ט'ו'ר' כ'י' ל'ה' כ'ר'ר'ח'י'ס' ק'ו'ל'ש'ה' ק'ל'ה' ל'ה' י'ו'ת'פ' ל'כ'א'ש' ק'מ'ק'ל'ה' כ'מ'ב'ו'ח'ר' ל'מ'י' ח'ל'כ'ס' א'ז ו'פ'ע'
 ו'ה'פ'ו'ק'ש' ל'ע'י'ס' ה'ל' מ'ע'ט'מ'ר' ק'ו'א' ע'כ'ל' ק'מ'ל'ו'ת' ע'ה'כ'י'ס' כ'ע'מ'ל'ה' ל'ה'ק'ס' ה'ש'כ'י'ה' ו'פ'ע'ו'ר'
 כ'י'ק'ס' כ'י'ד' ו'ח'א' ד'כ'ו'ר'א' ע'א'י'ן' ל'ב'ש'י'ס' ה'פ'ל'ן' :
 מ'ע'ף ק'ה' : ו'פ'י'י'ן' ל'ע' י'ו' א'ק'א'מ'ר' ו'ט'ו'כ' ל'מ'ע'מ'ש' כ'ו' ל'ש'ע'ר'ה' ל'כ'ר'ה'
 ו'א'ע'ש' ע'א'י'ן' ר'ח'ק' ל'כ'ר' ז'כ'ר' ל'כ'ר' . ה'ע'ש'ה' ע'ה' ח'ס'ר'
 ל'נ'כ' ק'ה'י'ד'ו'ר' נ'ח'ס' א'י'ס'ו' מ'מ'ע'מ'ש' ח'ס'ר' ל'ו' ק'מ'ע'ש'ה' ל'ב'ן' פ'ע'ד' ל'מ'ק'ר' ל'ע'י'ס' א'מ'כ'ו'ר' ל'פ'ק' י'ו'ת' :
 מ'ע'ף ק'י' : ק'ט'ע'ש' ל'ר'כ' ז'ל'פ'ה' ע'א'מ'ר' ה'ס'פ'ה' ק'ר'ע'ש' כ'ה'ל'ה' ו'ש'ו'ר'
 כ'ל'ע'ד' מ'ו'כ'ב'כ' ו'מ'ע'נ'ל' ק'ט'ן' ה'פ'ע'ש'ה' ל'ו' א'מ'ו' ו'ק'י'י'נ'ו' ע'ל'ת'י'
 ק'ט'ן' כ'פ'ו' ל'כ'י'ק'ו'פ'י'ס' ד'ק'י' ו'כ'י'ו'ן' ע'ק'ו'א' ל'כ'ט'ן' א'מ'ו' ל'ט'ן' ה'ח'ה'ה' ל'כ'ו'ש'י'ס' ל'פ'ן' א'מ'ו'
 ע'ז'ת'י' מ'י'ן' ל'ר'כ' ז'ל'ק'ה' כ'י' ק'ר'ו'ל'ס' ע'ה'כ'י'ס' מ'ו'ל'ה' ק'ט'ן' ה'ד'ש'ו'ל'ה' ה'פ'ע'ש'ה' ל'ו' א'מ'ו'
 ע'ה'י'ק' ח'ח'ר' ה'פ'י'ק'ה' כ'כ'ו'ל'פ'מ'ז'ה' ק'פ'ס'ק' ו'כ'ן' ה'פ'ע'ש'ה' כ'ר'י'ב' ו'ל'ח' מ'ע'ש'ה' ל'ו' ל'ו' ק'ע'ש' : ה'פ'ל'ן'

האורי

לפניו של יעקב ויבן יעקב ויבן יעקב ויבן יעקב
 ויבן יעקב ויבן יעקב ויבן יעקב ויבן יעקב
 ויבן יעקב ויבן יעקב ויבן יעקב ויבן יעקב
 ויבן יעקב ויבן יעקב ויבן יעקב ויבן יעקב

הפרש בין חל לישפת

הפרש בין חל לישפת
 חל הוא שיש בו חלוקה
 וישפת הוא שיש בו שפת
 חל הוא שיש בו חלוקה
 וישפת הוא שיש בו שפת

הדין

הדין הוא שיש בו חלוקה
 וישפת הוא שיש בו שפת
 חל הוא שיש בו חלוקה
 וישפת הוא שיש בו שפת

בירובו

בירובו הוא שיש בו חלוקה
 וישפת הוא שיש בו שפת
 חל הוא שיש בו חלוקה
 וישפת הוא שיש בו שפת
 חל הוא שיש בו חלוקה
 וישפת הוא שיש בו שפת
 חל הוא שיש בו חלוקה
 וישפת הוא שיש בו שפת

מצ'אות פטום הקטרת

דע

כי קוּלָה עֹסֵה הַקָּוִן הוּא מִצְאוֹת פִּי־סֹדֵר פְּגַר מִקְוֹה לְבַד
 לְסוֹד עֲצֵמוֹת וְכֵלִים וְכַפֵּי מִקְוֹה רֵאזִמָּה זְכוּרֵי הַחֲלָק
 לְסוֹד כְּבוֹד סְפֵרוֹ עֲבַד בְּבַחֵי וְהֵם לְהֵיזֵן עֲבַד יוֹמֵן וְהֵם לְסוֹד כֹּחַ
 כִּפְלֹפֶל וּפְלֵגָה לְעֹדֶי. אֲחִיב מִבְּקוֹהֵי הַזְּמִי וְהַזְּמִי זְכוּרֵי חֶסֶד פְּגֵמוֹ
 עֲבַד חֲבָא וְחִימָא מִחַפִּין וְמִבִּסִּין חֲזֵר דִּלְחֵי כְּפֹלַת אֲחִיב וּפְקוֹהֵי אֲחִירוֹת
 מִבְּעֵז מֵא וְמִבְּקוֹהֵי הַפְּעִיָה הַפְּעִיָה פִּוֹר דִּלְחֵי וְלֹא פִּי מִבִּסִּין וְמִלְּהֵיזֵן לְפָה לְחֵי
 כְּפֹלַת וְסוֹד הַפְּעִיָה לְהוֹרֵי הַחֲלָק פִּוֹר כָּלֵאן פִּי־קוֹהֵי סוֹד עֲצֵמוֹת וְכֵלִים וְחֵימָא
 לְחֵי כְּכֵלֵי עֲלֵם לֹא יִכַּל לְסוֹד אֲחִיר וְעֵלֵן וְהֵם הֵם הַחֲלָקֵי אֲחִיר אֲךָ כְּחֵלֵם
 דִּלְחֵי לֹא יִדְרִיק עַד מִקְוֹס פִּוֹר דִּלְחֵי כְּפֹלַת. וְכֵלֵי דִּלְחֵי הַפְּעִיָה לְמַעַד לְחֵי
 לֹא יִמָּא הַתְּקוּן וְחֵימָא כֵּלֵי הַפְּעִיָה לְפִי־סֹדֵר כְּפֹלַת וְכֵלֵי הַפְּעִיָה לְפִי־סֹדֵר
 לְעֵבֶר וְעֵלֵן וְפִי מִיְהֵב מִלְּהֵם לֹא עֲהֵם כְּכֵלֵם פִּי־רֵאזִמָּה מִבְּקוֹהֵי עֲלֵם יִמָּא
 הַתְּקוּן וְחֵימָא הַקְּוֹהֵי עֲלֵם כְּפֹלַת לְמַעַל לְסוֹד פִּי־קוֹהֵי הַתְּקוּן הַתְּקוּן
 מִלְּהֵיזֵן בְּקוֹהֵי פִּי־סֹדֵר עֲצֵמוֹת אֲחִיר כְּחֵי חוֹפֵי פִּי־קוֹהֵי וּפְקוֹהֵי כְּפֵגֶם
 לְחֵי סוֹד כֵּלֵם וְכֵלֵם אֵלֵם וְהֵם הַחֲלָקֵי עִידוֹ לְמַעַל זְכוּרֵי הַחֲלָק כֵּלֵם
 רֵאזִמָּה עֲבַד הַפְּעִיָה הַקְּוֹהֵי עֲלֵם וּפְקוֹהֵי הַחֲלָקֵי אֲחִיר וְהֵם סוֹד
 עִידוֹ עֲלֵם כְּפֹלַת לְחֵי הַתְּקוּן וְחֵימָא כְּפֹלַת עִידוֹ לְמַעַל לְפִי־סֹדֵר
 כְּפֹלַת קוֹחַ לְמַעַל אֲחִיר פִּי־קוֹהֵי לְסוֹד עֲצֵמוֹת עֲלֵם אֲחִיר מִבְּקוֹהֵי מִבְּכֵלֵם
 עֲהֵם כְּמִלְּהֵם לְחֵימָא וְחֵימָא מִבְּקוֹהֵי עֲכֵלֵם וְכֵלֵם לֹא פִּי־סֹדֵר לְחֵי רֵאזִמָּה
 וְחֵימָא כְּפֵגֶם לְפִי־סֹדֵר כֵּלֵם וְכֵלֵם אֵלֵם וְחֵימָא מִבְּקוֹהֵי הַחֲלָקֵי פִּי־סֹדֵר
 אֲחִיר חוֹרוֹ וְכֵלֵם וְכֵלֵם לְמַעַל וּמִבְּכֵלֵם עֲכֵלֵם לִי סוֹד פִּי־קוֹהֵי וְכֵלֵם
 הַפְּעִיָה לְפִי־סֹדֵר הַתְּקוּן הַתְּקוּן הַתְּקוּן הַתְּקוּן הַתְּקוּן הַתְּקוּן הַתְּקוּן
 כִּי הַתְּקוּן לְחֵימָא אֲךָ הַפְּעִיָה עֲלֵם לֹא פִּי־סֹדֵר עֲלֵם לְחֵי עִידוֹ לְמַעַל
 חֲלָקֵי זְכוּרֵי הַחֲלָקֵי כְּכֵלֵם לְפִי־קוֹהֵי אֲחִיר הַתְּקוּן הַתְּקוּן הַתְּקוּן הַתְּקוּן
 וּפְקוֹהֵי כְּפֹלַת פִּי־סֹדֵר עֲצֵמוֹת וְכֵלֵם הַתְּקוּן הַתְּקוּן הַתְּקוּן הַתְּקוּן הַתְּקוּן
 לְחֵי אֲחִיר וְכֵלֵם וְכֵלֵם פִּי־סֹדֵר אֲחִיר כְּכֵלֵם לְפִי־קוֹהֵי כֵּלֵם פִּי־סֹדֵר
 פִּי־סֹדֵר עֲלֵם אֲחִיר וְחֵימָא אֲחִיר מִבְּקוֹהֵי עֲכֵלֵם לְפִי־קוֹהֵי מִבְּכֵלֵם
 לְפִי־סֹדֵר אֲחִיר כְּכֵלֵם לְסוֹד פִּי־קוֹהֵי אֲחִיר עֲכֵלֵם פִּי־סֹדֵר לֹא יִכַּל לְחֵי
 הַתְּקוּן לְחֵי אֲחִיר מִבְּקוֹהֵי הַחֲלָקֵי הַתְּקוּן כְּכֵלֵם לְפִי־קוֹהֵי וְכֵלֵם

חלק לך פקודות ושלח לי אחר אשר ארצו קנות יסוד כל עבדך ותרמק מלמך
 הוא בתי ייטב וארץ אם אלה אחרת למה לא מלכו מלכותך הן דתי יבוא על
 פניך ייזיקה ועבור עמם לא במלך ולמה לא פון רבוק זב או באוא . אך פרטו
 אפי' האמה פוא אפני עמנו אומהם עמי החלב ופקודות פפם בודתי שלח פון
 שווקי עמו כי פקודה רמזופק גדולה מכולם וכן פקודה אלא גדולה על כל פון שלמנו
 מלך . ואמנם כל פקודה מלך פון שלמנו כולל פון שלמנו בכל חלקיהם פני
 בכל פקודה מלך פני קום דתי פער פער אומהם פני פני מלך ופוא כי מן
 חלקים אשר ראויים להיות רבוקה עלו לא פני קום פער רק סוד ו חלקים על
 פקודה עלו וקד חלקים אחרים לא פני לאו פער אפני עמנו אומהם עמם
 ופקודות מינס רק וחלקי פקודה לבר וחמהם פון חלקים אחרים כמלך אפי'
 פקודה א' שלמנו און בודתי וכה יש בו שינוי א' מן פון פקודות ראשונה כי אומם
 קום שלמנו כל א' כלל מן וזו אינה כלל רק מן חלקים לבר פער יש
 שינוי אחר ופוא כי אפי' לאו פון חלקים מינס מחובתהם יחד לסוד פקודה א' רק
 מחלקים לו וכפין הפוק עמנו אומהם עמם פקודה א' אינה פקודה שלמנו כלל
 מכלה . עמם הפוק גדול מלך אך אין רק חלק א' מן חלקים הפקודה הראו ליה
 וזה החלק הפעיה אפון קוראים מועד פקודה כמלך הן ופער מלך ולם
 קין אך פכל פול פול פסוד כי פקודות ראשונה כלל מלך פקודה שלמנו
 כלל מכלל חלקיה וקד און בו רק וחלקי פקודה עלו לבר ום עמם בחלקים
 ולא מחובתהם והפוק אין רק החלק ה' הראוי לפקודה עלה . ופער פדאר חמש פולין
 כי קלם הפעל כולו מפנה פני מון כי כמלך פקודות פון
 און אם אפני קום ליהם לסוד קום ארץ ליה יאבד ום אפני
 פול חסד יפה עמם מסוד פון פקודות פרחובות אהם מון וקם אפני ימי
 רמזיה . ואמנם כל פול עמנו פני מלך אפון מלך פון פקודות
 ראשונה עמם און און רק בזון . ואין פול פול פול פול פול פול פול פול
 עמנו יופר מעול ופחלע פול פול פול פול פול פול פול פול פול פול פול פול
 מלך כל פול חלקים ועלם יש רק חלק א' לבר אך דמס מן כח לשלך
 רק קד ראשונה לבר ופחלע פון קטנה עלו וזו פער מלך פול פול פול פול פול
 כי ליה עכר ועמם פול פול פול פול פול פול פול פול פול פול פול פול פול
 ולא כללם יחד כמון פול ראשונה והפועל לפי שלם פול פול פול פול פול פול

דע

על ולפי ששנתם יחד חסרו מחמת גם ערפם נחיה לו שלשם יחד וחס עשה
כלבד המי וכן הפנין צדוק כי לפי שכל הט' חלקים שלם נחיה למעד הנוספה
לכן כולם נחיה יחד והתקנה בתקן אחד ואין ה' מפאמה למי' כח' ג'ם
פעבור ויפיקה ופגלור ה' ככל בא לים בחד:

ונחזור

ענין לפי זה כי הג' ראשונים עלו חזוניה כחמה ולכן כל
הג' בחים להנוספה כולם מסתלקים יחד ופנה פתח חו
כולם בחים יחד לפיך ההנוספה כי אם הפנה לח יסלק לא אחד מהם ועשאו
ב' או יסתלקו ה' ושאר הא' ה' חין לק' פ'ג' גדול מזה כי יפיק חו' פירודם
ה' פג' ופורה המעשה בחמה ולכן חדר בא יורה טוב הוא אצורה הפ'ג' יסתלק
שלשם יחד ממה עיסתה הא' ושאר ה' או לפ'ס'ל'ג' ב' ושאר א' והפ'ג' ב'
חח'מה על הנא באופן אחד ושם הפ'ג' למ' לא פ'ג' כוללים יחד והפ'ג' כ'
כ'ן אחרים אהפ'ג' מ'ג' עד ג' ראשונים עלו א'כ' מ'ג' אחר לפ'ג' ב'
ק'מה עלו והיה ס'פ'ג' עמוג' ל'ח'ר' ויש ל'בורה ויש ל'פ'ג' וכ'מ' ולכן ב'ח'ר
לאו ה' חלקים עלו מחולקים לו' כ'ר' ש'כ'אר' י'ב'ח'ה'פ'ג' לא יפ'ג' ב'ב'ג' ק'מ'ג'
ד'ק' בחלק פ'ג' א'כ'ר' כ'פ'ג' ול'כ' ב'ב'ג' מ'ג' א'כ' כ'י'ו' מ'ח'ו'ה'ם יחד וא'מ'ג'
כ'ג' ראשונה עלו ח' א'פ'ג' כ'ן כ' א'ס' פ'א'מ'ר' א'י'כ'ו' ו'כ' ל'ס'וד' א'ו'ג' ול'ח' ל'ס'וד'
ה'נוספה פ'ג' י'ג' ל'ס'ם פ'פ'ג' ו'י'ח'ר' כ'פ'ע'ל'פ' וא'ס' פ'א'מ'ר' א'י'כ'ו' ל'פ'ח'ל'ג' ל'ס'וד'
א'ו'ג' ד'ק' א'י'כ'ו' מ'ח'ו'ל'ק'ם ל'ג' ב'ד'ק' ה'ו'ק'ט'ו'ר' ע'ד' א'פ'ג' ל'ח' י'ג' ל'ש'ל'ש'ם י'ח'ר'
ל'פ' ז'ק' ר'פ' מ'כ'ו'ל'פ' כ'י' א'י'ן ל'ך פ'ר'וד' ג'ד'ו'ל'מ'ז'ק' ב'ג'ל'ע'פ'ו'ב' ול'כ'ן ב'א'ו' כ'ל'א'ל'פ' ק'ג'
ל'א'ש'ו'נ'ו'ת' ל'ס'וד' ה'נוספה י'ח'ר' ל'ב' ס'י' א'י'ס'ת'ל'ק'ו' ל'י'ח'ר' ל'פ'נ'ה' פ'פ'ג' ו'פ'ה' ב'א'ר'כ'ן מ'פ'א'מ'ג'
כ'ק'ו'ה' א'ק'ו'ה' ה'ק'י'ן מ'ג' ע'ב'י'נ'פ'ס' פ'י'ט'כ'. וא'מ'ג'ס' ז'ס' ר'ש'ו'ת' פ'ר'ד'ס' כ'י' כ'ל'א' ל'ב'י'ו'ת'
כ'י'א'ו' פ'י' מ'ל'פ'ס' ה'י'ו' ל'ח'י'ל'ג' מ'ל'ק'ים ול'ח' כ'י'ו' מ'ל'ק'ים ק'ש'ו'ה'ס' ז'כ' ל'מ' כ'מ'ע' ה'כ'ב'ר'
א'ו' ח'ב'א' ו'ח'י'מ'ל'א' כ'י' כ'ל'ג' מ'ג'ס' פ'י'ע'פ' כ'ק'ו'ה' א' מ'ג'ו' פ'ק'ו'ל'ו'ב' ו'כ'י'ו' ק'ש'ו'ר'ו'ב' כ'ל'
ה'י' ז'ו'ב'ו' ו'פ'ג'י'ן ק'ש'ר' ז'ק' ה'ח' ס'וד' כ'ע'ת'פ'ס' ק'ו'י'ס' א'ך' ל'א'ו' ק'ט'ו'ב' ע'ל' ח'ל'ק' ל'ח' כ'י'ו'
פ'פ'ר'ו'ב' ז'מ'ז'ו' ע'ל'א' ה'י'ו' כ'ר'ך' ק'ו'י'ס' ד'ק' ז'ו'ל'ע'ז'ו' ול'כ'ן מ'י'ע'ב'ו' ו'ד'ק' מ'ש'ל' א'ס' ה'כ'ח'
מ'ח'ק' ק'י'ס' ו'ק'ש'ט'ר' כ'ל'א' מ'ל'ק'ה' ל'ע'פ'י' פ'ע'מ'ע'ו' ע'ל'ו' כ'ו'ל'פ' וא'ס' ח'ח'ל'ב' ג'י'ח'ר' ל'ל'ד'ס'
ל'ח' ח'ע'ב'ל' ל'א'ר'ס' מ'ג'ס' כ'ר'ח'ו' ל'ק' כ'י'ו' ר'ע'ס' פ'י' כ'ל' א' ל'ע'פ'י' פ'ע'מ'ע'ו' ול'ח' כ'י'ו' ל'פ'י'כ'ס'
א'ק'ב'ה' ו'ח'ח'ו'ה' ול'כ'ן מ'י'ע'ב'ו' ל'כ'ן כ'מ'ע'ל' כ'ל' מ'ק'ו'ס' ע'ט' פ'ר'וד' י'ש' מ'י'ע'ב' כ'מ'ז'ח'ז'ל'
ע'ל' ח'ח'ר' פ'ע'י'ב'ס' א'פ'י'ס' ו'כ'ו' ז'ח' פ'י'ב' א'ח'כ' מ'ג'ס' כ'פ'ע'י'ר' ע'ל' ז'ח' ח'ע'ך' ה'ר'פ'ק'

בלי התעורר ולא סוקא חלקם הפערים בלא לכוך מפני הפכה ואז יתחלבו עם ימור
 בלי בקבוצים עם נגף פני תור קפנה ה'עוסק להם ולכן לפעור ראשון בתחלת
 יחד ודך קנים כי חסר כולל לפעם ובורג בבור ובעת לסוד וזם קלטה כולל
 לפעם עבר עפצו ליעה קליפוק ואז פתחו יחד כולם ופגע כל א מהם
 כולל מכל בשאר במבואר אלא לפעם כח אחרונה לפעם עבר עם כפך פעור
 ראשון ופג ואז פקד חיים רשעה פיתך כי כפצו אחרונה ויחוד אחר וזם
 הפז לפיכך ופיים כי רשעה פיתך ובהו פציף זכס יך ה'א וז'ה'א . וכל
 יאפנה ביש עם זה בז'א כי בו פתחו המלפס ופתקנו ופגעא מחיבורם עם זה
 דלפין עם אחר מיוחד ופקשר אנה בצורה ואז פ'ה'ה . וקפה אפנה לבכרוח
 בשאר לבכורין ויש אחרו סג'ם מקמלפס בלא ה'ך הקליפוק כפוק ראסור
 לבחור מרה'ה . שפוא קבירותם אל רשעה פריס עם הסג'ים אולב'ך ומהו לפע
 לפ' ע'ש'פ' בקליפ' כ'ד'ל'ע' מה קושה ופ'מופ'א מרה'ה . ל'ה' חוזר לערב קוש
 רחול ופ'מכ'ים מרה'ה לרה'ה . אסור כי פוא סור ר'ה'ה פסיג'ם לפע' ראסור
 לבדור לפע' כ'מו' שפירש'ין לפע' מ'טה' איסור פ'ערה' לפ'פ'יה' כי אין ז'ון
 לפע' פ'ע'ק מן ה'ה'רה'ם ר'ק ח'ש'רה' לפ' ע'כ'ל' י'פ'ע'ר'ב' עם על'ק' ר'פ'ק'ן ה'א'ס'ור
 במלבוה ופ'א'מ'ע'רה' כ'ד'רה'ם ומפ'לה מן מהם ולחול פ'א' ב'ל'ו'ה' ז'ע'רה'ה
 מהם אך לפע' ע'ה'כ'ם ל'ר'ד' ולפ'ה'פ'ע'ר'ב' כ'ך' הקליפוק כ'ה' ל'כ'ור' ולכן אסור
 ל'כ'ור' וז'ון כ'ט'פ'ש' פ'ע'מ'ע' א'ס'ור' ל'כ'י'ס' מ'רה'ה' ל'רה'ה' . ופ'ח'ז'ר' ל'פ'ע'י'ן כ'י'כ'ל'א
 ל'כ'ר'כ'ן כ'פ'ע'י'ן כ'פ'ע'רה'ם ב'לא' כ'ול'ם הם לפע'ר' א'רה'ם כ'מ'ל'פ'ס' ר'ע'רה' ופ'ה'כ'ל'א
 ע'ה'ם כ'כ'ל'ים פ'ר'א'ע'פ'ים וכל' כ'כ'ר'כ'ן כ'מ'ל'ק' ע'י'ש' ל'ן מ'ל'פ'ס' ר'ח'ז' ל'מ'ל'פ'ס'
 ר'ח'ז' כ'ע'ל' מ'ע'ר' מ'רה'ה' ופ'ה'כ'ל'א ל'כ'פ'ס' כ'ך' כ'ק'ל'י'פ'ע' כ'ך' ע'ל' א'מ'א' לפ' ש'יר'ד'
 פ'ע'ל'כ'פ'וק' ל'כ'ר' ר'ח'ז' ל'כן לפע'ר' כ'ת'ק'ון ע'ל' ל'פ' א'מ'פ'ס' כ'מ'ל'פ'ס' ע'ל' א'כ'ר'א' וז'א'
 י'פ'ל'א' ח' פ'ע'מ'ק'ים .

ונבאר

פ'ע'ר' ס'ר' פ'ע'י'ה' ז'ון וי'פ'ע'ק'ב' ול'ח'ק' וז'ח'כ' כ'ש'ל'ים ה'ר'ו'ש' ה'ר'ו'ש'ים
 כ'ר'א'ש'ון כ'י'כ'ל'א כ'א'ש'ר' כ'ת'ק'ון א'כ'ר'א' וז'א' א'ז' י'כ'י'כ' י'כ'ול'ה'
 ל'כ'ת'ק'ן ז'ון ע'ה'ם ז' מ'ל'פ'ס' ע'מ'ר'ת' וי'ר'ד'ו' ל'כ'ה' א'פ' ל'מ'ק'ום כ'ק'ל'י'פ'וק' ופ'כ' כ'ש'ר'ע'ה'
 ה'מ'א'ע'ל' כ'פ'ע'י'ן ל'כ'ת'ק'ן ז'ון ה'ה' כ'ה'ך' ל'כ'פ'ע'ל'פ'ס' מ'ב'ה'א'ה' ע'ל' מ'ק'ו'מ'ס' ע'כ'א'ע'ל'ה'
 כ'פ'ו'ש' ופ'כ' וז'א' כ'י'ק'ו'ש' ע'מ'א'ר'ו' ל'מ'ק'ו'מ'ס' ע'ל'כ'ל'ה' וי'ר'ע'ז' א'פ' מ'ק'ו'מ'ס' כ'ר'א'ש'ון
 ק'ו'צ'י'כו' ל'כ'י'ו'ת' ל'ס'וד' פ'ע'ור' ה'ך' א'י'מ'א' כ'פ'ו'ק'ע' וז'ח'כ' ס'ור' ופ'י'ק'ה' ע'ל' ע'פ'י'פ'יק'ה'

למקומה בארבעה הא מוצאה מה יעקב ולמה פנים באחור כפול ומצפית כביסות
 פיהם לא מלכת גש מקומה כפול והיה זה לקרלהו סגור מרפס דלנו כפול פג
 למטה לסוד יצורו כמבואר לפעל נס הוא מעפסיק פן יעקב ולמה כמלכת כ זון
 הם תפסיקם פן יעקב ולמה והיה כצד בארסו כאין מקום גש דה לרז עפוא
 רחל לא מלכת ויעקב מלך קפס עלה ולמה מלך באחוריהם עלה קפה בערף יצד
 לרז עפס זון ויעקב ולמה ואין כח למקום פגוא לסבול אה כלם ולכן צהר עליהם
 אחור מעפס קפלה למעלה ולכן עלה לאר למעלה ולכן כמלכתים ל למטה
 כלב עפס זה לא מלכת ויעקב לפיו נדחל מאחורו ולכן רחל מקומה הא מעיה הא
 גש כבד כחזה כי גש לחיפה כמבואר ארלפן לבמה מקומה ואמנם לאר עלה
 למעלה מרחל מפני חסין במקום אך היות לאר העלה למעלה הטפס הוא לאר
 פיא אחורה לרז עקבלו יוקר פאר מלך אחורה לחב כפול לעינים אבא ואימא
 פים לאחור ולכן פיה קם כח למעלה למעלה ויעקב כצד למטה עלה ורחל
 היה לרז כזה נדחל לאחור קזא כי פיא פוק ופן כי עלה אין קם כח לעמוד פים
 לרזים גש זא ופ טפס אחר למטה כן פלא פיקר מקומה ופיקר פנת מן כמלכת
 אבה עקור זא ופוא למעלה כראש זא ולכן צהר למעלה גש לקבל מזה פאר
 ומקומה אחר זכ ליעקב למטה כצד למטה כי גש מקום ופיקר במקום שמונה
 יסוד אבא עפוא מלכתה ולמטה מלה טפס כראשון כי כצד למטה לחסין קיקר
 באחור אבא לא כקפון ככ כמו אחור אימא לרז אחור ואמנם יעקב כצד
 למטה לרזי כפועלים קפן ופ כהן כפס למטה אחור ליעקב ככר פיה זא הוא כח
 היה רחילה קם כי פין מקבל אור יצר מפני פזק ממש כפול נבאר פועל פועל
 למטה למטה כעמלה פים עלה כר אחור זא ורחל פיא אחור באחור דזא נכפין
 קוא כי כר כורענך כי לפעל מן אחור פתיענים יכולים לקבל חז לרז פים
 עפעלם אפ לרזים רפא רק לאחורם לרזם כי כל ער פים פה לאחוריהם נש
 אחימם נפס רחל פיא פוק ופיקר רמז נפא פרעקא למטה ופיה כפס
 קעניה מית כבואר ואמנם אה רכיה פים לאחור קזער כמו עפוא
 לאר עמלה קפה קחיעים יבאחור גש ופיקר גש לראי כי זאו טפס עמלה
 זון אחור באחור כי אר כמלכת מלך א עמלה פיה קזא ומלך באחור עמלה
 פיה קפוק ואחוריהם לבוקם יחד אט באחורו ידבקו נרוח לא יעלה לפיהם
 ופין מן אין קחיעים ככסנים באחוריהם פיה קם לבוקם ממש נקו

והו

הטעם בפסוק למה היו אבותי אחר באתור עבד אהוב פסירה סנה לפניהם
 פנים רעים אך קפין כה שלא יכנסו הקניניה לאמלכב האמוהים ואמפס
 אחר עתה למנו האמוהים שלהם עני הפסירה כפופתי אז און חנוהם פנים
 רעים כי אז אין סח החיטאים ליפס אפי באמוהם נזמ שאין זון עטרהם אחר
 באחר רק בשערי און פועים רמנו על מקום כי אז יטלם פחיטאים לבהתמו
 בהם באמוהים שלהם אם הן פעמלים פנים רעים לכן חוזר אחר באחר
 כה שלא עלפו החיטאים באמוהם כפי ודק זה . וקה אם רחל יהיה אחר
 רעים הן החיטאים באמוהם בה הרע והטעם הוא כפי כי האמוהים על
 פנים וליים ויבלים החיטאים להתאחז און מנע שפון הקניניה פתמוהם
 הרע מחר הוא לפי שפית פוקבא ותרע לענה כי הפוק כללה עדות מורה
 עטעם לפי שפית הפא השיא וזמ אחיזה הקניניה ונפס כי היא האחר ופק
 אכל בים ולכן הן באמוהים סע פרע ונכ און אפון רופש עיהתמוו לע הקניניה
 מפני שפית פוק ויבלים להתאחז סע הקניניה ענכ און אפון חושים לע ופפופ
 כי אינה פוק פעמלה רמנו ונפס כי אינה מכלל הים רק אמוהם על פפפירב ק
 ואין אפון מוחייהם אם יתאחו עם החיטאים וטעם אחר כי האמוה פליכ
 ונא ילענה פיה הא ומה מה הקניניה ולכן איפס יכולים להתאחו
 ככה סע כמו רחל אם פיפ פעמלה רעים רעים . וטעם אחר כי פא
 פעמלה כל ראפורה רוא וזה אין פחיטאים באמוהים כמו בו החפפוכ
 אים פעמלה רחל ואחר אפפ . שלא יתק יפעל ואת למב למפפ אחר
 באחר כרחל ב נראי עוהר פונב יפה אם הפפ אחר באחר ולעק
 אפפ פנים רעים רעים הכוונה כי קלם לפענה כי מקלפפ סנר לעק ופית רעב
 לא פעול כמו כבוד אחר זכ מלמד פמעה נפפ פחמאל גפולן רחל
 כלבדהם וראק כ פכת הנה מועברת לפית רתי אמתו מן לא הקניניה
 ולכן רחל פרח היהודי מופפ עפעול שפית אמה רעם עוהר מלכר יאמו
 באמה למק מוצאה רחל לכן פית אמה למב מנלים כה עיהתמו
 פחיטאים נייפון ממש התינע ריזוקא .

דע

רמז

כי פרפת פיסתן היתעה אפול מר הוזה עב סנר מוק
 כחצר פבאר לפפא . ופפ פן סלבים עכס פן אחר ופול
 האטע נפס ירו רפול פיהת ונע פק סלבים רמור עיהת מקפולע

עלה

אבא לך בבורכת כל סוד במח כל איפו סאפל ונפרג לא פנז בחוק פנה
והגפיים עקם סוד אבא לך אך סוד הרומינות בראמן הלב מאוביעת נה
עקם ערפא נתינ לבאחד למה:

הזת ליונה לג מוחין לתי ליהם פקראים קטורת וביע לע מוחין לאבא הם
פק' שמן וזע שמן וקטורת יזמנה לב וקח פפעים מלשכה לילך ב קטורת
מלוחין לתי ושמן לאבא ביקשמן הוא למשא וכן אבא פק' למחשבה במשא
לאז בך זא שמים בישמים ושמן הם שנים קיי:

לשונך עברת
ויקבל התיב

עוד עס פתמה סם עלותם לעבאל הקטורה הקפלה היא לעקום
הקד' פורה ואמתי שקדק' הוא פעולם בפעיק עבר ידך שאמר
עקם בקד' פורה אפנה גם לשאר קפעלמונה יז לתי בקד' פורה וקד' אעק' הח
מחנמתי לתי משק פעיקה הח פכר פ מחנמ לתי בראש לתי בראש עכל איפון
קד' פון לתי מחנמין בקטורת רבא לתי קופעל לבגער פ מן רפה לא פקטע פ לתי